

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว
กรณีศึกษา

จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

Strategic Planning for International Tourism
(Thailand and Lao PDR)

by Spatial Analysis A Case Study of
Nong Khai Province and Vientiane Capital

โดย รศ. ดร. เสกสรรค์ ขงวณิชย์ และคณะ

พฤศจิกายน 2550

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์

การท่องเที่ยวชายแดนไทย - สปป. ลาว

กรณีศึกษา

จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

Strategic Planning for International Tourism

(Thailand and Lao PDR)

by Spatial Analysis A Case Study of

Nong Khai Province and Vientiane Capital

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. รศ. เสกสรรค์ ขวณิษฐ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. รศ. สุณีเย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผศ. นพดล ตั้งสกุล	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. อ. ยุทธศาสตร์ ฉาपालบุตร	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. อ. ไกรเลิศ ทวีกุล	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. อ. บดี ปุษยานันท์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
7. อ. สุพัตรา สร้อยเพชร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
8. อ. จตุราพร สีหาบุตร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
9. Mr. Bounphone Soulinthone	Lao National Tourism Administrative
10. Mr. Veunxay Malavong	Lao National Tourism Administrative
11. Mrs. Darany Phommavongsa	Lao National Tourism Administrative
12. Mr. Khamkhoun Baylatry	Lao National Tourism Administrative

ชุดโครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

คำนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ภายในปี พ.ศ. 2555 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย และผลจากการกำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศลุ่มแม่น้ำอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Aeyawady-Chao phraya-Mekong Economics Cooperation Strategy) ทำให้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมต่อชายแดนทั้ง 5 ประเทศเข้าด้วยกัน

เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่าง สปป.ลาว และประเทศไทย ประกอบกับการมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ยิ่งทำให้การเดินทางเข้าออกระหว่าง 2 ประเทศเป็นไปอย่างสะดวก และเป็นด่านที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงสนับสนุนให้ศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จัดทำโครงการ การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ขึ้น

โครงการนี้ เป็นการศึกษาวิจัยร่วมระหว่างองค์ การท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป. ลาว และศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมหาวิทยาลัยขอนแก่น ศึกษาในด้านศักยภาพการท่องเที่ยว นโยบายภาครัฐของไทยและสปป.ลาว ความต้องการของนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน และการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งสองประเทศ

คณะผู้ศึกษาวิจัย ขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานประสานงานชุดโครงการนโยบาย และแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนที่คณะวิจัยได้ขอความกรุณาท่านช่วยตอบคำถาม ให้คำแนะนำต่างๆเป็นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ คณะผู้วิจัยยินดี และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีข้อเสนอแนะต่อการวิจัยนี้

คณะทำงาน
พฤศจิกายน 2550

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1 - 4
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5 - 66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67-70
บทที่ 4 ข้อมูลพื้นที่ศึกษาจังหวัดหนองคาย	71-107
บทที่ 5 ข้อมูลพื้นที่ศึกษานครหลวงเวียงจันทน์	108-117
บทที่ 6 ผลการศึกษา	118-218
บทที่ 7 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	219-225

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1. บทความ

ภาคผนวก 2. นโยบายส่งเสริมการค้า การลงทุน การขนส่ง การท่องเที่ยวระหว่างไทย- สปป.ลาว

ภาคผนวก 3. แบบสอบถามนครหลวงเวียงจันทน์

ภาคผนวก 4. แบบสอบถามจังหวัดหนองคาย

ภาคผนวก 5. ภาพการ ฝึกอบรม สัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

ภาคผนวก 6. Report on Tourism in Vientiane, Lao PDR / Survey on international tourism in Nong Khai

สารบัญญัตราง

หน้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 6.1.1-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	119
ตารางที่ 6.1.1-2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	121
ตารางที่ 6.1.1-3 แสดงสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ	123
ตารางที่ 6.1.1-4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ	125
ตารางที่ 6.1.1-5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของ การท่องเที่ยวในหนองคาย	126
ตารางที่ 6.1.1-6 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว	127
ตารางที่ 6.1.1-7 แสดง ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว	128

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่นครหลวงเวียงจันทน์

ตารางที่ 6.1.2-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	129
ตารางที่ 6.1.2-2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	131
ตารางที่ 6.1.2-3 แสดงสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ	133
ตารางที่ 6.1.2-4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ	135
ตารางที่ 6.1.2-5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์	136
ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว	137

ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการไทย

ตารางที่ 6.3.1-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ	148
ตารางที่ 6.3.1-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	
ตารางที่ 6.3.1-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	149
ตารางที่ 6.3.1-4 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับ ช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว	150
ตารางที่ 6.3.1-5 สรุปผลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพาน มิตรภาพไทย-ลาว	153

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 6.3.1-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบัน กับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิด ใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว	156
ตารางที่ 6.3.1-7 แสดงข้อมูลด้านดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน	159
ตารางที่ 6.3.1-8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน	160
ตารางที่ 6.3.1-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน หรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	160
ตารางที่ 6.3.1-10 แสดงข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทาง การพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน	161
ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการในนครหลวงเวียงจันทน์	
ตารางที่ 6.3.2-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ	165
ตารางที่ 6.3.2-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	166
ตารางที่ 6.3.2-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	168
ตารางที่ 6.3.2-4 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบ ช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว	170
ตารางที่ 6.3.2-5 สรุปผลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว	172
ตารางที่ 6.3.2-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบัน กับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว	173
ตารางที่ 6.3.2-7 แสดงข้อมูลด้านดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน	175
ตารางที่ 6.3.2-8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน	175
ตารางที่ 6.3.2-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน หรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	176
ตารางที่ 6.3.2-10 แสดงข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทาง การพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน	177

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว
กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
2. ศักยภาพนโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และสปป.ลาว ในการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
3. ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
4. ศึกษาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ วางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ ในเขตพื้นที่ จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ผลการศึกษามี ดังนี้ ศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย- สปป.ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง แต่หากจะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวแล้วนั้น ควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

1. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทาง การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว สำหรับในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์นั้น นักท่องเที่ยวไม่ค่อยกังวลใจในเรื่องนี้เท่าใดนัก เนื่องจากว่า ทั้งหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่สงบเงียบ ผู้คนมีอัธยาศัยไมตรีที่น่ารัก

2. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำ ประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น หากพื้นที่ใดยังมีข้อด้อยในเรื่องนี้ จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข ให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายตลอดเวลาที่พำนักอยู่

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ผู้ประกอบการเจ้าของสถานที่ หรือบริการ จะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถใช้เป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ ได้อีกทางหนึ่ง เช่น การให้บริการทั้งภายในและนอกสถานที่ มีบริการอินเทอร์เน็ตทท บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา ธุรกิจที่พักมีเครื่องทำน้ำอุ่น เครื่องปรับอากาศ บริการรถรับส่ง ฯลฯ

4. การคมนาคม (Transportation) การคมนาคมขนส่งทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศจะต้องมีการเดินทางที่สะดวก ปลอดภัย มีการจัดการจราจรที่เป็นระเบียบ มีการกำหนดอัตราค่าโดยสารที่ได้มาตรฐาน และการรักษาเวลาในการเดินทาง เป็นต้น

5. พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร (Border Control and Information) ควรมีความเป็นระเบียบ พิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสารข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ แก่นักท่องเที่ยว มีบริการจองห้องพัก มีบริการขนส่งผู้ที่พัก เป็นต้น

6. ที่พัก (Accommodation) มีโรงแรม ที่พักระดับต่างๆ ให้เลือก ในอัตราค่าที่พักที่เหมาะสม กับคุณภาพ สะอาดและมีบริการตามมาตรฐานสากล ควรมีการกำหนดราคาที่พักอย่างแน่นอน เช่น ช่วง ฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) หรือนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (low season) เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

7. ร้านอาหาร (Food and Beverage) นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้ว จะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม

8. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) มีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

เมื่อ ศักยภาพของอุทยานด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง มีโอกาสและปัจจัยเกื้อหนุนหลายอย่างที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ณ ที่แห่งนี้ยังคงเติบโตไปได้ อีกทั้ง 2 ประเทศยังมีนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน หากจะดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งมุ่งหวังไว้ จึงควรมีการร่วมจัดทำนโยบายการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมขึ้น และหากจะพัฒนาด้านการท่องเที่ยวพื้นที่ทั้งสองมีความเหมาะสมที่จะจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่อไปนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ท่องเที่ยวไปในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มีพื้นฐานการท่องเที่ยวอยู่บนธรรมชาติ คำนึงถึงวัฒนธรรมชุมชน

2. การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) ท่องเที่ยวเพื่อการชม หรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ได้แก่ สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ภาษา วรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี เทศกาล ประเพณี ตลอดจนมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

3. การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น (Ethnic Tourism)

ท่องเที่ยวเพื่อแสวงหา การสัมผัสกับคนที่มีเชื้อชาติและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากตัวนักท่องเที่ยว ไม่ใช่สัมผัสผ่านสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

วิสัยทัศน์ ทรัพยากรธรรมชาติหลากหลาย วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม รอยยิ้ม
แจ่มใส งามทัศนียภาพสองฝั่งโขง

พันธกิจ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย-เวียงจันทน์ ประสานผลประโยชน์
ร่วมกัน ด้วยการพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งรองรับการท่องเที่ยว
2. บริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการได้อย่างเหมาะสม
3. ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดหนองคาย และ
นครหลวงเวียงจันทน์

ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยว จำนวน 3 ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ประเทศ จำนวน 34 โครงการ

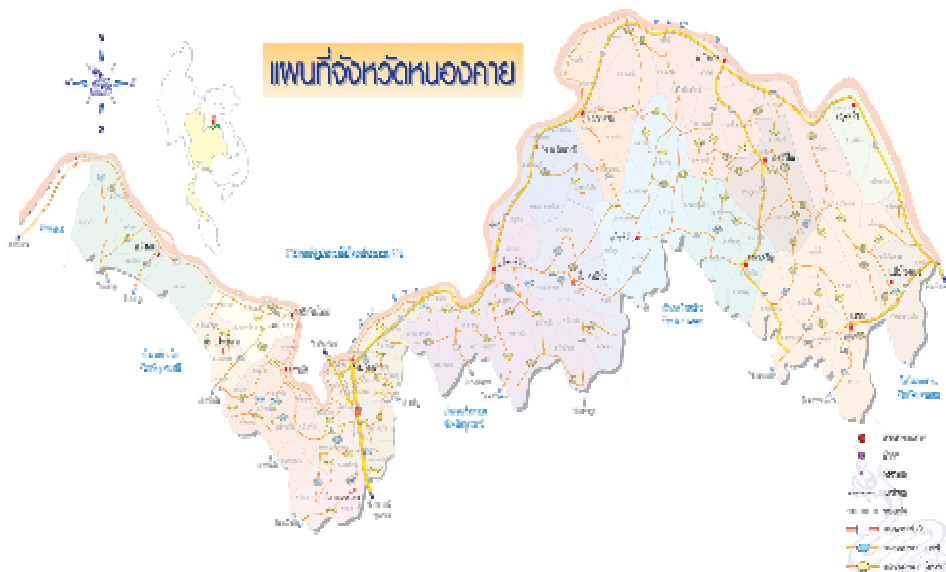
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำนวน 12 โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวจำนวน 11 โครงการ

โครงการและงบประมาณ

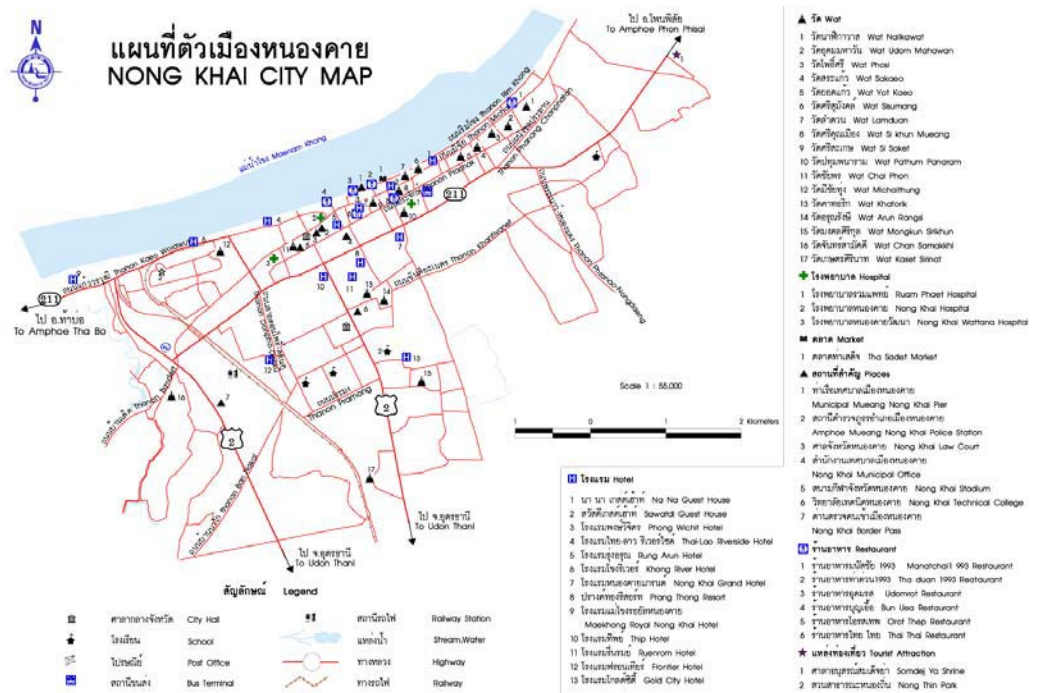
สรุปจำนวนโครงการ และงบประมาณ เพื่อตอบสนองแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยว
แบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีจำนวนทั้งสิ้น 57 โครงการ
วงเงินงบประมาณรวม 1,297,500,000 ล้านบาท มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (ล้านบาท)
1.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	34	358,700,000
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	12	925,500,000
3. การบริหารจัดการการท่องเที่ยว	11	13,300,000
รวม	57	1,297,500,000

แผนที่ จังหวัดหนองคาย

ที่มา: <http://www.tat.or.th>

แผนที่ตัวเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ที่มา: http://203.78.109.3/my_documents/200631455F1_nongkhai-01big.gif

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย NONG KHAI TOURIST MAP

ที่มา: http://www.tat.or.th/travelmap.aspprov_id=43

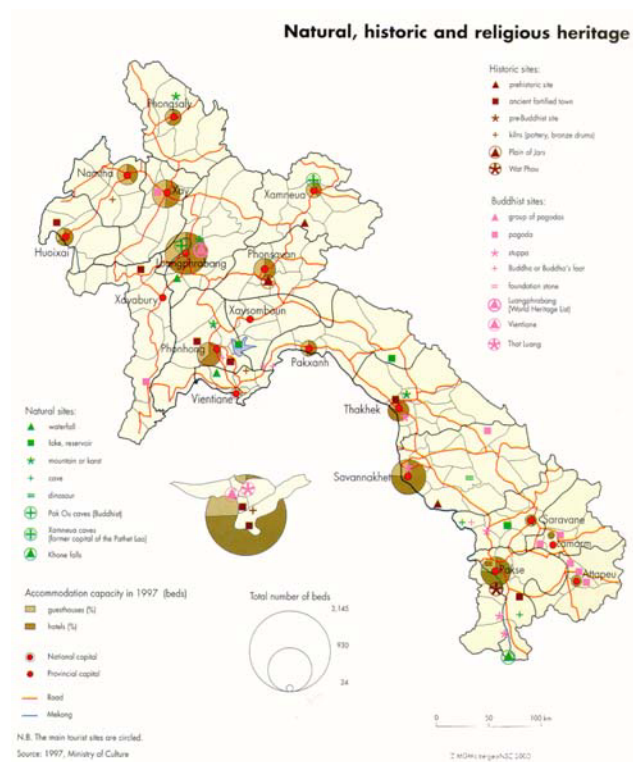
แผนที่ สปป.ลาว

ที่มา: http://www.seasite.niu.edu/Lao/Lao_maps/laomap_content.gif

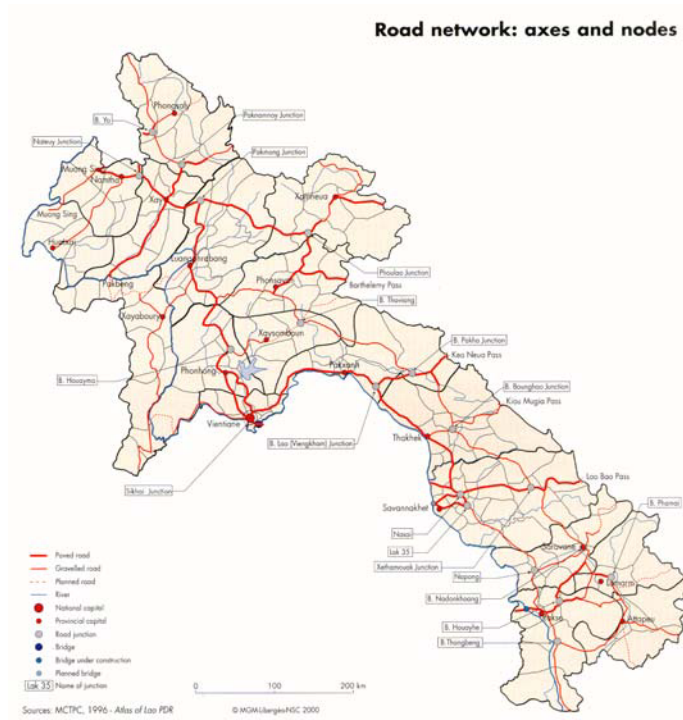
แผนที่นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา <http://www.lonelyplanet.com/maps/asia/laos/>

แผนที่ท่องเที่ยวสปป.ลาว

ที่มา <http://www.aseansec.org/>

แผนที่เส้นทาง สปป.ลาว

ที่มา <http://www.aseansec.org/>

บทคัดย่อ

การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย- สปป.ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศึกษานโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และ สปป.ลาว ในการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศึกษาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ วางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ผลการศึกษามี ดังนี้ ศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดน ไทย-ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง แต่หากจะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวแล้วนั้น ควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

1. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทาง การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว สำหรับในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์นั้น นักท่องเที่ยวไม่ค่อยกังวลใจในเรื่องนี้เท่าใดนักเนื่องจากว่าทั้งหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่สงบเงียบ ผู้คนมีอัธยาศัยไมตรีที่น่ารัก

2. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำ ประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น หากพื้นที่ใดยังมีข้อด้อยในเรื่องนี้ จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข ให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายตลอดเวลาที่พำนักอยู่

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ผู้ประกอบการเจ้าของสถานที่ หรือบริการ จะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถใช้เป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ ได้อีกทาง

4. การคมนาคม (Transportation) การคมนาคมขนส่งทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศจะต้องมีการเดินทางที่สะดวก ปลอดภัย มีการจัดการจราจรที่เป็นระเบียบ การกำหนดอัตราค่าโดยสารที่ได้มาตรฐาน และการรักษาเวลาในการเดินทาง

5. พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร (Border Control and Information) ควรมีความเป็นระเบียบ พิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสารข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว มีบริการจองห้องพัก มีบริการขนส่งผู้ที่พัก

6. ที่พัก (Accommodation) มีโรงแรม ที่พักระดับต่างๆ ให้เลือก ในอัตราค่าที่พักที่เหมาะสมกับคุณภาพ สะอาดและมีบริการตามมาตรฐานสากล ควรมีการกำหนดราคาที่พักอย่างแน่นอน เช่นช่วง ฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) หรือนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (low season) เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

7. ร้านอาหาร (Food and Beverage) นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้ว จะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม

8. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) มีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง มีโอกาส และปัจจัยเกื้อหนุนหลายอย่างที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ณ ที่แห่งนี้ยังคงเติบโตไปได้ อีกทั้ง 2 ประเทศยังมีนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงซึ่งกัน และกัน หากจะดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามที่มุ่งหวังไว้ จึงควรมีการร่วมจัดทำนโยบายการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมขึ้น และหากจะพัฒนาด้านการท่องเที่ยวพื้นที่ทั้งสองมีความเหมาะสมที่จะจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่อไปนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ท่องเที่ยวไปในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มีพื้นฐานการท่องเที่ยวอยู่บนธรรมชาติ คำนึงถึงวัฒนธรรมชุมชน

2. การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) ท่องเที่ยวเพื่อ การชม หรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ได้แก่ สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ภาษา วรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี เทศกาล ประเพณี ตลอดจนมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

3. การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น (Ethnic Tourism) ท่องเที่ยวเพื่อแสวงหา การสัมผัสกับคนที่มีเชื้อชาติและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากตัวนักท่องเที่ยว ไม่ใช่สัมผัสผ่านสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม

Abstract

A Study of Area Potentiality for Tourism Strategic Development of the Thai –Lao PDR A Case Study of Nong Khai Province and Vientiane Capital

The objectives are to study the tourism demands at the Thai-Lao border and the efficiency of tourism services in Nong Khai Province and Vientiane City, to study government policy of the Thai and Lao Peoples Democratic Republic with regard to the promotion of tourism in relation to Nong Khai Province and Vientiane City, to study tourism management by private entities and governmental organizations in Nong Khai Province and Vientiane City and to plan integrated tourism strategies that are suitable for both countries.

The result of this case study presents the efficiency of tourism demand at the Thai-Lao border with regard to tourism services in Nong Khai Province and Vientiane City and the efficiency of tourism and tourism services that have been considered to be of a high level. However, if the tourism development is to be aimed to be satisfactory for tourists, various factors, that influence the tourists' decisions should be recognized as follows:-

- 1. Security:** Tourists, when selecting a destination, give great importance to their own and their properties security. Security measures have to be efficient throughout all tourist destinations. For Nong Khai Province and Vientiane City, tourists are rarely worried about this matter due to both cities being small, quiet and their inhabitants being friendly and nice.
- 2. Infrastructure:** For example; roads, bridges, airport, train station, bus station, port, electricity and water supply, modern communications systems.

Any areas that are still considered weak in this regard should be resolved quickly so that the tourists are not inconvenienced during their stay.

- 3. Facilities:** Business owners or entertainment venue owners should provide comfortable services for tourists. Providing improved facilities is another way of upgrading products and services such as internal and external internet services, currency exchange services, water heaters, air-conditioners and transportation services for tourists provided by business providing accommodation.
- 4. Transportation:** Transportation for both domestic and international services should be convenient, secure and well maintained with prices set at a common tariff and run to a punctual schedule.
- 5. Border Control and Information:** Border control has to be quick and convenient, useful information should be provided for tourists including, accommodation reservation services and hotel transportation details.
- 6. Accommodation:** Hotels and other classes of accommodation should set room rates which are reasonable for their quality, cleanliness and reflect the international standards of their service. Accommodation prices should be advertised as high season or low season so that tourists will have the chance to make a decision on service selection.
- 7. Food and Beverages/Restaurants:** Not only should a wide range of food be provided for selection but it should also be hygienic with polite service and advertised prices.
- 8. Souvenirs:** Control of quality, prices, promotion of traditional materials and the uniqueness of design including the use of pleasing packaging should be encouraged.

While the efficiency of tourism demand on the Thai-Lao border with regard to tourism services in the area of Nong Khai Province and Vientiane City may be regarded as high there are still many opportunities and supporting factors that will cause the tourism industry to continue to grow in both countries. If policies for tourism promotion are complimentary to each other then the results will be inline with expectations and the collaboration will create tangible benefits. Further, if tourism development in both countries is to be appropriately implemented, tourism niches should be arranged as follows:-

1.1 Ecotourism: Travel to natural destinations with traditional, unique cultures with regard to the residence systems and environmental management, including participation of tourism within the community based on the natural environment and community culture.

1.2 Cultural and Traditional Tourism: traveling for viewing and being involved with various kinds of culture and traditions, for example architecture, painting, sculpture, language, literary work, handicraft, drama, music, festivals, traditions including historical heritage and ancient or religious remains.

1.3 Ethnic Tourism: Traveling to meet and interact with people who have a cultural history and race that is different from the tourists' own without causing harm or damage to the host culture.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมประเทศไทยได้ให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อเนื่องกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) กำหนดให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ สร้างเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานโลก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเอเชีย ภายในปี พ.ศ. 2555 และกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 สนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยวไว้ 3 ยุทธศาสตร์คือ การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวและการพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ จนสามารถสร้างรายได้ในปี พ.ศ. 2545 กว่า 300,000 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548 : <http://www.2tat.or.th>) และมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาประเทศไทยเพิ่มขึ้นโดยลำดับ

นอกจากนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศลุ่มแม่น้ำอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ที่มีการกำหนดข้อตกลงสนับสนุนแผนงานการใช้วีซ่าฉบับเดียวในการเดินทางผ่านได้ 5 ประเทศคือ ไทย กัมพูชา สปป.ลาว พม่าและเวียดนาม ทั้งนี้มีความร่วมมือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เชื่อมโยง โดยให้ประเทศไทยเป็นแกนนำการพัฒนา ทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมต่อชายแดนทั้ง 5 ประเทศเข้าด้วยกัน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2548)

การท่องเที่ยวเชื่อมต่อชายแดนไทย-ลาว นับเป็นเส้นทางที่น่าสนใจในการศึกษาเพื่อการพัฒนามากที่สุดเนื่องจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างประชาชนในประเทศทั้งสอง ทำให้มีด่านชายแดนเข้าออกถึง 13 จุดคือ ด่านอำเภอเชียงของและด่านบ้านเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ด่านบ้านห้วยโก๋น จังหวัดน่าน ด่านบ้านปากห้วย ด่านอำเภอเชียงคานและด่านบ้านโคกไผ่ จังหวัดเลย ด่านท่าเสด็จ ด่านอำเภอบึงกาฬและด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดหนองคาย ด่านอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด่านอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ด่านบ้านปากแซงและด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี จุดเข้า-ออกเหล่านี้ นอกจากจะเป็นทางผ่านให้นักท่องเที่ยวเดินทางจากประเทศไทยไปยัง สปป.ลาว แล้ว ยังเป็นเส้นทางที่ให้นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆทั้งเวียดนาม กัมพูชาและจีน ได้อย่างสะดวกอีกด้วย

ด่านชายแดนไทย-ลาวดังกล่าว ด่านที่มีการเดินทางเข้า-ออกอย่างสะดวกและเป็นด่านที่ได้รับความนิยมเดินทางเข้า-ออกและมีความสำคัญมากที่สุดคือ ด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดหนองคาย เพราะมีถนนเชื่อมต่อถึงกัน สามารถเดินทางผ่านเข้า-ออกได้ตั้งแต่ 06.00-22.00 นาฬิกา มีรถโดยสารประจำทางจากอุดรธานีเข้าไปในเขตด่านของ สปป.ลาว ทุกวัน มีการอำนวยความสะดวกในการทำบัตรผ่านแดนสำหรับนักท่องเที่ยวและเป็นด่านที่มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อภายใน สปป.ลาว ไปถึงนครหลวงเวียงจันทน์ที่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญและการท่องเที่ยวของ สปป.ลาว อย่างสะดวกและใกล้ที่สุด จึงเป็นจุดที่น่าสนใจในการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว เพื่อนำสู่การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ปี พ.ศ. 2546 ภาควิชาออกเฉียงเหนือของประเทศไทยถูกกำหนดให้เป็นเขต Cultural Zone of Southeast Asia ที่มีจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในเขตลุ่มน้ำโขง หรือ GMS รวมทั้งการเชื่อมโยงจากทะเลอันดามันไปจนจรดทะเลจีนใต้ตามเส้นทาง East West Economic Corridor ได้แก่ เส้นทางอารยธรรมขอมเหนือ ตลอดแนวเทือกเขาพนมดงรัก การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เส้นทางสายแพรวไหม เส้นทางศึกษาประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์ เส้นทางซากบรรพชีวิน-ไดโนเสาร์ เส้นทางธรรมะ เป็นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลจากการประเมินศักยภาพด้านอุปสงค์ และอุปทานของการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย พบว่า จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสูง แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดก็ไม่ได้พัฒนามากเท่ากับศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้นจึงต้องศึกษาศักยภาพของจังหวัดหนองคายทุกด้านอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย อย่างไรก็ตาม จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาวที่มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคมที่เชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆของทั้ง 2 ประเทศ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาจึงเน้นการศึกษาวิจัยถึงศักยภาพจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. ศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย- สปป ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว
2. ศึกษานโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และสปป.ลาว ที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
3. ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

4. ศึกษาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
5. วางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

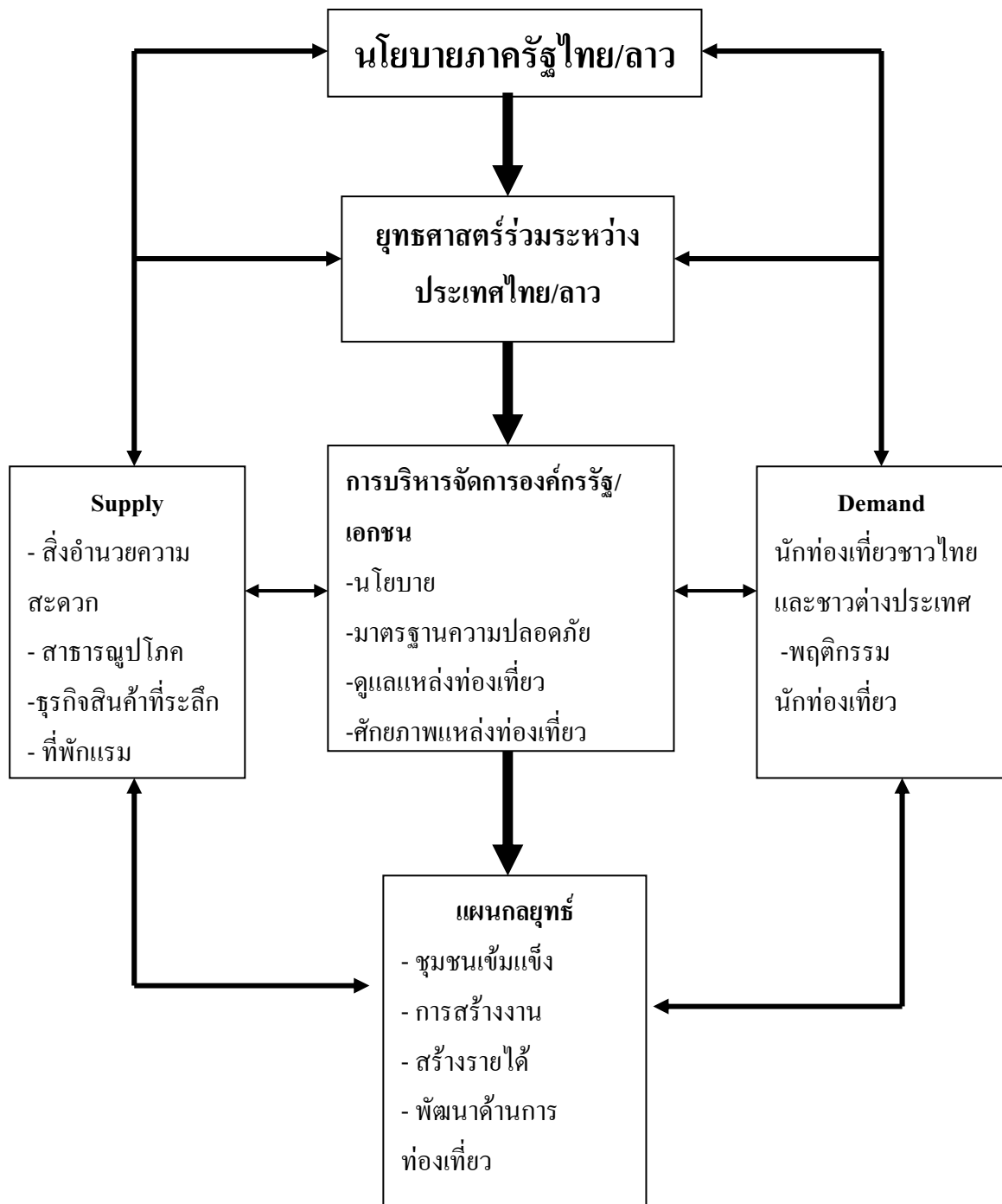
1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัดหนองคายของประเทศไทยและนครหลวงเวียงจันทน์ของสปป. ลาว ใช้การศึกษาเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพเพื่อทราบศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว การบริการ ต้องการของนักท่องเที่ยวต่าง ประเทศ ตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ส่วนประชากรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรปและชาวต่างประเทศ กลุ่มผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่รัฐ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบศักยภาพของการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาวในส่วนของกาให้บริการทางการท่องเที่ยว
2. ทราบนโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และสปป.ลาวที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว
3. ทราบความต้องการของนักท่องเที่ยวยุโรปและชาวต่างประเทศ
4. ทราบถึงวิธีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
5. ทราบถึงแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ

1.5 กรอบแนวคิด

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำจำกัดความ การท่องเที่ยว (Tourism)

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ให้ความหมาย การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่ง เป็นการถาวร
2. การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิงเรีงรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านที่ให้คำจัดการความต่างๆดังนี้

จากผลการประชุมองค์การสหประชาชาติ ได้จัดประชุมว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ขึ้น ณ กรุงโรมประเทศอิตาลี (2506 อ้างถึงใน นิคม จารุมณี, 2544) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้คือการท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทางที่มีค่า 3 ค่า เป็นเงื่อนไขของการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทาง หมายถึง การเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง โดยใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางไกลหรือไกลก็ได้

การท่องเที่ยวจะต้องมีจุดหมายปลายทาง หมายถึง มีสถานที่ที่เลือกเดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้นมักมีสถานที่ที่มีความสวยงามทางทัศนียภาพมาก หรือเป็นสถานที่ที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่หรือเป็นสถานที่ที่มีวัฒนธรรม ประเพณีกิจกรรมน่าสนใจซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยวที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจแก่ผู้มาเยือน

การท่องเที่ยวจะต้องมีความมุ่งหมาย หมายถึง มีความจุดประสงค์ในการเดินทางที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือไปอยู่ประจำ แต่มีความมุ่งหมายในการเดินทางอย่างอื่นโดยผู้เดินทางอาจมีจุดมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่า 1 อย่างก็ได้

ในการประชุมยังได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การท่องเที่ยว ไว้ว่า การท่องเที่ยว คือ การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการไปร่วมประชุม แต่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไปพำนักอยู่เป็นการถาวร

McIntosh and Goeldner (1989) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือการสร้างความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

Berkarty and Medlik (1985 อ้างถึงใน สุภาพร มากแจ้ง, 2539) ความหมายของการท่องเที่ยวที่เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปเป็นของ The International Association of Scientific Experts in Tourism (AIEST) กำหนดโดยศาสตราจารย์ชาวสวิส 2 คน คือ Hunziker and Kraft ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษกับสัมพันธภาพ ซึ่งเกิดจากการเดินทาง และการพักผ่อนต่างถิ่น เป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบอาชีพ

Gee and Choy (1989) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวมีความเพลิดเพลินสนุกสนาน โดยที่นักเดินทางนั้นคือนักท่องเที่ยวนั่นเอง

International Union of Official Travel Organization (อ้างถึงใน สุภาพร มากแจ้ง, 2539) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวจะต้องมีลักษณะเป็นไปตามเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. การเดินทางด้วยความสมัครใจหรือจงใจ (Voluntary)
3. การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพรับสินจ้างหรือหารายได้

เศกสรรค ฆวงฉิษฐ์ (2541) อธิบายถึงความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว คือ การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ด้วยความสมัครใจ ตามวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

กองวางแผนโครงการ (2540 อ้างถึงใน นิคม จารุมณี, 2544) การท่องเที่ยว เป็นความต้องการอย่างหนึ่งของคนที่เกิดขึ้นเมื่อมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างๆ กันดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็นในด้านต่างๆ ได้พบสิ่งแปลกใหม่ได้เห็นวัฒนธรรม และประเพณีที่ต่างกันไป รวมทั้งด้านการเมือง ด้านบุคคล ด้านธรรมชาติ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ พักผ่อนหย่อนใจ เป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจประจำวัน

2. ความสนใจทางด้านศาสนาและไสยศาสตร์ เช่น การจาริกแสวงบุญ

3. การเดินทางเพื่อสำรวจ ประชุม สัมมนา ดูงาน

4. อื่นๆ เช่น การเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง

นิคม จารุมณี (2544) ได้ให้คำจำกัดความเพิ่มเติมไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยตามปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อทำการศึกษาและพักผ่อนหย่อนใจหรือ

ก่อให้เกิดการกระทำร่วมกันของมนุษย์ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคม จนเป็นเหตุดึงดูดใจให้เดินทางไปศึกษาและท่องเที่ยวตามแหล่งต่างๆ

คำจำกัดความ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้ความหมาย อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ว่า หมายถึง อุตสาหกรรมใดๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรไทย มีค่าตอบแทนและหมายรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจสำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง ออกกรีน การเผยแพร่หรือดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่เด่นชัด 4 ประการ โดยเทียบกับอุตสาหกรรมการผลิตได้ดังนี้

โรงงาน หมายถึง แหล่งที่ผลิตสินค้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่ในการประกอบกิจการท่องเที่ยว

ลูกค้า หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาชมบ้านเมือง ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โดยสิ่งที่ได้รับคือ ความพอใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การได้สิ่งแปลกใหม่ ความสะดวกสบาย การพักผ่อน และความทรงจำที่ประทับใจ สิ่งเหล่านี้คือ สินค้าที่โรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องผลิตสนองความต้องการให้แก่ลูกค้า

สินค้าในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีข้อได้เปรียบคือ สินค้าสามารถนำมาขายได้เรื่อยๆ เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติ สิ่งสวยงามที่เกิดจากการสร้างขึ้น วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น

การขนส่ง ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งเป็นทั้งโรงงานและสินค้าไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ นักท่องเที่ยวจึงต้องเดินทางมาซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ณ แหล่งผลิตหรือโรงงานด้วยตนเอง

คำจำกัดความ นักท่องเที่ยว (Tourist)

นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นิยามความหมาย โดยแยกเป็น

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักอาศัยของตน ซึ่งเป็นการเดินทาง ไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารมาทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน

นักท่องเที่ยว (Excursionist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักแรมของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามมิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้ที่โดยสารเรือสำราญทางทะเลที่พักรแรมในเรือสำราญจะถูกนับว่าเป็นนักท่องเที่ยว แต่ผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินจะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว ส่วนคำว่า ผู้มาเยือน (Visitor) ซึ่งหมายรวมถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศ โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวก็ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อใด

ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน และเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนทัศนคติที่กว้างขวางในแง่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวเปรียบเสมือนสินค้าและเป็นสินค้าที่สามารถดึงดูด ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาซื้อถึงที่ตั้งของสินค้าได้อีกด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถจำแนกได้ตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประการดังนี้

ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สภาพทางกายภาพของธรรมชาติที่มีความสวยงามหรือน่าสนใจต่อการเดินทางไปชม

ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่าที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเพื่อประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกทางอดีต และที่ได้สร้างขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีลักษณะเป็นวัตถุ พื้นที่ หรือสิ่งก่อสร้าง แต่มีผลดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว อาทิ อนุสรณ์สถาน เมืองโบราณ ปราสาทหิน พระราชวัง ถ้ำมือแดง อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ฯลฯ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และการประพฤติปฏิบัติที่ยึดถือสืบทอดต่อกันมา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบด้วยการจัดธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหรือทรัพยากรท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง การจัดบริการอื่นๆ แก่นักท่องเที่ยวและการเผยแพร่โฆษณา

ร่ำไพพรรณ (2546) ได้อธิบายไว้ว่า หากนำทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น มาจัดรูปแบบการท่องเที่ยวตามความสนใจของนักท่องเที่ยว ในสมัยโลกไร้พรมแดนแล้ว สามารถจัดรูปแบบการท่องเที่ยวได้หลากหลาย ได้แก่

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Eco Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ (Ethnic Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism)
- การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism)
- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)
- การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-meditation Tourism)
- การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural & Traditional Tourism)

ประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทางการเกษตรเป็นทรัพยากร การท่องเที่ยวหลักสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวมีการจัดระบบการให้บริการไว้รองรับ นักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรรวมทั้งมีการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาจากผลกระทบที่เกิดขึ้น

การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยว เพื่อการชมหรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ได้แก่ สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ภาษา วรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี เทศกาล ประเพณี ตลอดจนมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหา การสัมผัสกับคนที่มีเชื้อชาติและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากตัวนักท่องเที่ยว ไม่ใช่สัมผัสผ่านสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา เป็นการท่องเที่ยวเพื่อบำบัดโรค หรือบำรุงสุขภาพกาย หรือสุขภาพจิตของนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นการรักษาโรค การฟื้นฟูสุขภาพ และการรักษาสุขภาพให้ดีขึ้น

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ การกระทำหรือสิ่งที่นักท่องเที่ยวแสดงออกมาทางร่างกาย ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางการท่องเที่ยว เช่น จำนวนวันพำนักของ นักท่องเที่ยว เพื่อนร่วมเดินทาง รูปแบบการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว เป็นต้น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวถูกกำหนดจากสิ่งกระตุ้น ความปรารถนา ความต้องการ และความคาดหวัง ของบุคคลต่างๆ ในสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สิ่งต่างๆเหล่านี้ ได้แก่

1. สิ่งกระตุ้นในการเดินทาง เช่น สิ่งต่างๆที่กระตุ้นความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น การแนะนำจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น บริษัทนำเที่ยว หน่วยงานรัฐบาล
2. ข้อกำหนดของบุคคลในสังคม เป็นลักษณะของข้อบังคับในการตั้งวัตถุประสงค์ ของการเดินทางของนักท่องเที่ยวในรูปแบบที่แตกต่างกัน
3. การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบภายนอก กำหนดความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว ในการให้บริการของผู้ประกอบการ ภาพพจน์ของแหล่งท่องเที่ยว ประสบการณ์ที่ผ่านมาของ นักท่องเที่ยว ข้อจำกัดทางด้านราคาและเวลา เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

กองวิชาการและฝึกอบรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ผลผลิตของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ บริการซึ่งลูกค้าจะเลือกซื้อเมื่อเกิดความพึงพอใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเลือกซื้อบริการมีดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดให้ผู้คนเดินทางมาเยือนท้องถิ่น นั้นๆ อันจะมีสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งงานเทศกาลและงาน ประเพณีประจำปีที่มีอยู่ในท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำน้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ ทะเล หาดทราย หาดหิน ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง) เป็นต้น

1.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือศาสนา ได้แก่ วัด โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน

1.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง

ในลักษณะของงานพิธี งานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตเช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง ไร่/สวน พืช ผัก ผลไม้ และเหมือง

2. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพและทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว

3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกหลัก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำ ประปา ระบบสื่อสาร ที่ทันสมัย เป็นต้น โดยปกติแล้ว รัฐจะเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกสบายของประชาชนในท้องถิ่น หรือหากเป็นการลงทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็ยังเป็นผู้ได้รับประโยชน์อย่างถาวร

4. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เป็นสถานที่ หรือบริการ ที่ส่วนใหญ่เอกชนจะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ในรูปของการประกอบการทางธุรกิจแต่ก็มีบริการของรัฐอยู่ในบางส่วนด้วย

5. การคมนาคม (Transportation) เมื่อผู้ซื้อเดินทางมาซื้อบริการถึงที่ผลิต การคมนาคมขนส่งทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศจะต้องสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยทั้ง 3 ทางคือ

- 5.1 ทางบก มีถนนที่พาหนะต่างๆผ่านเข้า – ออก ได้สะดวก หรือมีบริการรถไฟ
- 5.2 ทางน้ำมีท่าเทียบเรือและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ
- 5.3 ทางอากาศมีท่าอากาศยานทันสมัย มีสายการบินมาลงมาก

6. พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร (Border Control and Information) มีการผ่อนคลากระเบียบพิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสาร บริการจองห้องพัก บริการขนส่งผู้ที่พัก เป็นต้น

7. ที่พัก (Accommodation) มีโรงแรมระดับต่างๆ ให้เลือก มีอัตราค่าที่พักที่เหมาะสมกับคุณภาพ สะอาดและมีบริการตามมาตรฐานสากล

8. ร้านอาหาร (Food and Beverage) นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้ว จะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม

9. บริการนำเที่ยว (Tour Guide) มีบริการนำเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยมีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีอิชยาสัยไมตรี และมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

10. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม การโฆษณาเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation)

11. ภาพลักษณ์ (Image) เป็นตัวกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยว หากมีภาพลักษณ์ว่าเป็นดินแดนแห่งความฝันของผู้ชายนักท่องเที่ยว ที่สนใจก็จะเป็นกลุ่มชายรักสนุก จึงควรฟื้นฟูภาพลักษณ์ของ

ประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมด้วยมรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นดินแดนแห่งความเพลิดเพลินในการจับจ่ายทั้งสินค้าพื้นเมือง และสินค้าปลอดอากร

ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของเราเป็นที่รู้จัก และสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศ

การวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ อ้างในศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2548) ในการวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยว มักจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยว เวลาสำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและการตั้งใจที่จะท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ เป็นตัวกำหนดที่สำคัญยิ่งต่อการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์องค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นกรอบกำหนดทิศทางและขนาดของพฤติกรรม การท่องเที่ยวให้แตกต่างออกไปตามข้อจำกัดที่คนมีรายได้สูง มีเวลามาก และมีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยวในที่ที่ทันสมัยและมีคุณภาพเหนือกว่า เป็นต้น

สำหรับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งมักจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นั้น แมคอินทอช และเกลเนอร์ (McIntosh and Goeldner 1980: 124-125) ระบุว่า เกิดจากการกระตุ้น 4 ด้านด้วยกัน คือ

1. กายภาพ (Physical Motivators) ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลายทางกายภาพหรือเพื่อร่างกาย การทำกิจกรรมทางกีฬา การได้ไปตากอากาศชายทะเล
2. วัฒนธรรม (Cultural Motivators) เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของกลุ่มชนต่างๆ
3. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Motivators) เป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อไปเยี่ยมญาติ หรือเพื่อพบปะกับบุคคลต่างๆ
4. ด้านฐานะและชื่อเสียง (Status and Prestige Motivators) เป็นตัวกระตุ้นที่ต้องการยกฐานะของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อเกียรติยศและชื่อเสียง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ ไปประชุมสัมมนาหรือการศึกษาดูงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อแสดงออกถึงความเป็นคนที่มีเกียรติ และมีความสำเร็จในการทำงานของตน

นอกจากนี้แล้ว ยังมีตัวกระตุ้นที่สำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ คือ ตัวกระตุ้นด้านการงานและอาชีพ อันเป็นตัวที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่การงาน หรือการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน เช่น การเดินทางไปประชุมสัมมนา การไปศึกษาดูงาน การไปฝึกงาน การได้รับรางวัลจาก

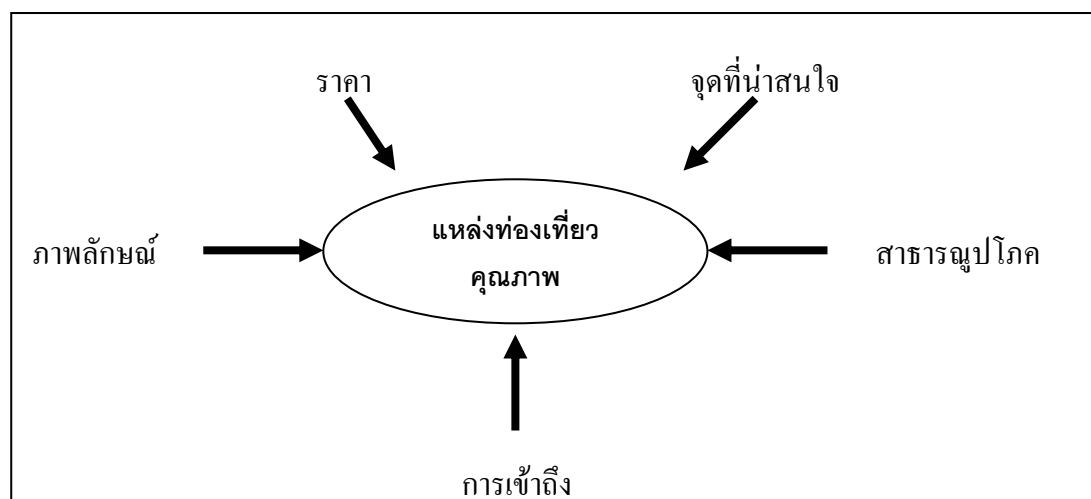
ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจการงานในรูปแบบการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งตัวกระตุ้นที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น คือที่มาของวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลนั่นเอง

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Destination Development)

Kotler (อ้างอิงใน Richarson and Fluker. 2004) ให้ความหมาย แหล่งท่องเที่ยว ว่า สถานที่ทั้งในสภาพที่เป็นจริงและสภาพตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจแบ่งได้หลายระดับ เช่น ในระดับสถานที่ ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือแม้กระทั่งระดับภูมิภาค อย่างไรก็ตามเพื่อความสะดวก องค์การการท่องเที่ยวโลกได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกตามระดับของการบริหารประเทศ กล่าวคือ แบ่งออกเป็นระดับตามหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และทวีปตามลำดับ

Middleton (อ้างอิงใน Richarson and Fluker. 2004) ได้ให้มุมมองว่า แหล่งท่องเที่ยวเป็นผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ

1. จุดที่น่าสนใจ ได้แก่ จุดที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม พิพิธภัณฑสถาน ศูนย์การค้า สวนสนุก เป็นต้น
2. สาธารณูปโภค ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร คมนาคมขนส่ง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น
3. การเข้าถึง ได้แก่ ความง่ายในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการมีทางเลือกในการเดินทางที่หลากหลาย
4. ภาพลักษณ์ ได้แก่ ความคิดและความเชื่อของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว
5. ราคา ซึ่งครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวทั้งหมด ทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าเข้าชม ซึ่งราคาของแหล่งท่องเที่ยวเดียวกันก็อาจแตกต่างกันได้ตามระดับของการเดินทางและการพำนัก หรือแม้กระทั่งตามฤดูกาลของการท่องเที่ยว

ภาพที่ 1 :แผนภูมิองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ที่มา: สรุปรูปจากแนวคิดของ Middleton (อ้างอิงใน Richarson and Fluker. 2004)

อย่างไรก็ตาม Ritchie และ Crouch (2003) ได้พิจารณาแหล่งท่องเที่ยวในแง่ของความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Competitiveness) โดยได้เสนอว่ามีปัจจัย 5 ประการ ที่ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความได้เปรียบในการแข่งขันแตกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่

1. ความพร้อมของทรัพยากรและปัจจัยที่เป็นตัวสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น สาธารณูปโภคต่างๆ การคมนาคม นโยบายของรัฐบาล องค์การธุรกิจด้านต่างๆ เป็นต้น
2. จุดสนใจหลัก ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งภูมิประเทศ ภูมิอากาศ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เหตุการณ์พิเศษ หรือแม้กระทั่งความบันเทิง เป็นต้น
3. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เช่น การจัดองค์กรการตลาด การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาการบริการ เป็นต้น
4. การวางแผนพัฒนาและนโยบายของแหล่งท่องเที่ยวที่รอบคอบตั้งแต่กระบวนการวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล
5. การพัฒนาคุณภาพด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในมิติด้านทำเลที่ตั้ง ความปลอดภัย ค่าใช้จ่าย ภาพลักษณ์ กำลังการผลิต เป็นต้น ดังนั้น ในสถานการณ์ปัจจุบันที่หลายประเทศต่างแข่งขันกันส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาองค์ประกอบทั้งห้าประการของแหล่งท่องเที่ยวจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวของประเทศนั้นๆ มีความได้เปรียบเหนือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการบางท่าน เช่น Keyser (2002) ได้จำแนกแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวออกเป็นสองประเภท คือ

1. แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ภูมิอากาศ ภูมิประเทศลักษณะต่างๆ สัตว์พันธุ์ไม้ เป็นต้น
2. แหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์ ซึ่งได้แก่ โบราณสถานต่างๆ วัฒนธรรมต่างๆ ศิลปะ และงานฝีมือ ศูนย์การค้าและอุตสาหกรรม พิพิธภัณฑ์ สวนสนุก บ่อน หรือแม้กระทั่งเหตุการณ์พิเศษต่างๆ ดังนั้นจากแนวคิดดังกล่าวการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงสามารถกระทำได้ทั้งสองทาง คือ
 1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
 2. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ขึ้น

การจัดการด้านอุปสงค์และด้านอุปทานของการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์เพื่อการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของนักท่องเที่ยว การจ้างงาน ระดับค่าครองชีพ ทั้งในเมืองที่เป็นต้นทางและเมืองปลายทางต่างๆ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านสังคมและจิตวิทยา ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ อุปนิสัยการเดินทาง การรับรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ระยะเวลาว่าง สุขภาพ เป็นต้น
3. ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การมีอยู่ของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภูมิอากาศ ภาวะเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ กฎหมาย และกฎระเบียบต่างๆ เป็นต้น

ดังนั้นหากแหล่งท่องเที่ยวใดแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งประสงค์จะให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาพักผ่อนแล้ว แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว ควรศึกษาและควบคุมปัจจัยที่ควบคุมได้ให้ส่งผลบวกต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

นอกจากพยายามสร้างเงื่อนไขทางด้านอุปสงค์ที่ช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการแล้ว การจัดการทางอุปทานที่ดี ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและบอกต่อไปยังนักท่องเที่ยวรายอื่นๆ ได้เสนอให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการบริหารตามสายการผลิตที่ดี กล่าวคือ มีการบริหารจุดต่างๆ ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวตามกระแสการไหลเวียนของนักท่องเที่ยว (เช่น ควรมีการบริหารการให้บริการนักท่องเที่ยวตั้งแต่ที่สนามบิน ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว การเดินทางไปยังที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร ตัวแทนท่องเที่ยว บริษัทรถเช่า จุดท่องเที่ยวต่างๆ ไปจนกระทั่งถึงโรงพยาบาล) ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความพอใจสูงสุดในการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารและการตลาด

การบริหารธุรกิจบริการแบบประสมประสาน 8 ประการ (The Eight Components of Integrated Service Management) หมายถึงการวางแผนและการบริหารกิจกรรมการตลาด (Marketing) การปฏิบัติการ (Operations) และทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) โดยให้มีการประสานงานกันเป็นอย่างดีเพื่อให้บรรลุความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 8 ประการ ดังนี้

1. ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Elements) หมายถึง ทุกส่วนประกอบของการให้บริการที่สามารถสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า ซึ่งแสดงถึงผลประโยชน์ที่ลูกค้าต้องการและเป็นการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า ในเรื่องของบริการ

นั้นจะต้องเน้นที่ประโยชน์หลัก ที่จะได้รับจากผลิตภัณฑ์หลัก และยังคงพิจารณา ถึงประโยชน์เพิ่มเติมที่จะได้รับจากผลิตภัณฑ์เสริมด้วย

2. การจัดจำหน่าย (Place) พื้นที่ในเว็บไซท์ (Cyberspace) และเวลาที่ให้บริการ (Time) เป็นการตัดสินใจว่าจะส่งมอบบริการให้กับลูกค้าเมื่อใด ควรใช้เวลาเท่าใดในการส่งมอบบริการที่ไหน ผลการตัดสินใจด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจว่าจะใช้ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution) ทางด้านกายภาพ เช่น จัดจำหน่ายโดยบริษัทตัวแทนจำหน่าย (Travel Agent) และ (หรือ) ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการตัดสินใจทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจบริการ

การให้บริการข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต จะใช้ฐานข้อมูลที่ส่งมอบผ่านพื้นที่ในเว็บไซท์ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าโดยไม่คำนึงถึงสถานที่ และเวลา ธุรกิจสามารถส่งมอบบริการไปยังลูกค้าโดยตรง ในการให้บริการและการติดต่อกับลูกค้าจะต้องคำนึงถึงความคาดหวังของลูกค้า (Customer Expectations) ในด้านความเร็วและความสะดวก ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่สำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การส่งมอบบริการให้กับผู้บริโภค

3. การส่งเสริมการตลาดและการให้ความรู้กับลูกค้า (Promotion and Education) เป็นกิจกรรมการสื่อสารและการออกแบบสิ่งจูงใจเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าสำหรับการให้บริการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4. พนักงาน (People) พนักงานผู้ให้บริการเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจบริการ พนักงานสามารถสร้างการรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการให้กับลูกค้า กล่าวคือลูกค้ามักจะพิจารณาถึงคุณภาพการให้บริการ จากการประเมินสิ่งที่เขารับรู้ในบริการที่ได้รับจากพนักงาน ดังนั้นธุรกิจให้บริการที่ประสบความสำเร็จจะต้องให้ความพยายามอย่างมากในการวางแผนด้านกำลังคน การสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรมและพัฒนา และการจูงใจ พนักงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นพนักงานที่ติดต่อกับลูกค้าโดยตรงหรือพนักงานในสำนักงานที่ทำหน้าที่ด้านบริหารและด้านอื่นๆ ด้วย

5. ราคาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของผู้ใช้บริการ (Price and Other User Outlays) เป็นค่าใช้จ่ายในรูปของเงิน เวลา และความพยายามที่เกิดขึ้นในการซื้อและใช้บริการของลูกค้า

6. กระบวนการ (Process) เป็นวิธีการดำเนินการหรือการปฏิบัติ (Operations) ซึ่งเกี่ยวข้องกับขั้นตอนที่จำเป็นของการให้บริการ กล่าวคือ การสร้างและการส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า จะต้องอาศัยการออกแบบ และปฏิบัติตามกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในกระบวนการจะอธิบายลักษณะและขั้นตอนในระบบการปฏิบัติงานทางด้านบริการ ซึ่งการออกแบบระบบที่ไม่ดีอาจจะทำให้ลูกค้าได้รับบริการล่าช้าได้ โดยกระบวนการในการบริการประกอบด้วย

6.1 กระบวนการให้บริการ โดยบุคคล (People Processing Services) เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับเวลาและการเคลื่อนไหวของพนักงาน เช่น ขั้นตอนการเสิร์ฟอาหาร และเครื่องดัดมบน เครื่องบิน เป็นต้น

6.2 กระบวนการให้บริการเพื่อให้ลูกค้า (Possession Processing Services) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ลูกค้าได้เป็นเจ้าของบริการนั้น เช่น ระบบการจองตั๋ว ระบบการจัดคิวต่างๆ เป็นต้น

6.3 กระบวนการจัดสิ่งกระตุ้นทางด้านความคิด (Mental Stimulus Processing Service) เป็นการปฏิบัติการ โดยมุ่งให้เกิดทัศนคติที่ดีในจิตใจของลูกค้า เช่น การอธิบายถึงผลประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับจากการใช้บัตรเครดิต

6.4 กระบวนการให้บริการข้อมูลสารสนเทศ (Information Processing Services) เป็นการให้บริการทางด้านข้อมูลกับลูกค้า เช่น การให้คำแนะนำหรือการให้ข้อมูลโดยการสาธิตในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินแก่ผู้โดยสารขณะอยู่บนเครื่องบิน

7. การสร้างและการนำเสนอหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) เป็นสิ่งจูงใจที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพในการให้บริการ

8. การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และคุณภาพ (Quality) ดังนี้ การเพิ่มผลผลิต (Productivity) เป็นวิธีการใช้ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ในการให้บริการเพื่อแปรสภาพเป็นผลผลิต (Outputs) และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับลูกค้า ดังนั้นผลผลิต (Outputs) ก็คือ ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ของผู้ให้บริการ กล่าวคือ เป็นผลประโยชน์ที่ส่งมอบให้กับลูกค้า ส่วนปัจจัยนำเข้า (Inputs) ก็คือปัจจัยการผลิตที่ผู้ให้บริการใช้ ซึ่งเป็นต้นทุนของผู้ให้บริการ โดยจะนำมาเป็นแนวทางในการตั้งราคาซึ่งถือเป็นต้นทุนของลูกค้า โดยจะต้องให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกว่าได้รับความประหยัดหรือประสิทธิภาพ (Efficiency) ส่วนคุณภาพ (Quality) เป็นระดับบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการ (Needs) ความต้องการ (Wants) และความคาดหวังของลูกค้า (Expectations) ได้ ซึ่งคุณภาพการให้บริการจะต้องพิจารณาในด้านต่างๆ ดังนี้

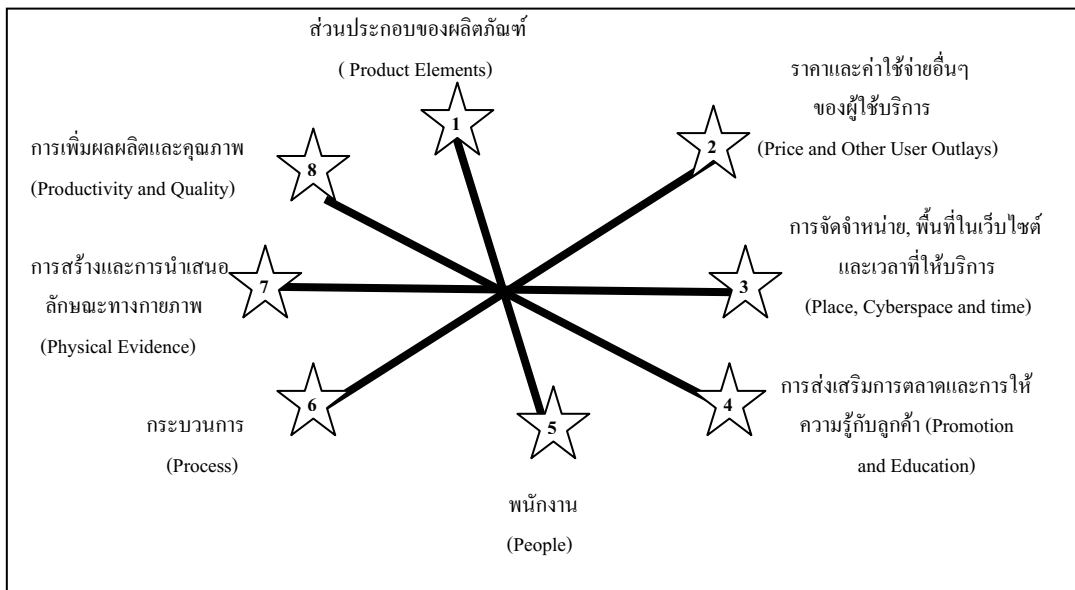
1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) เป็นความสามารถในการให้บริการตามที่สัญญาไว้ อย่างมีคุณภาพและถูกต้องแม่นยำ

2. การตอบสนองอย่างรวดเร็ว (Responsiveness) เป็นความเต็มใจที่ช่วยเหลือและให้บริการแก่ลูกค้าอย่างกระตือรือร้น

3. ความมั่นใจได้ (Assurance) เป็นการแสดงถึงความรู้และมนุษยสัมพันธ์ของผู้ให้บริการที่ทำให้ผู้ใช้บริการมีความเชื่อมั่นในบริการที่ได้รับ

4. ความเห็นใจ การเข้าถึงจิตใจ (Empathy) เป็นการดูแลเอาใจใส่และให้ความสนใจที่ผู้ให้บริการมีต่อผู้ใช้บริการ

5. ลักษณะทางกายภาพ (Tangibles) เป็นลักษณะที่ปรากฏให้เห็นหรือสิ่งที่สามารถจับต้องได้ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ อาคารสถานที่ บุคคล เป็นต้น

ภาพที่ 2 แสดงการบริหารธุรกิจบริการแบบประสมประสาน

ที่มา: สรุปรจากแนวคิดของ Lovelock and Wright (อ้างอิงใน Lovelock and Wright.2002)

การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism Development)

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2547) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวจัดเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่รักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยแนวคิดของการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1980

ทั้งนี้ในการประชุมสุดยอดแห่งสหประชาชาติที่นครริโอเดจาเนโร ประเทศบราซิล ในปี 2535 ที่เรียกว่า Rio Summit หรือ Earth Summit มีอนุสัญญา 1 ใน 5 ฉบับ คือ Agenda 21 หรือแผนแม่บทของโลกที่กล่าวถึงการพัฒนาทุกประเภท เป็นต้นแบบการพัฒนาอย่างยั่งยืนสำหรับประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้มีการกำหนดเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับนักท่องเที่ยวและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยในระยะยาวได้

การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีความจำเป็นในการรักษาความสมดุลของทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับประชาชนในพื้นที่และสังคม ดังนั้นการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจึงหมายถึง การกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์และการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนอง

ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพแก่สมาชิกของสังคมในปัจจุบันและอนาคต โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ได้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

อย่างไรก็ตามแนวคิดของการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน สามารถพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในขอบเขตความสามารถของธรรมชาติชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน
3. การมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีต่อการท่องเที่ยว การประสานความต้องการทางเศรษฐกิจ การคงอยู่ของสังคมและการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน
4. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ดังนี้ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างยั่งยืนและเพื่อป้องกันผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดกับทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Management Tourism Resource Sustainable)

การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยหลักการ 10 ประการ ดังนี้

1. อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using Resource Sustainable) หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ทั้งมรดกทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิมอย่างเพียงพอ หรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้อย่างประหยัดให้คุ้มค่า โดยคำนึงถึงต้นทุนอันเป็นคุณค่า คุณภาพของธรรมชาติและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง การสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่าต่อชีวิตที่ดี รู้วิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงบำรุงให้เกิดประโยชน์ได้นาน เพิ่มพูนและเสริมสร้างไว้ให้มากเพียงพอต่อการใช้เพื่อการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรต้องคงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด เกิดผลกระทบอันเป็นผลเสียน้อยที่สุด โดยการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านประยุกต์กับเทคโนโลยีแบบใหม่ การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเหมาะสมนั้น จะเป็นแนวทางให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยาวนาน

2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นและลดการก่อของเสีย (Reducing Over-consumption and Waste) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องร่วมกันวางแผนกับผู้เกี่ยวข้อง จัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพหรือจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพเหมือนกัน ใช้ทดแทนกันได้ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่หายาก เช่น สิ่งก่อสร้างที่ใช้ไม้จากธรรมชาติ หากลดการใช้ไม้ลง โดยใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติคล้ายไม้สร้างเสริม ประกอบจะเป็นการช่วยลดการตัดต้นไม้ลงได้หรือการสร้างอาคารเพื่อบริการนักท่องเที่ยว อาจใช้วัสดุโปร่งแสงประกอบ เพื่อรับแสงสว่างจากธรรมชาติเพื่อลดแสงสว่างจากการใช้ไฟฟ้า เป็นต้น การลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดการใช้พลังงานไฟฟ้ามีส่วนช่วยในการลดค่าใช้จ่าย หรือลดต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการสามารถนำงบประมาณที่เหลือไปใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณค่าให้กับแหล่งท่องเที่ยวได้

ส่วนการลดการก่อของเสีย เช่น ขยะปฏิภูลต้องหาวิธีการจัดการโดยการแยกประเภทขยะ ขยะแห้ง อาจนำระบบการหมุนเวียนการใช้ การใช้ซ้ำ และการแปรรูปกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ส่วนขยะเปียกอาจนำไปทำปุ๋ยอินทรีย์ได้

3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (Maintain Diversity) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องวางแผนขยายฐานการท่องเที่ยว โดยการรักษา และส่งเสริมให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น ในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม โดยการเพิ่มคุณค่าและมาตรฐานการบริการ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวใช้เวลาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นนานขึ้น หรือกลับไปเที่ยวซ้ำอีก เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นน้ำตก อาจเพิ่มกิจกรรมการดูนก การปีนหน้าผาหรือหมู่บ้านวัฒนธรรม และแหล่งโบราณคดี อาจเพิ่มกิจกรรมการนั่งเกวียนเทียมวัวหรือควาย เป็นต้น

4. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ทำงานตามแผนที่วางไว้ จะต้องประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับแผนกลยุทธ์พัฒนาแห่งชาติ แผนพัฒนาของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่น แผนพัฒนาของสำนักนโยบายและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว

5. ต้องนำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (Supporting Local Economy) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องประสานงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยสรรหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่นนำไปประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเที่ยวให้มากขึ้น เป็นการสร้างรายได้กระจายสู่ประชากรที่ประกอบการในท้องถิ่น

ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลเพื่อการขยายฐานสร้างรายได้เสริมให้กับท้องถิ่น

6. การมีส่วนร่วมการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับท้องถิ่น (Involving Local Communities) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบเป็นองค์กรร่วม โดยเข้าร่วมในลักษณะหน่วยงานร่วมจัด เช่น เป็นหน่วยร่วมทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ เป็นหน่วยงานร่วมวิเคราะห์ หรือร่วมแก้ปัญหาเป็นหน่วยงานร่วมส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวด้วยกัน นอกจากนี้ นั้นยังต้องประสานเครือข่ายระหว่างองค์กรและท้องถิ่นเพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

7. ประชุมปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (Consulting Stakeholders and the Public) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องประสานกับประชาคมในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มประกอบการท่องเที่ยว สถาบันการศึกษา สถาบันการศาสนา หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ ในพื้นที่ร่วมประชุมปรึกษาหารือทั้งการเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว การประเมินผลกระทบการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการตลาด โดยจัดการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน เป็นการลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่ต่างกัน เช่น การใช้ที่สาธารณประโยชน์ น้ำดื่มเพื่อบริโภคในแหล่งเดียวกัน การจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

8. การพัฒนาบุคลากร (Training Staff) หมายถึง การพัฒนาคุณภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งในส่วนภาครัฐและเอกชน โดยการพัฒนาดังกล่าวจะเป็นการให้ความรู้ การฝึกอบรม การส่งพนักงานดูงานอย่างสม่ำเสมอ ให้มีความรู้ มีแนวคิด และวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นับเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร เป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. จัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม (Marketing Tourism Responsibly) ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ข่าวสารการบริการการขายให้พร้อมเพรียงต่อการเผยแพร่อาจจัดทำในรูปแบบสื่อทัศนูปกรณ์รูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือการท่องเที่ยว คู่มือการตลาด การท่องเที่ยวที่เป็นเอกสารแผ่นพับ หนังสือคู่มือ วิดีโอ แผ่นซีดีรอม เป็นต้น

10. ประเมินผลตรวจสอบการวิจัย (Undertaking Research) ความจำเป็นต่อการช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มคุณค่าคุณภาพต่อแหล่งท่องเที่ยวต่อการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการจะต้องมีการประเมินผลการตรวจสอบผลกระทบและการศึกษาวิจัยอย่างสม่ำเสมอ โดยการสอบถามจากผู้ใช้บริการ โดยตรง จากใบประเมินผล หรือการวิจัยตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบผลของการบริการ นำมาปรับปรุงและแก้ไขการจัดการบริการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้

นอกจากหลักการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนทั้ง 10 ประการแล้ว การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับทิศทางด้านขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ของทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกด้วย ซึ่งขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยวหนึ่งนั้น หมายถึงปริมาณการใช้ประโยชน์พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่พื้นที่นั้นสามารถจะแบกรับไว้ได้ ก่อนที่จะเกิดความเสื่อมโทรมกับพื้นที่นั้นๆ

ดังนั้นขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยว จึงวัดได้ด้วยปริมาณนักท่องเที่ยวสูงสุดที่สามารถอยู่ได้ในทุกเวลา ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหนึ่งๆ ในปริมาณที่จะทำให้สภาพแวดล้อมถูกทำลายน้อยที่สุด ยังคงรักษาสภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีไว้มากที่สุด โดยนักท่องเที่ยวมีความพอใจและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในท้องถิ่นด้วย สำหรับแนวคิดขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยวจึงมีแนวคิดพื้นฐานของขีดความสามารถในการรองรับ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกายภาพ ด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Uans U. Luther (อ้างใน ทวีป ศิริรัศมี และคณะ) กล่าวถึง ปัญหา ทศนะต่ออนาคตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน สปป.ลาว หลังการเปิดสะพานมิตรภาพในเดือนเมษายน ปี 2537 และการเปิดจุดชายแดนอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อไปมาหาสู่กันกับประเทศไทยหรือกับจีน นับทั้งเวียดนามนั้น จะทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นแขนงการที่เติบโตในอนาคตของเศรษฐกิจลาวอย่างแน่นอน เป็นที่รู้กันดีว่าบรรดาประเทศที่ค่อยพัฒนาส่วนใหญ่ นั้น ขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ แต่รายได้แห่งชาติส่วนใหญ่ของไทยในช่วงปี 80 ได้มาจากสิ่งที่เรียกกันว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศทำให้คนมีงานทำ โดยเฉพาะผู้หญิงและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน นอกจากนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยังก่อให้เกิดผลดีตามมาอีกหลายด้าน เช่น ผลักดันให้มีการผลิตเสบียงอาหาร เช่น ผลไม้ และพืชพันธุ์ธัญญาหารต่างๆ ผลักดันแขนงการก่อสร้าง เช่น โรงแรม และถนนหนทาง และผลักดันให้มีอุตสาหกรรมขนาดเล็กเช่น ของที่ระลึก หัตถกรรมและศิลปะ นอกจากนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังผลักดัน ให้มีการปกป้องรักษาหรือฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณี และความรู้ความสามารถดั้งเดิม เช่น การฟ้อนรำทำเพลง การวาดภาพ และการทอผ้าไหม จากตัวอย่างของเกาะบาห์ลีในประเทศอินโดนีเซีย พวกเราสามารถเรียนรู้วิธีนำรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อการซ่อมแซมและปรับปรุงวัดวาอาราม หอพิพิธภัณฑ และบรรดาสถานที่วัฒนธรรมเก่าแก่ต่างๆ ที่ถูกปล่อยให้ละเลย อังกอร์วัด (Angkor) ในประเทศกัมพูชา ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดัง ก็เป็นอีก

ตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าความต้องการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างประเทศสามารถนำไปสู่การฟื้นฟูบูรณะสถานที่ทางวัฒนธรรมได้

ข้อเสียของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้นมีหลายประการ จากผลการศึกษาค้นคว้าของนานาชาติพบว่า รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีเพียงร้อยละ 35 เท่านั้นที่จะเป็นผลประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ ส่วนที่เหลือนั้นเป็นกำไรของบริษัทนำเที่ยวต่างๆ และสายการบินหรือไม่ก็เอาไปจ่ายซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศ เพื่อมารับใช้จุดประสงค์ของการท่องเที่ยว เช่น รถ เสบียงอาหาร และเครื่องตกแต่งภายในโรงแรม เกือบทุกครั้งที่ต้องจ้างคนต่างประเทศมาเป็นผู้บริหารโรงแรมและผู้นำเที่ยวเนื่องจากบุคลากรภายในประเทศส่วนใหญ่ไม่มีคุณสมบัติที่พอเพียงซึ่งทำให้คนภายในประเทศมีโอกาสน้อยที่จะทำงานน้อยลง ถ้าหากว่าการท่องเที่ยวไม่ขยายไปทั่วประเทศมีแต่รวมกันอยู่ตามสถานที่พักตากอากาศที่จัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะผลของการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนโดยผ่านการท่องเที่ยวก็จะน้อยลง

อีกปัญหาหนึ่งคือ การท่องเที่ยวในต่างประเทศส่วนมากมักจะประสบปัญหาความยุ่งยากทาง ด้านภาษา และพวกเขาต้องการแต่อาหารการกินที่สะอาด ปลอดภัยและถูกต้องตามหลักอนามัย ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ชอบกิน หรือชิมอาหารพื้นเมืองตามร้านอาหารธรรมดาของบ้านเรา และก็จะเกือบจะไม่ได้พบปะกับชาวบ้าน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นเพียงอุตสาหกรรมตามฤดูกาล นักท่องเที่ยวชาวยุโรปต้องการมาท่องเที่ยวอาเซียนในช่วงฤดูหนาว ดังนั้นบรรดา วิศวกร โรงแรม และร้านอาหารต่างๆ ที่มีไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ จึงต้องเผชิญกับการมีรายได้ที่ไม่แน่นอนไปตามฤดูกาล แต่บรรดาวิศวกรเหล่านั้น นอกจากจะต้องจ้างพนักงานของพวกเขาตลอดปีแล้ว ยังต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายประจำของบริษัทตลอดปีอีกด้วย ผลกระทบข้างเคียงที่ร้ายแรงที่สุดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ ทำให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และงานศิลปะ ดังกล่าวกลายเป็นการค้าและก่อให้เกิดอาชญากรรม โสเภณี และโรคภัยชนิดต่างๆ เพิ่มขึ้น

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอาจจะทำให้คนภายในประเทศเกิดความ ต้องการ และความคาดหวังใหม่เช่น สถานบันเทิง และบาร์ ที่อาจทำลายโครงสร้างสังคมดั้งเดิม วัฒนธรรม ประเพณี หยุคผลึกตติกรรม และพากันหันไปเป็นบ้านแห่งการท่องเที่ยว ซึ่งดำรงชีวิตอยู่ด้วยการขายสินค้าประเภทของที่ระลึกต่างๆ

ไม่ว่าข้อดีและข้อเสียจะเป็นลักษณะใด ในแต่ละประเทศแต่การเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้นคำถามที่สำคัญที่สุดคือ รัฐบาลควรส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทใดจากต่างประเทศ จากการค้นคว้าและการสังเกตพบว่ามี การท่องเที่ยวหลายประเภท เช่น การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อผจญภัย หรือสัมผัสกับสิ่งที่แปลกใหม่ การท่องเที่ยวเพื่อการซื้อของ การท่องเที่ยวเพื่อความสัมพันธ์ทางเพศ หรือการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา ค้นคว้า แต่น่าเสียดายที่บางสถานที่ในประเทศไทย เช่น พัทยา ได้กลายเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ในเรื่องของการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเพื่อ

ความสัมพันธ์ทางเพศ ในขณะที่สถานที่อื่นๆ เช่น สุโขทัยและเชียงใหม่ ดึงดูดบรรดาคนที่สนใจในประวัติศาสตร์ หรือคนที่ต้องการเพียงแต่ซื้อเครื่องหัตถกรรมราคาถูก เกาะภูเก็ตมีชื่อเสียงในด้าน การเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยแหล่งพักผ่อนหย่อนใจและหาดทรายขาวยาวเหยียด ส่วนภาคเหนือของไทยก็มีการเดินทัศนารผจญภัยในบริเวณป่าที่สวยงามบางแห่งมีแหล่งอาหารที่มีรสชาติอร่อยอีกด้วย

เมื่อเห็นแล้วว่า “ตลาดการท่องเที่ยว” อยู่อาเซียน จนกลายเป็นสถานที่แข่งขันกันมาก ดังนั้นคำถามที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คือ ลาวควรจะจัดการท่องเที่ยวในประเภทใดระหว่าง

- 1) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประชาชนลาว
- และ 2) การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจอยู่กับสิ่งแวดล้อมของธรรมชาติที่ยังไม่ถูกทำลาย

ความคิดเห็นดังกล่าวนี้ มีข้อดีคือไม่ได้ลงทุนมาก สปป.ลาวควรจะส่งเสริมการสร้างโรงแรมในลักษณะเรือนไม้ชั้นเดียวที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ เช่น โรงแรม Parasol Blanc ในเวียงจันทน์ แทนที่จะสร้างโรงแรมขนาดใหญ่ (แบบ Hilton) ดังที่มีอยู่ทุกแห่งในโลก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะชอบบรรยากาศที่เป็นกันเอง แบบครอบครัว หรือบ้านแบบธรรมชาติที่สะอาดมากกว่าแบบอยู่หอปราสาทราชวัง ที่มีการใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคและมีกำแพงล้อมรอบบ้านหรือสถานที่พักตากอากาศ สำหรับนักท่องเที่ยวที่กล่าวมานั้นควรจะสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ และควรใช้วัสดุก่อสร้างที่มีอยู่ภายในประเทศ นักลงทุนสามารถจินตนาการได้ว่าศูนย์สุขภาพบางแห่งอยู่บนภูเขาคามเมรุน ในประเทศมาเลเซีย หรืออยู่มายมิว (Maymyo) ในประเทศพม่า จะพบกับความสำเร็จเป็นอย่างดีในประเทศลาว โดยเฉพาะกับผู้สูงอายุที่ต้องการอยากพักผ่อนหย่อนใจ

เงื่อนไขก่อนมีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในประเทศลาว คือการปกป้องรักษาสภาพแวดล้อมของธรรมชาติอย่างมีสติหรือคิดแบบมีสติ และเครือข่ายการจัดตั้งที่เชื่อถือได้ สำหรับการทำงาน การขนส่ง กิจการโรงแรม การส่งของตัวเครื่องบินและตัวรถเมล์ รวมทั้งความสะอาดที่ได้มาตรฐานของบรรดาร้านอาหารอีกด้วย นับว่าแผนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวลาว และบรรดาธุรกิจที่สนใจ ควรคำนึงเสมอว่านักท่องเที่ยวที่ได้รับความพึงพอใจคนหนึ่งจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ ได้มากกว่า 10 คน และนักท่องเที่ยวที่รู้สึกผิดหวังจะบอกต่อในทางลบ และทำลายภาพพจน์ที่ดีของประเทศ ดังนั้นการบริการดีที่มีความเอาใจใส่สูงจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ขาดไม่ได้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมี 6 ประการ คือ 1) การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว 3) การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว 4) การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว 5) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และ 6) การพัฒนาจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539) ได้กล่าวว่า แนวทางการสร้างกรอบนโยบาย และ แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมี 8 ประการด้วยกัน คือ 1) มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศก่อน 2) ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่างๆ ที่จะผลกระทบต่องานวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ 3) ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับทุกๆ ด้านของจำนวนนักท่องเที่ยว ตัวสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชน และสภาพแวดล้อมโดยรวม 4) มุ่งใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น 5) เน้นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยมุ่งประโยชน์ในระยะยาวของชุมชน 6) คุณค่าและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมนั้นเป็นคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเอง มีค่าเพียงพอที่จะเป็นแหล่งรองรับการท่องเที่ยวเท่านั้น ความอยู่รอดระยะยาวจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะเลยได้ 7) การปรับตัวเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับหลักการข้างต้น และ 8) ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว องค์กรท้องถิ่น องค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและรัฐ มีหน้าที่ ที่จะต้องทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาค และวางอยู่บนหลักการข้างต้น จากกรอบนโยบาย 8 ประการข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถตอบสนองผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยที่มีการป้องกันและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวนี้มีความหมายถึงการจัดทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย

โครงการพัฒนาที่สูงไทย – เยอรมัน (2540) ได้เสนอการจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ในคราวฝึกอบรม การสื่อความหมายทางธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ว่า การพัฒนานั้นจะต้องมองการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบตั้งแต่

1. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่รองรับการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนภายใต้ขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงกายภาพและเชิงนิเวศวิทยา โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
2. การจัดการด้านการตลาดอย่างยั่งยืน โดยให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมและรักษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและการบริการ
3. การจัดการด้านการบริการทั้งการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนสื่อความหมายธรรมชาติ คำนึงถึงและผลักดันให้เกิดความยั่งยืนในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

ดังนั้นความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในการศึกษาคั้งนี้ คือ การใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เกิดการท่องเที่ยวในชุมชนกับประชาชน ด้วยการจัดการในรูปแบบธุรกิจท่องเที่ยวภายใต้ความร่วมมือ ร่วมใจด้วยการมีส่วนร่วมจากบุคคลภายในชุมชนและการสนับสนุนจากภาครัฐหรือองค์กรอื่นนอกชุมชน การท่องเที่ยวนี้จะมุ่งเน้นจรรโลงและรักษาไว้

ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น และที่สำคัญผลของธุรกิจท่องเที่ยวสามารถอำนวยประโยชน์ด้านเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในชุมชน

วิลาส เตชะไพบูลย์ (สถานการณ์สิ่งแวดล้อม, 2538) ได้อ้างถึงการประชุม Globe'90 ณ ประเทศแคนาดา ที่ได้มีการให้คำจำกัดความ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า หมายถึง “การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลัง การท่องเที่ยวนี้มีความหมายถึงการจัดการทรัพยากร เพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย” ซึ่งจากคำจำกัดความดังกล่าวนี้ สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

1. มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศก่อน ส่วนการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศนั้นเหมาะสมกับระบบสาธารณูปโภคที่รองรับเป็นสำคัญ
2. ประชาชนในท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โครงการต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ (Local Participation)
3. ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ทุกๆ ด้าน ทั้งด้านของจำนวนนักท่องเที่ยว ตัวสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชน และสภาพแวดล้อมโดยรวม
4. มุ่งใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น (Local Product)
5. เน้นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยมุ่งประโยชน์ระยะยาวของชุมชน
6. คุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมนั้นเป็นคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเอง (Intrinsic Value) จึงมีคุณค่ามากกว่าเป็นเพียงแหล่งรองรับการท่องเที่ยวเท่านั้น ความอยู่รอดในระยะยาวจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจละเลยได้
7. การปรับตัวเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่ต้องไม่ขัดกับหลักการดังกล่าวข้างต้น ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวขององค์กรท้องถิ่น องค์กรสิ่งแวดล้อม และรัฐ มีหน้าที่จะต้องทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาค และวางอยู่บนหลักการข้างต้น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้อ้างจาก Shirley Eber (1992) ได้นำเสนอหลักการของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนไว้ ดังนี้

1. การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using Resource Sustainability) ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญ และเป็นแนวทางการทำธุรกิจในระยะยาว การลดการบริโภคที่มากเกินไป และการลดของเสีย (Reducing Over-consumption and Waste) จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว

2. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (Maintaining Diversity) มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว และช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ (Integrating Tourism into Planning) การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว
4. รองรับการกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น (Supporting Local Economics) การท่องเที่ยวที่พิจารณาด้านราคา และคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายอีกด้วย
5. ให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม (Involving Local Communities) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของท้องถิ่นในสาขาการท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่สร้างผลตอบแทนแก่ประชาชน สิ่งแวดล้อมโดยรวมเท่านั้น แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวด้วย
6. การปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ (Consulting Stakeholders and the Public) ระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กร และสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นในการที่จะร่วมงานในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมแก้ปัญหา และลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน
7. การฝึกอบรมบุคคล (Training Staff) โดยสอดแทรกแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ จะช่วยยกระดับการบริการท่องเที่ยว
8. การตลาดที่มีความพร้อม (Marketing Tourism Responsibly) การตลาดที่จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารอย่างพร้อมมูล จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเคารพในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว และจะช่วยยกระดับความพอใจของนักท่องเที่ยว
9. การทำวิจัย (Undertaking Research) การวิจัยและการติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต่อการช่วยแก้ปัญหา และเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างในทวีป ศิริริศมี และคณะ, 2546) กล่าวถึง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษต่อการท่องเที่ยวซึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก โดยสภาพจะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ลักษณะความเป็นเมืองจะเป็นพื้นที่เขตเมือง ดังนั้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษต่อการท่องเที่ยวจึงสามารถดำเนินการได้โดยมีรูปแบบการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมพื้นถิ่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นต้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ควรจัดระบบบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายจัดตั้ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มีการวางแผนพัฒนาโดยกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียงด้วย รวมทั้งมีการสร้างเครือข่ายการบริการการท่องเที่ยวให้เป็นระบบ หลากหลายรูปแบบ และครบวงจร

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษต่อการท่องเที่ยว ควรมีดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพในพื้นที่ โดยประสานงานกับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง

2. พัฒนา ปรับปรุง พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว โบราณสถาน โบราณวัตถุ ในเขตพื้นที่ให้มีความสวยงาม เป็นระเบียบ เรียบร้อย เพื่อสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยว

3. ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ทางสื่อที่จัดหาได้ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว เช่น ป้ายชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวก และดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

4. ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ สวยงาม

5. ประสานและแสวงหาความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในการพัฒนากิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยอาจจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยว กลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาแหล่งท่องเที่ยว แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำ แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว และติดตามประเมินผลโดยให้มีแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในพื้นที่ และสอดคล้องกับกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยประสานงานกับหน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม

2. พัฒนากิจการการท่องเที่ยวโดยประสานงานกับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม

3. พัฒนากิจการการท่องเที่ยว โดยประสานงานกับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างเครือข่ายการบริการการท่องเที่ยว และให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม พัฒนาการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ โดยการสร้างเครือข่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม

4. วางแผนหาแหล่งเงินทุนในการจัดทำงบประมาณในการพัฒนา โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะใช้งบประมาณจากหน่วยงานใด จะขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือไม่

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรมีหน้าที่และบทบาท ดังนี้

1. การสำรวจ ค้นหาสถานที่ และข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยค้นหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ของชุมชน รวบรวมข้อมูล เส้นทาง ประวัติ และความสำคัญของสถานที่ สำหรับเอาไว้ประชาสัมพันธ์ ถ้าแหล่งเดิมกำลังทรุดโทรม ก็ซ่อมแซมให้คงเดิม

2. ร่วมกันวางแผนพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว สร้างจิตสำนึกร่วมกัน จัดทำแผนพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผนวกแผนดังกล่าวเข้าไปในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้แผนพัฒนาในแต่ละสาขาของการพัฒนามีการเชื่อมโยงกัน และสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว

3. จัดให้มีการดูแลรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว วางระบบในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และสุขอนามัยของที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม โดยการประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ และถือปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ตรวจสอบบริการสาธารณะที่มีอยู่ว่าต้องสร้างใหม่ปรับปรุง หรือเพิ่มบริการสาธารณะใหม่ๆ ในชุมชน ทั้งเรื่องไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ระบบการจัดเก็บหรือกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดเก็บผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ค่าผ่านทางเข้าชมในพิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำของที่ระลึกโดยชุมชน และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์นำเที่ยวประจำท้องถิ่น บริการที่พักอาศัยแก่นักท่องเที่ยว ร้านจำหน่ายสินค้า เป็นต้น

5. การจัดทำโฆษณาประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยวโดยเผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จดหมาย แผ่นพับ หอกระจายข่าว อินเทอร์เน็ต ดับบล เป็นต้น

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2546) ได้เสนอ กลยุทธ์การประสานงาน และการเกี่ยวข้องเชื่อมโยง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ นับว่ามีความสำคัญ และมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในด้านการส่งเสริม และการจัดการด้านการท่องเที่ยวการที่จะทำให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว

อย่างยั่งยืน ผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจในแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีการประสานแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกันกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ มีการประสานแผนพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในพื้นที่ และมีการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกัน โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. การประสานการจัดทำแผน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทควรจะต้องประสานแผนพัฒนาร่วมกัน และมีการวางแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทในพื้นที่จังหวัดนั้นๆ โดยการประสานแผนพัฒนา อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเป็นหน่วยดำเนินการและใช้โครงสร้างขององค์กรประสานแผนพัฒนาเดิมที่กำหนดไว้แล้ว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการจัดโครงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในเชิงบูรณาการ
2. การจัดทำเครือข่ายศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการสร้างเครือข่ายศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง หรือในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบอินเทอร์เน็ต ระบบดาวเทียม เป็นต้น
3. การสร้างเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง ในพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเดียวกัน ควรมีการสร้างเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวและการบริการการท่องเที่ยวให้เป็นระบบครบวงจร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
4. การจัดทำกิจการสาธารณะร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรแสวงหาแนวทางในการจัดทำบริการสาธารณะ การปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ ค่าใช้จ่าย และลดความซ้ำซ้อน

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่กำลังเจริญเติบโต และมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถทำรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดการสร้างงาน เป็นการกระจายรายได้จากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสนับสนุนให้ชุมชนในท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ และส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีความรู้ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนภายใต้การประสานการดำเนินงานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทในพื้นที่

ประเทศไทยจัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพพร้อมในทุกๆด้าน ที่จะเป็พลังขับเคลื่อนให้ประเทศพัฒนาสู่ความยั่งยืน ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จากการที่ประเทศไทยเริ่มใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก่อให้เกิดลักษณะการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การเพิ่มจำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากขึ้น ตามโครงสร้างการปกครองใหม่และตามกฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ดังนั้นรูปแบบการจัดการจึงเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นำองค์กรในท้องถิ่นนั้นเป็นแกนนำ โดยมีหน่วยงานกลางต่างๆ ของรัฐทำหน้าที่เสมือนพี่เลี้ยงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้การจัดการในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นเลิศ และยั่งยืนในทุกๆ ด้าน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การดำเนินการ โครงการต่างๆ ควรคำนึงถึงสภาพพื้นที่จริงที่แตกต่างกันไป ทั้งทางกายภาพ ทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว และสภาพแวดล้อม โดยรวมทางสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท้องถิ่นที่สอดคล้องตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเป็นไปได้และมีการบูรณาการในการวางแผนและดำเนินโครงการ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การลงทุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเรื่องที่จำเป็น จะนำไปสู่การสร้างงานและกระจายรายได้สู่ทุกระดับชั้นของคนในท้องถิ่น เกิดการขยายตัวของชุมชนต่างๆ ตามหลักการและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเมืองซึ่งจะนำไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืนของประเทศโดยรวมต่อไป

วารจนา ถาวรวิริยตระกูล และ สุพัตรา สร้อยเพชร (2546) วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของแหล่งที่พักแรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย พบว่า จังหวัดหนองคายมีที่พักแรมมีทั้งหมดรวม 40 แห่ง มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 1,244 ห้อง โดยเรียงลำดับประเภทของที่พักแรมที่มีจำนวนห้องพักจากมากไปน้อย ดังนี้ โรงแรม รีสอร์ท เกสท์เฮาส์ และบังกะโล แบ่งเป็นในอำเภอเมือง 23 แห่ง ห้องพัก 1,039 ห้อง และกระจายอยู่ตามอำเภอรอบนอกอีก 17 แห่ง จำนวนห้องพัก 205 ห้อง ส่วนราคาที่พักแรมมีราคาห้องพักต่ำกว่า 500 บาทมากที่สุด รองลงมาคือ ที่พักราคาระหว่าง 500-999 บาท และ 1,000-1,499 บาท มีนักท่องเที่ยวที่เข้าพักตลอดทั้งปีรวมทั้งสิ้น 319,689 คน จำแนกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 269,631 คน (ร้อยละ 84.34) และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 50,076 คน (ร้อยละ 13.66) ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่พักในจังหวัดหนองคายเท่ากับ 3.82 วันต่อคน และจำแนกเป็นระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2.22 วันต่อคน ชาวต่างประเทศ 5.41 วันต่อคนนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักมากถึง 1,601.43 บาท/คน/ครั้ง รองลงมาคือค่าอาหาร และเครื่องดื่ม 1,210.88 บาท/คน/ครั้ง และค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก 1,202.51บาท/คน/ครั้ง ตามลำดับ

สำหรับความพึงพอใจต่อการให้บริการของที่พักรวม พบว่า ผู้เข้าพักมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านสถานที่มากที่สุด รองลงมา คือด้านกิจกรรมนันทนาการของพนักงาน และ บริการอื่นๆ ที่มีไว้บริการในที่พักรวมลำดับและยังพบว่า ความพึงพอใจต่อการบริการของสถานประกอบการของผู้เข้าพักชาวไทยกับชาวต่างประเทศมีความแตกต่างกัน สำหรับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกพักในสถานบริการที่พักรวมของผู้เข้าพัก พบว่าเหตุผลหลัก 3 ประการที่ผู้เข้าพักพิจารณาเป็นลำดับแรกก่อนที่จะเข้าพักคือ 1) เหตุผลเกี่ยวกับความสะดวกสบายของห้องพัก 2) เหตุผลเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการของพนักงาน 3) เหตุผลเกี่ยวกับราคาห้องพักและบริการ

สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสำหรับผู้เดินทางมายังจังหวัดหนองคาย คือ ตลาดสินค้าอินโดจีนท่าเสาตั้ง รองลงมาคือวัดโพธิ์ชัย สะพานมิตรภาพไทย-ลาว ศาลาแก้วกู่ และหาดจอมมณี สำหรับศักยภาพของแหล่งที่พัก หนองคายมีความพร้อมด้านสถานประกอบการธุรกิจที่พักรวมค่อนข้างสูง จากการสำรวจพบว่า มีผู้เข้าพักในสถานบริการตลอดทั้งปีเพียงร้อยละ 45.39 ของจำนวนที่สามารถรับเข้าพักได้จริงเท่านั้น เมื่อเรียงลำดับการเข้าพักเป็นรายอำเภอพบว่า สัดส่วนการเข้าพักของอำเภอบึงกาฬสูงมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอโพนพิสัย และอำเภอเมืองหนองคาย

สำหรับแนวทางในการพัฒนารูปแบบที่พักแรมรูปแบบใหม่นั้น ผู้เข้าพักได้เสนอความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนาแหล่งที่พักในเรื่องของที่ตั้งที่เหมาะสมมากที่สุด คือการเลือกทำเลที่พักรวมตั้งอยู่ในเมืองและใกล้สถานบริการต่างๆ รองลงมาคือ ทำเลใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวและทำเลที่อยู่บริเวณชานเมือง โดยลักษณะของที่พักแรมรูปแบบที่ผู้เข้าพักให้ความสนใจมากที่สุดคือที่พักพร้อมอาหารเช้า รองลงมาคือที่พักเพื่อสุขภาพ และ โฮมสเตย์ (Homestay) หรือที่พักระยะยาว (Long Stay)

รายได้หลักอีกส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคือ การจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว สินค้าของที่ระลึกนอกจากทำให้เกิดรายได้ ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำแล้ว ยังเป็นสิ่งเตือนความทรงจำของนักท่องเที่ยวให้ระลึกถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งจะกระตุ้นให้มาเที่ยวที่นี่อีกในโอกาสต่อไป สินค้าที่ระลึกจากการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ถูกพัฒนามาจากงานศิลปหัตถกรรม วัฒนธรรมประจำถิ่น และความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เป็นมรดกทางสังคมและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษที่ได้สะสมให้ลูกหลาน ได้ใช้เป็นเครื่องอุปโภคบริโภคและใช้แปรเปลี่ยนเป็นสิ่งของที่จำเป็นในการยังชีพ เช่น เครื่องประดับ โอง ไห ถ้วย กระบุง ผ้าไหม เป็นต้น โดยเฉพาะสินค้าของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นมรดกที่ได้แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นมาของชาติและประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบในการผลิต ใช้ฝีมือคนและความประณีตในการประดิษฐ์ เสน่ห์ที่เป็นจุดขายของสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยคือ งานฝีมือที่ประณีตและละเอียดอ่อน สินค้าของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและให้ความสำคัญในการศึกษาเพื่อพัฒนา

รูปแบบสินค้าและการตลาด เพราะนอกจากจะสามารถนำเงินตราเข้าประเทศแล้ว ยังสามารถช่วยสร้างงาน สร้างรายได้แก่ประชาชนท้องถิ่น ส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น สามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ด้วย เป็นการช่วยพัฒนาท้องถิ่นและส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยอนุรักษ์มรดกของบรรพบุรุษให้คงไว้สู่อุชนรุ่นหลังต่อไป

เพ็ญศรี เจริญวานิช และบุญเลิศ เล็กสมบุรณ์ (2546) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนผลการศึกษาพบว่า ธุรกิจการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว นอกจากจะเป็นการเสริมรายได้หลักแล้ว สินค้าของที่ระลึกยังเป็นสิ่งเตือนความทรงจำให้นักท่องเที่ยวระลึกถึงแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นการสร้างงานและรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่นด้วย สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกในแต่ละจังหวัดมีสินค้าของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด ดังนี้

จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ ผ้าแพรวา ผ้ามัดหมี่ ตุ๊กตาไดโนเสาร์ โปงกลางจำลอง เครื่องดนตรีพื้นเมือง เนื้อเค็ม เนื้อทุบ หม่า แจ่วบอง

จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ ผ้าฝ้ายทอมือ เครื่องจักสานไม้ไผ่ ดอกไม้ประดิษฐ์จากรังไหมและเศษผ้าไหม แคน หมูยอ กุนเชียง หมูหยอง หมูแผ่น ถั่วกระจก ถั่วต้บต้บสมุนไพร ไก่ย่าง

จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ ผ้าจิด หมอนจิด วัตตุมงคล หม่า แจ่วบองสมุนไพร

จังหวัดเลย ได้แก่ ผ้าห่มนวม ผ้าฝ้ายทอมือ ของชำร่วยสัญลักษณ์ภูกระดึงและผิตาโชน หน้ากากผิตาโชน ชุดผิตาโชน มะพร้าวแก้ว มะขามหวาน กล้วยฉาบ องุ่น ไวน์ผลไม้

จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ ผ้าฝ้าย ผ้ามัดหมี่ เครื่องปั้นดินเผาประเภทหม้อ เต่า แจกกันกระถางต้นไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และเปลือกไม้ แคบหมู หม่าสมุนไพร น้ำผึ้ง

จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ เครื่องปั้นดินเผา ผ้ามัดหมี่ ผ้าจิด หม้อบ้านเชียงจำลอง หมูยอ แหนมเนือง กล้วยฉาบ มะพร้าวแก้ว

จังหวัดหนองคาย ได้แก่ ผ้าพื้นเมือง เครื่องจักสาน ผลิตภัณฑ์ลูกปัด เครื่องเงิน แหนมเนือง หมูยอสมุนไพร แผ่นเมี่ยงอบแห้ง ไม้กวาด สินค้าอินโดจีน วัตตุมงคล

จังหวัดสกลนคร ได้แก่ ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เสื้อผ้าไหมพรม เครื่องเงิน ผลิตภัณฑ์จากป่า วัตตุมงคล เนื้อแดดเดียว น้ำผึ้งป่า หวาย ไม้กวาด ไวน์ผลไม้

จังหวัดนครพนม ได้แก่ ผ้าฝ้าย ผ้าขาวม้า หมอนจิด ตุ๊กตาจากเศษผ้าพื้นเมือง พวงกุญแจรูปแคนจำลอง วัตตุมงคล กะละแม ผลไม้อบแห้ง

จังหวัดมุกดาหาร ได้แก่ ผ้าไหม ผ้าทอพื้นเมือง เครื่องจักสานพลาสติก สินค้าอินโดจีน โตะเครื่องมุกสมุนไพร เส้นกวยจั๊บแห้ง แหนมเนือง มะม่วงแช่น้ำผึ้ง

การจัดแบ่งประเภทของสินค้า จัดแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. ประเภทเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย ได้แก่ ผ้าไหม ผ้ามัดหมี่ ผ้าแพรวา ผ้าฝ้าย ผ้าจิด ผ้าขาวม้า หมอนจิด เครื่องจักสานไม้ไผ่ เสื่อ เครื่องปั้นดินเผา

2. ประเภทเพื่อการประดับตกแต่ง ได้แก่ ดอกไม้ประดิษฐ์ เครื่องปั้นดินเผา ร้อยลูกปัด เครื่องเงิน เป็นต้น

3. ประเภทงานศิลปะ ได้แก่ เครื่องดนตรีพื้นเมือง วัตถุมงคล รูปผีตาโชน

4. ประเภทของบริโภค ได้แก่ กุนเชียง หมูยอ หมูแผ่น เนื้อเค็ม เนื้อทุบ หม่า แหนม แหนมเนือง ถั่วต้บตีบ ถั่วตัด มะขามหวาน มะขามกวน มะพร้าวแก้ว ลูกหยี กล้วยฉาบ เป็นต้น

พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของที่ระลึกพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในช่วงวันหยุดหรือวันหยุดเทศกาล นิยมซื้อสินค้าของที่ระลึกประเภทของบริโภคมากกว่างานหัตถกรรม มักซื้อสินค้าของที่ระลึกที่มีราคาไม่แพงมากนัก และนำไปเป็นของฝากแก่ผู้อื่นมากกว่าซื้อให้ตนเอง สินค้าที่ซื้อได้แก่ หมูยอ กุนเชียง หมูยอ เนื้อเค็มเดียว ผลไม้อบแห้งหรือประเภทเพื่อใช้สอย เช่น ผ้าไหม ผ้าพื้นเมืองต่างๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของที่ระลึกคือ ด้านผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงาม คุณภาพดี มีความทันสมัยด้านราคาต้องไม่แพงมาก

รูปแบบของสินค้าที่ระลึกที่นักท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดต้องการนั้นแตกต่างกัน คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอุดรธานี ส่วนใหญ่มีความต้องการชนิดของที่ระลึกในประเภทเพื่อการบริโภคเป็นขนม/ของขบเคี้ยว ผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีความต้องการชนิดของที่ระลึกแปรรูปเนื้อสัตว์สำเร็จรูปเพื่อการบริโภค ผู้ตอบแบบสอบถามจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่มีความต้องการชนิดของที่ระลึกในประเภทเพื่อการตกแต่งเป็นของตกแต่งบ้านเรือนที่ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดมุกดาหาร จังหวัดเลยและจังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่มีความต้องการชนิดของที่ระลึกในประเภทเพื่อการใช้สอยเป็นของใช้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจังหวัดหนองบัวลำภู ส่วนใหญ่มีความต้องการชนิดของที่ระลึกในประเภทเพื่อการใช้สอยเป็นของใช้เบ็ดเตล็ด

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึกคือ การแข่งขันของผู้ประกอบการที่ตัดราคาสินค้า การขาดการควบคุมมาตรฐานคุณภาพสินค้า ขาดแหล่งสนับสนุนเงินลงทุน ขาดการสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานของรัฐ สินค้าขาดเอกลักษณ์ และมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญไม่มีการจัดจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก สถานที่ประเภทศาสนสถาน จำหน่ายเฉพาะวัตถุมงคลและฤดูกาลการท่องเที่ยวมีระยะสั้น นอกจากนี้สินค้าของที่ระลึกมีราคาที่ไม่เหมาะสมกับคุณภาพ สินค้าไม่มีคุณภาพ สินค้าขาดความหลากหลาย รูปแบบไม่ดึงดูดใจหาซื้อยากและการบริการของผู้ขาย ไม่ตอบรับกับความต้องการของลูกค้า

ปัจจุบันการศึกษาประเภท รูปแบบ การตลาดของสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวที่จำหน่ายในตลาดจนถึงพฤติกรรมการณ์ซื้อของนักท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลในการซื้อสินค้าของที่ระลึกของนักท่องเที่ยว ชนิดและรูปแบบของสินค้าของที่ระลึกที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึกและแนวทางในการพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึก โดยเลือกศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงตลาดสินค้าที่ระลึก จากการท่องเที่ยวให้เติบโตและแข็งแรงยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ทรงพล อุปชิตกุล พยุงศิลป์ เปศรีและจริยาทร สุหนู (2546) ได้วิจัย เรื่อง การเพิ่มศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการผลิตสินค้าของที่ระลึกพบว่า ของที่ระลึกส่วนมากเป็นสินค้าประเภทหัตถกรรมที่ผลิตจากกระดาษสา ผ้าพื้นเมือง ไม้ไผ่ ดอกไม้ เศษวัสดุ มะพร้าว แกะสลักจากไม้ เปลือกไม้ ดอกไม้ เงินและทอง เครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก ของรีไซเคิล พลาสติก แก้ว หิน รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากสัตว์ พืช ผัก ผลไม้ รูปแบบของสินค้าควรให้สวยงามดูแปลกตา มีราคาเหมาะสม มีการบริการดี ทำเลที่ตั้ง ไม่ควรห่างจากแหล่งท่องเที่ยวและควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น ควรมีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบสินค้า คุณภาพสินค้า เพิ่มชนิดสินค้าให้หลากหลายและปรับปรุงราคาให้เหมาะสม

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการสินค้าของที่ระลึกประเภทเพื่อการใช้สอย เช่น เสื้อผ้า ของใช้ส่วนตัว ของใช้เบ็ดเตล็ดทั่วไป ส่วนสินค้าที่มีความต้องการมากคือ สินค้าของที่ระลึกประเภทเพื่อการประดับตกแต่ง คือ ตกแต่งบ้านเรือน ที่ทำงานและเครื่องประดับตกแต่งส่วนตัวสำหรับสตรี รองลงมาคือ ประเภทเพื่อการบริโภคได้แก่ สินค้าประเภทขนม ของขบเคี้ยวและสินค้าแปรรูป ผักผลไม้ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของสินค้าที่ระลึก ดังนี้ สินค้ามีคุณค่าคุ้มกับราคา เป็นสินค้าจากธุรกิจชุมชน มีรูปแบบเป็นสากลทันสมัย มีความสอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำจากวัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ทำจากวัสดุ วัสดุดิบ ราคาไม่แพงสะท้อนภูมิปัญญาชาวบ้าน สะดวกในการเคลื่อนย้าย และพกพา

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึกว่า ควรพัฒนาปรับปรุงรูปแบบสินค้า ปรับปรุงคุณภาพสินค้า เพิ่มชนิดสินค้าให้หลากหลาย และปรับปรุงราคาให้มีความเหมาะสมโดยให้มีการควบคุมสินค้า ให้มีราคายุติธรรมซึ่งจะเห็นว่าเป็นประเด็นต่อเนื่องเชื่อมโยงกับปัญหา และอุปสรรคนั้นคือ เป็นประเด็นเกี่ยวกับด้านตัวผลิตภัณฑ์ และราคาเป็นสำคัญ นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ ขาดนักออกแบบที่มีความเชี่ยวชาญที่จะให้คำแนะนำ ขาดการสนับสนุนจากรัฐ ขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดเงินทุนที่ใช้ในการผลิต ขาดแหล่งขายสินค้าที่เหมาะสม

การจับจ่ายเพื่อซื้อ และบริโภคอาหารนั้น เป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นธุรกิจบริการอาหารจึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ไม่ควรละเลย ในการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูล

สนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย เพราะธุรกิจบริการอาหารนอกจากก่อให้เกิดรายได้ในทันทีแล้ว อาหารการกินยังเป็นสิ่งเตือนความทรงจำของนักท่องเที่ยวให้ระลึกถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้มีการมาท่องเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป สำหรับพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีจุดเด่นคือ ธุรกิจบริการอาหารท้องถิ่น เพราะอาหารท้องถิ่นเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษที่ได้สืบทอดสู่ลูกหลาน ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชุมชน อาหารท้องถิ่นใช้วัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่น ใช้ฝีมือคนและความประณีตในการปรุงเสิร์ฟของอาหารท้องถิ่นอีกประการหนึ่ง คือ เป็นอาหารที่แปลกพิสดาร นักท่องเที่ยวมักคาดไม่ถึงว่าวัตถุดิบบางชนิดสามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้ นอกจากนี้ อาหารแปรรูปที่พัฒนาขึ้น ก็เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวสามารถซื้อติดมือกลับไปเพื่อเป็นของฝากและของที่ระลึก ธุรกิจบริการอาหารนอกจากตัวอาหารที่เป็นสินค้าที่เป็นรูปธรรมแล้ว การบริการแก่ลูกค้า ก็เป็นประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ จึงสมควรได้มีการศึกษาธุรกิจบริการอาหารเพื่อพัฒนาธุรกิจบริการอาหารและสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และยังเป็นการช่วยอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษให้คงไว้สู่อุชนรุ่นหลังต่อไป

บุญเลิศ เล็กสมบูรณ์ และสุริรัตน์ เตชะทวิวรรณ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาธุรกิจบริการอาหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ธุรกิจบริการอาหาร มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือส่วนใหญ่เป็นร้านค้าจำหน่ายอาหารไทย และอาหารพื้นเมือง มีร้านอาหารประเภท อาหารอิสลาม อาหารมังสะวิรัติและอาหารต่างชาติเพียงเล็กน้อย ลักษณะการดำเนินการเป็นประเภทเจ้าของบุคคลเดียว การบริหารจัดการอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลักในการดำเนินงาน ลักษณะของธุรกิจบริการอาหารภายในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของหาบเร่แผงลอย ไม่มีการควบคุมคุณภาพสินค้าและราคา และมีบุคคลในท้องถิ่นเป็นผู้จัดจำหน่ายเอง ส่วนลักษณะของธุรกิจบริการอาหารภายนอกแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง โดยมีรูปแบบเป็นห้องอาหารภายในโรงแรม สวนอาหาร ร้านอาหารอาคารพาณิชย์ ตลาดโต้รุ่ง แผงลอย และรถเข็น ธุรกิจบริการอาหารส่วนใหญ่จะจำหน่ายอาหารพื้นเมือง เช่น ส้มตำ ไก่ย่าง และข้าวเหนียว ลูกค้านักท่องเที่ยวทั้งหมดเป็นบุคคลภายในท้องถิ่นเอง ส่วนนักท่องเที่ยวจะมาเฉพาะช่วงวันหยุดราชการและเทศกาล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะสอบถามแหล่งบริการอาหารจากบุคคลในท้องถิ่น ในระหว่างที่ท่องเที่ยวอยู่ภายในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะซื้อเฉพาะเครื่องดื่มตามร้านค้าที่เป็นหาบเร่แผงลอย และจะเดินทางเข้ามารับประทานอาหารมื้อหลักในร้านค้าภายในเขตตัวอำเภอที่ใกล้เคียงหรือภายในอำเภอเมือง นักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการให้มีรูปแบบธุรกิจบริการอาหารจานด่วน ราคาไม่แพง

มีมาตรฐานด้านความสะอาด ถูกสุขลักษณะอนามัย ตั้งอยู่ใกล้บริเวณแหล่งท่องเที่ยว มีการบริการอาหารที่ขึ้นชื่อของท้องถิ่นและมีการบริการที่รวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และมีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต นักท่องเที่ยวนิยมเลือกรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่คุ้นเคย และขึ้นกับความต้องการของร่างกายตนเอง เช่น หิวหรือกระหาย

ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจบริการอาหารควรได้คำนึงถึงปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมทั้งกิจการของตน นักท่องเที่ยวต้องการอาหารและหรือเครื่องดื่มหลัก คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาคือ ประเภทเครื่องดื่มคิดเป็นร้อยละ 60.9 และประเภทอาหารที่เป็นของฝาก คิดเป็นร้อยละ 54.8 และน้อยที่สุดคือ ผลไม้สด ผลไม้แปรรูปเพียงร้อยละ 2.1 เท่านั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยซื้ออาหารและหรือเครื่องดื่มในจังหวัดที่ได้มาท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 100.0

ด้านผู้ประกอบการพบว่า ธุรกิจการบริการอาหารประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านการตลาดดังนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการอาหารขาดแหล่งสนับสนุนเงินลงทุน ขาดความรู้ความสามารถในการควบคุมมาตรฐานคุณภาพสินค้าและราคา ขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาด ขาดการสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานของรัฐ ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนารูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม สินค้าส่วนใหญ่ไม่มีเอกลักษณ์และมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันภายในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ไม่มีการจัดสรรพื้นที่ในการจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มที่เหมาะสม ฤดูกาลท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมีระยะสั้นทำให้ มีช่วงการจำหน่ายสั้นตามไปด้วย

นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่ารูปแบบธุรกิจการบริการอาหารที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในปัจจุบันส่วนใหญ่มีรูปแบบและประเภทของอาหารคล้ายคลึงกัน และนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมในการเลือกซื้ออาหารและเครื่องดื่มระหว่างการท่องเที่ยว ดังนี้

1. ธุรกิจการบริการอาหารส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะร้านค้าจำหน่ายอาหารพื้นเมืองและอาหารไทย ส่วนร้านอาหารประเภทอาหารอิสลาม อาหารมังสะวิรัติ และอาหารนานาชาติ มีจำนวนน้อยมาก
2. ลักษณะการดำเนินธุรกิจการบริการอาหารส่วนใหญ่การเป็นประเภทเจ้าของคนเดียว และการบริหารจัดการอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลักในการดำเนินงาน
3. ลักษณะของธุรกิจการบริการอาหารภายในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของหาบเร่แผงลอย ไม่มีการควบคุมคุณภาพสินค้าและราคา และมีบุคคลในท้องถิ่นเป็นเจ้าของกิจการและจัดจำหน่ายเอง นักท่องเที่ยวในระหว่างที่ท่องเที่ยวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะซื้อเฉพาะเครื่องดื่มตามร้านค้าที่เป็นหาบเร่แผงลอย
4. ลักษณะของธุรกิจการบริการอาหารภายนอกแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง โดยมีรูปแบบเป็นห้องอาหารภายในโรงแรม สวนอาหาร ร้านอาหารตลาดโต้รุ่ง แผงลอยและรถเข็น ซึ่งค่อนข้างห่างไกลจากแหล่งท่องเที่ยวพอสมควร

5. ธุรกิจบริการอาหารตามเส้นทางการเดินทาง ไปแหล่งท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นร้านค้าสะดวกซื้อที่ตั้งอยู่ในปั้มน้ำมัน ส่วนหาบเร่แผงลอยบริเวณเส้นทางเชื่อมระหว่างหลายจังหวัดและหาบเร่แผงลอยตามจุดแวะพักชมวิวจะอยู่ตามเส้นทางการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

6. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางเข้ามารับประทานอาหารเช้าหลักในร้านค้าภายในเขตตัวอำเภอที่ใกล้เคียงหรือภายในเขตอำเภอเมือง เนื่องจากร้านอาหารตามแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีลักษณะไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวให้แวะท่องเที่ยวมากนักและส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวสั้นๆ ในลักษณะเข้าไปเย็นกลับ

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจบริการอาหารคือ การควบคุมคุณภาพของสินค้าและราคา การแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจรูปแบบเดียวกัน การมีหน่วยงานรับรองคุณภาพและความน่าเชื่อถือของผู้ผลิต หรือเจ้าของร้านค้าด้านการให้บริการ แหล่งท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มักอยู่ไกลจากชุมชน ทำให้ไม่สามารถหาร้านอาหารได้ตามแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ทราบข่าวสารว่า ในแต่ละจังหวัดมีร้านอาหารร้านใดที่มีชื่อเสียง ควรเร่งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติด้วย ด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ และปัญหาการประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง หรือภายในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญไม่มีการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่เพียงพอ และฤดูกาลท่องเที่ยวมีระยะสั้น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านโอกาสทางการตลาดของธุรกิจบริการอาหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างส่วนมากให้ความคิดเห็นว่า ธุรกิจบริการอาหารที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หากมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบของอาหารและเครื่องดื่ม การรักษาคุณภาพของอาหารและเครื่องดื่ม การกำหนดมาตรฐานราคา การเพิ่มชนิดของอาหารและเครื่องดื่มให้หลากหลาย มีการให้บริการที่มีมาตรฐาน การส่งเสริมการตลาดที่เอื้อประโยชน์แก่ผู้ใช้หรือซื้อบริการอาหาร และสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มตามลำดับ จะเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาการตลาดของธุรกิจบริการอาหารในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้ดี ส่วนผู้ที่มิบทบาทในการพัฒนาตลาดธุรกิจบริการอาหารที่สำคัญ ในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเรียงตามลำดับความสำคัญมากไปน้อยคือ ผู้ประกอบการธุรกิจอาหาร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประชาชนในท้องถิ่น หน่วยงานรัฐบาล และองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งหากทุกฝ่ายได้ร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการอาหารอย่างจริงจัง ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารมีจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจและมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่น ช่วยกันทำนุบำรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพสมบูรณ์ หน่วยงานภาครัฐบาลควรเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมให้ผู้ประกอบการธุรกิจบริการอาหาร

ได้ต้นตัวในการพัฒนาคุณภาพ ส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งอาหารที่ดีมีคุณภาพแก่ประชาชนทั่วไป เช่น การจัดนิทรรศการอาหาร การแข่งขันการปรุงอาหาร และการตรวจสอบคุณภาพร้านอาหาร เป็นต้น ทั้งหมดย่อมเป็นการร่วมมือส่งเสริมการท่องเที่ยว การกระจายรายได้แก่ท้องถิ่น ลดปัญหาการว่างงานและเป็นการช่วยส่งเสริมสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวจะพัฒนาไปได้ด้วยดี ต้องมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีเส้นทางที่เชื่อมโยงกับแต่ละแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเส้นทางท่องเที่ยว ทำให้การศึกษาสำรวจ และจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นประเด็นที่ต้องเร่งศึกษาและรีบเผยแพร่ต่อไป เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัยและเหมาะสม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวิจัย และพัฒนาการออกแบบสื่อชิ้นใหม่ ให้มีประสิทธิภาพสร้างความเข้าใจแก่

นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ยังได้เสนอแนวทางการวางแผนการท่องเที่ยวในอนาคต โดยจะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในเขตอินโดจีนหรือลุ่มแม่น้ำโขงขึ้น นโยบายนี้สอดคล้องกับนโยบายเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า มาตั้งแต่สมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก แต่การกำหนดแผนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวในเขตนี้ นั้น จำเป็นต้องมีข้อมูลด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว การประสานงานระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวของประเทศต่างๆ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้สู่ผู้บริโภคเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเข้ามาใช้บริการให้มากขึ้น

พยุหศิริ เปศรี ทรงพล อุปจิตกุล และจริยาทร สุหุ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบพัฒนาสื่อเพื่อการส่งเสริมการโฆษณา และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว พบว่า ป้ายบอกทิศทางและแหล่งที่ตั้งป้ายนั้นมีทัศนียภาพที่เปลี่ยนไป รวมทั้งการก่อสร้างถนน ขยายขอบถนน เกิดการเคลื่อนย้ายป้ายบอกทิศทางเปลี่ยนตำแหน่ง จนทำให้เกิดความสับสนของนักท่องเที่ยว บางแห่งเก่าและมีสภาพที่ควรจะมีการปรับปรุง ป้ายได้หันเข้าด้านตรงข้ามกับถนน และมีการเข้าซ้อนกันจนทำให้เกิดความสับสนกับนักท่องเที่ยวในการเดินทาง บางป้ายถูกทำลายสูญหาย ตัวอักษรเลือนหายไป เอกชนนำรั้วมาปิดบังแผ่นป้าย บางสถานที่ไม่ได้รับการดูแลจากผู้เกี่ยวข้องมากเท่าที่ควร ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทโปสเตอร์และแผ่นพับยังมีจำนวนน้อยมาก จะพบเห็นเฉพาะในสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและห้างร้าน โรงแรมใหญ่ๆ เท่านั้น

ประสิทธิ์ คุนรัตน์ และคณะ (2546) ได้ศึกษาศึกษาและสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การคมนาคมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวทุกแห่งได้สะดวก พร้อมทั้งยกตัวอย่างเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและสรุปว่า ประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงทุกประเทศกำลังพัฒนาอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวอย่างเร่งด่วน เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถทำรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการแข่งขันระหว่างประเทศจะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวมานาน ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศต่างรู้จักประเทศไทยเป็นอย่างดี ดังนั้นเสน่ห์ของประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวประทับใจจะได้รับการบอกกล่าวต่อไป ในขณะเดียวกัน ภาพลักษณ์ของประเทศไทยได้ถูกบรรยายในแง่มุมต่างๆ รวมทั้งศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวไทย เมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวของประเทศอื่น เช่น นครวัด ในประเทศกัมพูชา แหล่งที่อยู่ชาวจามที่ดานัง ประเทศเวียดนาม หรือชุมชนโบราณที่เมืองสองอาน ซึ่งเป็นชุมชนร่วมสมัยยุคอยุธยาของไทย หรืออ่าวฮาลองที่มีความงดงามไม่แพ้อ่าวพังงาของประเทศไทย หรือทุ่งไหหิน ในประเทศลาว เป็นต้น

ดังนั้น ประเทศต่างๆ ในเขตลุ่มแม่น้ำโขงนี้มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพระดับสูงจำนวนมาก ซึ่งนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมีความสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เหล่านี้ด้วย ดังนั้นจึงได้เห็นได้จากรายงานของ ฯพณฯ ท่านเอกอัครราชทูตของประเทศไทยที่กล่าวไว้ในระหว่างการประชุมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนานาชาติเมื่อวันที่ 7-8 กันยายน 2543 ว่า ในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 38 และร้อยละ 69 โดยเฉพาะที่เชื่อมโยงมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน มีเพิ่มมากขึ้นถึง 368 % และ 270 %

นโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำโขงนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในลุ่มแม่น้ำโขง เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่จะเข้าประเทศไทยก่อนที่จะไปท่องเที่ยวในประเทศลุ่มน้ำโขงต่อไป

เสกสรรค์ ช่างฉิมชัยและคณะ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ : กรณีศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม พบว่า สปป.ลาว กัมพูชาและเวียดนามมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงเช่น นครวัดที่เป็นสิ่งมหัศจรรย์อันดับหนึ่งในเจ็ดของโลก มีโบราณสถาน ชุมชนเมืองและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งองค์การยูเนสโกได้ประกาศให้เป็นมรดกโลกได้แก่ เมืองหลวงพระบาง เมืองเว้ เมืองฮอยอัน อาณาจักรจามที่ มายซัน (My Son) และหมู่เกาะอ่าวฮาลอง นอกจากนี้ยังมี ทุ่งไหหิน น้ำตกหลีสี น้ำตกคอนพะเพ็ง กำแพงนครเวียงจันทน์ฮานอย โฮจิมิน และชุมชนที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งแต่ละแห่งมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น โดยมีเส้นทางเชื่อมระหว่างประเทศไทยและประเทศ สปป. ลาว ทั้งหมด 4 ด้านหลักด้วยกัน ซึ่งการคมนาคมจากประเทศไทยไปจนถึงพรมแดนนั้น มีทั้งรถไฟและรถโดยสารประจำทางบริการมากมายหลายรูปแบบ ส่วนเส้นทางเชื่อมประเทศไทย และประเทศ

กัมพูชามีด่านสากลระหว่างประเทศทั้งสองคือ ด่านรัฐประเทศหรือที่รู้จักว่า ด่านปอยเปต ได้เปิดด่านเป็นทางการเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2541

การเดินทางจากกรุงเทพฯ มาที่รัฐประเทศ สามารถเดินทางได้ทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ หรือบริษัทนำเที่ยว ที่มีการบริการด้วยรถตู้ปรับอากาศจากถนนข้าวสารถึงเมืองเสียมเรียบ ด้วยราคาค่าโดยสารระหว่าง 300-600 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสารที่ร่วมเดินทาง ที่ปอยเปต มีรถโดยสารไปเมืองศรีโสภณ และสามารถต่อรถไปถึงเสียมเรียบ หรือพระตะบองได้ ส่วนด้านที่เกาะกง จังหวัดตราดนั้น สามารถเดินทางจากกรุงเทพฯ ได้สะดวกเช่นกัน มีรถโดยสารไปที่ตราดทุกชั่วโมง หรืออาจจะนั่งรถตู้จากถนนข้าวสารไปถึงตราดก็ได้เช่นกัน จากเมืองตราดต้องนั่งรถต่อไปที่หาดเล็กเพื่อข้ามด่านเข้าสู่เกาะกง จากเกาะกงมีเรือเร็วไปเมืองสีหนุวิลล์ได้

เส้นทางเชื่อมระหว่างประเทศกัมพูชาและ สปป. ลาวนั้น ปัจจุบันเส้นทางเรือเป็นเส้นทางที่สะดวกที่สุดคือ สามารถเดินทางจากพนมเปญ มาสู่ด่านสากลที่บ้านเวินคามโดยเรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ ใช้เวลาเดินทางทั้งหมด 18 ชั่วโมง และยังสามารถเดินทางจากเมืองสตริงเตร็งโดยเรือหางยาว หรือเรือเร็วล่องขึ้นเหนือมาถึงบ้านเวินคามใช้เวลาเพียง 3 ชั่วโมงเท่านั้น นอกจากนี้ยังสามารถเดินทางโดยรถยนต์จากสตริงเตร็งไปเวินคาม ซึ่งระยะทางเพียง 50 กิโลเมตร เท่านั้น แต่ใช้เวลาถึง 4 ชั่วโมงที่ยาวนานกว่าเดินทางโดยเรือ ทางเส้นนี้มีฝั้วถนนเป็นหินก้อนใหญ่ ทำให้ไม่สามารถเดินทางได้เร็วและตลอดทั้งสองข้างทางเป็นป่าทึบ ในแต่ละวันมีรถยนต์ผ่านด่านนี้เพียง 3 ถึง 4 คันเท่านั้น เจ้าหน้าที่ประจำด่านนี้ได้เล่าว่า ถนนเส้นนี้จะสร้างเสร็จในปลายปี พ.ศ. 2546 โดยการสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ส่วนการคมนาคมใน สปป. ลาว จากเมืองปากเซจนถึงปากทางเข้าบ้านเวินคาม ตามทางหลวงหมายเลข 13 เป็นถนนลาดยางตลอดสาย จนถึงทางเข้าบ้านเวินคามเป็นถนนลูกรัง ระยะทาง 12 กิโลเมตร บ้านเวินคามเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่มีบ้านพักนักท่องเที่ยว 1 หลัง ราคาที่พักคืนละ 80 บาท ในแต่ละวันมีนักท่องเที่ยวเดินทางโดยทางเรือมาจากสตริงเตร็ง 20-30 คน และ 4-5 คนที่เดินทางจากพนมเปญ ส่วนการเดินทางโดยทางบกนั้น ไม่มีรถโดยสารประจำทาง จึงมีเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวกัมพูชาที่ขับรถยนต์ส่วนตัวมาชมน้ำตกคอนพะเพ็ง หรือชมหลิสีเท่านั้น นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยเรือหางยาวหรือเรือเร็วหรือรถสองแถวไปพักตามเกาะต่างๆที่อยู่รอบๆ ได้

เส้นทางเชื่อมระหว่างประเทศกัมพูชาและประเทศเวียดนาม การเดินทางจากเมืองพนมเปญ ไปถึงเมืองโฮจิมินห์นั้น ส่วนมากใช้การเดินทางโดยทางรถแท็กซี่ร่วมใช้เวลาประมาณ 7 ชั่วโมง ถ้าใช้รถโดยสารประเภทอื่น จะใช้เวลานานกว่านี้มาก นอกจากนี้ยังมีเส้นทางเรือขนส่งสินค้าที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปด้วยได้จากเมือง Takhmau ห่างไปทางใต้ของเมืองพนมเปญ 10 กิโลเมตร ไปจนถึงเมืองพรมแดนเวียดนามที่ชื่อ Chau Doc ได้ ส่วนจากเมืองโฮจิมินห์มีรถแท็กซี่ร่วมที่มาถึงพรมแดนกัมพูชาได้ ที่พรมแดนมีรถโดยสารเข้าสู่พนมเปญได้สะดวก

เส้นทางเชื่อมระหว่างประเทศ สปป. ลาว และเวียดนาม เส้นทางหลวงที่เชื่อมทั้งสองประเทศนี้ ได้รับการพัฒนาอย่างมากในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งการบริการของรถโดยสาร ทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างสองประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ได้แก่

เส้นทางจากเมืองถึงเมือง โพนสะหวัน (ทุ่งไหหิน) ของ สปป. ลาว ถึงเมืองวิน ประเทศเวียดนามตามทางหลวงหมายเลข 7 เส้นทางนี้เป็นเส้นทางที่นักท่องเที่ยวไม่นิยมเดินทางมากนัก เพราะต้องใช้เวลาในการเดินทางคือ จำนวนรถโดยสารมีน้อยเที่ยวต่อวันและถนนบางช่วงเสียหายมาก ทำให้การเดินทางเป็นไปด้วยความลำบาก โดยเฉพาะการคมนาคมในประเทศเวียดนามตามทางหลวงหมายเลข 7 ก็ไม่สะดวกเช่นกัน

เส้นทางสายเวียงจันทน์-ฮานอย เป็นเส้นทางที่สะดวก รวดเร็วที่สุดในการเดินทางโดยรถยนต์ มีรถโดยสารปรับอากาศบริการจากเวียงจันทน์ ทุกวันจันทร์และวันศุกร์ในราคาค่าโดยสาร 25 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อเที่ยว รถโดยสารจะออกจากเวียงจันทน์ เวลา 18.00 น. ไปตามถนนหมายเลข 13 ผ่านเมืองปากซันและเข้าสู่ถนนหมายเลข 8 ถึงเมืองหลักซาวและเข้าสู่ประเทศเวียดนาม ตามถนนหมายเลข 8 เช่นกันถึงเมืองวิน จึงเข้าสู่ถนนสาย 1A ไปทางทิศเหนือจนถึงฮานอย ตลอดเส้นทางระหว่างเวียงจันทน์ถึงฮานอยใช้เวลาในการเดินทางทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง เป็นถนนลาดยางตลอดเส้นทางและอยู่ในสภาพที่ดี แต่ถนนค่อนข้างแคบและชันเมื่อผ่านเขตภูเขาสูง

เส้นทางเวียงจันทน์-ดานัง เป็นเส้นทางเดียวกับเส้นทางสายเวียงจันทน์-ฮานอยแต่เมื่อถึงเมืองวินจึงเข้าสู่ถนนสาย 1A ไปทางทิศใต้สู่เมืองดานัง รถโดยสารจะออกจากเวียงจันทน์ เวลา 19.00 น. ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 24 ชั่วโมงเช่นกัน

เส้นทางสะหวันนะเขต-ดานัง เป็นเส้นทางตามถนนหมายเลข 9 ที่กำลังลาดยางอีกประมาณ 80 กิโลเมตร คาดว่าปลายปี 2546 การก่อสร้างทางจะสำเร็จ ทำให้การคมนาคมระหว่างทั้งสองเมืองรวดเร็วขึ้น เส้นทางนี้มีรถโดยสารระหว่างเมือง ไม่มีรถโดยสารระหว่างประเทศทำให้การเดินทางเป็นไปด้วยความลำบาก ระหว่างทางใน สปป. ลาว ที่เมืองพินมีบ้านพักนักท่องเที่ยวไว้บริการด้วย

นักท่องเที่ยวส่วนมากจะใช้ประเทศไทย เป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางเพราะว่าประเทศไทยมีระบบการคมนาคม ไม่ว่าทั้งทางอากาศ ทางบกหรือทางรถไฟที่สะดวกสบายและเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน นักท่องเที่ยวสามารถเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนได้ตามที่ต้องการ

คณะสถิติประยุกต์ สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (2536) เรื่อง แรงงานที่มีและที่ขาดแคลนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2536 พบว่า จำนวนคนทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น ส่วนมากอยู่ในภาคบริการทางด้านร้านอาหารและด้านที่พัก เมื่อรวมทั้งสองธุรกิจแล้ว มีคนทำงาน

เท่ากับร้อยละ 77.3 อย่างไรก็ตามยังขาดการศึกษาจำนวนแรงงานที่ใช้ในการประดิษฐ์ของที่ระลึกต่างๆ ซึ่งเป็นตัวเลขที่จะชี้ให้เห็นถึงการกระจายงานเข้าสู่ภาคชนบทอีกด้วย

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2541) โครงการรวบรวมสถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศและนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างปี พ.ศ. 2537-2540 โดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น สนับสนุนการวิจัยโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ การพักผ่อนและอัตราการเข้าพักของสถานที่พักผ่อนต่างๆ ตลอดจนการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยว ในพื้นที่ 6 จังหวัด คือ ขอนแก่น นครพนม นครราชสีมา หนองคาย อุรธานี และ อุบลราชธานี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

Department for Culture, Media & Sport. (2005): การท่องเที่ยว แห่งสหราชอาณาจักร ได้ให้ความสำคัญแก่การท่องเที่ยวเมืองอย่างมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเมืองลอนดอน มุ่งเน้นให้เป็นเมืองที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยวมากที่สุดเมืองหนึ่งของโลกและสนับสนุนให้เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของสหราชอาณาจักรให้สามารถแข่งขันได้ และนำการพัฒนาชุมชนเป็นเครื่องมือการแก้ปัญหาสังคมเมืองด้วย

Gollub James, et al. (2005) : กล่าวถึง Tourism leakages ว่า ระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบเปิดในรูปของการค้าเสรี ทำให้หลายประเทศประสบปัญหาการเจริญโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มรายจ่ายมากขึ้นเนื่องจากนำเข้าของภาคธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศนั้นต้องเสียดุลการค้าอย่างมาก บางประเทศต้องกู้ยืมเงินเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจึงต้องจ่ายค่าดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายของสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมทั้งรายได้ที่คาดว่าจะได้จากธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม การลดรายจ่ายที่เกิดจากการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว (Tourism leakages) นั้นสามารถทำได้ด้วยการใช้ยุทธศาสตร์กลุ่มเศรษฐกิจ

Tourism European Ecumenical Network (2005) : ได้กล่าวถึงความสำคัญของการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นให้ประชาคมทุกสังคม ทุกๆคนให้การยอมรับการวิถีของมนุษย์แต่ละสังคม ไม่นำเอาความแตกต่างทางเศรษฐกิจมาเป็นข้อกำหนด การบริโภคโดยคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรในพื้นที่ ให้ความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันแก่เพศหญิงและชาย ตลอดจนให้การป้องกันแก่เด็ก

Goldman George, et al. (1994) : ได้กล่าวถึง รายได้จากท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องมีการคำนวณมูลค่าที่วิฤณเพื่อจะประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมแต่การประเมินมูลค่าที่วิฤณนี้จำเป็นต้องการศึกษาอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจถึงห่วงโซ่ของค่าใช้จ่ายให้ได้

World Tourism Organization (2004) ได้เสนอแนะไว้ในรายงานเรื่อง Survey of Destination Management Organizations ว่า องค์กรที่บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการ

ปรับองค์กรให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ องค์กรเหล่านี้ต้องมีหน้าที่วิจัยด้านการตลาด การวางแผนและการโฆษณาด้านการตลาดระหว่างประเทศ บริหารจัดการงานเทศกาลต่างๆ รวมทั้งการเข้าร่วมงานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ ทั้งในต่างประเทศ และในพื้นที่ที่รับผิดชอบ สิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการคือ Email Marketing, Customer Relationship Management, Convention Bureau Operation.

นิยามศัพท์

การท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์โดย จำแนกการท่องเที่ยวออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ ท่องเที่ยวเมือง ท่องเที่ยวสุขภาพ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวนันทนาการ ท่องเที่ยวความรู้ การศึกษา และการประชุมสัมมนา

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เคยท่องเที่ยวในเขตจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ทั้งนี้ไม่รวมถึงการกลับไปเยี่ยมญาติ และการประกอบธุรกิจ

ข้อมูลบุคคล หมายถึง เพศ ระดับอายุ ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ ระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ ในการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกถึงลักษณะการกระทำของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลการเดินทางไปยังจุดท่องเที่ยวจุดพักแรม ความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นอื่นๆ

ศักยภาพ หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ ณ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบไปด้วย ที่พักแรม บริษัทนำเที่ยว ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึกและธุรกิจร้านอาหาร

การจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในเขตจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วยองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนมาตรฐานความปลอดภัยตลอดจนวิธีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ หมายถึง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากร ความหลากหลายในการจัดรูปแบบของการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน การสร้างงาน และการเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบการในพื้นที่

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทยและ สปป. ลาว

ในการวิจัยครั้งนี้ ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทยและ สปป. ลาว ทั้งนี้เพื่อให้เป็นองค์ความรู้พื้นฐานสำหรับการศึกษา การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-

สปป.ลาว: กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ โดยเนื้อหาของเอกสารจะครอบคลุมเนื้อหาต่างๆ ดังนี้

1. นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศประเทศไทย

ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1.1. การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน

1.1.1 กรอบแนวคิดและเงื่อนไขการสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน

สนับสนุนกรอบแนวคิดและเงื่อนไขการผสมผสานมิติการพัฒนาที่สมดุลทั้ง 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเห็นควรให้เพิ่มมิติความสมดุลด้านการเมือง อีกหนึ่งมิติ โดยเฉพาะการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างคุณภาพที่เหมาะสมและร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนา โดยนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน และมุ่งพัฒนาคนให้เป็น คนเก่ง คนดี มีสุข ทำประโยชน์ส่วนตนควบคู่ กับส่วนรวม

1.1.2 แนวทางการพัฒนา

มิติเศรษฐกิจ ควรมีการติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง หรือกำกับให้มีการดำเนินการตามกฎหมายอย่างเข้มงวดในด้านต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ความไม่สมดุลขยายตัวเพิ่มขึ้นที่สำคัญคือ การประเมินผลสำเร็จของนโยบาย Dual Track ที่มีแนวโน้มตลาดส่งออก โตเร็วกว่าตลาดภายในประเทศ การวิเคราะห์ ความไม่สมดุลในภาคการผลิตและบริการ ที่พึ่งพาสินค้าไม่กี่ชนิด และไม่มี ความหลากหลายของการผลิต และการส่งเสริมธุรกิจที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามกระแสของการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ความมั่นคง และยั่งยืน

มิติสังคม ควรพิจารณาประเด็นที่สำคัญ 2 เรื่อง คือ การเร่งแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางรายได้ โดยปรับปรุงหรือยกเครื่องมาตรการทางภาษี เช่น ภาษีก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ควบคู่ไปกับการใช้กลไกทางงบประมาณและการเร่งใช้มาตรการการเงิน และการคลังกระตุ้นให้เกิดการออม โดยเฉพาะที่อยู่นอกระบบ (Informal Sector) มากขึ้น โดยเฉพาะการออมของกลุ่มคน โสดที่อยู่นอกระบบ ให้มีระดับที่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตในวัยชรา

มิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การผลิต และการบริโภคของคนในสังคมให้ลดและเลิกใช้สารเคมี และสารพิษที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับระดับราคาทรัพยากรธรรมชาติและภาษีสิ่งแวดล้อมให้สูงขึ้น โดยวิธีการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ให้สะท้อนมูลค่าที่แท้จริง ให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันไม่ให้ ประเทศต้องเสียผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไม่

ค้ำค่า และเพิ่มการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป (Non-renewable national resource) โดยคำนึงถึงความค้ำค่าของการใช้ในปัจจุบันกับอนาคต ทั้งนี้ในการสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน ยังจำเป็นต้องส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศ การเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีทางเลือก เพื่อให้รัฐบาลมีทางเลือกในการปฏิบัติ การนำมาตรการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเป็นปัจจัยในการสร้างความสมดุลในมิติเศรษฐกิจและสังคมให้ชัดเจน และการพัฒนากระบวนการแปลงแผนสู่ภาคปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งสร้างขีดความสามารถภายในองค์กร ให้มีความรู้และความสามารถในการดำเนินการได้อย่างเป็นระบบครบวงจร

1.2. การเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยฐานความรู้

1.2.1 พัฒนาระบบ นวัตกรรมและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ให้มีความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ ที่สามารถสนับสนุนการสร้างฐานความรู้ของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีผู้รับผิดชอบดูแล บริหารจัดการ การวิจัย และพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการรวบรวมแหล่งข้อมูล ความรู้ใหม่ๆ และให้ความสำคัญกับการสร้างความหลากหลายของสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของตลาด มีความเป็น ไป ได้เชิงพาณิชย์ และเป็นการผลิตที่ไทยมีขีดความสามารถ และมีความได้เปรียบหลัก (Core Competency) รวมทั้ง มุ่งพัฒนาคนให้มีความรู้ สามารถเข้าสู่ระบบการผลิตที่ใช้กระบวนการผลิตแบบสมัยใหม่ และสามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ และนาโนเทคโนโลยี เป็นต้น

1.2.2 พัฒนาประชากรที่มีการศึกษาและแรงงานที่มีความรู้และฝีมือ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาคน/องค์กร การใช้องค์ความรู้ทั้งจากภายในและต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโอกาสและศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของไทย ตั้งแต่แรกเกิด ปลูกฝังทัศนคติการรักเรียน รักการอ่านและสร้างทักษะด้านภาษาให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ตลอดจนสร้างความสามารถในการวิเคราะห์ การถ่ายทอดให้แพร่หลายในวงกว้าง โดยสถาบันการศึกษาต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้ของชุมชน การถอดรหัสความรู้ที่มีอยู่ในเทคโนโลยี (Reverse Technology) มาปรับใช้ในบริบทไทยและให้มีการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญระหว่างภาคการผลิตและภาคการศึกษา

1.2.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม เพื่อให้คนไทยสามารถเข้าถึงองค์ความรู้เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และต่อยอดองค์ความรู้มากขึ้น โดยถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) และภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาไทย

1.2.4 พัฒนาสภาพแวดล้อมและสถาบันทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้มีความชัดเจน เพื่อให้การศึกษา/วิจัย การส่งเสริม/สนับสนุนของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ มีการบูรณาการการทำงานร่วม

กันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการปรับปรุงกฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับการจัดและ
 คຸ້ມครองสิทธิบัตรของคนไทยให้ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่นักวิจัยไทยในการคิดค้นนวัตกรรม
 ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.3. การพัฒนาสังคมเชิงรุก

1.3.1 กรอบแนวคิดการพัฒนาสังคมเชิงรุก มีประเด็นเพิ่มเติม ได้แก่ การพัฒนาสังคมให้
 บรรลุเป้าหมาย ต้องก่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมคู่ขนานกันไปเพื่อ
 ให้เกิดสมดุลของการพัฒนาและลดผลกระทบด้านลบต่อสังคม การขับเคลื่อนสังคมเชิงรุก ต้องเกิด
 จากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ต้องมีค่านิยมร่วมและมุ่งเป้าหมายสุดท้ายของการ
 พัฒนาร่วมกัน ต้องให้ความสำคัญกับการป้องกัน และรับมือเหตุการณ์เฉพาะหน้ามากกว่าการ
 แก้ไข รัฐต้องสร้างโอกาส สร้างบรรยากาศ และปัจจัยเกื้อหนุนให้ทุกคนในสังคมมีบทบาทในการ
 พัฒนาตนเองและชุมชนได้อย่างเต็มศักยภาพ การพัฒนาคุณภาพคน ซึ่งเป็นจุดคานงัดที่ส่ง
 ผลกระทบได้หลายด้าน เพราะเป็นต้นทุน และพื้นฐานของการพัฒนาทุกด้าน และส่งผลต่อการ
 พัฒนาสังคมและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อันจะนำไปสู่ความมั่งคั่ง
 สังคมยั่งยืนและประเทศมั่นคง ทั้งนี้เป้าหมายการพัฒนาสังคมเชิงรุก คือ มุ่งไปสู่การเป็นสังคม
 แห่งปัญญาที่เอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

1.3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมเชิงรุก เพื่อการยกระดับคุณภาพคนไทยสู่สังคม
 แห่งการ เรียนรู้ โดย

1.3.2.1 การขยายโอกาสทางการศึกษาต้องรุกไปหากลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะเด็ก
 ยากจน และเด็กด้อยโอกาส

1.3.2.2 การขยายจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเป็น 9.5 ปี ควรปรับสภาพแวดล้อม
 รอบตัวเด็ก ให้สนับสนุนการเรียนรู้ และกำหนดมาตรการจูงใจให้คนเข้าหาความรู้ ให้ผู้เรียนเกิด
 ความภูมิใจในการเรียนรู้ เปิดโอกาสการให้ คุณค่ากับการเรียนจากชีวิต และดีเป็นคุณค่าโดย
 สามารถเทียบโอนได้

1.3.2.3 การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ

1.4. การยกระดับคุณภาพคนต้องพัฒนาสุขภาพ ใน 4 มิติ คือ ทางกาย จิตใจ สังคม
 ปัญญา และ วิทยุญาณ

1.4.1 การสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม ควรเพิ่มยุทธศาสตร์ในเรื่อง
 กระบวนการยุติธรรม การสร้างความมั่นคงทางด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตเช่น ที่ทำกินและ
 การพัฒนาระบบสวัสดิการแห่งชาติ

1.4.2 รักษาคุณค่าของสังคมไทย ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
 และศีลธรรม รวมถึงการพัฒนาสถาบันทางศาสนาและวัฒนธรรม

1.4.3 การเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ ควรให้ความสำคัญการพัฒนาตั้งแต่ วัยเด็ก สำหรับในส่วนของผู้สูงอายุ ควรมีการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้สูงอายุทั้งด้านความรู้ และสุขภาพ เช่น การให้ความรู้ทางสื่อต่างๆ การจัดพื้นที่ออกกำลังกาย เป็นต้น

1.4.4 ปฏิรูประบบบริหารจัดการให้เอื้อต่อการพัฒนาสังคม โดยใช้กฎหมายเป็นตัว ขับเคลื่อนการบริหารจัดการการพัฒนาสังคมเชิงรุก เสริมสร้างศักยภาพของภาคีการพัฒนาต่างๆ ให้มีบทบาทในการพัฒนาอย่างเข้มแข็ง อาทิ สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ การคิดแบบองค์รวม การคิดเป็น ทำเป็นด้วยตนเอง การสร้างสมดุลของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนปฏิบัติ ราชการ และการยก รั้ดบ้คคุณค่าให้กับนวัตกรรมและทุนทางสังคมในการเพิ่มการลงทุนระดมทุน

1.5. การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค

1.5.1 การจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA)

1.5.1.1 มีมาตรการปรับตัว และกระบวนการปรับนโยบายให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง เช่น การปฏิรูประบบราชการ การจัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ประเทศไทยควรสนับสนุนการเจรจาการเปิดเสรี การค้าหลายฝ่ายขององค์การการค้าโลก (WTO) ให้เป็นผลสำเร็จ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการผลักดันการเปิดประเทศให้ถูกวิธี

1.5.1.2 ในการเจรจา FTA ยึดหลักการสำคัญ คือ ส่งเสริมให้มีการค้ามากขึ้น ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการลงทุน ส่งเสริมให้มีมาตรฐานในการกำกับดูแลและ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และรักษาอำนาจอธิปไตยในการดำเนินนโยบาย หรือมาตรการเพื่อ ผลประโยชน์ส่วนรวม การเตรียมตัวจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี โดยศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ พร้อมกับลดขั้นตอนและกระบวนการของรัฐที่ เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการนำเข้าเทคโนโลยี รวมถึงปรับปรุงกฎหมายให้คุ้มครองนักลงทุน ไทย และสร้างฐานข้อมูลที่เพียงพอในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในการกำกับดูแล

1.5.1.3 การดำเนินนโยบายเชิงรุกระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเพิ่ม บทบาทการเชื่อมโยงไทย-มาเลเซีย-อินโดนีเซีย เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจน แนวทางในการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เร่งรัดพัฒนาโครงการนำร่องเพื่อเป็น Show Case ระหว่างไทย และประเทศเพื่อนบ้านให้ประสบ ความสำเร็จ เป็นรูปธรรม ปรับปรุงกลไกการพัฒนาให้สามารถเชื่อมโยงท้องถิ่น ส่วนกลางและ กลไกการดำเนิน การระหว่าง ประเทศให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ รวมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญแต่ละ สาขาการพัฒนาเข้าร่วมวางยุทธศาสตร์การพัฒนาระหว่างประเทศร่วมกัน (Hollywood Model)

1.5.2 การย้ายฐานการลงทุนของไทยเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสนับสนุนการย้าย ฐานโครงการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น การลงทุนพัฒนาไฟฟ้าพลังน้ำที่สตรีงนัมในกัมพูชา น้ำเทินใน

ลาว และสาละวินในพม่า การส่งเสริมการทำ Contract Farming บริเวณชายแดน และพื้นที่ตอนในประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

1.5.3 การพัฒนาพื้นที่ในประเทศตามแนว Economic Corridor โดยเน้นพัฒนาเมืองชายแดนซึ่งเป็นจุดเปิดสำคัญในแนว Economic Corridor ให้สามารถสกัดกั้นแรงงาน ยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน และเร่งพัฒนากฎระเบียบ อำนวยความสะดวก การขนส่งประชากรข้ามแดน

2. นโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย

รัฐบาลได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในระยะ 4 ปี (2548-2551) โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวพิจารณาดำเนินการทางด้านยุทธศาสตร์การขยายฐานภาคบริการ ด้านบริการท่องเที่ยว ได้แก่

1. ขยายเครือข่ายการบิน Open sky และ Low cost airline
2. เชื่อมโยงเครือข่ายท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และจัดระบบรักษาแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม
4. จัดระบบรับรองมาตรฐาน โรงแรม สปา นวดแผนโบราณ
5. พัฒนามาตรฐานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล โดยกำหนดนโยบายดังนี้

5.1.1 พัฒนา พื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ให้มีคุณภาพพร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว

5.1.2 ด้านการบริการและการท่องเที่ยว รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการ เพิ่มความหลากหลายของรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการและการท่องเที่ยว

3. ด้านการพัฒนาภาคบริการ โดยการ

3.1 ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานอันจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการไทย ทั้งด้านการผลิตและพัฒนารูปแบบการให้บริการ และการพัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน

3.2 จัดให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อให้มีการใช้ศักยภาพภาคบริการอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศ และรายได้ท้องถิ่น อาทิ การท่องเที่ยว การศึกษา การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬาและนันทนาการ

3.3 เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้ ทักษะ ทั้งมาตรฐานการบริการ และการจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของความตกลงระหว่างประเทศ

4. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.1 เร่งฟูพื้นฐานระดับความสัมพันธ์ และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งด้านการตลาด การขนส่ง การลงทุน การบริหารจัดการ รวมถึงการจัดอุปสรรคในการท่องเที่ยว

4.2 บริหารการท่องเที่ยวโดยใช้ กลยุทธ์ การตลาดเชิงรุก โดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ เชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็กและธุรกิจชุมชน พัฒนาคุณภาพการบริการท่องเที่ยวและยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประชุม การสัมมนา และการแสดงสินค้าของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4.3 เพื่อให้เกิดพัฒนา บูรณะ พื้นฟูมรดกและทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ทั้งในเขตเมืองและนอกเมืองเพื่อรองรับการท่องเที่ยว สร้างแหล่งจذبจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมบทบาทเอกชนร่วมกับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพเดิมอย่างต่อเนื่อง

4.4 เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดมหรธรมท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว

4.5 เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัยและป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น และสถาบันการศึกษาในการรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว

6. ส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของคนไทย

ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวสำหรับปี พ.ศ. 2548 ไว้ว่า จะมุ่งพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ให้ก้าวสู่มาตรฐานที่มีคุณภาพ และเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เพื่อนำไปสู่การเป็น Tourism Capital of Asia โดยตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวจากตลาดต่างประเทศทั้งสิ้น 13.38 ล้านคน ตลาดในประเทศทั้งสิ้น 76.25 ล้านคน/ครั้ง สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศทั้งสิ้น 4.5 แสนล้านบาทและ 3.5 แสนล้านบาท ตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและ/หรือเพิ่มวันพักเฉลี่ย และรักษาอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว

2. กระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศ และกระจายรายได้สู่ภูมิภาคแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แผนการตลาดต่างประเทศและแผนการตลาดในประเทศ เพื่อให้ทุกอย่างดำเนินตามวัตถุประสงค์ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 โฆษณาและประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและแหล่งท่องเที่ยวแห่งความสุข

กลยุทธ์ที่ 1: สร้างภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็น Happiness on Earth ภายใต้ Brand THAILAND

กลยุทธ์ที่ 2: โฆษณาประชาสัมพันธ์ กระตุ้นให้เกิดการเดินทางของนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การดำเนินการตลาดเชิงรุกแบบเจาะกลุ่มตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพอย่างแท้จริง

กลยุทธ์ที่ 1: สร้างศักยภาพทางการแข่งขัน โดยการสร้างจุดขายและเพิ่มช่องทางการตลาดไปยังกลุ่มคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2: กระตุ้นการเดินทางในช่วง Green Season

กลยุทธ์ที่ 3: พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการตลาด โดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 4: สร้างพันธมิตรเพื่อให้ไทยเป็นประตูสู่เอเชีย (Gateway to ASIA)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนและเสริมสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาด

กลยุทธ์ที่ 1: สนับสนุนการจัดรายการนำเที่ยวเชื่อมโยงสินค้าทางการท่องเที่ยวระดับต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 2: สร้างสินค้าและกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่

กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริม World Event Marketing

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างคุณภาพ มาตรฐานของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1: ผลักดันให้เกิดการสร้างสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2: ผลักดันให้เกิดการเสริมมาตรฐาน การอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความร่วมมืออย่างมีเอกภาพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1: เสริมสร้างความร่วมมือด้านการตลาด การท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2: ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และเป้าหมายของการส่งเสริมด้านการตลาดต่างประเทศ ปี พ.ศ. 2548 มีดังนี้

1. เจาะกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีการใช้จ่ายสูง

2. ส่งเสริมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และพักนานวันขึ้น
3. โฆษณาประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และภาพลักษณ์ด้านบวกของประเทศไทย
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season
5. เพิ่มความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยในตลาด Short Hual
6. สร้างศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
7. เสนอขาย Event กิจกรรม เทศกาลงานประเพณี ให้เป็นสินค้าหลักทางการท่องเที่ยว
8. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Gateway ภูมิภาคเอเชีย
9. สร้างกระแสนิยมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
10. เพิ่มความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว
11. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ
12. การเพิ่มวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวคนไทย
13. การเพิ่มค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยว
14. การกระจายพื้นที่ท่องเที่ยว
15. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคอีสาน และ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ
16. การกระจายฤดูกาลการท่องเที่ยว
17. การเพิ่มคุณภาพชีวิตคนไทย

เป้าหมายของการส่งเสริมด้านการตลาดต่างประเทศ ปี 2549 มีดังนี้

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด ทั้งภายในและระหว่างภูมิภาค
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาล
3. ส่งเสริม Event Marketing
4. เพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานด้านการตลาด ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ก้าวสู่มาตรฐานคุณภาพ (Quality) และเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainability) ที่สามารถแข่งขันได้ (Competitiveness) ในตลาดโลก อันจะนำไปสู่การเป็น

Tourism Capital of Asia

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2547-2551 ไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตตามเป้าหมาย
3. เพื่อดำเนินการตลาดเชิงรุกที่เกิดผลได้ในระยะเวลารวดเร็วและเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) ในภูมิภาคเอเชีย มากกว่าร้อยละ 10 ในสิ้นปี 2551 ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันตลาดเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นประตู (Gateway) ในภูมิภาคเอเชีย

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริม World Event Marketing

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริม World Event Marketing

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกหลักในการกระจายรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

2. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายทางการตลาด และเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว

3. เพื่อให้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมีมาตรฐาน สร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

4. เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในมาตรการด้านรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมาย คือ

4.1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายทางการตลาด และเป็น Magnet เพียงพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

4.2 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายที่ มาจากสาขาการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 ต่อปี

4.3 มี แหล่งท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ องค์กรชุมชนดูแลอนุรักษ์ และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้าง พัฒนา ฟื้นฟู และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 ยกกระดับมาตรฐานสินค้า และบริการ

กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มมาตรฐานการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนามาตรฐานการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
ของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ

การท่องเที่ยว

3. เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์

ระดับชาติ นโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนา 19 กลุ่มจังหวัด โดยมีเป้าหมาย คือ

3.1 องค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
มีจำนวนเพิ่มขึ้น

3.2 เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการบริหารจัดการ

3.3 มีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการแบบบูรณาการด้านการท่องเที่ยว

ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้
เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
ในทุก ระดับทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนในประเทศ และต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องด้าน การท่องเที่ยว
สำรวจ จัดทำทะเบียน อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

7. นโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ สปป.ลาว

นโยบายขององค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติ (Lao National Tourism Administration) เป็น
องค์การคุ้มครองรัฐเกี่ยวกับงานด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นเสาหลักให้แก่
รัฐบาล มีภารกิจบทบาทด้านคั่นคว่ำ กฎหมาย ข้อกำหนด กฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองงาน
ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คั่นคว่ำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวในขอบเขตทั่วประเทศ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คุ้มครอง
ชี้นำ และตรวจตราการปฏิบัติแนวทางนโยบายและระเบียบกฎหมายของ สปป.ลาว ของบรรดา
หน่วยธุรกิจที่ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นโยบายหลักขององค์การ
การท่องเที่ยว ประกอบด้วย ปฏิบัตินโยบายเปิดกว้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมกับ
ต่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
บรรดาเผ่าให้ดีขึ้น และส่งเสริมการผลิตภายในรอบด้าน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่วัฒนธรรม

ประเพณีอันดีงาม อนุรักษ์รักษาวัตถุโบราณ ปุชนียสถาน ประวัติศาสตร์ อันเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว สร้างอาชีพให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น สร้างรายรับและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนบรรดาเผ่า สร้างความสัมพันธ์อันดีและเป็นมิตรกับทุกประเทศบนพื้นฐาน นโยบายการต่างประเทศของรัฐด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยว การไปมาหาสู่ และเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกัน

8. นโยบายความร่วมมือด้านท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับ สปป. ลาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว ได้ทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกัน เมื่อ 19 มกราคม พ.ศ. 2539 และ 30 มกราคม พ.ศ. 2540 และในเดือนกันยายน พ.ศ. 2544 ได้มีการลงนามในแผนงานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2545-2546 ซึ่งในแผนดังกล่าวได้กล่าวได้กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนของคณะผู้บริหารการท่องเที่ยวทั้งสองฝ่าย การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุน และการตลาดการท่องเที่ยวระหว่างกัน แผนความร่วมมือฯ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยและสปป.ลาว และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปสู่ประเทศที่สาม ในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและดินแดนมหัศจรรย์สุวรรณภูมิ และสามเหลี่ยมมรกต

นอกจากนี้ ททท. ได้จัดทำการศึกษาโอกาสการลงทุนด้าน โรงแรมและการท่องเที่ยวของแขวงหลวงพระบางและแขวงจำปาสัก และได้จัดทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณพื้นที่ป่าหินและพื้นที่ต่อเนื่องแขวงคำม่วน เพื่อมอบให้ฝ่ายลาวใช้ประโยชน์

8.1 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Aeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy, ACMECS)

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาเห็นว่ากลุ่มจังหวัดล้านนา 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย เชียงราย เชียงใหม่ พะเยา แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน ลำพูนและลำปาง มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นพื้นที่ที่สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านตามกรอบความร่วมมือตามยุทธศาสตร์ความร่วมมือเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ซึ่งมีประเทศสมาชิก 5 ประเทศประกอบด้วย กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม และไทยและในกรอบความร่วมมือความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-region: GMS) ซึ่งมีประเทศสมาชิกประกอบด้วยกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ไทย และจีนตอนใต้ (ยูนนานและ กวางสี) การท่องเที่ยวของประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างมากต่อการท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงได้แก่ ไทย สปป.ลาว กัมพูชา สหภาพพม่า เวียดนาม และ

ยูนนาน ในปี พ.ศ. 2543 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงประมาณ 13 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้กว่าร้อยละ 80 เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังไทย และเวียดนาม การก่อการร้าย และการระบาดของโรคซาร์มีผลอย่างมากต่อการท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยในปี พ.ศ. 2544 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2543 และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายัง สปป.ลาว ลดลงประมาณร้อยละ 8.6

อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในปัจจุบันได้เริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ (มิ่งสรรพ ขาวสะอาดและคณะ, 2547) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ให้ความสำคัญกับกิจกรรมใน 6 สาขาความร่วมมือหลัก ได้แก่

8.1.1 การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน

8.1.1.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากความสามารถได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่เกี่ยวข้อง

8.1.1.2 เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับการไหลเวียนของสินค้าและการลงทุน เพื่อให้เกิดการจ้างงาน

8.1.1.3 เพื่อสร้างรายได้และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสังคม

8.1.2 ความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม

เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง และส่งเสริมความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จัดสรรการผลิต การตลาด และการจัดซื้อร่วมกัน การวิจัยและพัฒนา และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

8.1.3 การเชื่อมโยงการคมนาคม

8.1.3.1 พัฒนาและใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงการขนส่งระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

8.1.3.2 อำนวยความสะดวกสำหรับการค้า การลงทุน เกษตรกรรม การผลิตทางอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

8.1.4 ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว

8.1.4.1 ส่งเสริมยุทธศาสตร์ร่วมสำหรับความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

8.1.4.2 อำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวในหมู่ทั้งสี่ประเทศและจากภูมิภาคอื่นๆ

8.1.5 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

8.1.5.1 ส่งเสริมการเสริมสร้างขีดความสามารถของคนและสถาบัน

8.1.5.2 ริเริ่มมาตรการเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค

8.1.6 ความร่วมมือด้านสาธารณสุข

8.1.6.1 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางด้านสาธารณสุข และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันในการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2547 ที่กรุงย่างกุ้ง สหภาพพม่า ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการจัดตั้งกลไกประเทศผู้ประสานงานในความร่วมมือแต่ละสาขาเพื่อผลักดันให้ความร่วมมือในแต่ละสาขามีความคืบหน้าเพื่อผลักดันความคืบหน้าในความร่วมมือหลักในแต่ละสาขา ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสสมัยพิเศษและการประชุมระดับรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ 1-2 พฤศจิกายน 2547 ที่ จ.กระบี่ ได้เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการทำงานในความร่วมมือ แต่ละสาขา โดยมีประเทศสมาชิก 1 ประเทศ ทำหน้าที่เป็นประเทศผู้ประสานงานดังนี้

1. การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน – ไทย
2. ความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม-พม่า
3. การเชื่อมโยงการคมนาคม-ลาว
4. ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว-กัมพูชา
5. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์-เวียดนาม
6. ความร่วมมือด้านสาธารณสุข

ผลการประชุมผู้นำยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ครั้งที่ 2 วันที่ 3 พฤศจิกายน 2548 ณ กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

1. การประชุมผู้นำยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ครั้งที่ 2 เสร็จสิ้นแล้วลงด้วยความสำเร็จอย่างยิ่ง โดยมีผู้นำประเทศสมาชิกความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ทั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า ไทยและเวียดนาม ได้เข้าร่วมการประชุมอย่างแข็งขัน และมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกระตือรือร้น โดยต่างมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ที่จะเร่งรัดพัฒนาให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่นคงทางเศรษฐกิจ หลังจากที่ภูมิภาคนี้ต้องเผชิญปัญหาความขัดแย้งมานานในอดีต ทุกฝ่ายจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดความร่วมมือกันอย่างจริงจัง และให้มีผลอย่างเป็นรูปธรรม นับเป็นนิมิตหมายอันดียิ่งของการแสดงความจริงจังจากผู้นำที่จะร่วมกันผลักดันความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในภูมิภาค

2. การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมผู้นำครั้งที่ 2 ผู้นำได้ร่วมกันหารือถึงความคืบหน้าของโครงการต่างๆ ภายใต้สาขาความร่วมมือทั้ง 5 สาขา ได้แก่ สาขาการอำนวยความสะดวกการค้า

และการลงทุน สาขาความร่วมมือด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม สาขาการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม สาขาการท่องเที่ยว สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ได้มีการดำเนินการมาตั้งแต่การประชุมผู้นำครั้งแรก ที่เมืองพุกาม สหภาพพม่า เมื่อปี 2546 นอกจากนี้ ที่ประชุมได้หารือถึงการดำเนินความร่วมมือด้านสาธารณสุข ซึ่งเป็นสาขาใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการร่วมกันแก้ไขปัญหาไข้หวัดนก โรคเอดส์ และโรคติดต่อร้ายแรงอื่นๆ

3. ภายได้สาขาการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน ที่ประชุมเห็นว่าควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบทางการค้าให้เอื้ออำนวยต่อการค้าระหว่างกันยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเห็นพ้องกันว่าประเทศสมาชิก จะต้องไม่ให้เรื่องเขตแดนที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณากลายเป็นอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างกันตามแนวชายแดน ทั้งนี้ ไทยเสนอให้ผู้นำหารือกันโดยตรงหากมีปัญหา

4. ที่ประชุมเห็นพ้องว่า ให้มีการประชุมของผู้ว่าการธนาคารกลางเพื่อพิจารณาแนวทางการอำนวยความสะดวกการชำระเงินในภูมิภาค

5. ภายได้สาขาความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะทำงานทวิภาคีภาครัฐ เป็นกลไกการดำเนิน โครงการ Contract Farming ทั้งนี้ ผู้นำเห็นพ้องกันว่า Contract Farming จะช่วยสร้างงาน แก้ไขปัญหาความยากจน นำความเจริญสู่เกษตรกรตามแนวชายแดน ในกรณีนี้ ไทยได้ประกาศให้สิทธิพิเศษยกเว้นภาษีอากรให้แก่สินค้าเกษตรทุกรายการที่เสนอภายใต้ Contract Farming นอกจากนี้ ยังพร้อมจะพิจารณาสินค้าอื่นๆ ที่ประเทศเพื่อนบ้านเรียกร้องเพิ่มเติม รวมทั้งสินค้าหัตถกรรม

6. ที่ประชุมให้ความสำคัญต่อการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาค และเห็นชอบต่อข้อเสนอของไทยที่จะศึกษาความเป็นไปได้ในการเพาะปลูกพืชน้ำมัน เพื่อใช้ในการพัฒนาพลังงานทางเลือก และให้ความสำคัญกับพลังงานทางเลือกด้านอื่นๆ รวมทั้งพลังงานน้ำ

7. ที่ประชุมหารือถึงโครงการเครือข่ายถนนในภูมิภาคที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการและเร่งรัดการดำเนินโครงการที่ล่าช้าก่อนที่จะพิจารณาโครงการใหม่ๆ

8. ไทยและเวียดนามมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาค ที่ประชุมแสดงความยินดีต่อความร่วมมือระหว่างไทยกับเวียดนามในการให้ทุนฝึกอบรมแก่ประเทศสมาชิกในสาขาที่มีความต้องการ

9. ที่ประชุมหารือถึงความร่วมมือ ในสาขาสาธารณสุข โดยให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดนก ที่สร้างภัยคุกคามอยู่ทั้งในและนอกภูมิภาค โดยผู้นำให้ความเห็นชอบกับ ปฏิญญาว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนเพื่อต่อสู้กับโรคไข้หวัดนก และโรคติดต่ออื่นๆ ซึ่งระบุแนวทางการเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไข้หวัดนก ในการนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนให้กิจกรรมต่างๆ ในปฏิญญาฯ บรรลุผลได้อย่างเป็นรูปธรรม และเพื่อส่งสัญญาณต่อประชาคมโลกถึงความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนกในระหว่างประเทศสมาชิก

ACMECS ไทยได้ประกาศให้การสนับสนุนทางการเงินเป็นกองทุนเริ่มต้นจำนวน 2.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

10. ในส่วนของการเสริมประสิทธิภาพของการประสานงาน ที่ประชุมให้เห็นชอบในการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อติดตามและประสานงานเชิงรุก โดยจะมีการประชุมของคณะทำงานทุกๆ 2 เดือน ที่กระทรวงการต่างประเทศของไทย

11. ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับปรุง Plan of Action ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีเวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิก และรองรับการพัฒนาในอนาคต ในช่วงต้นปี 2549 ที่ประเทศไทย โดยสปป. ลาวเป็นประธาน

12. ที่ประชุมให้การรับรองต่อปฏิญญาการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 2 ซึ่งระบุรายละเอียดของผลการประชุมเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินความร่วมมือในสาขาต่างๆ ของ ACMECS จากการประชุมผู้นำในครั้งนี้

13. ที่ประชุมยืนยันการจัดการประชุมผู้นำ ACMECS ทุกๆ 2 ปี ในครั้งนี้ เวียดนามยินดีรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งต่อไปในปี 2550 นอกจากนี้ ที่ประชุมได้มอบหมายให้รัฐมนตรีต่างประเทศประสานงานร่วมกันเพื่อจัดการหรือ Mid-Term Review ในลักษณะไม่เป็นทางการของผู้นำ ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียนในปี 2549

14. นอกจากนี้ ผู้นำประเทศสมาชิก ACMECS ยังได้เข้าร่วม ประชุมหารือกับผู้แทนภาคธุรกิจ จากทุกประเทศสมาชิกเป็นครั้งแรกอีกด้วย

15. ในสาขาการท่องเที่ยวที่ประชุมแสดงความพอใจความยินดีต่อความคืบหน้าของโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค ตามแนวคิด Five Countries One Destination และสนับสนุนการจัดงาน ACMECS Festival ที่นครวัด ในปี 2549 ในครั้งนี้ ที่ประชุมแสดงความยินดีต่อความคืบหน้าของโครงการนำร่อง ACMECS Single Visa ระหว่างไทย-กัมพูชา ที่จะมีการลงนามในบันทึกความเข้าใจภายหลังการประชุมครั้งนี้ด้วย

9. ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศในกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Sub Region)

เริ่มในปี 2535 โดยการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการจากธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank - ADB) เพื่อจัดทำกรอบแผนยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในลักษณะเกื้อกูลกัน บนพื้นฐานของความสามารถเปรียบเทียบของแต่ละประเทศ

โดยการสนับสนุนทั้งทางการเงินและทางวิชาการจาก ADB เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาอนุภูมิภาค เริ่มจากการเชื่อมโยงโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งและพลังงาน ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 ประเทศ GMS ได้เพิ่มจุดเน้นความร่วมมือ

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมในพื้นที่ที่มีศักยภาพตามแนวคมนาคมเชื่อมโยงหลัก 3 แนว ได้แก่

- 1) แนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor-NSEC) เชื่อมโยงไทย-พม่า- ลาว-จีน
 - 2) แนวตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor-EWEC) เชื่อมโยง เมียนมาร์ ไทย-ลาว-เวียดนาม
 - 3) แนวตอนใต้ (Southern Economic Corridor-SEC) เชื่อมโยงไทย-กัมพูชา-เวียดนาม
- นอกจากนี้ มีโครงการพัฒนาเส้นทางรถไฟไทย-ยูนิาน ผ่านหนองคาย: เส้นทางคุนหมิง-เซียงรุ่ง เมืองลา-หลวงพระบาง-เวียงจันทน์-หนองคาย

9.1 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเศรษฐกิจ ความตกลงขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (The Cross-Border Transport Agreement) เป็นความตกลง เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกต่อการผ่านแดน และข้ามแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค โดยประเทศ GMS ทั้ง 6 ประเทศได้เข้าร่วมเป็นภาคีครบแล้ว โดยพม่าได้เข้าร่วมเป็นประเทศสุดท้ายในระหว่างการประชุมระดับรัฐมนตรี 6 ประเทศ ลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ 12 ณ เมืองต้าหลี่ สาธารณรัฐประชาชนจีน วันที่ 19 กันยายน 2546 และการเจรจาภาคผนวกและพิธีการศุลกากรแนบท้าย (Annex and Protocol) มีส่วนแรกแล้วส่วนที่สองมีกำหนดแล้วเสร็จในปี 2547 และส่วนที่ 3 มีกำหนดแล้วเสร็จสมบูรณ์เต็มเส้นทางในปี 2550 ได้ตกลงให้มีโครงการความร่วมมือต่างๆดังนี้

1. โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเหือง อ.ท่าลี่ จ.เลย –เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบุรี เพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงไทย-สปป.ลาว ในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่ง และการท่องเที่ยว ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ไช่ขงกลางปี พ.ศ. 2547 จำนวน 20.750 ล้านบาท โดยประเทศไทยเป็นผู้ดำเนิน การสร้างแบบให้เปล่า ปัจจุบันก่อสร้างแล้วเสร็จ โดยมีพิธีเปิดสะพานเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2547

2. โครงการก่อสร้างทำเทียบเรือ/ถนนเชื่อมท่าเทียบเรือ แขวงคำม่วน สปป.ลาว ไทย และสปป.ลาว มีการขนส่งสินค้าระหว่างกันบริเวณจังหวัดนครพนม ที่ท่าเทียบเรือเทศบาลเมืองนครพนม และท่าเทียบเรือเมืองท่าแขก ต่อมา สปป. ลาว ได้ก่อสร้างถนนในเมืองท่าแขกใหม่ และไม่อนุญาตให้รถบรรทุกสินค้าวิ่งผ่าน ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะย้ายท่าเทียบเรือแพขนานยนต์ขนส่งสินค้าของทั้งสองฝ่าย โดยฝ่ายไทยจะก่อสร้างที่บ้านเวิน-พระบาท จังหวัดนครพนม ฝ่ายสปป.ลาวจะก่อสร้างที่บ้านเงินใต้ แขวงคำม่วน

3. การเปิดเสรี ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าผ่านแดนและข้ามแดนระหว่างไทยและสปป.ลาว เป็นการเปิดเสรี จำนวนผู้ประกอบการขนส่งสินค้าผ่านแดน โดยครอบคลุมถึงการ

ขนส่งสินค้าข้ามแดน โดยมีผลในทางปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2547 ซึ่งประสบผลสำเร็จในการอำนวยความสะดวกต่อการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ปัจจุบันมีจำนวนผู้ประกอบการขนส่งที่ได้รับอนุญาตให้ทำการขนส่งสินค้าระหว่างไทย-ลาว จำนวน 212 ราย

4. การเปิดเดินรถโดยสารประจำทางระหว่างไทย-ลาว โดยได้กำหนดเปิดเดินรถแล้วตั้งแต่วันที่ 23 เมษายน 2547 ใน 2 เส้นทาง คือ เส้นทางหนองคาย-นครหลวงเวียงจันทน์-หนองคาย และเส้นทางอุดรธานี-นครหลวงเวียงจันทน์-อุดรธานี อัตราค่าโดยสารเส้นทางหนองคาย-นครหลวงเวียงจันทน์ คนละ 30 บาท เส้นทางอุดรธานี-นครหลวงเวียงจันทน์ คนละ 80 บาท ซึ่งประสบความสำเร็จด้วยดี มีจำนวนผู้โดยสารเพิ่มขึ้นตามลำดับ และส่งผลให้ผู้ประกอบการในแขนงอื่นๆ ต้องการเปิดการเดินรถในเส้นทางอื่น ๆ ด้วย โดยในการประชุมหรือด้านการขนส่งทางถนนระหว่างไทย-ลาว ระหว่างวันที่ 2-3 มีนาคม 2548 ณ จังหวัดเชียงใหม่ คณะผู้แทนกระทรวงคมนาคมไทย และกระทรวงคมนาคมขนส่ง ไปรษณีย์ และก่อสร้างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้พิจารณาความเป็นไปได้ในการเปิดเสรีเส้นทางเดินรถอีก 3 เส้นทาง ได้แก่ อุบลราชธานี-จำปาสัก มุกดาหาร-สะหวันนะเขต และน่าน-หลวงพระบาง

9.2 ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มประเทศ GMS ได้ดำเนินแผนงานส่งเสริมการตลาด Six Countries One Destination อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศในรูปแบบของ Package Tour และการท่องเที่ยวตามแนวพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ 3 แนวหลัก ตลอดจนเริ่มศึกษาแนวทางการดำเนินงาน GMS VISA โดยความช่วยเหลือจาก ADB

9.3 การดำเนินการจัดสร้างระบบเคเบิลใยแก้วตามโครงการ Telecommunications Backbone Project ประเทศไทยโดย บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการจัดสร้างระบบเคเบิลใยแก้วตามโครงการ GMS ครอบคลุมที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยได้ดำเนินการเชื่อมโยงและเปิดให้บริการในเส้นทางระหว่างหนองคาย (ประเทศไทย) - เวียงจันทน์ (สปป.ลาว) ในเส้นทาง C1 โดยต้นทางที่ กรุงเทพฯ ผ่านขอนแก่น อุดรธานี ผ่านกรุงเวียงจันทน์ ไปสิ้นสุดที่เมืองวิน (Vinh) ของประเทศเวียดนาม ขณะนี้เส้นทางอุดรธานี-เวียงจันทน์ ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

9.4 การประชุมท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง (Mekong Tourism Forum) ที่จัดขึ้นที่เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 26-28 มีนาคม 2548 ที่ผ่านมา โดยองค์กรทางการท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งประกอบไปด้วย พม่า สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม ยูนนาน และไทย ประเด็นที่มีการกล่าวถึงคือการพัฒนาทางการท่องเที่ยวและกลยุทธ์ภายใต้แนวคิด Protect, Position, and Promote ในการประชุมในครั้งนี้ยังมีองค์กรภาคเอกชนที่สำคัญเข้าร่วม ไม่ว่าจะเป็น สมาคม

ส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Pacific Asia Travel Association) ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank) และตัวแทนผู้ประสานงานกิจกรรมทางการท่องเที่ยว กลุ่มแม่น้ำโขง (Agency for Coordinating Mekong Tourism Activities)

คุณจุฑามาศ ศิริวรรณ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงการจัดการประชุมในครั้งนี้ว่าเป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยได้แสดงถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ การบริการ และสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และในปี 2004 นี้เป็นปีที่สำคัญเนื่องจากครบรอบ 10 ปีของการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งแรก ซึ่งจากการเปิดใช้สะพานดังกล่าวส่งผลให้กับประเทศในกลุ่ม GMS ทั้ง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่ง และการท่องเที่ยว ปัจจุบันได้มีการเปิดใช้สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 และกำลังจะมีอีกหลายแห่งตามมา อีกทั้งการบริการด้านสายการบิน และรถประจำทางจากประเทศไทยตรงสู่ สปป.ลาว นอกจากนี้ จากการร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของกลุ่มประเทศ GMS ดังกล่าว ได้มีการเปิดเส้นทางเดินรถ การบิน และทำเรือเชื่อมถึงกันมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุน และเกิดการแข่งขันกันสูง

ในปี 2003 จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางจากกลุ่มประเทศ GMS (ไม่รวมยูนิคานของจีน) จำนวนทั้งสิ้น 350,603 คน และเพิ่มขึ้นจาก ปี 2002 เป็นจำนวน ร้อยละ 11.82 ภาพรวมของปี 2004 รายได้จากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นจำนวนโดยประมาณทั้งสิ้น 12 ล้านบาท โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 4,000 บาท/คน (www.tat.or.th)

10 ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN)

ในปี พ.ศ. 2538 ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้กำหนดกรอบความตกลงดังกล่าวเป็นการ ตกลงเปิดการเจรจาเพื่อเปิดเสรีการค้าบริการเจ็ดสาขา ซึ่งรวมถึงสาขาการท่องเที่ยวด้วย (บงกช หงษ์คำมี 2541) ในทางปฏิบัติปัจจุบันการดำเนินการเจรจาเพื่อบรรลุข้อตกลงตามกรอบดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการเจรจาอยู่ที่ 3 (พ.ศ. 2545- 2547) และยังไม่เสร็จสิ้น จึงทำให้ประเทศภาคี สมาชิกในอาเซียนยังไม่มีพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดเสรีด้านการค้าบริการในสาขาการท่องเที่ยว ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2545 ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้ลงนาม ความตกลงด้านการท่องเที่ยวอาเซียน (ASEAN Tourism Agreement) โดยข้อตกลงดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการเดินทางภายในอาเซียน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ
2. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างอาเซียนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ และการแข่งขัน
3. เพื่อลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยวระหว่างอาเซียน
4. เพื่อจัดตั้งเครือข่ายบริการด้านการท่องเที่ยว
5. เพื่อเสริมสร้างการพัฒนา และส่งเสริมให้อาเซียน เป็นจุดหมายแห่งการท่องเที่ยว

แห่งเดียว (Single Tourism Destination)

6. เสริมสร้างการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างความแข็งแกร่งเกี่ยวกับความร่วมมือ เพื่อพัฒนา ยกระดับ และขยายสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการด้านท่องเที่ยวในอาเซียนเกี่ยวกับความร่วมมือเพื่อพัฒนา ยกระดับ และขยายสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการด้านท่องเที่ยวในอาเซียน

7. สร้างสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่ดีสำหรับให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการพัฒนาการท่องเที่ยว การเดินทางในอาเซียน และการลงทุนในบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว (รุ่งทิพย์ ว่องปฏิการ, 2548)

ในที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการท่องเที่ยวของอาเซียน ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ณ นครเวียงจันทน์ สปป.ลาว ที่ประชุมได้ประกาศปฏิญญาเวียงจันทน์ขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (ASEAN 2005)

1. รัฐบาลของแต่ละประเทศทำการเจรจาอย่างจริงจังในระดับทวิภาคีในเรื่องเกี่ยวกับบัตรผ่านแดน (Border-pass)
2. กลุ่มรัฐมนตรีมอบหมายให้เลขาธิการอาเซียนช่วยในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในประเทศอาเซียน เพื่อที่จะให้มีความก้าวหน้าในการดำเนินการยกเว้นวีซ่า (Visa Exemption)
3. อาเซียนจำเป็นต้องทำการส่งเสริมการท่องเที่ยวมากขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกและประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย
4. กลุ่มรัฐมนตรีเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ต้องกระชับความสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มกับประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้
5. รัฐมนตรีได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอปรึกษาความร่วมมือระหว่างรัฐมนตรีในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนกับรัฐมนตรีด้านการท่องเที่ยวของประเทศอินเดีย

นอกจากความร่วมมือในระดับภูมิภาคภายใต้กรอบ ASEAN แล้ว รัฐบาลปัจจุบันกำลังริเริ่มและพัฒนากรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับทวีปเอเชียภายใต้กรอบความร่วมมือ ASEAN COOPERATION DEVELOPMENT หรือ ACD โดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะอยู่ในกรอบความร่วมมือทางด้านกายภาพ (ทรัพยากรธรรมชาติและ การขนส่ง) และกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

11. สถานการณ์การท่องเที่ยวของโลก ประเทศไทย สปป. ลาว และจังหวัดหนองคาย

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: WTO) คาดการณ์การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลกว่า ปี 2563 จำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คาดว่ารายได้ที่เกิดจากการเดินทางท่องเที่ยว (ไม่รวมการขนส่ง) ทั่วโลกทั้งสิ้นประมาณ 2

ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 5 เท่า จากปี 2538 ที่มีรายได้ทั้งสิ้น 4 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ และจะมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเดินทางทั้งสิ้นประมาณ 1,561 ล้านคน เพิ่มขึ้น 3 เท่า จากปี 2538 ที่มีจำนวน 565 ล้านคน โดยคาดว่าปี 2563 จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกจะเติบโตประมาณร้อยละ 4 โดยภูมิภาคยุโรป เติบโตมากที่สุดร้อยละ 14 รองลงมาคือภูมิภาคเอเชียตะวันออก และแปซิฟิก ร้อยละ 10 และภูมิภาคอเมริกา ร้อยละ 8

ในปี 2547 การท่องเที่ยวไทยปรับตัวดีขึ้นหลังจากทรุดลงใน ปี 2546 สาเหตุจากสถานการณ์ภายนอกประเทศแทบทั้งสิ้น ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรค SARS สงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรักในตะวันออกกลาง ความหวาดกลัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการก่อการร้าย จากตัวเลขของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ณ เดือนกรกฎาคม 2547 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น 6.57 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

เมื่อจำแนกตามภูมิภาคพบว่า นักท่องเที่ยวจากทุกภูมิภาคเพิ่มขึ้น นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางเพิ่มขึ้นมากที่สุดถึงร้อยละ 66.08 รองลงมาจากอาเซียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.39 และจากประเทศหมู่เกาะทางแปซิฟิก (Oceania) เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.35

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็วประกอบด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ โดยรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก ด้วยการหาตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้น ด้วยการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวไทยที่มีความสวยงามและสินค้าที่น่าสนใจที่ไม่เคยเห็นไม่เคยสัมผัส (Unseen Thailand)

นอกจากนี้ เมื่อภาวะเศรษฐกิจเริ่มดีขึ้น ธุรกิจต่าง ๆ ขยายตัว ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยว ทำให้เติบโตตามไปด้วย ธุรกิจการบินพาณิชย์จึงเปิดสายการบินต้นทุนต่ำไปยังจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาค รวมทั้งสายการบินปกติก็เปิดเส้นทางบินเพิ่มขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกและประหยัดมากขึ้น

แต่ในช่วงปี 2547 เกิดปัญหาหลายอย่างในไทย เช่น ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การระบาดของโรคไข้หวัดนกในหลายจังหวัด และราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น แต่ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไม่มากนัก เนื่องจากภาครัฐได้หาแนวทาง และมาตรการรองรับปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้สถานการณ์คลี่คลายลงได้

อย่างไรก็ตาม ในปี 2547 นี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ประมาณการรายรับจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 3.8 แสนล้านบาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 24.16 ทั้งนี้ เพื่อรองรับกับแผนแม่บทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ตั้งเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเอเชีย (Tourism

Capital of Asia) ภายใน พ.ศ. 2549 บนพื้นฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยว และการตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลตอบแทนจากการท่องเที่ยวแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สถานการณ์การท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2547 มีผู้เยี่ยมชมชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งสิ้น 15,354,344 คน/ ครั้ง และทำให้เกิดรายได้ประมาณ 23,447 ล้านบาท และจากผลการวิเคราะห์แนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการประมาณการโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย เชื่อว่าในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 ต่อปี จากการรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไม่ต่ำกว่า 568 แห่ง แบ่งเป็นด้านธรรมชาติ 248 แห่ง ด้านประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม 253 แห่ง และด้านประเพณีหรือกิจกรรม 67 แห่ง ทางด้านประวัติศาสตร์และอารยธรรมภาคอีสานนับว่าเป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่แห่งหนึ่งของโลก

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งสิ้นประมาณปีละ 15 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวคนไทยร้อยละ 95 ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 5 หรือประมาณกว่า 7 แสนคนเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ โครงสร้างตลาดนักท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือลักษณะต่างจากภาคอื่นๆ ตลาดส่วนใหญ่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวคนไทย ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ต้องพึ่งตลาดนักท่องเที่ยวคนไทยเกือบทั้งหมด ขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติสัดส่วนต่ำมากคือประมาณร้อยละ 5

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เกือบร้อยละ 70 ยังเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่แวะพักค้างคืน โดยเดินทางผ่านเพื่อไปประเทศเพื่อนบ้านในอินโดจีน คือ ลาว และกัมพูชา กัมพูชา มีนครวัด นครธม เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะยุโรปและญี่ปุ่น ขณะที่ลาวมีน้ำตกคอนพะเพ็ง และหลี่ผี จากการพึ่งตลาดนักท่องเที่ยวคนไทยที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำเกือบทั้งหมด และตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ ยังเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แวะเที่ยวโดยไม่พักค้างคืน ส่งผลให้การใช้จ่ายเฉลี่ยนักท่องเที่ยว รวมทั้งเดินทางเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่ำกว่าทุกภาค คือเฉลี่ยประมาณคนละ 650 บาทต่อวัน ทำให้รายได้ด้านการท่องเที่ยวสะพัดพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งสิ้นประมาณปีละ 20,000 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าภาคอื่นๆ

ส่วนตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ปัจจุบันยังมีสัดส่วนน้อยกว่าภาคอื่นๆ มาก หากขยายตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้กว้างขึ้น จะส่งผลดีต่อการเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยว ที่จะสะพัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนอกจากตลาดนักท่องเที่ยวทั่วไป ทั้งภาครัฐฯ และภาคเอกชน ควรมุ่งขยายตลาดท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่มีศักยภาพสูง (Niche Market) ได้แก่ ตลาด

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่สนใจประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ และมีกำลังซื้อสูงที่สำคัญอีกตลาด ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น และประเทศแถบยุโรป

นอกจากนี้ ตลาดท่องเที่ยวเพื่อพำนักระยะยาว ซึ่งจะสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้ไทยได้มาก คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติกำหนดให้หนองคายเป็น 1 ใน 5 จังหวัด ที่จะดำเนิน โครงการนำร่องทำ โครงการนักท่องเที่ยวพักระยะยาว (Long Stay)

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มตลาดทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค มีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยจะนิยมการเดินทางท่องเที่ยวไปยัง สปป.ลาว โดยใช้อุดรธานี และหนองคายเป็นจุดแวะพัก โดยเฉพาะเมื่อจังหวัดหนองคายมีแม่น้ำโขงเป็นจุดเด่น มีเทศกาลบั้งไฟพญานาคที่ได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจาก ททท. ในช่วงเทศกาลออกพรรษา และการได้รับการจัดอันดับจากผู้สูงอายุจากสหรัฐอเมริกาให้เป็นเมืองน่าอยู่อันดับ 7 ของโลก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสหวิทยาการที่ประกอบด้วยนักวิชาการจากหน่วยงานของ สปป. ลาวและนักวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น นักวิจัยทุกท่านเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มาจากวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนี้ โดยจัดตั้งระบบการประสานงานกลางระหว่างนักวิจัย ทั้ง 2 ประเทศ ในการประสานงานระหว่างประเทศและการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ใช้เทคโนโลยีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์ และโทรสาร เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานวิจัย

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัดและยุทธศาสตร์ของ สปป.ลาว ด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานข้อมูล
2. สืบค้นและศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ แล้วนำผลของการศึกษามาวิเคราะห์ศักยภาพของแต่ละองค์ประกอบของการท่องเที่ยว
3. การศึกษาโดยใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ
4. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและเจ้าหน้าที่ศุลกากรมัณฑุเทศก์ชาวไทยและลาว ตลอดจนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ
5. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการมาร่วมวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ศักยภาพและโอกาส ตลอดจนมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ
6. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Think Tank) มาวิเคราะห์กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย จำนวน 150 คนและนักท่องเที่ยวต่างชาติใน สปป.ลาว จำนวน 436 คน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์หน่วยงานราชการ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของประเทศไทยจำนวน 66 หน่วยงานและข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาวจำนวน 25หน่วยงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร บริษัท นำเที่ยว ธุรกิจที่พักและธุรกิจของที่ระลึกจากจังหวัดหนองคาย จำนวน 90 รายและนครหลวง เวียงจันทน์จำนวน 81 ราย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงานราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ประกอบการร้านค้า ที่พัก รีสอร์ท ธุรกิจสินค้าที่ระลึกโดยการใช้ กระบวน การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT Analysis) ได้ร่วมกันวิเคราะห์เพื่อวางแผนและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็น ข้อมูลในการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวง เวียงจันทน์

3.4 ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 8 เดือน ตั้งแต่ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการ

3.5 เป้าหมาย ผลผลิตและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ผลผลิต	ตัวชี้วัด
หลัก	ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	ผลงานวิจัย 1 เรื่อง
	รายงานการวิจัย	รายงานจะประกอบด้วย สถานการณ์ ปัจจุบัน ศักยภาพ และ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา
	การสัมมนาระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ โครงการ	ผู้ประกอบการ ประชาชนและหน่วย ราชการ 1 ครั้ง จำนวน 50 คน
	การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวท้องถิ่น	ผู้ประกอบการ ชุมชน 5 ธุรกิจ
	การประชุมวิชาการ	นำเสนอในการประชุมระดับชาติ 1 ครั้ง
	แผนยุทธศาสตร์จังหวัด/นครหลวง เวียงจันทน์	รายงานการวิจัย 1 เรื่อง
	เผยแพร่เพื่อการท่องเที่ยวระหว่าง 2 ประเทศ	ผลงานวิจัย 1 เรื่อง
สนับสนุน	อบรมการวิจัยแก่บุคลากรของ สปป. ลาว	จำนวน 3 ครั้ง

3.6 ตารางอบอรมการวิจัยแก่บุคลากรของ สปป. ลาว

ว/ด/ป	เรื่อง	จำนวนผู้เข้าอบรม
	การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ครั้งที่ 1	30 คน
19 ตค.49	- ภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Overview)	
	- ภาพรวมธุรกิจ (Meeting Incentive Convention & Exhibition)	
20 ตค. 49	- ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลการวิจัย (Data Information)	
	- การออกแบบเครื่องมือวิจัย (Questionnaire Design)	
	การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ครั้งที่ 2	
24 – 27 ตค.49	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มหาวิทยาลัย ศิลปากร อ.เมือง จ.นครปฐม	เจ้าหน้าที่จาก LNTA 2 คน
	การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ครั้งที่ 3	
9-10 พย. 49	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research)	23 คน

3.7 เป้าหมายในการบริการ (ผลลัพธ์ และตัวชี้วัด)

ระดับ	ผลลัพธ์	ดัชนีชี้วัด
ประชาชน	มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว	จำนวนคนที่เข้าสู่ภาคบริการและภาค ประกอบการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
ชุมชน	จัดการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	มีการจัดตั้งกลุ่ม ออกระเบียบ กฎเกณฑ์ ร้อยละ 5
ผู้ประกอบการ	มีศักยภาพในการจัดการธุรกิจ ท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	มีการจัดการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5
หน่วยราชการ	มีศักยภาพในการอำนวยความสะดวก ประสานงาน และกำกับดูแล	เกิดโครงการประสานงานรัฐ เอกชน ชุมชน
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ	มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และเชิงวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
ประเทศ	การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ สปป. ลาว	ธุรกิจการท่องเที่ยวขยายตัว ร้อยละ 5
ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ลุ่มน้ำโขง	มีนักท่องเที่ยวแวะพักก่อนไปแหล่ง ท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขงอื่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20

3.8 แผนการทำงาน

กิจกรรม	เดือนที่								ผู้รับผิดชอบ
	1	2	3	4	5	6	7	8	
ประชุมครั้งที่ 1 วางแผนงานวิจัย									คณะนักวิจัย
เก็บข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาแผนต่างๆ / ประสานงาน									
สร้างเครื่องมือวิจัย สัมภาษณ์ แบบสอบถาม									
เก็บข้อมูลภาคสนามที่ หนองคาย เวียงจันทน์									
ประชุมครั้งที่ 2 รายงานความก้าวหน้า									
ประมวลผลข้อมูล									
ประชุมครั้งที่ 3 รายงานความก้าวหน้าฉบับกลาง									
สัมมนา SWOT ประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล									
สัมมนา Think Tank ประมวลผล วิเคราะห์ ข้อมูล									
สรุปผลการวิจัย จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์									
ประชุมครั้งที่ 4 เสนอรายงานฉบับสมบูรณ์									

บทที่ 4

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 3 แผนที่ จังหวัดหนองคาย

ที่มา: <http://www.tat.or.th>

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย ทางคณะผู้วิจัยใคร่ขอนำเสนอ โดยใช้รูปแบบของการแบ่งเขตการปกครองดังนี้

เขตอำเภอเมือง

ประวัติ และความเป็นมาสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ

ภาพที่ 4-5 อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ

อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ ตั้งอยู่ด้านหลังของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เป็นอนุสาวรีย์ที่บรรจุอัฐิของเหล่าทหารที่เสียชีวิตในการปราบฮ่อ (พวกจีนที่ก่อการกบฏเพื่อล้มล้างราชวงศ์แมนจู) ซึ่งยกทัพมารุกรานมณฑลลาวพวนหนองคายเมื่อ ร.ศ. 105 (พ.ศ. 2429) โดยกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมมีรับสั่งให้จัดสร้างอนุสาวรีย์ขึ้นต่อมาในปี พ.ศ. 2492 จังหวัดหนองคายได้รับงบประมาณการบูรณปฏิสังขรณ์อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ เพื่อเป็นอนุสรณ์ของวีรบุรุษผู้หาญกล้าของแผ่นดิน และประเทศชาติอันเหมาะสม คณะกรรมการจังหวัดหนองคายจึงได้ย้ายสถานที่ก่อสร้างอนุสาวรีย์ปราบฮ่อมาสร้างใหม่ โดยมีคำจารึกที่อนุสาวรีย์ทั้ง 4 ทิศ ทั้งภาษาไทย จีน ลาว และอังกฤษ

ปัจจุบันจังหวัดหนองคายจะกระทำพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณนักรบไทยที่เสียสละชีวิตในการปราบฮ่อพร้อมกับการแสดงมหรสพเฉลิมฉลองสมโภชตลอด 5 วัน 5 คืน ณ บริเวณอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ ระหว่างวันที่ 5-14 มีนาคมของทุกปี

หลวงพ่อพระใส (วัดโพธิ์ชัย)

ภาพที่ 6-7 หลวงพ่อพระใส (วัดโพธิ์ชัย)

หลวงพ่อพระใสเป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัยหล่อด้วยทองสีสุก มีลักษณะงดงามมากขนาดหน้าตักกว้าง 2 คืบ 8 นิ้ว ส่วนสูงจากองค์พระเบื้องล่างถึงยอดพระเศวต 4 คืบ 1 นิ้ว ประดิษฐานอยู่ที่วัดโพธิ์ชัย ซึ่งเป็นวัดอารามหลวงในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย พระใสหล่อในสมัยเชียงแสนชั้นหลังพระใสเป็นพระพุทธรูปล้านช้างตามตำนานที่เล่าสืบ ๆ กันมาว่า พระธิดา 3 องค์ แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นผู้สร้าง บางท่านก็ว่าเป็นพระราชธิดาพระไชยเชษฐาธิราช มีพระนามตามลำดับว่า เสริม สุข ใส มีพระทัยร่วมกันเป็นเอกฉันทน์ในอันที่จะหล่อพระพุทธรูปประจำพระองค์ จึงพร้อมกันขอพระราชทานพรจากพระราชธิดา พระราชบิดาทรงพระราชทานพร จึงให้ช่างหล่อพระพุทธรูปตามขึ้น 3 องค์ ขนาดลดหลั่นกันตามลำดับ และขนานนามพระพุทธรูปนามของตนเองไว้ดังนี้ว่า พระเสริมประจำฟ้าใหญ่ พระสุกประจำคนกลาง และพระใสประจำน้องสุดท้อง

พ.ศ. 2321 พระเจ้าเทววงศ์ได้อัญเชิญไปไว้ ณ เวียงจันทน์ และในสมัยรัชกาลที่ 3 ได้อัญเชิญมาฝั่งไทย แต่เกิดพายุพระสุกจมน้ำอยู่ที่ปากงึม (เวินพระสุก) ส่วนพระเสริมและพระใสประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย และวัดหอกลอง ในรัชกาลที่ 4 ได้อัญเชิญพระเสริมลงมากรุงเทพฯ ประดิษฐานอยู่ที่วัดปทุมวนาราม กรุงเทพฯ ส่วนพระใสประดิษฐานอยู่ที่วัดโพธิ์ชัยจังหวัดหนองคายจะมีงานประเพณีบุญบั้งไฟ

บูชาพระใสที่วัดโพธิ์ชัยเป็นประจำ และมีการอัญเชิญ หลวงพ่อพระใสแห่รอบเมืองหนองคายในช่วงเทศกาลสงกรานต์ เพื่อให้ประชาชนได้สรงน้ำขอพรหลวงพ่อพระใส

พระธาตุหนองคาย (พระธาตุกลางน้ำ)

ภาพที่ 8-10 พระธาตุหนองคาย (พระธาตุกลางน้ำ)

เป็นเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุในบริเวณที่เป็นเมืองหนองคายโบราณมานานหลายร้อยปี เดิมเจดีย์อยู่บนฝั่งริมน้ำในเขตวัดพระธาตุหนองคาย ต่อมาถูกกระแสน้ำกัดเซาะจึงอยู่กลางลำน้ำโขง ดังเช่นปัจจุบัน โดยจะเห็นได้ชัดเจนในช่วงฤดูแล้ง พระธาตุหนองคายสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 19-20 โดยพระอรหันต์ห้าองค์ในเมืองหนองคาย เดินทางไปอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุจากพระมหาอัสสปเถระประเทศอินเดีย มาบรรจุไว้ในองค์ธาตุ และในปี พ.ศ. 2109 พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช แห่งอาณาจักรล้านช้างได้สร้างมหาธาตุเจดีย์ครอบ กระทั่งพังทลายลงในปี พ.ศ. 2390 องค์พระธาตุมีฐานกว้าง 15.8 เมตร สูงจากฐานถึงปลายยอด 31 เมตร ต่อมาในปี พ.ศ. 2300 น้ำในแม่น้ำโขงกัดเซาะพื้นดินบริเวณวัดพระธาตุหนองคายจนเหลือเพียงองค์ธาตุเจดีย์ตั้งอยู่กลางน้ำ กระทั่งปี พ.ศ. 2390 องค์ธาตุเจดีย์พังทลายลงเหลือเพียงซากเจดีย์

พระธาตุบังพวน

ภาพที่ 11-13 พระธาตุบังพวน

ตั้งอยู่ตำบลคอนหมก อำเภอเมือง ระยะห่างจากตัวเมือง 22 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 211 แยกเข้าตรงกิโลเมตรที่ 10 ไปอีก 12 กิโลเมตร การเดินทางจากตัวเมืองหนองคายใช้เส้นทาง 212 กม.ที่ 2 พระธาตุบังพวนมีชื่ออยู่ในศิลาจารึกว่า “พระธาตุบังพวนพระเจดีย์ศรีสัตตมหาทาน” ภายในวัดมีกลุ่มโบราณสถาน แบ่งออกเป็นธาตุเจดีย์ขนาดต่างๆ 15 องค์ วิหาร 3 หลัง อุโบสถ 1 หลังสระน้ำ

บ่อน้ำโบราณ และเนินดินโบราณสถาน ที่ยังไม่ได้ขุดอีกหลายแห่ง เจดีย์ประธานในวัดเรียกว่า “ พระธาตุบังพวน ” เป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองหนองคาย และจังหวัดใกล้เคียงมาเป็นเวลาช้านาน บางตำนานกล่าวว่า “ บังพวน ” แผลงมาจากคำว่า “ บังคน ” (หรือชาวบ้านเรียกว่า “ จีโพน ”) ซึ่งแปลว่า กระเพาะอาหาร ตามความเชื่อที่ว่าพระธาตุนี้บรรจุพระบังคนหนักของพระพุทธองค์ แต่ตำนานอุรังคธาตุได้เล่าถึงประวัติการสร้างพระธาตุองค์นี้ไว้ว่าสร้างขึ้นในสมัยของเจ้าจันทน์บุรี ผู้ครองนครเวียงจันทน์ (ซึ่งยังไม่ทราบว่าเป็นพระองค์ใด) เพื่อประดิษฐานพระธาตุหัวหน้าของพระพุทธเจ้า และต่อมาได้มีการบูรณะขึ้นอีกครั้งในสมัยของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช แห่งราชอาณาจักรล้านช้าง โดยให้ก่อสร้างเจดีย์ใหญ่ครอบองค์พระธาตุเก็บไว้ กระทั่งเมื่อ พ.ศ. 2513 เกิดภัยธรรมชาติทำให้พระธาตุบังพวนพังทลายลงมา และใน พ.ศ. 2520 กรมศิลปากรได้ปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ตามรูปแบบเดิม

สะพานมิตรภาพไทย – ลาว

ภาพที่ 14-16 สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

สะพานมิตรภาพไทย – ลาว ตั้งอยู่บ้านจอมมณี อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย อยู่ห่างจากเมืองเวียงจันทน์ประมาณ 20 กิโลเมตร เป็นสะพานเดี่ยวและเป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างประเทศแห่งแรกที่เชื่อมจังหวัดหนองคายกับนครเวียงจันทน์ โดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลออสเตรเลียรัฐบาลไทย และรัฐบาลสปป.ลาว มีพิธีเปิดเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2537 สะพานแห่งนี้มีความยาว 1,174 เมตร กว้าง 12.7 เมตร มีช่องสำหรับเดินรถ 2 ช่องทาง และมีช่องทางสำหรับรถไฟกึ่งกลางสะพาน ค่าใช้จ่ายในการออกแบบก่อสร้างประมาณ 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทั้งหมดโดยรัฐบาลของประเทศออสเตรเลีย

ตลาดท่าเสด็จ

ภาพที่ 17-19 ตลาดท่าเสด็จ

อยู่ในเขตเทศบาลเมือง เป็นท่าเรือโดยสารข้ามแม่น้ำโขงไปยังฝั่งลาว มีด่านตรวจคนเข้าเมือง
ศุลกากร และมีร้านค้าจำหน่ายสินค้า ทุกวันเวลา 08.00 – 18.00 น. มีสินค้าจากกลุ่มประเทศอินโดจีน
จำหน่ายเป็นจำนวนมากมาย อาทิเช่น ของที่ระลึก เครื่องเงิน เซรามิก ผ้าไหม อาหารพื้นเมือง เป็นต้น

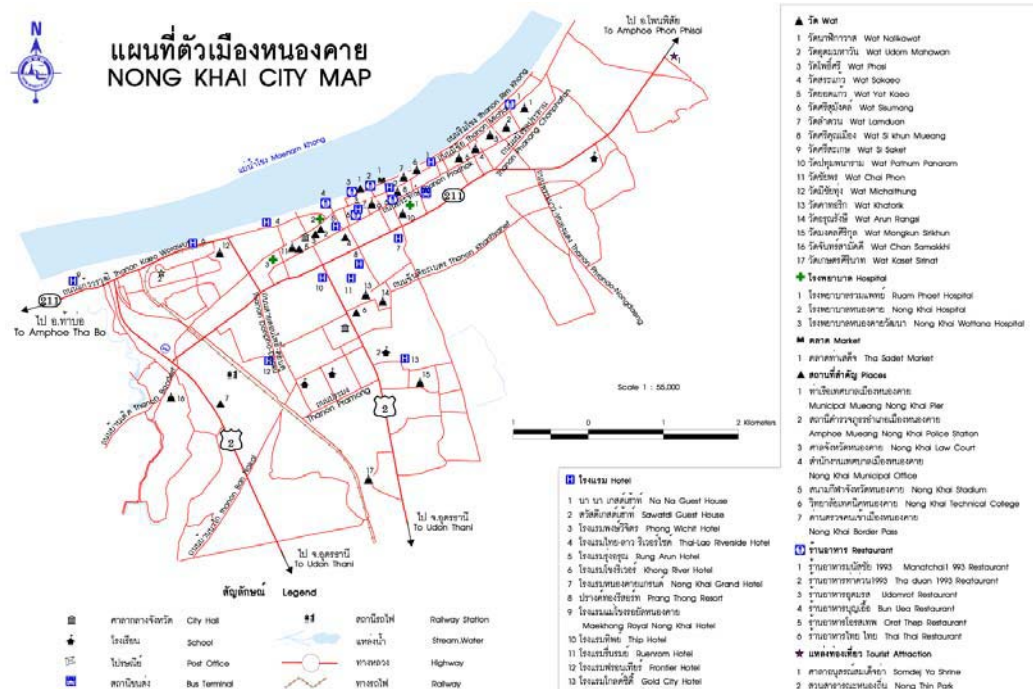
ศาลาแก้วกู่ (วัดแขก)

ภาพที่ 20-22 ศาลาแก้วกู่

อ้างอิง : http://203.146.21.155/thai/travel_place

เป็นสถานที่ที่มีเทวรูป พระพุทธรูป ในลักษณะและขนาดต่างๆ จากแดนสวรรค์ และนรก เป็น
ความเชื่อตามหลักคำสอนของศาสนา โดยเฉพาะศาสนาพุทธ พราหมณ์ และฮินดู ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง
หนองคายประมาณ 4 กิโลเมตร ตามเส้นทางสายหนองคาย-โพนพิสัย เปิดให้เข้าชมตั้งเวลา 08.00 –
17.00 น. ค่าเข้าชมคนละ 10 บาท เพื่อเป็นค่าบำรุงสถานที่

ภาพที่ 23 แผนที่ตัวเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ที่มา: http://203.78.109.3/my_documents/200631455F1_nongkhai-01big.gif

ภาพที่ 24 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ที่มา: http://www.tat.or.th/travelmap.asp?prov_id=43

ภาพที่ 25 ภาพแสดงสะพานมิตรภาพ

ที่มา http://203.146.21.155/thai/map.php?province=41®ion_id

ปฏิทินท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

วัน/เดือน/ปี	ชื่องาน/กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	รายละเอียดกิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
24 - 25 มกราคม	นมัสการพระธาตุบังพวน	วัดพระธาตุบังพวน ต.พระธาตุบังพวน	ทำบุญตักบาตร / ฟังเทศน์ / เวียนเทียนและการ แสดงมหรสพต่าง ๆ	อบต.พระธาตุบังพวน
9 – 14 กุมภาพันธ์	งานมะเขือเทศ	ถนนริมโขงระหว่างซอย 20 - 24 และบริเวณหน้าที่ ว่าการอำเภอศรีเชียงใหม่	จัดกิจกรรมของหน่วยงานต่าง ๆ	ที่ทำการปกครองอำเภอ ศรีเชียงใหม่ / เทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่
22 – 27 กุมภาพันธ์	นมัสการหลวงพ่ องค์ตื้อ	วัดศรีชมภูองค์ตื้อ ต.น้ำโมง อ.ท่าบ่อ	ทำบุญ / ตักบาตร / ฟังเทศน์ / เวียนเทียน / การแสดงมหรสพต่าง ๆ	วัดศรีชมภูองค์ตื้อ
5-14 มีนาคม	งานฉลองอนุสาวรีย์ ปราบฮ่อ	บริเวณอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ ต.ในเมือง	มหรสพ / นิทรรศการ การออกร้าน และ พิธีบวงสรวง	สำนักงานจังหวัดหนองคาย
8 มีนาคม	งานวันดีศรีโซ่	ลานเอนกประสงค์ หน้าที่ว่าการ อำเภอ-โซ่พิสัย	ประกวดผลิตผลทางการเกษตร/ จำหน่ายสินค้า OTOP	ที่ทำการอำเภอโซ่พิสัย / สำนักงาน-พัฒนาชุมชน / กลุ่มแม่บ้านอำเภอโซ่พิสัย
6 – 18 เมษายน	เทศกาลมหาสงกรานต์ อีสานหนองคาย	เทศบาลเมืองหนองคาย และทุกอำเภอ / กิ่งอำเภอ	แห่ขบวนอัญเชิญหลวงพ่พระใส / รดน้ำ-คำหว่า ผู้สูงอายุ / ทำบุญตักบาตร / การละเล่นกีฬาพื้นบ้าน / ขบวนแห่พระให้ประชาชนสงกราน้ำประกวตเทพี สงกรานต์ / แข่งขันกีฬา / มหรสพ	เทศบาลเมืองหนองคาย / ททท. /วัดโพธิ์ชัย / อำเภอทุกอำเภอ / กิ่งอำเภอ

วัน/เดือน/ปี	ชื่องาน/กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	รายละเอียดกิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
9 – 11 เมษายน	วันสัปดาห์ประดงน้ำหวาน	หน้าที่ว่าการ กิ่ง อ.รัตนวาปี	แสดงผลผลิตจากสัปดาห์ประดง / ประกวดธิดา-สัปดาห์ประดง / การแปรรูปผลสัปดาห์ประดง	ที่ทำการปกครอง / สำนัก งานเกษตร / อบต. ทุกแห่ง ในกิ่ง อ.รัตนวาปี
พฤษภาคม	งานประเพณีบุญบั้งไฟ	ทุกอำเภอ / กิ่งอำเภอ	จัดแข่งขันขบวนบั้งไฟ / แข่งขันการจุดบั้งไฟ	ที่ทำการปกครองอำเภอ / กิ่งอำเภอ
24 – 25 มิถุนายน	แห่เทียนเข้าพรรษา	เทศบาลเมืองหนองคาย / ทุกอำเภอ / ทุกกิ่งอำเภอ	ประกวดขบวนแห่เทียนเข้าพรรษา / ทำบุญตักบาตร	เทศบาลเมืองหนองคาย / ทุกอำเภอทุกกิ่งอำเภอ
กันยายน	งานแข่งขันเรือยาว ประเพณีไทย - ลาว - เวียตนาม	บริเวณแม่น้ำโขงหน้าที่ว่า การอำเภอบึงกาฬ	จัดแข่งขันเรือยาวประเพณีเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เช่น ลาว เวียตนาม และเรือจากต่างจังหวัดที่สมัครเข้าร่วม	เทศบาลตำบลบึงกาฬ
8 – 29 กันยายน	งานแข่งขันเรือ "เจ้ายุทธจักร-ลำน้ำโขง"	บริเวณแม่น้ำโขงเขต เทศบาลเมือง	แข่งขันเรือยาวนานาชาติ	เทศบาลเมืองหนองคาย / ททท.
20 – 22 ตุลาคม	งานเทศกาล วันกล้วยน้ำว้า	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ	นิทรรศการออกร้านของส่วนราชการ / องค์การ เอกชน / แข่งขันประกวดผลิตภัณฑ์จากกล้วย/ ประกวดขบวนแห่ / ประกวดธิดากล้วยน้ำว้า / ประกวดเรียงความ	ที่ทำการปกครองอำเภอสังคม
ออกพรรษา	งานลอยเรือไฟบูชา พญานาค	ตลอดแนวลำน้ำโขงเขต เทศบาลเมืองหนองคาย	ประกวดไหลเรือไฟคุ้มวัดต่าง ๆ การแสดงแสง สี เสียง เปิดตำนานบั้งไฟพญานาค / พิธีบูชาพญานาค /	เทศบาลตำบลจุมพล / ที่ทำการ ปกครองกิ่ง อ.รัตนวาปี /

วัน/เดือน/ปี	ชื่องาน/กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	รายละเอียดกิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ชมปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค	ที่ทำการปกครองภาค และบึงกาฬ
พฤศจิกายน ตามปฏิทิน	งานเทศกาลลอยกระทง	ตลอดแนวลำน้ำโขง	ลอยกระทง / ทำบุญตักบาตร / เวียนเทียน	เทศบาลเมืองหนองคาย / ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอ
26 ธันวาคม	วันคุ้มครองสัตว์ ป่า	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	วิ่งมินิมารathon จากจุดผ่อนปรนบึงค้ำปากกระดิ่ง ถึงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว / แข่งขันกีฬา / ชมนิทรรศการ	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว
24 – 25 พฤศจิกายน	งานของดีศรีพรเจริญ	บ้านหนองเล็ง ต.หนองเล็ง	จำหน่ายสินค้า OTOP / ประกวดเทพี / การแสดง มหรสพ	สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอพรเจริญ

สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอท่าบ่อ

หลวงพ่อกัจฉ์

ภาพที่ 26-27 หลวงพ่อกัจฉ์

พ่อกัจฉ์ วัดศรีชมพูนพ่อกัจฉ์ เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่หล่อด้วยทอง เป็นฝีมือช่างฝ่ายเหนือ และล้านช้างผสมกัน มีลักษณะงดงามมาก เป็นพระประธาน ซึ่งสร้างด้วยทององค์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดหนองคาย นั่งขัดสมาธิปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 3.22 เมตร สูง 4 เมตร ประดิษฐานที่วัดน้ำโมง อำเภอท่าบ่อเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำโขงเคารพนับถือมาก จะสร้างในสมัยใดใครเป็นผู้สร้าง ไม่มีประวัติแน่ชัดพอที่จะยึดถือเป็นหลักฐานได้

แต่หลักฐานจากศิลาจารึก ได้บ่งไว้ว่า “พระเจ้าองค์ตื้อ” สร้างเมื่อพุทธศักราช 2105 ผู้สร้างคือ พระไชยเชษฐาภคินทรเวียงจันทน์ โอรสของพระยาศรีสุวรรณประสูติที่เมืองเวียงจุก มเหสีของพระไชยเชษฐา คือ พระนางศรีขงโพธิ์ เป็นคนบ้านน้ำโมง (หรือเมืองจำปา) มีโอรส 3 พระองค์ พระราชธิดา 1 พระองค์ในสมัยของพระไชยเชษฐามีวัดสำคัญชื่อ โกศล พระไชยเชษฐาได้ร่วมกับท้าวอินทวราช ท้าวเสนากัสสะท้าวอินทร ท้าวเทศสุวรรณ ท้าวพระยาศรี ท้าวคามแดงพิชัย ท้าวอินสร ไกยสิทธิ์ และบริวารอีก 500 คนมาช่วยหล่อ ใช้ทองคำ ทองเหลือง เงิน ผสมกัน น้ำหนักได้ 1 ตื้อ (เป็นน้ำหนักซึ่งนับสิบล้อยเป็นพันสิบพันเป็นหมื่น สิบหมื่นเป็นแสน สิบแสนเป็นล้าน สิบล้านเป็น 1 ตื้อ) หล่อเท่าไรก็ไม่เสร็จ ต่อมาเมื่อพระอินทร์ และเทพยดา 108 พระองค์มาช่วยหล่อ จึงสำเร็จ ใช้เวลาสร้างมา 7 ปี 7 เดือน สิ้นเงินไป 105,000 ชั่ง

มีผู้เล่าว่า ผู้ใดที่มีทุกข์โศกเมื่อเข้าใกล้พระองค์ตื้อแล้วจะคลายทุกข์โศกทันที พระพักตร์อมยิ้ม พระเนตรยิ้มพระนลาฏกว้าง พระปรางอุม ประทับผินพระพักตร์ไปทิศตะวันออก จะรู้สึกเหมือนว่าได้เข้าไปนั่งอยู่เฉพาะพระพักตร์ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้เกิดความปิติ และมีศรัทธาขึ้นมาทันทีอันเป็นอธิการธรรมเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ได้พบเห็นที่วัดพระเจ้าองค์ตื้อ

วัดศรีชมพูนพ่อกัจฉ์ จะมีการจัดนมัสการทุกปี จัดขึ้นทุกวันเพ็ญเดือน 4 ของทุกปี การเดินทางไปนมัสการพระเจ้าองค์ตื้อ จากตัวเมืองหนองคายใช้เส้นทางหลวงสาย 211 หนองคาย – ศรีเชียงใหม่ ถึง อ.ท่าบ่อ ตรงหลักกิโลเมตรที่ 31 เลี้ยวซ้ายไปอีก 2.2 กิโลเมตร เลยตลาดท่าบ่อไปไม่มากจะเห็นวัดน้ำโมงอันเป็นที่ประดิษฐานพระเจ้าองค์ตื้อ

หมู่บ้านทำยาสูบ

ภาพที่ 28-30 หมู่บ้านทำยาสูบ

อยู่บริเวณเส้นทางจากอำเภอเมืองไปอำเภอท่าบ่อ เส้นทางหมายเลข 211 มีชาวบ้านทำไร่ยาสูบ และมะเขือเทศตามแนวเรียบริมฝั่งโขง มีทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นวิถีชีวิตอีกอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ

หมู่บ้านทำแผ่นกระยอ

ภาพที่ 31-33 หมู่บ้านทำกระยอ

บ้านห้วยทราย ตำบลพานพร้าว อยู่บริเวณเส้นทางจากหนองสองห้องไป อ.ท่าบ่อ เกือบถึง อ.ศรีเชียงใหม่ เป็นแผ่นแป้งสำหรับทำปอเปี๊ยะ เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่งไปจำหน่ายยัง จังหวัดหนองคาย จังหวัดใกล้เคียง และต่างประเทศ

ชมรมอนุรักษ์ต้นไม้ริมทางอำเภอท่าบ่อ

ภาพที่ 34-36 ไม้ตัดริมทาง

จัดตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของส่วนราชการ หน่วยงานเอกชน และประชาชนในอำเภอท่าบ่อ ให้ความสำคัญของต้นไม้ริมทาง โดยตัดต้นไม้เป็นรูปร่างต่าง ๆ โดยเฉพาะรูปสัตว์ ทำให้ภูมิทัศน์สองข้างทางสวยงาม และเป็นสัญลักษณ์การต้อนรับสู่อำเภอท่าบ่อ

หมู่บ้านประมงน้ำจืด

ภาพที่ 37-39 หมู่บ้านประมงน้ำจืด

อยู่ที่ตำบลคลองนาง อำเภอบ้านบ่อ ตามเส้นทางท่าบ่อ- ศรีเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านซึ่งชาวบ้านมีอาชีพทำการประมงน้ำจืด มีการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดชนิดต่างๆ เช่น ปลาดุกเพียน ปลาไน ปลานวลจันทร์ ปลาอีสกเทศ ปลาเกล็ดเงินปลาหัวโต และปลาดุกเทศ โดยจัดส่งไปจำหน่ายกรุงเทพฯ ภาคเหนือ และภาคอีสาน เป็นที่น่าสนใจในด้านวิถีชีวิตอีกอย่างหนึ่ง

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอศรีเชียงใหม่

ภูผีปอบ

เป็นภูเขาที่มีป่าอุดมสมบูรณ์ และเป็นต้นน้ำที่สำคัญของห้วยหินกั่ว ห้วยช้าง ห้วยถ้ำเต่า และห้วยทอนภูแห่งนี้ตั้งอยู่ในบริเวณบ้านวังน้ำมอก อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ที่จริงแล้วภูผีปอบเป็นเพียงชื่อเรียกของชาวบ้านที่พากันไปเก็บหาของป่าบนภูเขา แต่ด้วยสภาพของพื้นที่ที่มีความซับซ้อนขรุขระ และขึ้นลงลำบาก สร้างความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าแก่ชาวบ้าน คนส่วนใหญ่จึงคิดว่าภูเขาแห่งนี้ว่า“ภูผีปอบ” ซึ่งเป็นเพียงชื่อเรียกเพื่อคำทอด้วยความไม่พอใจเท่านั้น ทุกวันนี้ในหมู่บ้านวังน้ำมอก มีสมาชิกทำโฮมสเตย์ ถึง 43 ครอบครัว จำนวน 150 คน บ้านที่สามารถรับรองมี 20 หลัง

น้ำตกวังน้ำมอก

ภาพที่ 40 น้ำตกวังน้ำมอก

น้ำตกวังน้ำมอก อยู่ในเขตวังน้ำมอก ต. พระพุทธบาท อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย เป็นน้ำตกสูง 30 เมตร อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน เลยเขตเทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่ออกไปทาง อำเภอสังคม ประมาณ 28 กิโลเมตร ก่อนถึงวัดหินหมากเป้ง 20 เมตร จะมีทางแยกซ้ายเข้าสู่บ้านวังน้ำมอก ระยะทาง

จากทางแยกเข้าสู่สู่น้ำตกประมาณ 7 กิโลเมตร เดินทางโดยรถยนต์จนถึงตัวน้ำตกได้โดยไม่ต้องเดินเท้า บริเวณน้ำตกมีแนวสันภูเป็นผาหินมีลักษณะแปลกตา ธารน้ำไหลระยะทางลดหลั่นกันไป ตอนล่างเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และลานหิน ธารน้ำไหลลงสู่โครงการพัฒนาลุ่มน้ำทอน ในแอ่งน้ำสามารถลงเล่นน้ำและอาบน้ำได้ช่วงเวลาที่น้ำได้แก่ ช่วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม เป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวที่สุด น้ำตกวังน้ำมอกจัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ในเขตบ้านวังน้ำมอก หมู่ 5 ต.พระพุทธบาท อ.ศรีเชียงใหม่ เป็นน้ำตกไหลจากหน้าผาสูง เมื่อละอองน้ำกระทบแสงแดดทำให้เกิดรุ้งกินน้ำ

นอกจากนี้ยังมีป่าหินงามอยู่ห่างจากน้ำตกวังน้ำมอกประมาณ 1 กิโลเมตร จะมีทางเดินลัดไปตามป่าละมေးมีโขดหินขนาดใหญ่วางเรียงรายสลับกันซ้อนกันเป็นทางเดินสลับกับไม้ป่าเบญจพรรณ เช่น กัลยไม้ จันทผา เล็บเหงือก และยังมีสัตว์ป่า เช่น หมูป่า ไก่ป่า กระรอก กระแต เม่น ลิง ค่าง บางแสน งู ชาวบ้านวังน้ำมอก ได้รับพระราชทานธงเป็นหมู่บ้านอาสาสมัครพิทักษ์ป่า (รสทป) จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ อยู่ในเขตหมู่บ้านเป้าหมาย โครงการพระราชดำริพัฒนาลุ่มน้ำทอน

วัดหินหมากเป้ง

ภาพที่ 41-43 วัดหินหมากเป้ง

ตั้งอยู่ที่บ้านพุทธบาท ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ใช้เส้นทางหลวงสาย 211 สายหนองคาย – ศรีเชียงใหม่ ต่อด้วยเส้นทาง 2186 อยู่ตรง กิโลเมตรที่ 83 ห่างจากตัว อำเภอศรีเชียงใหม่ 30 กิโลเมตร “หินหมากเป้ง” เป็นชื่อหินสามก้อนซึ่งตั้งอยู่เรียงรายกันอยู่ริมฝั่งโขงที่บริเวณวัดมีลักษณะคล้ายลูกตุ้มเครื่องชั่งทองคำสมัยเก่า มีคนเฒ่าคนแก่เล่าสืบกันมาว่า หินหมากเป้งก้อนบน (เหนือน้ำ) เป็นของหลวงพระบาง ก้อนกลางเป็นของบางกอก ก้อนใต้เป็นของเวียงจันทน์ เมื่อปี พ.ศ. 2481 พระอาจารย์หล้าได้มาจำพรรษาที่นี่เป็นองค์แรก แต่ท่านมิได้สร้างเป็นวัดเพียงแต่สร้างเป็นกระต๊อบเล็กๆ อยู่อย่างพระธุดงค์ธรรมดาๆ ต่อมาได้มีพระสงฆ์อีก 3 รูป คือ พระเส็ง พระคำจันทร์ พระอุทัย และพระคำพัน มาวิเวกที่นี่ด้วยพระคำพันเห็นว่าที่นี่วิเวกดี พร้อมด้วยดินฟ้าอากาศก็ถูกกับโรค รู้สึกว่าได้รับความสบายดีจึงได้จำพรรษาอยู่ด้วย วัดหินหมากเป้งเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพระภิกษุสงฆ์แม่ชี และผู้แสวงบุญทั้งหลาย เป็นสถานที่สงบเงียบ อากาศเย็นสบาย เหมาะแก่การทำจิตใจให้สงบ

วัดอรุณบรรพต

ภาพที่ 44 วัดอรุณบรรพต

ตั้งอยู่ที่บ้านไทยเจริญ ตำบลพระพุทธรบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ ได้รับความอุปถัมภ์จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ในการออกแบบ และก่อสร้าง “พระสุธรรมเจดีย์” ซึ่งสร้างแล้วเสร็จและมีความงดงามมาก เป็นทั้งพิพิธภัณฑ์ และเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เป็นสถานที่ร่มรื่น สงบ นำไปท่องเที่ยว และปฏิบัติธรรม ตลอดทั้ง กฟผ. ได้ไปจัดสร้างกุฏิ เสนาสนะ ห้องน้ำ บริเวณเจดีย์ ที่พักผ่อน ปลูกต้นไม้ และกุฏิหลังใหม่ ถวายหลวงปู่เหรียญ วรลาโภ พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ และเคร่งในพระวินัยยิ่ง

ทุกปีในวันที่ 8 มกราคม ศิษยานุศิษย์จะจัดงานบุญใหญ่ที่วัดอรุณบรรพตเพื่อสงวนำรับพร เป็นการแสดงกตัญญูตาคคุณแด่หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ ซึ่งจะจัดให้มีงานทำบุญ 2 - 3 วัน (ประมาณวันที่ 7-9 มกราคมของทุกปี โดยบางปีก็ขยับเลื่อนวันให้ตรงกับวันเสาร์ อาทิตย์ เพื่อสะดวกในการเดินทางไปร่วมงานของศิษย์)

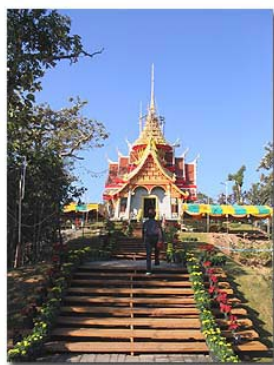
การเดินทาง ใช้ถนนสายศรีเชียงใหม่ – สังกม (ทางไปจังหวัดเลย) วัดอยู่ติดแม่น้ำโขง บนเชิงเขาเห็นเด่นชัด หากเดินทางโดยรถทัวร์ก็มีบริการถึงตัวอำเภอโดยตรง มีรถบริษัท 407 ทัวร์ และบารมีทัวร์ จากสถานีขนส่งหมอชิต 2 และสามารถขอให้คนขับรถไปส่งถึงวัดได้

วัดถ้ำศรีมงคล (วัดถ้ำดินเพียง)

วัดถ้ำศรีมงคล (วัดถ้ำดินเพียง) เป็นวัดลำดับที่ 38 ของอำเภอสังคม เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2481 โดยหลวงปู่โสม ซึ่งท่านเป็นพระธุดงค์ ได้มาพักนัก ต่อมาปี 2490 หลวงปู่สังข์ เข้ามำจำพรรษา และปี 2503 หลวงปู่สิงห์ได้เข้ามาร่วมสร้างศาลาการเปรียญ จนเริ่มมีการต่อเติมสร้างอาคาร กุฏิต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันวัดมีเนื้อที่ 150 ไร่ มีพระลูกวัด 9 รูป เณร 2 รูป นอกจากนี้ภายในวัดยังมีสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด คือ ถ้ำดินเพียง นั้น มีหลายคนได้เล่าขานกันมาจากรุ่นหนึ่งถึงรุ่นหนึ่ง เกี่ยวกับถ้ำแห่งนี้ว่า เป็นถ้ำที่พระธุดงค์จากประเทศลาว เดินทางข้ามมาโดยไม่ได้ผ่านมาทางเรือแต่เป็นการเดินทางผ่านจากถ้ำแห่งนี้ ซึ่งผู้ที่เห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือเป็นพระอภิญญาต่อมาได้มีชาวบ้านที่มีอาชีพล่าสัตว์ ตามสัตว์มาจนปากถ้ำเล็กๆ เป็นโพรง ต้องมุดลอดเข้าไป ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้านภายในถ้ำจะมีความชื้น

และมีน้ำไหลตลอดทั้งปี มีก้อนหินเป็นแห่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลงศพ มีส่วนหัวโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงามตามคำบอกเล่าถ้ำแห่งนี้มีความยาวไม่สิ้นสุด และยังลึกเข้าไปยิ่งมีความชื้นน้อย การเดินทางเข้าชมถ้ำควรมีผู้เชี่ยวชาญทางนำเข้าไป เพราะถ้ำไปเองอาจทำให้หลงทาง และเป็นอันตรายได้

วัดผาตากเสื้อ

ภาพที่ 45-46 วัดผาตากเสื้อ

วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์สวยงามมาก มองจากบนผาลงมาเห็นความเป็นอยู่ของชาวไทย และลาว ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ ทั้งสัตว์ป่าก็ยังมีให้เห็นกันอยู่ เช่น หมูป่า ถึง ฯลฯ วัดผาตากเสื้อแห่งนี้ ธรรมชาติได้สร้างขึ้นมาอย่างสวยงาม สามารถเดินเลาะตามข้างผาได้โดยมีบันไดรอบตัวผา มีนักท่องเที่ยวที่เลื่อมใสศรัทธาช่วยกันบริจาคเงิน เพื่อสร้างโบสถ์แห่งนี่วัดผาตากเสือนักท่องเที่ยวมาชมปีละหลายร้อยคน ส่วนใหญ่จะทอดผ้าป่าแล้วมาทำบุญกันที่วัดแห่งนี้ แต่ต้องจอดรถบัสไว้ที่ด้านล่าง เพราะเส้นทางแคบ และเป็นถนนลูกรัง ซึ่งไม่สะดวกที่จะนำรถบัสขึ้นมา จึงใช้รถของชาวบ้านขึ้นมาส่งแทนวันละหลายเที่ยว

การเดินทางจากจังหวัดหนองคายมุ่งหน้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 211 เลียบริมแม่น้ำโขง ระยะทางประมาณ 96 กิโลเมตร ถึงบ้านดงต้อย ต. ผาตั้ง อ.สังคม และจะมีป้ายทางซ้ายมือบอกเส้นทางไป วัดถ้ำดินเพียงอีก 14 กิโลเมตร และวัดผาตากเสื้อ 7 กิโลเมตร แยกทางขวามือ การเดินทางสามารถมาโดยรถประจำทาง บขส. วังสาย หนองคาย – เลย ผ่าน อ.สังคม ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง วันละหลายเที่ยว ตั้งแต่เวลา 06.00 น. จนถึง 16.00 น. ออกทุก 30 นาที และต่อสองแถวซึ่งจะออกวันละ 1 เที่ยวเท่านั้น เพื่อขึ้นไปชมวัดถ้ำดินเพียง และวัดผาตากเสื้อเส้นทางขึ้นวัดนั้น คดเคี้ยว ถนนขรุขระ สภาพเส้นทางสองข้างทาง มีป่าไม้มากมาย มีทั้งเห็ด หน่อไม้ สับปะรด ฯลฯ ระหว่างทางมีร้านอาหารไม่มากนัก นักท่องเที่ยวควรเตรียมเสบียงอาหารสำรองไว้

สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอสังขม สวนรุกขาทิน้ำตกธารทอง

ภาพที่ 47 น้ำตกธารทอง

ที่มาภาพ : www.thaitambon.com

อยู่ในเขตบ้านผาดั้ง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย การเดินทางใช้เส้นทางหนองคาย-ศรีเชียงใหม่-สังขม (ทางหลวงหมายเลข 211) ไปถึงอำเภอสังขมแล้วต่อไปบ้านผาดั้งเส้นทางสาย 2186 อยู่ตรงกิโลเมตรที่ 74 น้ำตกธารทองเป็นน้ำตกซึ่งตกจากหน้าผาสูงประมาณ 30 เมตรเป็นระยะลดหลั่นกันไปสวยงามมาก ตอนล่างเป็นแอ่งน้ำและอาบน้ำได้ ช่วงเวลาที่มีน้ำได้แก่ช่วงเดือนมิถุนายน-ตุลาคม

น้ำตกธารทิพย์หรือน้ำตกตาดเสริม

อยู่ในเขตบ้านตาดเสริม หมู่ 1 ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขม น้ำตกธารทิพย์เป็นน้ำตกมาจากหน้าผา 3 ชั้น ชั้นที่ 1 สูง 70 เมตร ชั้นที่ 2 สูง 100 เมตร ชั้นที่ 3 สูง 70 เมตร มีน้ำไหลตลอดปี และจะมีน้ำมากในช่วงฤดูฝน เป็นน้ำตกที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวแวะชมความงามอยู่เสมอ การเดินทาง ใช้เส้นทางเดียวกับทางไปน้ำตกธารทอง ตามทางหลวงหมายเลข 211 บริเวณกิโลเมตรที่ 97-98 เลี้ยวซ้ายเข้าทางลูกรังอีกประมาณ 2 กิโลเมตร และต้องเดินเท้าเข้าไปอีกประมาณ 100 เมตร รวมระยะทางห่างจากตัวอำเภอสังขมประมาณ 9 กิโลเมตร หรือห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 111 กิโลเมตร

สถานที่ท่องเที่ยวในเขต กิ่ง อ.รัตนวาปี

ศูนย์วิจัยพืชสวน

ภาพที่ 48-50 ศูนย์วิจัยพืชสวน

ตั้งอยู่บริเวณกิโลเมตรที่ 63 จากอำเภอโพนพิสัย ตั้งอยู่ที่ตำบลรัตนวาปี กิ่ง อ.รัตนวาปี ศูนย์วิจัยพืชสวนมีพื้นที่กว่า 947 ไร่ เป็นสถานที่ทำการวิจัย และทดลองปลูกพืชผลทางการเกษตรในพื้นที่ภาคอีสาน หลากหลายไปด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด เนื่องจากตั้งอยู่ไม่ไกลจากแม่น้ำโขงเท่าไรนัก ทำให้เป็นเขตที่มีความชื้นในอากาศสูงพืชพรรณ ที่ทำการเป็นศูนย์วิจัยพืชสวนหนองคายจึงมีทั้งลองกอง มังคุด มะม่วงหิมพาน ลิ้นจี่ ลำไย ศูนย์วิจัยพืชสวนเหมาะสำหรับการดูงานการเกษตรในพื้นที่ภาคอีสาน มีแปลงไม้ดอก ไม้ผล หลายชนิดที่น่าสนใจ คือ แปลงไม้ผลเมืองจันทน์แปลงผักพื้นบ้าน แปลงรวบรวมพรรณไม้หอม แหล่งสมุนไพรพื้นถิ่นภาคอีสาน แปลงผัก และแปลงหน่อไม้ฝรั่ง แปลงอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ทำให้เห็นว่าภาคอีสานก็สามารถปลูกไม้ผล และปลูกพืชเมืองหนาว ไม้ดอก ไม้ประดับ นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมศึกษาแปลงทดลองการเกษตรภายในศูนย์ฯ ได้โดยติดต่อเจ้าหน้าที่ในเวลา 08.00 – 16.00 น. ทุกวัน นอกจากนี้บริเวณศูนย์ฯ ยังมีบ้านพักรองรับนักท่องเที่ยว 2 หลังสถานที่สำหรับการเดินเท้า และร้านค้าสวัสดิการบริการการเดินทางใช้เส้นทางหนองคาย – บึงกาฬ 212 กม.ที่ 63 ต.รัตนวาปี กิ่ง อ.รัตนวาปี ห่างจาก อ.โพนพิสัยประมาณ 18 กิโลเมตร มีแยกเลี้ยวขวา เข้าบ้านนายางไปประมาณ 200 เมตร

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอบึงกาฬ

สะดือแม่น้ำโขง (แก่งอาสง) หน้าวัดอาสงศิลาวาส ต.ไคสี อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย

ภาพที่ 51-53 วัดอาสงศิลาวาส

สะดือแม่น้ำโขง คือบริเวณที่แม่น้ำโขงลึกที่สุด กระแสน้ำไหลวนเป็นหลุมคล้ายรูปกรวยขนาดใหญ่ ยิ่งกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวมากเท่าไร หลุมรูปกรวยยิ่งเป็นหลุมลึกและมีรูปกรวยขนาดใหญ่ขึ้น รูปกรวยดังกล่าวจะเกิดอยู่นานพอสมควร จนกว่ากระแสน้ำจะอ่อนตัวลง และรูปกรวยนั้นจะแตกมีเสียงดังคล้ายกระแสน้ำไหลเซาะโขดหิน รูปกรวยจะค่อยๆ เลื่อนหายไป เมื่อกระแสน้ำไหลเชี่ยวมาอีกรูปกรวยก็จะก่อตัวและเกิดสลับกันตลอดทั้งเวลากลางวันและกลางคืน ส่วนในฤดูแล้งน้ำลดลงกระแสน้ำก็จะไม่ไหลเชี่ยว น้ำที่ไหลวนและรูปกรวยก็จะไม่เหมือนฤดูน้ำหลาก จะมองเห็นแต่เพียงน้ำไหลธรรมดาเท่านั้น สะดือแม่น้ำโขงแห่งนี้จะเป็นศูนย์รวมของน้ำในแม่น้ำโขง เมื่อมีกระแสน้ำไหลจากตอนเหนือลงมาจะไหลวนเข้ามารวมกันอยู่ ณ บริเวณแห่งนี้ก่อน แล้วจึงกระจายไหลลงไปตามตอนใต้เรื่อยๆ

ตามตำนานโบราณ และคำเล่าขานของคนเฒ่าคนแก่ เล่ากันว่าบริเวณสะดือแม่น้ำโขงแห่งนี้ เป็นแหล่งผสมพันธุ์ของปลาบึก ซึ่งมีลำอันเป็นที่อยู่อาศัยของปลาบึกอยู่ที่โขดหินใหญ่ฝั่งประเทศลาว ตรงข้ามกับวัดอาสงศิลาวาสแห่งนี้ และเป็นจุดชุมนุมของบรรดาเหล่าพญานาคทั้งหลาย ในวันเทศกาลออกพรรษา เพื่อทำบุญบั้งไฟเป็นพุทธบูชาพร้อมกับมนุษย์โลกที่เรียกกันว่า “บั้งไฟพญานาค” จึงทำให้บริเวณสะดือแม่น้ำโขง เป็นบริเวณที่มีความศักดิ์สิทธิ์ตามตำนานดังกล่าว และจะมีบั้งไฟพญานาคขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยปี พ.ศ.2542 มีบั้งไฟพญานาคขึ้นทั้งสิ้น ประมาณ 130 ลูก จึงนับได้ว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากในแต่ละปี

ภูทอก

ภาพที่ 54-56 ภูทอก

ในภาษาอีสาน แปลว่า ภูเขาโคดเดี่ยว เป็นที่ตั้งของวัดเจติยาศรีวิหาร (ภูทอก) อยู่ในเขตบ้านคำแคน ต.นาสะแบง อ.บึงกาฬ พระอาจารย์จวน กุลเชฏโฐ ได้เริ่มเข้ามาจัดตั้งเป็นแหล่งบำเพ็ญเพียร มีพื้นที่ทั้งสิ้น 18, 000 ไร่ ภูทอกมี 2 ลูก คือ ภูทอกใหญ่ และภูทอกน้อย เมื่อเกือบ 20 ปีมาแล้ว บริเวณนี้เป็นป่าทึบ มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ เช่น เสือ ช้าง หมี ฯลฯ

ภูทอกมีสะพานไม้ไผ่ขึ้นรอบ ๆ รวมทั้งสิ้น 7 ชั้น มีทิวทัศน์แปลกตา ชั้นที่ 3 ขึ้นไปชั้นที่ 4 เป็นสะพานเวียนรอบเขา มีสภาพป่าเขามิคคริม และมีโจดหิน ลานหินสุดทางชั้น 3 มีทางแยก 2 ทางซ้ายมือเป็นทางลัดขึ้นไปชั้นที่ 5 ทางนี้จะเป็นทางชัน ต้องผ่านหลืบหินที่มีลักษณะเหมือนอุโมงค์ ส่วนขวามือขึ้นชั้นที่ 4 หรือวกขึ้นไปชั้นที่ 5 ก็ได้ ชั้นที่ 4 จะเป็นสะพานลอยไผ่เวียนรอบเขา เมื่อมองไปข้างล่างจะมองเห็นเนินเขาเตี้ย ๆ สลับกันไป เรียกว่า “ดงชมพู” และเมื่อเดินถึงชั้นที่ 4 จะเป็นชั้นที่พักของคณะแม่ชี รอบชั้นจะมีระยะทางประมาณ 400 เมตร มีที่พักผ่อนหลบแดด หลบฝน เป็นระยะ ๆ ส่วนชั้นที่ 5 หรือชั้นกลาง เป็นชั้นที่มีศาลา และกุฏิที่อาศัยของพระมากที่สุด และเป็นชั้นที่เก็บศพของพระอาจารย์จวนไว้ด้วย นอกจากนี้ยังมีที่พักเป็นหลืบผาลานกว้างอยู่ราวๆ 20 จุด และมีหน้าผาชื่อต่าง ๆ กัน เช่น ผาเทพนิมิต ผาหัวช้าง ผาเทพสถิต นอกจากนี้ยังมีถ้ำสลั้อยู่ตามช่องทางเดินจากชั้นที่ 5 ไป ชั้นที่ 6 มีอยู่หลายถ้ำ เช่น ถ้ำเหล็กไหล ถ้ำแก้วฤๅษี เป็นต้น จากชั้นที่ 5 มาด้านทิศเหนือจะเห็นสะพานหินธรรมชาติทอดสู่พระวิหารอันเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ด้วย ชั้นที่ 6 เป็นชั้นสุดท้ายของบันไดเวียนรอบเขา มีความยาว 400 เมตร สุดทางที่ชั้น 7 เป็นป่าทึบ

การเดินทางสามารถใช้เส้นทางสาย 212 ประมาณ 185 กิโลเมตร จากอำเภอบึงกาฬใช้เส้นทางหลวงหมายเลขที่ 221 ระยะทาง 27 กิโลเมตร แยกตรงข้ามบ้านศรีวิไลสู่บ้านนาคำแคน และภูทอกรวม 24 กิโลเมตร สามารถเหมารถสองแถวจาก อ.บึงกาฬ – ศรีวิไล แล้วต่อสองแถวมาภูทอกได้ หรือมาตามทางหลวงหมายเลข 212 บึงกาฬ – บ้านชัยพร 24 กิโลเมตร และ จากบ้านชัยพร - ภูทอก ประมาณ 22 กิโลเมตร

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

ภาพที่ 57-58 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

มีเนื้อที่ประมาณ 186.5 ตารางกิโลเมตร หรือ 116,562 ไร่ อยู่ในท้องที่ ต.โคกก่อง อ.บึงกาฬ และ ต.โพหมากแข้ง อ.เซกา จ.หนองคาย ภูวัวมีสัตว์ป่าชุกชุม เช่น ช้าง เสือโคร่ง เสือดาว หมี ชะมด ไก่ฟ้า ไก่ป่า ลิง ชะนี และอีกนานาชนิด ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวนี้ มีสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่พบเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย และในโลก คือ “กิ้งก่าภูวัว” (Ptyctolacmus Phowramendid) กิ้งก่าชนิดนี้มีการดำรงชีวิตต่างจากกิ้งก่าชนิดอื่น ตอนกลางวันจะอาศัยในถ้ำหรือโพรงหิน ตอนกลางคืนจะออกหากิน การเดินทางสามารถใช้เส้นทางหลวงสาย 212 ถึง อ.บึงกาฬ ระยะทาง 135 กิโลเมตร มีรถประจำทาง บขส. วิ่งอยู่สองสาย คือ 4193 รถออกทุก 1 ชั่วโมง และสาย 244 รถออกทุก 45 นาที และรถ ป.2 อุดรธานี-นครพนมมี 2 เที่ยว คือเวลา 07.00 น. และ 10.30 น.เนื่องจากมีป่าดงดิบในเขตจำกัด ประมาณ 40 ตารางกิโลเมตร เท่านั้น สัตว์ใหญ่จึงไม่สามารถขยายพันธุ์ได้มาก บริเวณที่น่าสนใจ ได้แก่

น้ำตกชะแนน

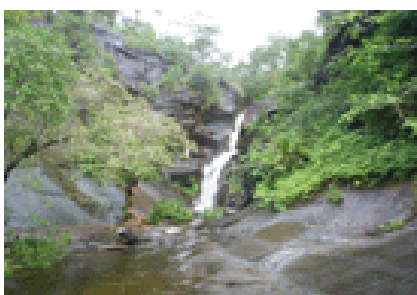
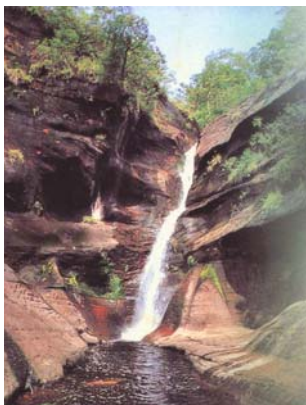

ภาพที่ 59-60 น้ำตกชะแนน

ชะแนนหรือสะแนน ที่แปลว่าสวยงามเป็นที่สุด เป็นน้ำตกใหญ่มีความสวยงามมากอยู่ที่ “ต.โคกก่อง อ.บึงกาฬ มี 3 ชั้น ห่างกันประมาณ 300 เมตร ทางเดินไปน้ำตกชะแนนจะผ่านสะพานหิน หรือที่คนอีสานเรียกว่า “ซัวหิน” เมื่อมองจากด้านซ้ายมือจะเห็นสะพานหินยาวเหยียดออกไปจนบรรจบกับแนวป่าละเมาะ ซึ่งพ้นจากนั้นไปก็มีแต่โขดหินเนินหินขนาดมหึมาลึ่งซ้อนกันเป็นแนวยาว ชั้นล่างจะเป็นบึงใหญ่ชื่อ “บึงชะแนน” หรือ “ห้วยชะแนน” เป็นบึงใหญ่มีใบไม้ครึ้มตลอดสองฟากฝั่ง เชื่อกันว่าที่ห้วยชะแนนมีจระเข้อาศัยอยู่ เหนือลำห้วยชะแนนขึ้นไปเป็นโตรกขนาดใหญ่ เมื่อถึงฤดูฝนจะเป็นน้ำตกใหญ่มากไหลลงมาจากลานหินเป็นแอ่งกว้าง การเดินทางไปชั้นที่ 2 ของน้ำตกตาชะแนนจะผ่านแนวลำ

ธารไปชายฝั่งด้านซ้ายมือทะลุออกที่ลานกว้างริมแอ่งน้ำใหญ่ ตลอดทั้งพื้นที่เป็นหาดทรายเม็ดละเอียดขาว
 แฉ่ง ดูแปลกไปจากที่อื่น ๆ มาก และเหนือแอ่งน้ำไปก็เป็นลำน้ำตกชั้นเดียว ๆ ตกลงมาสู่แอ่ง เรียกว่า
 “น้ำตกบึงจระเข้” น้ำตกชะเนนชั้นที่ 2 เหมาะที่สุดสำหรับการตั้งแคมป์พักผ่อนบนหาดทรายใกล้ๆ ริมน้ำ

น้ำตกถ้ำฝุ่น

ภาพที่ 61-62 น้ำตกถ้ำฝุ่น

น้ำตกถ้ำฝุ่น อยู่ในบริเวณพื้นที่ ต.หนองเดิ่น อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย ธรรมชาติโดยทั่วไป
 เป็นป่าโปร่งที่มีทัศนธรรมชาติสวยงาม อยู่ทางตอนเหนือของภู นอกจากนี้ยังมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ เช่น
 เก้ง และกระท่ายป่า

น้ำตกถ้ำพระ

ภาพที่ 63-65 น้ำตกถ้ำพระ

น้ำตกถ้ำพระตั้งอยู่บริเวณบ้านโนนสมบูรณ์ อยู่ห่างจากอำเภอเซกาประมาณ 34 กม. และจาก
 ตัวจังหวัดประมาณ 258 กม. บริเวณน้ำตกจะเป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ถ้ำพระ ซึ่งเงียบสงบและร่มรื่น
 เมื่อเดินขึ้นมาบนลานหินด้านหลังจะพบหุบเขารูปแอ่งกระทะขนาดกว้างกว่า 200 ตารางเมตร มีสายน้ำ
 ตกไหลมายังก้นอ่างที่เบื้องล่าง บริเวณน้ำตกเป็นผากว้างประมาณ 100 เมตร สามารถลงเล่นน้ำได้
 เฉพาะในฤดูฝน น้ำตกถ้ำพระเกิดจากลำธารห้วยบังบาด มีความสูงระหว่างชั้นประมาณ 50 เมตร
 มีความสวยงามมาก นอกจากได้เที่ยวชมน้ำตกแล้ว ยังมีพระพุทธรูปสลักหินซึ่งสลักไว้ในสมัยขุนเบิกถ้ำ
 พระให้กราบนมัสการ

น้ำตกสะอาม

ภาพที่ 66 น้ำตกสะอาม

น้ำตกสะอามเป็นน้ำตกใหญ่และสวยงามอีกแห่งหนึ่งอยู่ด้านตะวันตกของภูในท้องที่ ต.โพหมากแข้ง อ.บึงโขงหลง บริเวณน้ำตกมีแนวสันภูเป็นพาดินกับลานหิน ที่มีลักษณะแปลกตาออกไป เป็นระยะยาว 3-5 กิโลเมตร จากลานหินบนสันภูมองเห็นทิวทัศน์ภูว้าวด้านตะวันตกได้ตลอดแนว

น้ำตกเจ็ดสี

ภาพที่ 67-69 น้ำตกเจ็ดสี

น้ำตกเจ็ดสีตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านคอนเสียด หมู่ที่ 3 ต.บ้านด้อง อ.เซกา เดิมเรียกว่าน้ำตก ห้วยกะอาม เนื่องจากน้ำตกเจ็ดสีเกิดจากราน้ำของห้วยกะอาม แต่บังเอิญว่าน้ำตกจากหน้าผาสูงแล้วเกิด เป็นละอองไอน้ำกระทบกับแสงแดดยามบ่ายทำให้เกิดเป็นรุ้ง 7 สี จึงเรียกน้ำตกนั้นว่าน้ำตกเจ็ดสีตั้งแต่นั้นมา

สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอบึงคล้า

ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกิดจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ พื้นที่ป่าภูทอกน้อย ท้องที่บ้านภูสวาท ม.6 ต.หนองเคี่ยน อ.บึงคล้า จ.หนองคาย มีพื้นที่ป่าจำนวน 2,115 ไร่ สภาพป่า มีความอุดมสมบูรณ์มาก โดยปลูกฟื้นฟูป่าไว้แล้วจำนวน 1,150 ไร่ ปลูกพืชสมุนไพรกว่า 100 ชนิด และที่สำคัญที่สุด ได้ค้นพบพันธุ์ไม้ชนิดใหม่ของโลก ณ ที่แห่งนี้

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ พฤษศาสตร์พันธุ์ไม้ชนิดใหม่ของโลกให้เป็นชื่อ *Bauhinia Siindhornlae* นอกจากนี้ในศูนย์อนุรักษ์ฯ ยังมีพันธุ์กล้วยไม้มากมายหลายชนิด เช่น ดอกคูดูนางอ้ว ดอกผึ้ง ชายผ้าสีดา กระแตไต่ไม้ สิงโตกรอกตา กล้วยไม้ดิน เช่น คุสิตา (ดอกขมิ้น) สร้อยสุวรรณ (หญ้าสีทอง) เอื้องหมายนา (ม้าวิ่ง) และยังมีสัตว์ป่า เข้ามาอยู่อาศัย เช่น ไก่ป่า หมูป่า เก้ง กระต่าย เม่นกระจง กระรอกเผือก กระรอกดำ กระแต นกเป็ดน้ำ และนกอื่น ๆ หลายชนิด

การเดินทางนั้นสามารถเริ่มจากจังหวัดหนองคายมุ่งหน้าสู่ถนนทางหลวงหมายเลข 212 ถึงอำเภอบึงกาฬ ระยะทาง 135 กิโลเมตร ตรงไปยัง อ.บึงคล้าอีก 20 กิโลเมตร ก็จะเห็นป้ายขนาดเล็กทางขวามือ เขียนไว้ว่า “อ่างเก็บน้ำห้วยบังบาตร” มีรถประจำทาง บขส.วิ่งอยู่ 1 สาย คือ สาย 224 เป็นรถ ป.2 อุดรธานี-นครพนม มี 2 เที่ยว คือ เวลา 06.30 น. และ 10.30 น. ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง และรถธรรมดาสาย อุดรธานี – นครพนม ทุก 45 นาที เริ่มตั้งแต่ 06.00 -16.30 น. ใช้เวลาในการเดินทาง 4 ชั่วโมง ถ้านักท่องเที่ยวต้องการนำรถไปควรจะเป็นรถขับเคลื่อนสี่ล้อโฟว์วีล เพื่อความสะดวกในการเดินทาง ควรติดต่อเจ้าหน้าที่นำทางเพื่อความปลอดภัย และเป็นระเบียบป้องกันการหลงป่า เนื่องจากพื้นที่ศูนย์อนุรักษ์ฯ ค่อนข้างคดเคี้ยว และขรุขระ สำหรับจุดชมวิวยังใช้เวลาเดินเท้าประมาณ 1 ชั่วโมง

สิ่งอำนวยความสะดวกที่ศูนย์อนุรักษ์ฯ มีเรือนพักรับรองนักท่องเที่ยว 2 หลัง จุได้ประมาณ 20 คน มีพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ 2 จุด ส่วนอาหารทางศูนย์อนุรักษ์ฯ ก็มีบริการรับจัดทำอาหาร (แต่จำนวนนักท่องเที่ยวต้อง 5 คนขึ้นไป) และควรติดต่อล่วงหน้า ส่วนนักท่องเที่ยวที่ต้องการทำอาหารกินเอง และควรนำเสบียงติดตัวมา

หาดสีดา

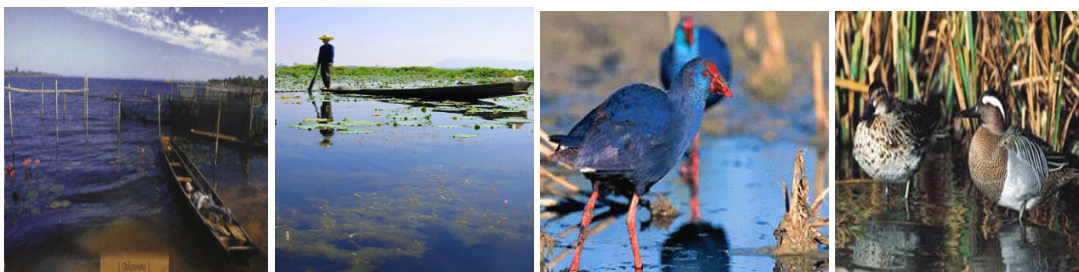
ภาพที่ 70 หาดสีดา

ที่มา www.thaitambon.com

หาดสีดา เป็นหาดทรายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในช่วงระหว่างเดือนธันวาคม – พฤษภาคม อยู่ห่างจากถนนทางหลวงสาย 212 เป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ทุก ๆ ปีในระหว่างวันที่ 12-14 เมษายน หาดสีดาจะมีการจัดงาน “เทศกาลวันสงกรานต์” ด้วยธรรมชาติหาดทรายที่ขาวสะอาด มีเกาะแก่งกลางลำน้ำโขงทัศนียภาพที่สวยงาม ทำให้ทุก ๆ ปี จะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมาเที่ยวที่หาดสีดาอย่างสม่ำเสมอ

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอบึงโขงหลง

บึงโขงหลง

ภาพที่ 71-74 บึงโขงหลง

เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงนิเวศ เป็นแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 8,064 ไร่ เมื่อปี พ.ศ. 2520 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริให้กรมชลประทานพิจารณาโครงการเก็บกักน้ำ เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ดำเนินการโดยแล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2523 และได้ประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง เมื่อ พ.ศ. 2525 บึงโขงหลงได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติอันดับที่ 1,098 ของโลก (Wetland of International Importance) ประกาศขึ้นทะเบียนปีพ.ศ. 2544 มีพื้นที่กว่า 22 ตารางกิโลเมตร ยาว 13 กิโลเมตร กว้าง 2 กิโลเมตร เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำและพืชนานาชนิด เช่น นกน้ำกว่า 100 ชนิดที่หาดูได้ยาก มีปลาชนิดที่หาดูได้ยาก คือ ปลาบู่แคระ

เทศกาล และงานประเพณี

งานอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ จัดประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี ที่บริเวณอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ ภายในงานจะมีการแสดงและการละเล่น มีการออกร้านจำหน่ายสินค้าราคาถูก

งานตรุษสงกรานต์ จัดในช่วงวันสงกรานต์ของทุกปี ที่บริเวณวัดโพธิ์ชัย มีการอัญเชิญหลวงพ่อพระใส และพระพุทธรูปสำคัญจากวัดต่างๆเข้าขบวนแห่รอบตัวเมืองเพื่อให้ประชาชนได้สงน้ำ และนมัสการ และมีการออกร้านค้าจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองราคาถูก

งานบุญบั้งไฟ จัดในช่วงเดือน 6 (พฤษภาคม) ของทุกปี มีการแข่งขันบั้งไฟเพื่อบูชาพญาแถน หรือเทวดาเพื่อขอฝน งานวัดที่บริเวณวัดโพธิ์ชัย ส่วนบริเวณที่จุดบั้งไฟจะจัดที่สนามห่างจากวัดโพธิ์ชัย ไปประมาณ 10 กิโลเมตร

งานบั้งไฟพญานาค จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 (วันออกพรรษา) ของทุกปี ปรากฏการณ์“บั้งไฟพญานาค” ตำนาน บั้งไฟพญานาค เล่าขานกันมาว่า ลูกไฟที่พบเห็นกันนั้นเป็น บั้งไฟของพญานาค ที่เมืองบาดาล ได้จัดทำขึ้นเพื่อถวายแด่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลังจากที่พระองค์ท่านได้เสด็จขึ้นไปโปรดพระมารดาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จนครบ 1 พรรษา หลังจากครบ 3 เดือน พระองค์จะเสด็จกลับมายัง โลกมนุษย์ เหล่าเทวดาอารักษ์ทั้งหลายจึงได้ทำบันไดเงิน บันไดทอง บันไดแก้ว ทอดลงมาส่งเสด็จ โดยเราชาวมนุษย์ได้ทำบุญตักบาตร นำดอกไม้ธูปเทียนไปบูชา ความได้ทราบถึงเมืองพญานาค ที่อยู่เมืองบาดาลจึงได้ทำบั้งไฟขึ้น เพื่อจุดถวายและเฉลิมฉลองจนถึงปัจจุบัน บั้งไฟพญานาคจะปรากฏให้เห็นในคืนวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเป็นวันออกพรรษา ณ บริเวณตามลำน้ำโขง เขตอำเภอโพธิ์ชัย ลักษณะของบั้งไฟพญานาค หรือลูกไฟที่พุ่งขึ้นมาจากใต้ลำน้ำโขงนั้น มีลักษณะแปลกประหลาด สีของลูกไฟจะไม่เหมือนสีทั่วไปที่เราพบเห็น มีลักษณะสีแดงอมชมพู ลูกไฟที่พุ่งขึ้นมาจากใต้ลำน้ำโขง ไม่มีลำแสงเห็นแต่ลูกไฟที่พุ่งขึ้นมาเท่านั้นแตกต่างจากบั้งไฟที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เมื่อลูกไฟขึ้นไปในอากาศแล้วลูกไฟจะหายลับตาไป ไม่ไค้งตกลงมาเหมือนบั้งไฟที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น สถานที่ที่เกิดลูกไฟประหลาดมีที่บริเวณทำน้ำวัดหลวง ต.วัดหลวง ,ปากห้วยหลวง ,ทำน้ำจุมพล , ทำน้ำวัดไทย ,ทำน้ำวัดจอมนาง และบริเวณปากน้ำจิม บ้านหนองกุง ต.กุดบง ,ทำน้ำเป้ ต.รัตนวาปี ทำน้ำบ้านท่าม่วง ต.รัตนวาปี และที่แก่งอาสง บ.อาสง ต.หอคำ อ.บึงกาฬ

งานตักบาตรเทโวและแข่งเรือมิตรภาพไทย-ลาว จัดขึ้นในเทศกาลออกพรรษาของทุกปี โดยในช่วงเช้าประชาชนจะมาร่วมกันตักบาตร ในช่วงกลางวันจะมีการแข่งขันเรือยาวในลำน้ำโขงระหว่างไทย และลาว โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพ

สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก

จังหวัดหนองคายมีสินค้าพื้นเมืองหลายประเภทที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ สิ่งทอ เครื่องจักสาน เครื่องเงิน หมูยอ ลูกหยี และสับปะรด

รายชื่อธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาต ในจังหวัดหนองคาย

ชื่อ	ที่อยู่ / โทรศัพท์ / โทรสาร
กานตนาทัวร์	192 ม. 3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-411132, 081-9641411 โทรสาร 042-467459
ขวัญใจ ทราเวล 2004	วัดภา โนนศรีเมือง 169/1 ม.4 ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-464696 โทรสาร 042-464696
โจ อินเทอร์เน็ต	181 ม.3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-423912, 089-8409295, 089-2744533 โทรสาร 042-11408
จีระทีปต์ทัวร์ หนองคาย	186 ม.3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-421450 โทรสาร 042-421450 E-mail: mekong_subhr@hotmail.com
เดอะรอยัลเอ็กเพรส 1991	1191 ม. 2 ถ.เจนจบทิศ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.หนองคายโทรศัพท์ 042-421214-6 โทรสาร 042-421217 E-mail: re1991@hotmail.com
ทองวิเศษทัวร์	นางพูนศรี ทองวิเศษ 188 ม. 3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคายโทรศัพท์ 042-467578
ธุรกิจบริการ 1994	108 /1 ถ.เลียงเมือง ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคายโทรศัพท์ 042-467154โทรสาร 042-467451
มหานาคา	นาคา ทราเวล 519 ม.4 ถ. ริมโขง ต. ในเมือง อ. เมือง จ. หนองคายโทรศัพท์ 042-413666 โทรสาร 042-413699 E-mail: naga_tours@hotmail
นฤมลทัวร์	179 ม.3 ถ.มิตรภาพไทย-ลาว ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-412565 โทรสาร 042-467406

ชื่อ	ที่อยู่ / โทรศัพท์ / โทรสาร
ปาริฉัตร ท้วร์	น.ส.วรินญา คำจันทร์ 299/3 -4 ถ.หนองคาย-เวียงจันทน์ ต. มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-467244 โทรสาร 042-467244 E-mail: parichat_tour@yahoo.com
พี.เอ็น.ท้วร์ 1993	1202 ม.2 ต. ในเมือง อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-411543 โทรสาร 042-1-412501
ภพญา ทราเวลเซอร์วิส	299 ม.3 ถ.มิตรภาพไทย-ลาว ต.มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-467466 โทรสาร 042-467466
เอที มิตรภาพท้วร์ (มิตรภาพท้วร์)	170 ถ.มิตรภาพไทย-ลาว ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-467880 โทรสาร 042-467429
แร็ปพอร์ต เซอร์วิส แอนด์ ทราเวล	169/8 ม.4 ถ.เชื่อมเมือง ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคายสาขา 593/4 ม.4 ถ.ประจักษ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-465688-9 โทรสาร 042-465699 E-mail: rapprt@udon.ksc.co.com
หนองคายธุรกิจเวียงจันทน์	133 ม.3 ถ. เลียงเมือง ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-467836 โทรสาร 042-467836
หนองคายมิราเคิล ทราเวล	575/1 ม.3 ถ. ประจักษ์ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. หนองคายสาขา 114/8 ม. 3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว อ. เมือง จ. หนองคายโทรศัพท์ 081-7084551
อินโดจีน ทราเวล	196 ม.3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 042-467343 โทรสาร 042-467343
โฮเต็ล-สปา-ท้วร์ แอนด์ ทราเวล ฮอลิเดย์	1049 ม.4 ถ. หายโสก ต. ในเมือง จ. หนองคายโทรศัพท์ 042-460850 โทรสาร 042-411569 E-mail: pantaweehotelnongkhai@hotmail.com
ปทีตตา ทราเวล เซอร์วิส	225 ม.6 ต. ค่ายบกหวาน อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 089-1860744
โชคอนันต์ท้วร์	178 ม.3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ม.3 ต. มีชัย อ. เมือง จ.หนองคายโทรศัพท์ 086-5800977
วันใส ท้วร์	น.ส.อินทิรา แสนยาพิทักษ์ 143 ม.5 ถ.พนักชลประทาน ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 089-6190398 โทรสาร 042-413110

ชื่อ	ที่อยู่ / โทรศัพท์ / โทรสาร
หนองคาย สุขโชค ท้าวรี	65911 ม.4 ถ.มิตรภาพไทย-ลาว ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย โทรศัพท์ 042-464035 โทรสาร 042-464035
พิมท้าวรี	นางพวงทอง ภักดีไทย 171 ม.1 ต.หนองคอมเกาะ อ.เมือง จ.หนองคายโทรศัพท์ 042-420250 โทรสาร 042-420250
ภูตะวันเซอร์วิสท้าวรี	น.ส.สมบัติ ชัดตะเนตร 177 ม.3 ถ. มิตรภาพไทย-ลาว ต.มี ชัย หนองคาย โทรศัพท์ 087-2265109 โทรสาร 086-8557646
ยิ่งเจริญท้าวรี	นางนงนุช ดอกบัวซ้อน 180 ม.3 ถ. เสด็จ ต. มีชัย อ. เมือง จ. หนองคาย โทรศัพท์ 086-2186472 โทรสาร 042-2164511
หนองคายอินเตอร์ท้าวรี	นายชาติรี คุรุอังกูร 1122 ม.3 ถ. หายโสก ต.ในเมือง หนองคายสาขา 352 หน้าโรงแรมการ์น ถ.วัฒนานูวงศ์ ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ. อุดรธานี โทรศัพท์ 042-420690โทรสาร 042-211399

ตาราง แสดงรายชื่อที่พักในจังหวัดหนองคาย จำแนกตามอำเภอ

ชื่อ	ที่อยู่	ห้อง	ราคา	โทรศัพท์	โทรสาร
เขตอำเภอเมือง					
โรงแรม					
หนองคายแกรนด์	598 หมู่5 ถ.หนองคาย-โพนพิสัย	130	900-5,000	042-420033-44	042-412066
แม่โขงรอยัล	222 หาดจอมมณี ถ.ริมโขง ต.กวนวัน	198	900-2,525	042-465777-81	042-421280
พรหมทวี	1241 ถ.หายโสก	80	400-600	042-411568-9	042-460850
ทิพย์	8 ถ.มิตรภาพ ใกล้เทศบาล ใกล้เคียง	119	500-800	042-464513-17	042-423009
ไทยลาวริเวอร์ไซด์	015 ถ.แก้วรวุฒิ	72	500-800	042-460263-7	042-460315
โจงรีเวอร์	ตรงข้ามสถานีรถไฟเก่า	32	400	042-411277 042-465557	042-465558
พงษ์วิจิตร	12441-2 ถ.บันเทิงจิตต์	38	200-500	042-420632	042-420632
พูนทรัพย์	843 ถ.มีชัย ตรงข้ามวัดศรีชมชื่น	7	150	042-411031	
ประจักษ์บังกาโล	1178 ถ.ประจักษ์	38	260-650		042-420510
สุขสันต์โมเต็ล	1164 ถ.ประจักษ์	30	200-600	042-411585	
รีสอร์ท(Resort)					
แก้วคุณ รีสอร์ท	ถนนหลังโรงแรมหนองคายแกรนด์				
โกลด์ ลักกี้ รีสอร์ท	ข้างโรงเรียนอู่ต่อเรือ	20	200-500	042-423189	
พรหมทวีรีสอร์ท	จอมมณี ซอย4	36	400-600	042-411008	042-420059
คอนมน์รีสอร์ท	หลังโรงแรมหนองคายแกรนด์	19	300-500	042-423186	
แม่โขงรีสอร์ท	100 ถ.มิตรภาพ ข้างสำนักงานไฟฟ้า	34	200-350	081-9345581	

ชื่อ	ที่อยู่	ห้อง	ราคา	โทรศัพท์	โทรสาร
	ย่อย				
ปราสาททองริสอร์ท	ถ.หน้าวัดอรุณรังษี	16	450	465236	
เอส.ซี	ติดกับสถานีอนามัยวัดจันทร์สามัคคี	20	260-400	081-0578800	
เกสเฮาส์ (Guest House)					
สวัสดีเกสเฮาส์	ถ.มีชัย หน้าวัดศรีคุณเมือง	12	100-300	042-412502	
แม่โขงเกสเฮาส์	519 ถ.ริมโขง	20	100-500	042-460689	
เรือนไทยเกสเฮาส์	ถ.ริมโขง	15	120-450	042-412519	
จنگลเกสเฮาส์	ถ.ริมโขง	100		042-460548	042-412229
ริมโขงเกสเฮาส์	ถ.ริมโขง		100-180	042-460625	
มัดหมี่เกสเฮาส์	หลังโรงพยาบาลหนองคาย		100	042-460717	
กชกรเกสเฮาส์	สี่แยก ดชค.เดี่ยวขวา	12	500	089-8413439 081-1180948	
นฤมลเกสเฮาส์	239 หมู่ 4 ต.มีชัย	16	200-300	042-423477	
นูเกสเฮาส์	หน้าสถานีรถไฟ	5	150	042-412061	
พี.เค. เกสเฮาส์	เขื่องวัดจอมมณี	15	200-300	042-465642 089-5709110	042-462393
อพาร์ทเมนท์ (Apartment)					
มันคงอพาร์ทเมนท์	2683 ถ.ประจักษ์	58	300-500	042-460756-9	
จันทร์หอมอพาร์ทเมนท์	หลังวัดศรีชมชื่น	28	300-350	042-460293	042-413215
ศรีสุวรรณอพาร์ทเมนท์	765 ซ.ข้างโรงแรมหนองคายแกรนด์	50	250	042-423972-3	
ธานีศรีอพาร์ทเมนท์	หลังโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร		200-300	087-9554161	
หวน-ลายอพาร์ทเมนท์	823 ถ.บันเทิงจิต (เขื่อง โรงแรมพงษ์วิจิตร)	30	350	042-413597 086-8541113	
ซี.เค.แมนชั่น	ซอยคอนโพธิ์ 1 ใกล้มณฑลห่ออย่าง	27	200-300	042-411628	
วี.ที. แมนชั่น	17/8 ถ.พณิชยประพาน (ข้างคูต่อเรือ) อ.เมือง จ.หนองคาย 43000			086 - 6323121	
บ้านพักริมทาง	ข้างวัดจันทร์สามัคคี			042-423313	
บ้านแม่โสมสเตย์	หลังวัดจันทร์สามัคคี	3	200	042-467125 081-8697588	
เขตอำเภอท่าบ่อ					
โรงแรมสุขสันต์	155 ถ.สันติสุข	30	30-100	042-431192	
โรงแรม 141	141 ถ.ท่าบ่อ-ศรีเชียงใหม่	9	300	042-431941 042-431807	
คุ้มใต้ริสอร์ท	ถ. ท่าบ่อ-ศรีเชียงใหม่	19	200-350	042-431192	
ท่าบ่อนครคอมเพล็กซ์	233 หมู่ 9 ถ.มิตรภาพ	4	500	042-431762	
ท่าบ่อบังกาโล	ถ.จรดสวรรค์	10	150	042-431196	
บ้านไท ท่าบ่อ	452 หมู่ 2 ถ.คอนเขียวใหญ่	6	500-800	042-401255	
กาสะลองริสอร์ท	กม.ที่ 1 ทางออกไปบ้านฝื่อ			042-431227	
เขตอำเภอศรีเชียงใหม่					

ชื่อ	ที่อยู่	ห้อง	ราคา	โทรศัพท์	โทรสาร
โรงแรมศรีเชียงใหม่	ช.24 ถ.ริมโขง	24	100		042-451127
โรงแรมสิทธิสุวรรณ	35 ม.2	11	150-350	042-451127	
กุศลสุข	14 ถ.ริมโขง	8	120	042-451152	
มณีนริทธิ์รีสอร์ท	74 ม.1 ถ.ริมโขง ต.พานพร้าว	21	390	042-451311	
คิมเกสเฮาส์	533 หมู่ 2	8	90-150	042-451072	
เขตอำเภอสังขม					
ระเบียบริมโขง บังกะโล	160/3 บ.แก้งไก่อ ถ.สังขม-ปากชม	4	150-300	042-441160	
การ์เด้นท์โฮม	77 ม.3 ต.แก้งไก่อ	2	100		
ริเวอร์ฮัท	239 ถ.ริมโขง	8	100		
ริเวอร์ไซด์ เกสท์เฮาส์	ถ.ริมโขง	4	150-300		
ปุย เกสเฮาส์	60/4	12	100	042-441065	
T.X.K.	ถ.ริมโขง	4	100		
DD.125	ถ.ริมโขง	5	100		
ปูเป้	73 หมู่ 3 ถ.ริมโขง	10	200-800	042-441088 042-441195	
เขต อำเภอโพธิ์พิสัย					
X.O.โฮเต็ล	ถ.พิสัยสระเศษ	17	200-400	042-471466	
โรงแรมเอเชีย	ถ.พิสัยสระเศษ	24	200-350	042-405399	
บัก สเน็ค เกสเฮาส์	ก่อนเข้าตัวอำเภอโพธิ์พิสัย			042-0471211 089-7156375	
เขตอำเภอบึงกาฬ					
สันติสุข โฮเต็ล	71/2 ถ.ปราชัย	8	150-300	042-491114	
โรงแรมสมานมิตร	ถ.ปราชัย	12	60-80		
ทรายเงิน รีสอร์ท	149 ถ.บึงกาฬ-พังโคน	18	300-500	042-591055	042-491341
แม่โขงเกสเฮาส์ จอย เรสเคอรรูม	202 หมู่ 1 ถ.ชาลูนินท์	9	250-350	042-491341	
เขตอำเภอเซกา					
ริมน้ำรีสอร์ท	ถ.เซกา-บึงโขงหลง	16	250-350	042-489427 081-9647034	
สุพรรณิ รีสอร์ท	ถ.เซกา-บึงโขงหลง	6		089-5720428 089-2797802	
เขตอำเภอบึงโขงหลง					
รีสอร์ทกลางดง (คุณจินตนา)	ห่างจากเขตอ.บ้านแพง 20 ม.และห่าง จาก อ.บึงโขงหลง 24 กม.	12	Air300 Fan200 เตียงเดี่ยว หมด	081-7395702	

ร้านอาหารในจังหวัดหนองคาย

ที่มา: <http://www.tat.or.th>

เขตอำเภอเมืองหนองคาย

ร้านผัดไทยยายแกละ

เป็นร้านผัดไทยที่มีลูกค้าเยอะที่สุด เส้นเหนียวนุ่มเครื่องครบสูตรผัดใส่เตาถ่าน ราคา 20-25 บาท เปิดให้บริการตั้งแต่ 18.00 น. – 23.00 น. ตั้งอยู่หน้าเทศบาลเมืองหนองคาย

ร้านกวยจั๊บน้ำยารวง

ร้านอาหารเวียดนาม ที่มีเมนูที่แตกต่างจากร้านอื่น ๆ ด้วยน้ำซุ๊ปเข้มข้น ครบเครื่องเส้นเหนียวนุ่ม ที่ทำเองด้วยแป้งอย่างดี ราคา 15-25 บาท เปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 – 15.00 น. จากนั้นจะเปิดขายอาหารเวียดนามต่อในพื้นที่ร้านตอนช่วงเย็น ซึ่งก็จะมีเมนูอีกมากมาย อาทิเช่น พันหอมปอเปี๊ยะทอด ปอเปี๊ยะสด ฯลฯ ตั้งอยู่ ถ.แก้วรุฒิ 3 แยกตลาดชัยพร

ร้านแกงเส้นโกดาว

เป็นร้านแกงเส้นที่เปิดขายช่วงกลางวัน มีเมนูเด็ดตรงที่เครื่องที่ใส่ลงในแกงเส้น นอกจากจะมีลูกชิ้นแล้วยังมีน่องไก่ เครื่องใน ฯลฯ ราคา 20-30 บาทเปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่ 18.00 – 24.00 น.

ร้านไถ่ย่างปานทอง

ร้านอาหารกลางวันที่มีเมนูอีสานมากมาย อาทิเช่น ส้มตำไถ่ย่าง น้ำตกหมู ลาบเป็ด ฯลฯ ด้วยบรรยากาศที่ร่มรื่นวิธีการทำที่สะอาด ถูกหลักอนามัย ตั้งอยู่แถวหน้าสถานีรถไฟ ทางไปสะพานมิตรภาพไทย – ลาว เปิดตั้งแต่ 09.00 – 15.00 น. ราคาเป็นกันเอง

ร้านอาหารริมเมือง

เปิดมาบริการมาเป็นเวลา 3 ปี สถานที่ตั้งของร้านอยู่ใกล้กับศูนย์ราชการจังหวัดหนองคาย จึงเป็นที่รู้จักกันมากในหน่วยงานราชการ ร้านอาหารริมเมืองจะขายอาหารประเภทอาหารพื้นบ้าน ซึ่งทางร้านจะเน้นเรื่องความสะอาดเป็นสำคัญ เปิดบริการตั้งแต่เวลา 08.00 – 21.00 น. หยุดทุกวันอาทิตย์ เมนูเด็ด คือ ลาบเป็ด ลาบปลา ไก่หนังแจ่วเมงดา อ่อมปลา จังไก่เนื้อ เบอร์โทรติดต่อ 089-7119546 , 081-0539622

ร้านรสตะดัง

เป็นร้านส้มตำไถ่ย่างที่ขึ้นชื่อเดียว ช่วงกลางวันจะมีลูกค้าเยอะมาก ขายอาหารอีสานมากมาย อาทิ เช่น ส้มตำ ปลาเผา ไถ่ย่าง ขนมหุ้น ฯลฯ เปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 – 15.00 น.

ร้านแม่ละมุน

ตั้งอยู่ถนนท่าเสด็จ ขายอาหารอีสานมากมายหลายประเภท เมนูเด็ดของร้านคือส้มตำทะเล ต้มปลา ฯลฯ เปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 – 17.00 น. สะอาด ถูกหลักอนามัย

ร้านก๋วยเตี๋ยวน่องไก่

เส้นก๋วยเตี๋ยวที่เหนียวนุ่ม เป็นก๋วยเตี๋ยวน่องไก่ร้านเดียวในจังหวัดหนองคายบรรยากาศภายในร้านร่มรื่น ราคา 25-30 บาท เปิดบริการทุกวัน

ร้านลาบเปิดผู้ใหญ่นา

เป็นร้านอาหารอีสานอีกร้านหนึ่งที่เปิดทุกวันเว้นวันเสาร์ ตั้งอยู่ริมถนนมิตรภาพไทย-ลาว แล้วเลี้ยวขวา อีกประมาณ 50 เมตร เมนูอาหารจานเด็ด อาทิเช่น ลาบเป็ด ต้มเป็ด ตำแตง ส้มตำ จังโก้หมู-เนื้อ ฯลฯ สะอาดถูกหลักอนามัย

เจ็ญ้อยข้าวต้มปลากะพง

เมนูเด็ดของร้าน มีทั้งต้มหัวปลา ข้าวต้มปลา ปลาตาก ต้มรวมทะเล เสริฟพร้อมน้ำจิ้มรสเด็ด สูตรพิเศษของร้าน ในเมนูปลาเหล่านี้ก็คัดสรรแต่ปลากระพงเนื้อดี ที่สด และใหม่ทุกวัน และด้วยเนื้อปลาที่สดและใหม่จึงทำให้เวลารับประทานเนื้อปลาลวกไม่มีกลิ่นคาวปลา เนื้อปลาก็นุ่มลิ้น สำหรับต้มรวมนั้นน้ำซุบกี้กลมกล่อมด้วยเครื่องต้มต่างๆ ที่ทางร้านทำเองทั้งนั้น เริ่มต้นการเดินทางจากสี่แยกก่อนเข้าเมืองด้านขวามือจะเป็นโชว์รูมรถโตโยต้า ตรงเข้ามาจะเจอสี่แยกไฟแดงอีกครั้ง (ตรงวงเวียนน้ำพุพญานาค) เลี้ยวขวาเรื่อยมาตามถนนประจักษ์ศิลปาคม ให้สังเกตด้านขวามือเป็นหลักจะผ่านแขวงการทาง เทศบาลเมืองหนองคาย สตูดิโอวิวิท และโรงเรียนฮั่วเคียวกงฮัก ธนาคารไทยธนาคาร ผ่านธนาคารไทยธนาคารมาประมาณ 100 เมตร ก็จะเจอร้านเจ็ญ้อยข้าวต้มปลากะพงตั้งอยู่ริมฟุตบาท เวลาเปิด 17.00 น. – 22.00 น. เปิดบริการทุกวัน โทรศัพท์ 089-9823624

โจ๊กช้อนทอง

ก่อตั้งมา 4 ปี ด้วยความกว้างใหญ่ของร้านนี้ และเมนูที่หลากหลายที่เริ่มต้นความอร่อยตั้งแต่ 5 บาท ไปจนถึงพิเศษ 30 บาท ความพิเศษของร้านนี้ก็คืออยู่ที่ ในบรรดาหม้ออัดหมุยอ ทางร้านจะทำเอง นอกจากจะได้ชิมอร่อยกับรสของอาหารแล้ว บรรยากาศของร้านมองดูแล้วรู้สึกสบายตา สบายใจและไม่น่าแปลกเลยที่ทำให้ร้านนี้มีทั้งขาประจำ และขาจรแวะเวียนมาที่ร้านนี้เป็นประจำ เปิดบริการทุกวัน เวลา 20.00 น. – 04.00 น. ตั้งอยู่ที่เลขที่ 1145 ถนนสุขประชาสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางจากสี่แยกก่อนเข้าเมืองด้านขวามือจะเป็นโชว์รูมรถโตโยต้า ตรงเข้ามาจะเจอสี่แยกไฟแดงอีกครั้ง (ตรงวงเวียนน้ำพุพญานาค) เลี้ยวขวาเรื่อยมาตามถนนประจักษ์ - ศิลปาคม ให้สังเกตซ้ายมือเป็นหลักจะผ่านร้านหนังสือ อ.วัฒนา ตรงมาเรื่อยๆ จะผ่านธนาคารนครหลวง ปิมน้ำมัน ESSO และร้านหนังสือดอกหญ้าด้านซ้ายมือจะเห็นซอยให้เลี้ยวเข้าซอยประมาณ 30 เมตร ด้านซ้ายมือก็จะเจอร้าน โจ๊กช้อนทองเจ้าของร้านคือ คุณธนพร แหวนทอง สามารถจองโต๊ะล่วงหน้าได้ที่ โทรศัพท์ 042-423052

ราดหน้ายอดผักสูตรเจ้าสัว

ครองความอร่อยมากกว่า 10 ปี ด้วยความต่าง ที่ไม่เหมือนใครไม่ว่าจะเป็นภาชนะบรรจุ ส่วนผสมที่ถึงตัวและแตกต่างจากราดหน้าที่ อื่นๆ คือ ที่นี้จะใส่ทั้งเห็ดหอม และ ไช้หนกกระทา ตั้งอยู่ที่ริมฟุตบอลถนนประจักษ์ ติดกับโรงเรียนฮั่วเคียวกงฮัก (โรงเรียนจีน) ก่อนถึง ร้าน7-11 ด้านขวามือ การเดินทาง จากสี่แยกก่อนเข้าเมืองด้านขวามือจะเป็นโชว์รูมรถยนต์ โตโยต้า ตรงเข้าจะเจอสี่แยกไฟแดงอีกครั้ง (ตรงวงเวียนน้ำพุพญานาค) เลี้ยวขวาเรื่อยมาตามถนนประจักษ์ศิลปาคม ให้สังเกตด้านขวามือเป็นหลักจะผ่านแขวงการทาง เทศบาลเมืองหนองคายสตูดิโอวิวิท และ โรงเรียนฮั่วเคียวกงฮัก ร้านราดหน้ายอดผักจะอยู่ด้านขวามือก่อนถึงร้าน7-11 เปิดบริการทุกวัน เวลา 17.30 – 22.00 น. เจ้าของร้านคือ คุณอรุณสิทธิ์ คำจันทร์ โทรศัพท์ 042-411608 , 089-6190993 , 086-2413112

ขนมจีนเจ้าเก่า

ขนมจีนเจ้าเก่า เปิดขายมานานถึง 20ปีมีทั้ง ขนมจีนน้ำยา ขนมจีนน้ำยาแกงไก่ หมี่กะทิ ตามมาติดๆ คือ ปอเปี๊ยะ และแหนมคลุกที่ทำจากข้าว เกษตรและส่วนผสมทุกอย่างในแหนม กับ ปอเปี๊ยะ ที่ร้านจะทำเองทุกอย่างเริ่มต้น

การเดินทางจากสี่แยกก่อนเข้าเมือง ด้านขวามือจะเป็น โชว์รูมรถโตโยต้าตรงเข้าจะเจอสี่แยกไฟแดงอีกครั้ง (ตรงวงเวียนน้ำพุอุทยาน) เลี้ยวขวาเรื่อยมาตามถนนประจักษ์ศิลปาคมให้สังเกตด้านขวามือเป็นหลักจะผ่านแขวงการทาง เทศบาลเมืองหนองคาย และจะมีซอยตรงข้ามกับเทศบาลเมืองหนองคาย ให้เลี้ยวเข้าซอยดังกล่าวก็จะผ่าน โรงแรมพรหมทวี และจะเจอสี่แยก ให้เลี้ยวขวาตรงมาตามถนนมีชัย (ถนนเส้นนี้เป็นวันเวย์) ให้สังเกตด้านขวามือจะผ่านวัดศรีชมชื่น ไปรษณีย์หนองคาย วัดศรียะเกษ วัดศรีคุณเมือง หมูยอแม่ถ้วน ตรงไปเรื่อย ๆ จากหมูยอแม่ถ้วนประมาณเกือบ 1 กิโลเมตร ด้านขวามือก็จะเห็นร้านเล็กอยู่ปากซอย เปิดบริการทุกวัน เวลา 09.00 น.-16.00 น.

โจ๊ก 3 พี่น้อง / โจ๊กคอยนาน / โจ๊กพันปี

ร้านโจ๊ก 3 พี่น้อง/โจ๊กคอยนาน หรือโจ๊ก 1,000 ปี(เจ้าของร้าน คือ เจ๊หลี่) สารพัดที่จะขนานนามเปิด ขายมาตั้งแต่สมัยรุ่นพ่อ ถึงรุ่นลูกในปัจจุบัน เป็นร้านเล็กๆ มีบรรยากาศที่สัมผัสได้ถึงอายุของร้านที่ ยาวนาน เพราะเปิดขายมานานกว่า 49 ปี ชื่อเสียงอร่อยโด่งดังในเมนู โจ๊กหมูเครื่องใน ที่มีรสชาติอร่อยกว่าที่อื่น ทานแล้วคิดใจจนต้องสั่งมาทานอีกถ้วย ที่ได้ชื่อว่าโจ๊กคอยนานเนื่องจากว่าทางร้านจะทำตามคิวเท่านั้น ไม่มีการลัดคิวให้กับใคร โจ๊ก 3 พี่น้องตั้งอยู่ถนนบ้านเทิงจิตเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาที่จังหวัดหนองคายตามเส้นทางสี่แยกก่อนเข้าเมืองด้านขวามือจะเป็น โชว์รูมรถโตโยต้า ตรงเข้าจะเจอสี่แยกไฟแดงอีกครั้ง (ตรงวงเวียนน้ำพุอุทยาน) เลี้ยวขวาเรื่อยมาตาม

ถนนประจักษ์ศิลปาคม ให้สังเกตด้าน ให้สังเกตซ้ายมือเป็นหลักจะผ่านร้านหนังสือ อ.วัฒนาตรงมาเรื่อยๆ จะผ่านธนาคารนครหลวง ด้านซ้ายมือจะมีซอยให้เลี้ยวเข้าซอยแล้วสังเกตด้านขวามือจะเห็นร้านโจ๊กเล็กๆ ตั้งอยู่นาน 49 ปีเบอร์โทรศัพท์ 042 – 420791

ข้าวเครื่องหรือข้าวໄໝ້

ขายมานานกว่า 30 ปี มีเจ้าเดียวในตลาดโพธิ์ชัย จ.หนองคาย ลักษณะของข้าวเครื่องนั้นจะนำลูกเดือยมานึ่งรวมกับข้าวเหนียว เมื่อนึ่งเสร็จแล้ว จะห่อขายด้วยใบตอง โรยหน้าด้วยถั่วเหลืองป่น และงา ราคาที่ขายห่อละ 5 บาท ขายทุกวัน เวลา 07.00 – 10.00 น.

บทที่ 5

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเวียงจันทน์

ภาพที่ 75 แผนที่สปป.ลาว

ที่มา: http://www.seasite.niu.edu/Lao/Lao_maps/laomap_content.gif

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตกำแพงนครหลวงเวียงจันทน์

เวียงจันทน์เป็นเมืองที่มีมาเก่าแก่ ตามตำนานการสร้างเมืองสำนวนกล่าวว่า มีฤๅษีสามพันหนึ่ง มาปักหลักไม้จันทน์หมายเป็นเขตสร้างบ้านแบ่งเมืองบริเวณนี้จึงได้ชื่อว่าเวียงจันทน์ พ.ศ. 2103 พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชสถาปนาขึ้นเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้างแทนเมืองเชียงคอง-เชียงทอง (หลวงพระบาง) มีกษัตริย์ปกครองต่อเรื่อยมา จนกระทั่งลาวเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นคอมมิวนิสต์ นครเวียงจันทน์ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นเมืองหลวงของประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 นครเวียงจันทน์ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ตรงข้ามกับอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย เป็นเมืองที่ยังคงร่องรอยสมัยอาณาจักรมอญอยู่มาก ถนนล้านช้างเป็นถนนสายสำคัญที่สุด สองฟากถนนเรียงรายไปด้วยสถานที่ทำการของรัฐบาล ธนาคาร บริษัทท่องเที่ยว ฯลฯ โดยอาคารบางส่วนเป็นตึกแบบยุโรป จากสมัยที่ลาวเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส เวียงจันทน์เป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งของลาวตั้งอยู่เลียบบริเวณแม่น้ำโขงตอนกลางเป็นเมืองที่เคยมีบทบาททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ผ่านระยะประวัติศาสตร์ยาวนาน ได้เคยมีความสัมพันธ์กับเมืองโบราณอื่นๆทางภาคใต้ของจีน, อินเดียและเอเชียอาคเนย์ ตามตำนาน โบราณกล่าวว่าเดิมเมืองนี้คือ "บ้านหนองคันแท่เสื่อน้ำ" ต่อมาเมื่อเศรษฐกิจการผลิต

ขยายตัวบ้านนี้ได้เปลี่ยนเป็นเมืองชื่อว่า"เมืองเวียงจันทน์" ปัจจุบันเป็นเมืองหลวงของสปป.ลาวมีเนื้อที่ 3,920 ตารางกิโลเมตรมีพลเมืองทั้งหมด 695,473 คน ประกอบด้วย7เมืองคือเมืองจันทะบุรี,เมืองสีโคตตะบอง,เมืองไชยเศรษฐา,เมืองสีสัตตนาค,เมืองนาทรายทอง,เมืองไชยธานีและเมืองหาดทรายฟองมีชายแดนติดกับแขวงนครเวียงจันทน์,แขวงบริคำไชย และประเทศไทย

พระธาตุหลวง

ภาพที่ 76-78 พระธาตุหลวง

พระที่ธาตุใหญ่และสวยงามที่สุดใน สปป.ลาวสร้างขึ้นโดยช่างโบราณลาวที่มีฝีมือดีเป็นพิเศษมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมสูง และยังเป็นตัวแทนของสถาปัตยกรรมศิลป์ของลาวล้านช้าง ในสมัยเจริญรุ่งเรืองอีกด้วยซึ่งไม่มีพระธาตุองค์ใดใน สปป.ลาวที่จะเสมอเหมือนได้ พระธาตุหลวงองค์นี้สูง 45 เมตร ความกว้างจากทิศตะวันตกถึงทิศตะวันออก49 เมตรและมีพระธาตุน้อยบริวารมี 30 องค์ล้อมรอบเป็นบริเวณพระธาตุหลวงสมัยอดีตก็เหมือนปัจจุบันคือเป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมที่ใหญ่ที่สุดของ สปป.ลาว เป็นศูนย์กลางความรัก ความสามัคคีของลาว และชาวต่างประเทศ จะเห็นได้จากวันเพ็ญเดือน 12 ของลาวทางจันทรคติ (ระหว่างเดือนพฤศจิกายน) ของแต่ละปี บรรดาพระสงฆ์สามเณร องค์การจัดตั้งมหาชน และประชาชนจำนวนมาก ทั้งภายในกำแพงนครเวียงจันทน์ และแขวงต่างๆ ได้พากันหลั่งไหลเข้ามาเพื่อทำบุญนมัสการพระธาตุหลวงประจำปีร่วมกันด้วยจิตเลื่อมใสศรัทธาของแต่ละคน พระธาตุหลวงได้ก่อสร้างขึ้นในสองระยะ คือ เมื่อปี ค.ศ. 1929-1930 (พ.ศ. 2472 -2473) ท่านโพมแบก นักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสได้ทดลองขุดค้นดูเพื่อให้ทราบว่ามီးอะไรบ้างอยู่ใจกลางพระธาตุหลวง ในนั้นท่านได้พบเห็นพระธาตุน้อย(ปิรามิด) อยู่ใจกลางพระธาตุหลวงและพบฐานบันไดลงไปหาธาตุน้อยนั้นทั้งสี่ด้าน จากข้อมูลทางโบราณวิทยา หรือวัตถุโบราณที่พบเห็นอยู่ในพระธาตุหลวงและบริเวณรอบๆ พระธาตุหลวงจากตำนานโบราณและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของภาคพื้นนี้นั้น จึงสันนิษฐานได้ว่าพระธาตุหลวงจึงสันนิษฐานได้ว่าพระธาตุหลวงสมัยแรกเริ่มนั้นอาจสร้างขึ้นเมื่อประมาณศตวรรษที่ 6 ถึงศตวรรษที่ 7 สมัย"อาณาจักรเจนละ" และไม่อาจเก่าแก่ไปกว่านี้ได้ ภายหลังพระเจ้า ไชยเชษฐาธิราช ได้สร้างเมืองเวียงจันทน์เป็นนครหลวงแล้ว 6 ปี คือปี ค.ศ. 1566ท่านได้นำพาประชาชนก่อสร้างพระธาตุหลวงขึ้นที่ขานเมืองเวียงจันทน์ทางทิศตะวันออกตามศิลาจารึกของพระเจ้า ไชยเชษฐาธิราชเขียนไว้ว่า พระองค์ได้ก่อสร้างพระธาตุหลวงครอบพระธาตุน้อยองค์หนึ่งที่มีมาแต่ก่อนแล้ว พระธาตุนี้ให้ชื่อว่า"เจดีย์โลกะจุพามณี"แต่คนส่วนใหญ่เรียกว่า"พระธาตุ

หลวง" เป็นธาตุใหญ่ที่มีศิลปะแบบลาวแท้ๆ โดยตั้งอยู่บนนาคหลวง จากใจกลางเมืองประมาณ 1 กิโลเมตร เปิดวันอังคาร-พฤหัสบดี เวลา 08.000 – 16.00 น. ปิดพักกลางวัน 12.00 - 13.00 น.

วัดองค์ตั้ง

ภาพที่ 79-81 วัดองค์ตั้ง

สร้างขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 16 แห่งคริสต์ศักราช (ค.ศ. 1566) ภายหลังที่เจ้าไชยเชษฐาธิราช สร้างเมืองเวียงจันทน์ 6 ปี และสันนิษฐานว่า สร้างครอบวัดเก่าในสมัยขอม เพราะอยู่บริเวณวัดอินแปงได้พบเห็นวัฒนธรรมขอมหลายแห่ง ซึ่งแต่ก่อนวัดองค์ตั้ง, วัดอินแปง, และวัดหายโศก ตั้งอยู่บริเวณเดียวกัน ผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าว่าแต่ก่อนเรียกว่า "วัดไชยะภูมิ" เมื่อมีพระพุทธรูปองค์มาประดิษฐานที่นี่แล้ว คนทั้งหลายจึงเรียกว่า "วัดองค์ตั้ง" มาจนถึงปัจจุบัน วัดองค์ตั้งในสมัยสงคราม (ค.ศ. 1828-1829) ได้ถูกทำลายเสียหายเช่นเดียวกับวัดอื่นๆ ในนครเวียงจันทน์ เหลือไว้เพียงแต่ซากเสาศา เริ่มแต่ปี 1911-1912 ได้ซ่อมแซมขึ้นใหม่ แต่ก็ยังสามารถรักษารูปเดิมของฝาผนังไว้ได้ ส่วนหลังคานั้นทำขึ้นมาใหม่ พุทธสีมาวัดองค์ตั้งเป็นพุทธสีมาตัวแม่ต่ำเตี้ย สกูลช่าง ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมศิลปะสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ศตวรรษที่ 16 ส่วนบานประตู 3 บาน ด้านหน้า พุทธสีมานั้นเป็นสมัยเจ้าศรีสว่างวัฒนา นำมาถวายเมื่อปี ค.ศ. 1966 ประติมากรรมศิลปะพระพุทธรูปใหญ่องค์ตั้งทำด้วยทองเหลืองที่สวยงาม ประดิษฐ์สร้างขึ้นโดยคนลาว ซึ่งมีความประณีตไม่น้อยกว่าสกุลช่างศิลปะใด และไม่ซ้ำแบบใคร ตามพงศาวดารลาวกล่าวไว้ว่าพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชได้นำพาประชาชนหล่อพระพุทธรูปทองที่สำคัญขึ้นในปี 1566 มีจำนวน 4 องค์ คือ พระเจ้าองค์ตั้ง, พระสุก, พระใส, และพระเสริม ตามการเล่าสืบทอดกันมากล่าวว่า พระสุกจมอยู่ในน้ำเวินสุกในเวลาที่แม่ทัพสยามพยายามเอาข้ามน้ำโขงไปบางกอก, พระใส ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ในวัดโพธิ์ชัยหนองคาย, พระเสริม ปัจจุบันประดิษฐานอยู่วัดปทุมวนาราม บางกอก ประเทศไทย

วัดสี่สะเทด

ภาพที่ 82-84 วัดสี่สะเทด

วัดสี่สะเทด สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1818 ตามคำสั่งของเจ้านุวงศ์ ราชการสุตท้าย (เจ้าชีวิตองค์สุตท้ายแห่งอาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์ วัดสี่สะเทด ซึ่งเดิมได้กล่าวไว้ในศิลาจารึกว่า"สะตะสหัสสาราม" (แปลว่าวัดแสน) แต่คนทั้งหลายเรียกว่า วัดสี่สะเทด วัดนี้ตั้งอยู่ติดกับพระราชวังหลวงด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และถ้าอยู่ในกำแพงโบราณเวียงจันทน์ชั้นใน (ชั้นใน) ห่างไกลจากแม่น้ำโขง 250 เมตรวัดสี่สะเทด เป็นวัดหนึ่งที่มีความหมายทางประวัติศาสตร์เมื่อต้นศตวรรษที่ 19 แห่ง คริสต์ศักราช และมีวัดเดียวเท่านั้น ในนครเวียงจันทน์ที่ไม่ถูกทำลายจากสงคราม เมื่อปีค.ศ. 1829 และโครงสร้างพุทธสีมา พูดได้ว่ายสมบูรณ์ตามแบบดั้งเดิม ส่วนที่ถูกทำลายไปบ้างจะเป็นศิลปะตกแต่งทรัพย์สินสมบัติวัดนี้ส่วนใหญ่ก็สูญหายไป ในสงคราม ปี ค.ศ. 1829 เช่นเดียวกันและในคราวต่อมาด้วย แต่ก็ยังมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ปางชนะมาร ประดิษฐานอยู่กลางพุทธสีมา 1 องค์ พระพุทธรูปทองเหลือง ปางห้ามญาติ 2 องค์ และพระพุทธรูป 120 องค์ ตั้งวางแสดงอยู่และสิ่งที่มีค่าอื่นๆ ที่สวยงามเป็นพิเศษซึ่งยังเป็นตัวอย่าง แสดงให้เห็นการขยายตัวทางด้านศิลปวัฒนธรรมสกุลช่างล้านช้างเวียงจันทน์ ในต้นศตวรรษที่ 19 แห่งคริสตศักราช วัดสี่สะเทด เป็นแหล่งรวบรวมมรดกวัฒนธรรมทางศาสนา เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1924 เป็นต้นมา ปัจจุบันพระพุทธรูปวัดสี่สะเทดเป็นคลังสะสมวัตถุโบราณต่างๆ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และศิลปะนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 15, 16, 17, 18, 19 และที่พิเศษคือ การสะสมวัตถุศิลปวัฒนธรรม สมัยต้นศตวรรษที่ 19 แห่งคริสตศักราช นอกจากนี้ ยังมีหอไตร (หอสมุดทางศาสนา) สร้างขึ้นในระยะเดียวกันกับวัดสี่สะเทด เพื่อเก็บพระคัมภีร์ทางพุทธศาสนา (พระไตรปิฎก) หรือคัมภีร์อื่นๆทางศาสนา หอไตรนี้แต่เดิมประดับประดาดอกดวงและติดแก้วที่สวยงาม แต่ได้สูญหายไปเกือบหมด แต่ก็ยังมีเหลือบางส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความงดงามของศิลปะสกุลช่าง ต้นศตวรรษที่ 19 หอไตรนี้ได้บูรณะปรับปรุงใหม่เมื่อปี ค.ศ. 1930

วัดสี่เมือง

ภาพที่ 85 วัดสี่เมือง

เป็นวัดหนึ่งที่เก่าแก่ มีความเกี่ยวพันกับชีวิตความเป็นอยู่ สังคม ความเชื่อของชาวนครเวียงจันทน์ สมัยโบราณและสมัยต่อมา ทั้งนี้สังเกตจากเมื่อจะเปิดงานบุญนมัสการพระธาตุหลวงจะต้องมีการทำพิธีอยู่วัดสี่เมืองก่อน คือ ข้าราชการ พ่อแม่ พี่น้องประชาชน ภายใต้การนำพาของเจ้านครหลวงเวียงจันทน์ แห่ปราสาทผึ้งไปถวายบูชาที่วัดสี่เมืองในวันขึ้น 13 ค่ำ ก่อนจะมีการแห่ปราสาทผึ้งไปบูชาพระธาตุหลวงในวันเพ็ญ 15 ค่ำ และหลังจากบุญพระธาตุหลวงแล้ว คือแรมหนึ่งค่ำเดือน 12 ได้แห่ปราสาทผึ้งไปบูชาวัดคองค้อ และวัดอินแปง จึงถือว่าบุญเดือน 12 ได้สำเร็จลงแล้ว การปฏิบัติเช่นนี้ได้ทำมาตั้งแต่เมื่อใดและด้วยเหตุผลอันใด ก็ยังไม่พบหลักฐานแจ่มชัด อาจมีเหตุผลทางประวัติศาสตร์ มีความหมายทางความเชื่อ ซึ่งไม่อาจทอดทิ้งได้ จึงมีการสืบทอดกันมาถึงปัจจุบันพุทธสีมาวัดสี่เมืองนี้เป็นพุทธสีมาตัวเมีย สมัยล้านช้างหลวงพระบาง สกุลช่างศิลป์เวียงจันทน์ต่อมา พุทธสีมานี้ก็ถูกทำงานหักพังลงในสมัยเวียงจันทน์ร้าง เช่นเดียวกับพุทธสีมาอื่นๆ และได้บูรณะซ่อมแซมปรับปรุงใหม่ เมื่อครั้งต้นศตวรรษที่ 20 พร้อมๆ กันกับวัดอื่นๆ อยู่นครเวียงจันทน์และเชื่อว่าการบูรณะซ่อมแซมปรับปรุงใหม่นี้รักษารูปเดิมไว้ เว้นเสียแต่โครงสร้างของหลังคาเท่านั้น ที่ไม่สามารถรู้ได้ เพราะได้หักพังไปหมดแล้ว

วัดอินแปง

ภาพที่ 86 วัดอินแปง

ที่มา www.oceansmile.com

วัดอินแปง เป็นวัดที่เก่าแก่วัดหนึ่งอยู่ในนครเวียงจันทน์ภายในวัดประกอบด้วยสิ่งก่อสร้างหลายอันที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม เช่น พุทธสีมา, หอโห่, หอไตร, พระธาตุเจดีย์, พระพุทธรูป, เสาหิน, ใบเสมาหินรูปสิงห์ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ล้วนแต่แสดงถึงประวัติศาสตร์ช่วงใดช่วงหนึ่งของนครเวียงจันทน์ วัดอินแปง ทางประวัติศาสตร์นั้นยากที่จะหาหลักฐานแน่นอนว่าสร้างขึ้นเมื่อใด ใครเป็นผู้สร้าง เรื่องนี้ต้องอาศัยหลักฐานทางโบราณคดีที่พบเห็นอยู่ในวัดคือใบเสมาหิน พระพุทธรูป, เสาหิน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมสมัยมอญและขอม ถึงแม้ว่าวัดดังกล่าวนี้จะมีการเคลื่อนย้ายก็ตาม แต่วัฒนธรรมนี้ก็ยังคงเกี่ยวพันกับชื่อของวัดอินแปง คำว่า "อิน" อาจนำมาจากคำว่าพระอินทร์ ซึ่งหมายถึงเทพเจ้าพระองค์หนึ่งของลัทธิศาสนาพราหมณ์ ดังนั้นวัดอินแปงนี้อาจสร้างขึ้นเพื่อเป็นศาสนสถานที่สำคัญของศาสนาพราหมณ์ หรือสถานที่ทางศาสนาสมัยมอญ-ขอม ก็อาจเป็นไปได้ พุทธสีมาวัดอินแปงเป็นสถาปัตยกรรมศิลป์ที่สวยงาม สกulptural ศิลปะสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชศตวรรษที่ 16 ซึ่งมีโครงร่างคล้ายๆ กับพุทธสีมาองค์อื่น, วัดจัน, วัดศรีเมือง มีฐานชั้นเดียว เสากลม ด้านหน้ากว้างขวาง ใช้เป็นสถานที่ชุมนุมทำบุญสุนทานของชาวพุทธ

หอพระแก้ว

ภาพที่ 87-88 หอพระแก้ว

สถานที่ประดิษฐาน " พระแก้วมรกต " ในสมัยที่อัญเชิญมาจากเมืองหลวงพระบางเพื่อหลบภัยพม่า ปัจจุบันเหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐาน เพราะพระแก้วมรกตองค์ปัจจุบัน ได้รับการอัญเชิญลงมาประทับที่ " กรุงเทพมหานคร " ในสมัยของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี โดยสมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก

เป็นผู้บัญชาการ หอพระแก้ว ตั้งอยู่บริเวณถนน ไชยเชษฐา ติดกันกับ " หอคำ " ซึ่งเคยเป็นที่พำนักของ
ประธานประเทศคนที่สอง (ท่านหนุฮัก พุมิสะหวัน)

หอคำ

ภาพที่ 89-90 หอคำ

อาคารรูปทรงสวย จำลองแบบมาจากพระราชวังแวร์ซาย แห่งกรุงปารีส แต่เดิมเป็นพระราชวัง
ที่ประทับของสมเด็จพระเจ้ามหาชีวิตของลาว หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองมีการใช้เป็นทำเนียบของ
ประธานประเทศ ปัจจุบันใช้เป็นที่พักรับรองอาคันตุกะของประเทศ หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวของไทยเสด็จประทับ เนื่องในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนิน เยี่ยมเยือนประเทศลาว หลังจากเสร็จ
สิ้นพระราชพิธีเปิดสะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว หอคำแห่งนี้ หากมองมาจากยอดของอนุสาวรีย์
แห่งชัยชนะในยามเช้าแล้ว จะได้ภาพที่สวยงามน่าชมเป็นอย่างยิ่ง

เชียงควน หรือสวนพุทธรูป

ภาพที่ 91-92 เชียงควน หรือสวนพุทธรูป

ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงในเขตเมืองท่าเดื่อห่างจากนครเวียงจันทน์ไปทางใต้ประมาณ 24 กิโลเมตร
ออกแบบ และสร้างโดยหลวงปู่บุญลือ สุวีรัตน์ โยคีย์พราหมณ์ผู้เลื่อมใสในศาสนาพุทธ เมื่อพ.ศ. 2501
ภายในสวนแจ้งจัดแสดงพระพุทธรูปคอนกรีตขนาดและปางต่างๆเทพเจ้าในศาสนาฮินดู พระอวโลกิเต
ศวร ฯลฯ อาคารภายในหลากรูปทรงจัดแสดงเรื่องราวทางพระพุทธศาสนา ปัจจุบันสวนพุทธรูปเป็น
สวนสาธารณะ เปิดทุกวันเวลา 08.00 – 16.30 น.

อนุสาวรีย์ไกสอน พรมวิหาน

ภาพที่ 93-94 อนุสาวรีย์และพิพิธภัณฑ์ไกสอน พรมวิหาน

อนุสาวรีย์และพิพิธภัณฑ์แห่งนี้เปิดเมื่อพ.ศ. 2538 เมื่อเฉลิมฉลองอายุ 75 ปีของท่านไกสอน พรมวิหาน อดีตประมุขที่มีบทบาทสำคัญในการกอบกู้เอกราชจากลัทธิจักรวรรดินิยม เป็นผู้นำที่ชาวลาวให้ความเคารพสูงสุดท่านหนึ่ง (มีอนุสาวรีย์ของท่านในเมืองสำคัญของลาวแทบทุกเมือง) ตั้งอยู่ในบริเวณที่เคยเป็นฐานบัญชาการของซีไอเอ และลาวเข้ายึดครองภายหลังจากสหรัฐอเมริกา ถอยร่นไปแล้ว ท่านไกสอนใช้เป็นที่พักตั้งแต่พ.ศ. 2518 จนถึงแก่อสัญกรรมเมื่อพ.ศ. 2535

อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะ หรือ ประตูไซ

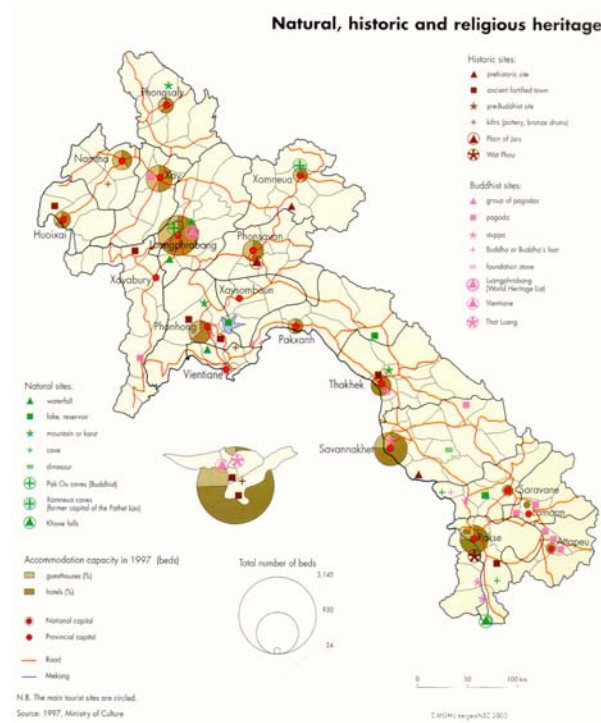
ภาพที่ 95-96 ประตูไซ

สิ่งก่อสร้างที่รัฐบาลฝรั่งเศสสร้างไว้ในสมัยที่ยังปกครองดินแดนแห่งนี้ ตั้งใจว่าจะเป็นอนุสรณ์แห่งการครอบครอง แต่ทว่ายังไม่ทันก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ ประเทศลาวได้สถาปนาอิสรภาพขึ้นมาก่อน รัฐบาลลาวและประชาชนจึงพร้อมใจกันขนานนามสิ่งก่อสร้างนี้ว่า "อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะ" เนื่องในโอกาสที่ได้รับอิสรภาพ และไม่ได้ทำการสร้างต่อให้เสร็จสมบูรณ์แต่อย่างใด คงปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นอนุสรณ์แห่งความพ่ายแพ้ของเจ้าอาณานิคมมาจนปัจจุบัน ลักษณะของสถาปัตยกรรมมีความคล้ายคลึงกับประตูชัยแห่งกรุงปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศสเอง ลักษณะมีซุ้มประตูขนาดใหญ่สร้างอยู่บนถนนล้านช้าง ลักษณะคล้ายประตูชัยของฝรั่งเศสที่กรุงปารีส แต่รายละเอียดเป็นศิลปะล้านช้าง ไม่ว่าจะป็นยอดปราสาทบนประตู ลวดลายปูนปั้น และภาพวาดบนเพดานประตูชัยสร้างขึ้นเมื่อพ.ศ. 2512

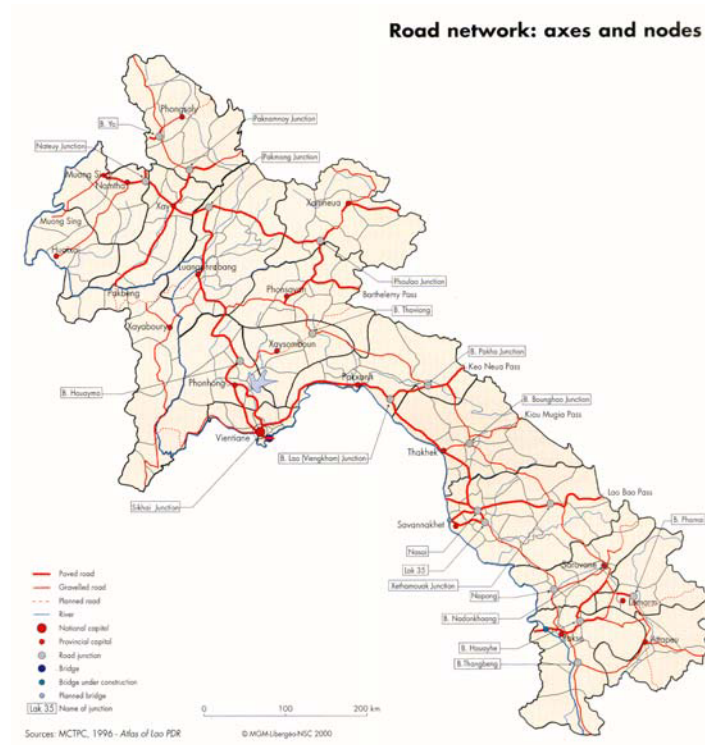
เพื่อเป็นที่ระลึกแก่วีรชนผู้ร่วมปลดปล่อยประเทศลาวให้เป็นอิสระ ที่เสาประต้อมีทางเดินขึ้นไปชมวิวด้านบน ได้ชมประต้อมีร้านขายของที่ระลึก เช่น เครื่องเงิน พวงกุญแจ เสื้อยืด ฯลฯ

ภาพที่ 97 แผนที่นครหลวงเวียงจันทน์
ที่มา <http://www.lonelyplanet.com/maps/asia/laos/>

ภาพที่ 98 ภาพแสดงแผนที่ท่องเที่ยวสปป.ลาว
ที่มา <http://www.aseansec.org/>

ภาพที่ 99 ภาพแสดงเส้นทาง สปป.ลาว

ที่มา <http://www.ascansec.org/>

บทที่ 6

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์ผลการศึกษามาจาก 3 ส่วน คือส่วนที่ 1) ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนที่ 2) ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการ และส่วนที่ 3) ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ของพื้นที่ศึกษาในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว มีรายละเอียดผลการศึกษา ดังนี้

6.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 586 คน

6.1.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในประเทศไทย จำนวน 150 คน

6.1.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ ใน สปป.ลาว จำนวน 436 คน

6.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม หน่วยงานราชการ และผู้ประกอบการ แยกเป็น

ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ทั้งหมด 91 หน่วยงาน

6.2.1 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ไทย จำนวน 66 หน่วยงาน

6.2.2 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาว จำนวน 25 หน่วยงาน

6.3 ข้อมูลจากผู้ประกอบการ ทั้งหมด 171 ราย

6.3.1 ข้อมูลจากผู้ประกอบการ ไทย จำนวน 90 ราย

6.3.2 ข้อมูลจากผู้ประกอบการ สปป.ลาว จำนวน 81 ราย

6.4 ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์
- การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

6.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 6.1.1-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เชื้อชาติ		
- อังกฤษ	33	22.9
- สหรัฐอเมริกา	26	18.1
- ออสเตรเลีย	15	10.4
- สเปน	13	9.0
- เยอรมัน	10	6.9
- เนเธอร์แลนด์	9	6.3
- ฝรั่งเศส	8	5.6
- อิตาลี	6	4.2
- เบลเยียม	5	3.5
- สวิสเซอร์แลนด์	4	2.8
- สวีเดน	3	2.1
- แคนาดา	2	1.4
- นอร์เวย์	2	1.4
- สิงคโปร์	1	0.7
- ฟินแลนด์	1	0.7
- เดนมาร์ก	1	0.7
อายุ		
20 – 29 ปี	56	37.3
40 – 49 ปี	31	20.7
30 – 39 ปี	29	19.3
50 – 59 ปี	19	12.7
มากกว่า 60 ปี	9	6.0
ต่ำกว่า 20 ปี	6	4.0
เพศ		
- ชาย	83	55.3
- หญิง	67	44.7

ตารางที่ 6.1.1-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
- ชาย	83	55.3
- หญิง	67	44.7
การศึกษา		
- ปริญญาตรี	65	43.9
- มัธยมศึกษา	43	29.1
- ปริญญาโท	24	16.2
- ปริญญาเอก	3	2.0
- อื่นๆ	13	8.8
สถานภาพการสมรส		
- โสด	82	56.2
- แต่งงาน	52	35.6
- อื่นๆ	12	8.2
อาชีพ		
- รับจ้าง	60	41.1
- นักธุรกิจ	28	19.2
- อื่นๆ	26	17.8
- เกษียณ	10	6.8
- ข้าราชการ	8	5.5
- แม่บ้าน	6	4.1
- กำลังศึกษา	5	3.4
รายได้ / เดือน		
- ต่ำกว่า 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ	7	8.5
- 1,001 – 3,000 ดอลลาร์สหรัฐ	56	70.6
- 3,001 – 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ	12	14.6
- 5,001 – 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ	2	2.4
- 7,001 – 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ	3	3.6

จากตารางที่ 6.1.1-1 แสดงข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 150 คน ประกอบด้วย เชื้อชาติ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ สรุปได้ ดังนี้ ด้านเชื้อชาติ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 22.9 เป็นชาวอังกฤษ รองลงมา ร้อยละ 18.1 เป็นชาวอเมริกัน

ด้านอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ อายุ 20 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา อายุ 40 – 49 ปี ร้อยละ 20.7 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นั้น ร้อยละ 55.3 เป็นเพศชาย ร้อยละ 44.7 เป็นเพศหญิง

ด้านการศึกษา นั้น พบว่า นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 43.9 ด้านสถานภาพการสมรส นั้น ร้อยละ 56.2 เป็น โสด รองลงมา ร้อยละ 35.6 แต่งงานแล้ว ด้านอาชีพนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 19.2 เป็น นักธุรกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 1,001 – 3,000 ดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 70.6 นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่ำสุด 240 ดอลลาร์สหรัฐ รายได้สูงสุด คือ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ รายได้เฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวเท่ากับ 2,603 ดอลลาร์สหรัฐ

ตารางที่ 6.1.1-2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
คุณเดินทางมากับใคร		
- คนเดียว	67	45.3
- ครอบครัว	45	30.4
- เพื่อน	34	23.0
- บริษัททัวร์	2	1.4
คุณเคยมาหนองคายแล้วกี่ครั้ง		
- 1 – 5 ครั้ง	135	92.5
- 6 – 10 ครั้ง	7	4.8
- มากกว่า 10 ครั้ง	4	2.1
ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในหนองคาย คิดเป็นดอลลาร์สหรัฐ		
- ต่ำกว่า 150 ดอลลาร์สหรัฐ	42	37.8
- 150 – 300 ดอลลาร์สหรัฐ	20	18.0
- 301 – 600 ดอลลาร์สหรัฐ	7	6.3
- 601 – 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ	18	16.2
- 1,001 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป	24	21.6
ค่าที่พัก		
- 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ	24	20.3
- 21 – 30 ดอลลาร์สหรัฐ	27	22.8
- 41 – 50 ดอลลาร์สหรัฐ	59	50.1
- 50 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป	8	6.7

ตารางที่ 6.1.1-2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านการท่องเที่ยว(ต่อ)

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม		
- 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ	14	12.0
- 21 – 30 ดอลลาร์สหรัฐ	22	18.8
- 31 – 40 ดอลลาร์สหรัฐ	44	37.6
- 41 – 50 ดอลลาร์สหรัฐ	19	16.3
- 50 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป	18	15.4
ค่าพาหนะเดินทาง		
- 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ	85	87.9
- 21 – 30 ดอลลาร์สหรัฐ	10	8.7
- 40 – 50 ดอลลาร์สหรัฐ	4	3.5
ค่าของที่ระลึก		
- 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ	62	86.2
- 21 – 30 ดอลลาร์สหรัฐ	8	6.9
- 41 – 50 ดอลลาร์สหรัฐ	7	6.0
ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวมาจากที่ใด		
- เว็บไซต์	43	29.5
- หนังสือพิมพ์	1	0.7
- หนังสือท่องเที่ยว	55	37.7
คุณคิดจะกลับมาเที่ยวหนองคายอีกหรือไม่		
- มา	135	93.8
- ไม่มา	9	6.3

ตารางที่ 6.1.1-3 แสดงสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

อันดับ สิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ	อันดับ 1(%)	อันดับ 2(%)	อันดับ 3(%)	อันดับ 4(%)	อันดับ 5(%)
ธรรมชาติ/ เทียวป่า/ สวนสาธารณะ	13 (11.3%)	9 (8%)	7 (6.3%)	5 (4.5%)	4 (3.6%)
ชมวัฒนธรรม	17 (14.8%)	7 (6.3%)	9 (8.0%)	10 (9.1%)	15 (13.5%)
สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์	6 (5.2%)	9 (8.0%)	7 (6.3%)	13 (11.8%)	12 (10.8%)
อภิมหากรรมกรรมกรรม	33 (28.7%)	19 (17.0%)	6 (5.4%)	12 (10.9%)	10 (9.0%)
อาหาร	9 (7.8 %)	28 (25.0%)	23 (20.5%)	18 (16.4%)	7 (6.3%)
กิจกรรมกีฬา	-	1 (0.9%)	1 (0.9%)	5 (4.5%)	8 (7.2%)
การผจญภัย	8 (7.0%)	7 (6.3%)	6 (5.4%)	-	3 (2.7%)
ทัศนียภาพ	2 (1.7%)	6 (5.4%)	18 (16.1%)	10 (9.1%)	7 (6.3%)
เลือกซื้อสินค้า	3 (2.6%)	5 (5.4%)	6 (5.4%)	7 (6.4%)	9 (8.1%)
ความบันเทิง	1 (0.9%)	1 (0.9%)	2 (1.8%)	3 (2.7%)	3 (2.7%)
สุขภาพ	1 (0.9%)	2 (1.8%)	2 (1.8%)	6 (5.5%)	9 (8.1%)
อากาศ / บรรยากาศ	16 (13.9%)	11 (9.8%)	11 (9.8%)	10 (9.1%)	14 (12.6%)
ราคาที่สมเหตุสมผล	6 (5.2%)	6 (5.4%)	14 (12.5%)	11 (10.0%)	10 (9.0%)

ตารางที่ 6.1.1-2 และ 6.1.1-3 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว พบว่า ในการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้ นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.3 เดินทางมาคนเดียว รองลงมาร้อยละ 30.4 เดินทางมาพร้อมครอบครัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.9 มาเที่ยวหนองคายเป็นครั้งแรก นักท่องเที่ยว ร้อยละ 69.0 พักค้างคืนที่หนองคาย ประมาณ 1 – 5 คืนคิดเป็น ร้อยละ 15.4 นักท่องเที่ยวใช้เวลาพักค้างคืนที่หนองคายโดยเฉลี่ย 14 คืน

ด้านค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้น ร้อยละ 37.8 มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 150 ดอลลาร์สหรัฐ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่ำสุด 10 ดอลลาร์สหรัฐ สูงสุด 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 692 ดอลลาร์สหรัฐ

แยกเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ดังนี้ **ค่าใช้จ่ายด้านที่พัก** นักท่องเที่ยว ร้อยละ 50.1 ใช้เงิน 41 – 50 ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อเป็นค่าที่พัก นักท่องเที่ยวใช้เงินเป็นค่าที่พัก เฉลี่ยคนละ 33.3 ดอลลาร์สหรัฐ **ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม** นักท่องเที่ยว ร้อยละ 37.6 ใช้เงิน 31 – 40 ดอลลาร์สหรัฐ เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม นักท่องเที่ยวใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม เฉลี่ยคนละ 41.1 ดอลลาร์สหรัฐ **ค่าใช้จ่ายด้านพาหนะเดินทาง** นักท่องเที่ยว ร้อยละ 87.9 ใช้เงิน จำนวน 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ เป็นค่าพาหนะเดินทาง นักท่องเที่ยวใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านพาหนะเดินทาง เฉลี่ย 13.4 ดอลลาร์สหรัฐ **ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อของที่ระลึก** นักท่องเที่ยว ร้อยละ 86.2 ใช้เงิน 1 – 20 ดอลลาร์สหรัฐ นักท่องเที่ยวใช้เงินเพื่อเป็นค่าซื้อของที่ระลึก เฉลี่ย 11.2 ดอลลาร์สหรัฐ

ด้านที่มาของข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่วันนั้น ร้อยละ 51.4 ทราบข้อมูลจากเพื่อนๆ และญาติ ร้อยละ 37.7

สำหรับข้อคำถามเรื่องความสนใจที่มาท่องเที่ยวครั้งนี้ โดยให้นักท่องเที่ยวจัดลำดับความสำคัญ ลำดับ 1 – 5 พบว่า สิ่งที่นักท่องเที่ยวสนใจและให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.8 อันดับ 2, 3 และ อันดับ 4 คือ อาหาร คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ ร้อยละ 16.4 อันดับ 5 คือ อากาศ คิดเป็นร้อยละ 12.6 และนักท่องเที่ยว ร้อยละ 93.8 ตอบว่า ถ้ามีโอกาสจะกลับมาเที่ยวหนองคายอีก

ผู้ศึกษาได้ให้นักท่องเที่ยว บอกเหตุผลประกอบว่า ต้องการกลับมาเที่ยวหนองคายอีกและไม่ต้องการมาอีกเพราะเหตุใด สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวต้องการกลับมาเที่ยวหนองคายอีกเพราะหนองคายเป็นเมืองเล็กๆ เงียบสงบ น่าอยู่ และยังมีอากาศที่บริสุทธิ์ ค่าครองชีพไม่แพง และมีเพื่อนอยู่ที่นี่ ส่วนที่ไม่กลับมาอีกเพราะคิดว่าเที่ยวหนองคายจนหมดแล้ว และต้องไปเที่ยวที่อื่น และมีบางส่วนตอบว่า ต้องกลับไปทำงาน

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ และความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของการท่องเที่ยวในหนองคาย แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

- แบบสอบถามด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในหนองคาย แบ่งเกณฑ์การให้ความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

- แบบสอบถามด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของการท่องเที่ยวที่หนองคาย

- ข้อคำถามที่ว่านักท่องเที่ยวเคยไปเที่ยวเวียงจันทน์หรือไม่และสถานที่ท่องเที่ยวที่ประทับใจมากที่สุดในเวียงจันทน์คือที่ใด

- แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ ที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องดื่ม การคมนาคมขนส่ง สำนักงานท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ด้านข้ามแดน และด้านอื่นๆ ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 6.1.1-4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ

สถานที่ท่องเที่ยว \ ความคิดเห็น	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)
1. ริมแม่น้ำโขง	60 (50.5%)	49 (40.8%)	10 (8.3%)	1 (0.8%)
2. ศาลาแก้วกู่	43 (55.1%)	5 (6.4%)	30 (38.5%)	5 (6.4%)
3. วัดโพธิ์ชัย	26 (29.9%)	4 (4.6%)	56 (64.4%)	4 (4.6%)
4. อำเภอสังขม	20 (47.6%)	20 (47.6%)	2 (4.8%)	-
5. ตลาดอินโดจีน	19 (17.1%)	15 (13.5%)	77 (69.4%)	15 (13.5%)
6. อำเภอศรีเชียงใหม่ (วัดหินหมากเป้ง / บ้านฝื่อ)	18 (40.9%)	24 (54.5%)	24.5 (%)	-
7. อำเภอท่าบ่อ (ห้วยม้งคำ/ วัดองค์ตั้ง)	16 (66.7%)	-	1 (4.2%)	-
8. สะพานมิตรภาพไทย - ลาว	15 (17.2%)	40 (46.0%)	26 (29.9%)	6 (6.9%)
9. พระธาตุกลางน้ำ	14 (31.8%)	7 (15.9%)	23 (52.3%)	7 (15.9%)
10. พระธาตุบังพวน	14 (38.9%)	4 (11.1%)	18 (50.0%)	4 (11.1%)
11. หัตถกรรม / ของที่ระลึก	14 (17.7%)	49 (62.0%)	16 (20.3%)	-
12. อำเภอท่าบ่อ	13 (31.0%)	26 (61.9%)	3 (7.1%)	-
13. หาดจอมมณี	13 (36.1%)	16 (44.4%)	61 (6.7%)	1 (2.8%)
14. อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ	4 (13.3%)	21 (70.0%)	4(13.3%)	1 (3.3%)
15. อำเภอบึงกาฬ (วัดภูทอก / บ้านอาสง)	3 (16.7%)	14 (77.8%)	1 (5.6%)	-

ตารางที่ 6.1.1- 4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ ของที่จังหวัดหนองคาย จำนวน 15 คำถาม พบว่า ริมแม่น้ำโขง ร้อยละ 50.5 ตอบว่า ดีเยี่ยม ศาลาแก้วกู่ ร้อยละ 55.1 ตอบว่า ดีเยี่ยม วัดโพธิ์ชัย นักท่องเที่ยว ร้อยละ 64.4 ตอบว่า ดี ตลาดอินโดจีน ร้อยละ 69.4 ตอบว่า ดี พระธาตุกลางน้ำ ร้อยละ 52.3 ตอบว่า ดี พระธาตุบังพวน ร้อยละ 50.0 ตอบว่า ดี สะพานมิตรภาพไทย-ลาว ร้อยละ 46.0 ตอบว่า ดี หาดจอมมณี ร้อยละ 44.4 ตอบว่า ดี อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ ร้อยละ 70.0 ตอบว่า ดี อำเภอท่าบ่อ ร้อยละ 61.9 ตอบว่า ดี อำเภอท่าบ่อ ห้วยม้งคำ และวัดองค์ตั้ง ร้อยละ 66.7 ตอบว่า ดีเยี่ยม อำเภอศรีเชียงใหม่ วัดหินหมากเป้ง และบ้านฝื่อ ร้อยละ 40.9 ตอบว่า ดีเยี่ยม อำเภอสังขม ร้อยละ 47.6 ตอบว่า ดี อำเภอบึงกาฬ วัดภูทอก บ้านอาสง ร้อยละ 77.8 ตอบว่า ดี สินค้าหัตถกรรม ของที่ระลึก และการจับจ่ายใช้สอย ร้อยละ 62.0 ตอบว่า ดี

ตารางที่ 6.1.1 -5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของ การท่องเที่ยวในหนองคาย

ความคิดเห็น สถานที่ท่องเที่ยว	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)
1. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	19 (14.1%)	84 (62.2%)	32 (23.7%)	-
2. บริการสาธารณสุข	19 (14.8%)	76 (59.4%)	32 (25%)	1 (0.8%)
3. การเข้าถึงบริการ	19 (16.1%)	63 (53.4%)	28 (23.7%)	8 (6.8%)
4. การคมนาคมระหว่างเมือง	19 (19%)	48(48%)	22 (22%)	11 (11%)
5. การคมนาคมภายในตัวเมือง	24 (20%)	50 (42%)	32 (26.9%)	13 (10.9%)
6. บริษัทนำเที่ยว	12 (15%)	38 (47.5%)	26 (32.5%)	4 (5%)
7. ความเต็มใจในการบริการ	22 (22.2%)	61 (61.6%)	15 (15.2%)	1 (1%)
8. ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว	13 (16.9%)	25 (32.5%)	29 (37.7%)	10 (13%)
9. ที่พักอาศัย	46 (36.2%)	69 (54.3%)	9 (7.1%)	3 (2.4%)
10. ราคาที่พักอาศัย	39 (32.5%)	73 (60.8%)	7 (5.8%)	1 (0.8%)
11. อาหารและเครื่องดื่ม	58 (43.6%)	69 (51.5%)	7 (5.2%)	-
12. กิจกรรมด้านวัฒนธรรม	20 (21.7%)	38 (41.3%)	28 (30.4%)	6 (6.5%)
13. ความบันเทิง	9 (9.8%)	43 (46.7%)	37 (40.2%)	3 (3.3%)
14. กิจกรรมกีฬา	12 (18.5%)	23 (35.4%)	22 (33.8%)	8 (12.3%)
15. ความมั่นคงและความปลอดภัย	34 (29.6%)	63 (54.8%)	14 (12.2%)	4 (3.5%)
16. ของที่ระลึกและร้านค้าจำหน่าย	20 (20%)	52 (52%)	26 (26%)	2 (2%)
17. ทัวร์เพื่อสุขภาพ	16 (23.9%)	23 (34.4%)	17 (25.4%)	11 (16.4%)
18. ด้านพิธีการเข้าเมือง	21 (27.3%)	35 (45.5%)	19 (24.7%)	2 (2.6%)

ตารางที่ 6.1.1-6 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
คุณเคยไปเที่ยวเวียงจันทน์หรือไม่		
- เคย	68	48.6
- ไม่เคย	72	51.4
สถานที่ท่องเที่ยวที่คุณชื่นชอบมากที่สุดในเวียงจันทน์คือที่ใด		
- ตลาดเช้า	4	16.0
- แม่น้ำโขง	2	8.0
- ชาน้ำ สป่า	2	8.0
- พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ	1	4.0
- ประตูลี้	2	8.0
- วัดเชียงครวญ	3	12.0
- ร้านอาหาร เครื่องดื่ม	5	20.0
- วัดอื่น ๆ	3	12.0

จากตารางที่ 6.1.1-5 และ ตารางที่ 6.1.1-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย จำนวน 18 ด้าน สรุปได้ดังนี้

ด้านความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ร้อยละ 62.2 ตอบว่า ดี **ด้านบริการสาธารณะ** เช่น อินเทอร์เน็ต บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา ร้อยละ 59.4 ตอบว่า ดี **ด้านการเข้าถึงบริการต่างๆ** ร้อยละ 53.4 ตอบว่า ดี **ด้านการคมนาคม** แบ่งเป็น การคมนาคมระหว่างเมือง และการคมนาคมภายในจังหวัดหนองคาย การคมนาคมระหว่างเมืองนั้น ร้อยละ 48.0 ตอบว่า ดี การคมนาคมภายในตัวจังหวัดหนองคายนั้น ร้อยละ 42.0 ตอบว่า ดี **ด้านบริษัทนำเที่ยว** ร้อยละ 47.5 ตอบว่า ดี **ด้านความเต็มใจในการบริการ** ร้อยละ 61.6 ตอบว่า ดี **ด้านการบริการข้อมูลท่องเที่ยว** ร้อยละ 37.7 ตอบว่า พอใช้ **ด้านที่พักอาศัย** ร้อยละ 54.3 ตอบว่าดี **ด้านราคาที่ที่พักอาศัย** ร้อยละ 60.8 ตอบว่า ดี **ด้านอาหารและเครื่องดื่ม** ร้อยละ 51.5 ตอบว่า ดี **ด้านวัฒนธรรม** ร้อยละ 41.3 ตอบว่า ดี **ด้านความบันเทิง** ร้อยละ 46.7 ตอบว่า ดี **ด้านกีฬา** ร้อยละ 35.4 ตอบว่า ดี **ด้านความมั่นคงและปลอดภัย** ร้อยละ 54.8 ตอบว่า ดี **ด้านของที่ระลึกและร้านจำหน่าย** ร้อยละ 52.0 ตอบว่า ดี **ด้านทัวร์เพื่อสุขภาพ** ร้อยละ 34.4 ตอบว่า ดี **ด้านพิธีการเข้าเมือง** ร้อยละ 45.5 ตอบว่า ดี

กับข้อคำถามที่ว่า คุณเคยไปเที่ยวเวียงจันทน์หรือไม่ และสถานที่ใดที่คุณชื่นชอบมากที่สุดในเวียงจันทน์ ในตารางที่ 6.1.1-6 พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 48.6 เคยไปเที่ยวที่เวียงจันทน์

นักท่องเที่ยว ร้อยละ 16.0 ชื่นชอบ ตลาดเช้า ร้อยละ 12.0 ชอบวัดเชิงครวญ และวัดต่างๆ ร้อยละ 8.0 ชอบริมแม่น้ำโขง ประตูล้ำ ชวน้ำ และร้อยละ 4 ชอบเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์แห่งชาติลาว

ตารางที่ 6.1.1-7 แสดง ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ระดับความพอใจ ข้อเสนอของนักท่องเที่ยว	ยอดเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)	ยังไม่เพียงพอ (%)	ไม่ควร เปลี่ยนแปลง (%)
1. ด้านที่พักอาศัย	1(2.2%)	32(71.1%)	3(6.7%)	1(2.2%)	1(2.2%)	-
2. ด้านอาหารและเครื่องดื่ม	6(15.4%)	17(43.6%)	4(10.3%)	3(7.7%)	1(2.6%)	1(2.6%)
3. ด้านการคมนาคม	-	7(18.9%)	10(27%)	20(54%)	-	-
4. ด้านสำนักงานท่องเที่ยว	1(3.8%)	9(34.6%)	7(26.9%)	9(34.6%)	-	-
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	12(63.2%)	5(26.3%)	1(5.3%)	1(5.3%)	-	-
6. ด้านการข้ามแดน	-	13(46.4%)	6(21.4%)	2(7.1%)	-	-

จากตารางที่ 6.1.1-7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านต่างๆ มีดังนี้ **ด้านที่พักอาศัย** ร้อยละ 71.7 ให้คำแนะนำว่า ดี และมีคำแนะนำในการปรับปรุง คือบางครั้งบางช่วงที่พักจะมีราคาแพง ที่พักยังไม่เพียงพอ และควรมีแผนที่สถานที่ ท่องเที่ยว ไว้ที่เกสท์เฮาส์ด้วย **ด้านอาหารและเครื่องดื่ม** ร้อยละ 43.6 ให้คำแนะนำว่า ดี มีคำแนะนำในการปรับปรุง คือ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ยังมีไม่เพียงพอ และบางร้านราคาแพง **ด้านการคมนาคม** ร้อยละ 54.0 ตอบว่า ต้องปรับปรุง ในด้าน ถนน, การรักษาเวลาในการเดินทาง, การจราจรติดขัด และหากเป็นไปได้พนักงานขับรถควรพูดภาษาอังกฤษได้บ้าง **ด้านสำนักงานท่องเที่ยว** นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นในอัตราที่เท่ากันคือ ร้อยละ 34.6 ตอบว่า ดี และต้องปรับปรุง ในรายที่ตอบว่าต้องปรับปรุงนั้น ได้เสนอแนะให้มีการปรับปรุงด้านการให้บริการข้อมูล การเพิ่มจำนวนพนักงาน และมีนักท่องเที่ยวบางคนเข้าไปขอข้อมูลจากสำนักงานท่องเที่ยวแต่ไม่พบเจ้าหน้าที่ **ด้านสถานที่ท่องเที่ยว** ร้อยละ 63.2 ตอบว่า ดี **ด้านการบริการที่ด่านข้ามแดน** ร้อยละ 46.4 ตอบว่า ดี แต่ควรต้องปรับปรุง ในด้านของการกรอก ข้อมูลและการให้บริการให้รวดเร็ว

6.1.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่นครหลวงเวียงจันทน์

ตารางที่ 6.1.2-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สัญชาติ		
- ออสเตรเลีย	75	17.2
- ฝรั่งเศส	57	13.1
- อังกฤษ	54	12.4
- สหรัฐอเมริกา	44	10.1
- เยอรมันนี	32	7.3
- แคนาดา	24	5.5
- สวิตเซอร์แลนด์	11	2.5
- ไอร์ิช	11	2.5
- ดัช	10	2.3
- นิวซีแลนด์	10	2.3
- ญี่ปุ่น	10	2.3
อายุ		
- น้อยกว่า 20 ปี	11	2.5
- 20 – 29 ปี	155	35.7
- 30 – 39 ปี	101	23.2
- 40 – 49 ปี	53	12.2
- 50 – 59 ปี	71	16.3
- มากกว่า 60 ปี	45	10.1
เพศ		
- ชาย	250	57.3
- หญิง	186	42.7

ตารางที่ 6.1.2-1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	107	24.5
- ปริญญาตรี	157	36.0
- ปริญญาโท	110	25.2
- สูงกว่าปริญญาโท	30	7.0
- อื่นๆ เช่น กำลังศึกษา	32	7.3
สถานภาพการสมรส		
- โสด	253	35.3
- แต่งงาน	154	58.0
- อื่นๆ	29	6.7
อาชีพ		
- ธุรกิจส่วนตัว	89	20.4
- รับจ้าง	121	27.8
- รับราชการ	36	8.3
- เกษียณ	53	12.2
- กำลังศึกษา	44	10.1
- อื่นๆ	93	21.2
รายได้ต่อเดือน คิดเป็นดอลลาร์สหรัฐ		
- ต่ำกว่า 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ	246	56.4
- 5,001 – 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ	29	6.6
- 10,001 – 20,000 ดอลลาร์สหรัฐ	3	0.6
- 20,001 – 30,000 ดอลลาร์สหรัฐ	3	0.6
- 30,001 – 40,000 ดอลลาร์สหรัฐ	4	0.9
- 40,001 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป	5	1.1

จากตารางที่ 6.1.2-1 แสดงข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ ใน สปป.ลาว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวออสเตรเลีย คิดเป็นร้อยละ 17.2 ในกลุ่มนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ยังมีเชื้อชาติอื่นๆ อีก ได้แก่ มาเลเซีย สเปน อิตาลี อินโดนีเซีย นอร์เวย์ สก๊อตแลนด์ สวีเดน โปรตุเกส คิดเป็นร้อยละ 22.5 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.0 แต่งงานแล้ว ด้านประกอบอาชีพส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง

ร้อยละ 27.8 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 20.4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำสุด 100 ดอลลาร์สหรัฐ สูงสุด 100,000 และมีรายได้เฉลี่ย จำนวน 4,575 ดอลลาร์สหรัฐ

ตารางที่ 6.1.2-2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การเดินทางครั้งนี้มากับใคร		
- คนเดียว	145	33.3
- ครอบครัว	94	21.5
- เพื่อน	172	39.5
- บริษัททัวร์	25	5.7
คุณเคยไปเที่ยวเวียงจันทน์กี่ครั้ง		
- ไม่เคย	11	2.5
- 1 – 5 ครั้ง	401	92.0
- 6 – 10 ครั้ง	15	3.4
- มากกว่า 10 ครั้ง	9	2.1
คุณใช้เวลาค้างคืนที่เวียงจันทน์ทั้งหมดกี่คืน		
- 1 – 5 คืน	343	78.6
- 6 – 10 คืน	42	9.6
- 11 – 15 คืน	13	2.9
- 16 – 20 คืน	5	1.1
- มากกว่า 20 คืน	14	3.2
คุณใช้จ่ายในเวียงจันทน์จำนวนเท่าใด		
คิดเป็นดอลลาร์สหรัฐ		
- ต่ำกว่า 150	224	51.3
- 150 - 300	88	20.1
- 301 – 500	33	7.5
- 501 – 1,000	22	5.1
- 1,001 ดอลลาร์สหรัฐ ขึ้นไป	15	3.4

ตารางที่ 6.1.2-2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ดังนี้		
- ค่าที่พัก		
- 1 – 20	65	14.9
- 21 – 30	88	20.1
- 31 – 40	74	16.9
- 41 – 50	66	15.1
- 51 เปอร์เซนต์ ขึ้นไป	51	11.6
- ค่าอาหาร		
- 1 – 20	99	26.9
- 21 – 30	115	31.5
- 31 – 40	58	15.7
- 41 – 50	63	17.2
- 51 เปอร์เซนต์ ขึ้นไป	29	7.8
- ค่าโดยสาร		
- 1 – 20	222	66.5
- 21 – 30	55	16.5
- 31 – 40	11	3.3
- 41 – 50	11	3.3
- 51 เปอร์เซนต์ ขึ้นไป	8	2.4
- ค่าใช้จ่ายซื้อของ		
- 1 – 20	165	50.5
- 21 – 30	40	13.1
- 31 – 40	14	4.6
- 41 – 50	15	4.9
- 51 เปอร์เซนต์ ขึ้นไป	19	6.1
แหล่งข้อมูลในการท่องเที่ยวได้มาจากแหล่งใด		
- Web Site	113	46.7
- หนังสือพิมพ์	12	6.9
- หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว	295	84.5

ตารางที่ 6.1.2-2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
- บริษัททัวร์	60	29.4
- เพื่อน และญาติ	142	58.0
- อื่นๆ	26	14.3
ความต้องการกลับมาเที่ยวเวียงจันทน์อีกหรือไม่		
- ต้องการ	393	92.9
- ไม่ต้องการ	30	6.9

ตารางที่ 6.1.2-3 แสดงสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจอันดับ 1-5 ในนครหลวงเวียงจันทน์

อันดับ	อันดับ 1 (%)	อันดับ 2 (%)	อันดับ 3 (%)	อันดับ 4 (%)	อันดับ 5 (%)
สิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ					
1. ธรรมชาติ/ เที่ยวป่า / สวนสาธารณะ	78 (18.5%)	54 (12.8%)	36 (8.6%)	39 (9.3%)	26 (6.2%)
2. ชมวัฒนธรรม	77 (18.3%)	73 (17.3%)	52 (12.4%)	44 (16.5%)	38 (9.2%)
3. สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์	36 (8.6%)	46 (10.9%)	62 (14.7%)	49 (11.6%)	41 (9.8%)
4. อธิยาศัยไมตรีของผู้คน	114 (27.1%)	86 (20.4%)	79 (18.8%)	34 (8.1%)	23 (5.5%)
5. อาหาร	18 (4.3%)	41 (9.7%)	5 (12.1%)	61 (14.5%)	50 (11.9%)
6. กิจกรรมกีฬา	1 (0.2%)	4 (1%)	4 (1%)	5 (1.2%)	19 (4.5%)
7. การผจญภัย	18 (4.3%)	26 (6.2%)	29 (6.9%)	19 (4.5%)	33 (7.5%)
8. ทักษะกีฬา	16 (3.8%)	30 (7.1%)	25 (5.9%)	32 (7.6%)	32 (7.6%)
9. เลือกซื้อสินค้า	3 (0.7%)	7 (1.7%)	8 (1.9%)	20 (4.8%)	48 (11.5%)
10. ความบันเทิง	2 (0.5%)	5 (1.2%)	3 (0.7%)	19 (4.5%)	3 (0.7%)
11. สุขภาพ	-	2 (0.5%)	3 (0.7%)	4 (1%)	15 (3.6%)
12. อากาศ / บรรยากาศ	45 (10.7%)	26 (6.2%)	34 (8.1%)	43 (10.2%)	43 (10.3%)
13 ราคาที่สมเหตุสมผล	13 (3.1%)	21(5%)	35 (8.3%)	52 (12.4%)	48 (11.5%)

ตารางที่ 6.1.2-2 และ 6.1.2-3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในส่วนนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับ การเดินทาง จำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเคยมาเวียงจันทน์ การใช้เวลาในเวียงจันทน์ ค่าใช้จ่าย อะไรคือสิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจ นักท่องเที่ยว ต้องการมาเที่ยวเวียงจันทน์อีกหรือไม่ เพราะเหตุใดและเส้นทาง การท่องเที่ยวในอินโดจีน

จากการสอบถามนักท่องเที่ยว พบว่าในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่นั่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.5 ร้อยละ 92.0 เคยมาเที่ยวที่เวียงจันทน์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.6 ใช้เวลาดำรงคืน

ที่เวียงจันทน์ ประมาณ 1 – 5 คีน นักท่องเที่ยวใช้เวลาค้างที่เวียงจันทน์ เฉลี่ย คนละ 4 คีน ด้านค่าใช้จ่าย ร้อยละ 51.3 ใช้จ่ายที่เวียงจันทน์ต่ำกว่า 150 ดอลลาร์สหรัฐ ใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 264 ดอลลาร์สหรัฐ

โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ดังนี้ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 20.1 ใช้เงินจำนวน 21 – 30 เปอร์เซ็นต์ จ่ายเป็นค่าที่พัก ร้อยละ 31.5 ใช้เงินจำนวน 21 – 30 เปอร์เซ็นต์ เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 66.5 ใช้เงินจำนวน 1 – 20 เปอร์เซ็นต์ เพื่อเป็นค่าโดยสาร และ ร้อยละ 50.5 ใช้เพื่อจ่ายซื้อของที่ระลึก ของฝาก คิดเป็นเงินจำนวน 1 – 20 เปอร์เซ็นต์ ด้านที่มาของ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว ร้อยละ 87.5 ได้ทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจาก หนังสือแนะนำ การท่องเที่ยว รองลงมา ร้อยละ 58.0 จากคำแนะนำของเพื่อน /ญาติ และร้อยละ 46.7 จาก WebSite

สิ่งที่เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์โดยให้นักท่องเที่ยว จัดลำดับความสำคัญตั้งแต่ลำดับที่ 1 – 5 พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการเลือกลำดับที่ 1 – 3 ว่าสิ่งที่น่าสนใจ และเป็นที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว คือ อัญมณีไมตรีของผู้คนในนครหลวง เวียงจันทน์ ลำดับที่ 4 คือ อาหาร และลำดับที่ 5 คือ วัฒนธรรม ประเพณี ของชาวลาวที่นักท่องเที่ยวได้ พบเห็น

กับข้อคำถามที่ว่า คุณต้องการกลับมาเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์อีกหรือไม่ นั่น ร้อยละ 92.9 ตอบว่า ต้องการ ผู้ศึกษาได้ให้นักท่องเที่ยวบอกเหตุผลประกอบว่านักท่องเที่ยวต้องการมาเที่ยวที่ เวียงจันทน์อีก เพราะอะไร และไม่ต้องการมาอีกเพราะอะไรนั้น สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวต้องการมา เที่ยวที่เวียงจันทน์อีกเพราะประทับใจในความงดงาม เรียบง่ายของนครหลวงเวียงจันทน์ ส่วนที่ไม่ ต้องการกลับมาอีก เนื่องจาก เวียงจันทน์เป็นเมืองเล็กๆ พวกเขาเที่ยวชมจนครบถ้วนแล้ว และต้องการ ไปเที่ยวชมประเทศอื่นๆ ต่อไป เส้นทางการท่องเที่ยวในอินโดไชน่านั้น นักท่องเที่ยวเดินทางมาจากที่ ไคบ่าง และจะเดินทางต่อไปยังที่ใดนั้นพบว่าเส้นทางเดินทางของนักท่องเที่ยวมียังดังนี้

1. กรุงเทพฯ – เวียดนาม – กรุงเทพฯ
2. ไช่ถ่อน – ซานออย – เวียงจันทน์ – ปากเซ – เสียมเรียบ – (กัมพูชา) – กรุงเทพฯ
3. โฮจิมินห์ – ซานออย – กรุงเทพฯ – หลวงพระบาง – เวียงจันทน์
4. หลวงพระบาง – เวียงจันทน์ – ปากเซ – จำปาสัก – กัมพูชา – เวียดนาม
5. กัมพูชา – กรุงเทพฯ – เมียนมาร์ – เวียงจันทน์
6. กรุงเทพฯ – ปากเซ – อัดตปือ – สะหวันเขต – เวียงจันทน์ – หลวงพระบาง – กรุงเทพฯ – ซานออย – ซำเหนือ – หลวงพระบาง – เวียงจันทน์ – ปากเซ – พนมเปญ
7. หัวไซ – หลวงพระบาง – วังเวียง – เวียงจันทน์ – กรุงเทพฯ – เสียมเรียบ – พนมเปญ – กรุงเทพฯ
8. กรุงเทพฯ – หนงคาย – เวียงจันทน์ – วังเวียง – หลวงพระบาง – ซานออย – ไช่ถ่อน
9. กรุงเทพฯ – เวียงจันทน์ – วังเวียง – ซานออย – กัมพูชา – กรุงเทพฯ
10. หัวไซ – ปากเบง – หลวงพระบาง – เวียงจันทน์ – หนงคาย – อูครธานี
11. หลวงพระบาง – วังเวียง – เวียงจันทน์ – ซานออย – สิงคโปร์ – มาเลเซีย – กรุงเทพฯ

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

ใน ส่วนที่ 3 แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

3.1) เป็นแบบสอบถาม ด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในเวียงจันทน์ แบ่งเกณฑ์การให้ความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

3.2) เป็นแบบสอบถามด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์จากแบบสอบถาม สรุปได้ดังตาราง ข้างล่างนี้

ตารางที่ 6.1.2-4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ต่างๆ

สถานที่ท่องเที่ยว	ความคิดเห็น	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ปรับปรุง (%)
1. วัดธาตุหลวง		141 (42.9%)	162 (49.2%)	20 (6.1%)	6 (1.8%)
2. ประตูชัย		80 (23.6%)	183 (54%)	67 (19.8%)	9 (2.7%)
3. วัดสี่สะเกษ		82 (18.8%)	93 (21.3%)	11 (2.5%)	1 (0.2%)
4. วัดศรีเมือง		40 (37%)	58 (53.7%)	10 (9.3%)	-
5. หอพระแก้ว		46 (10.6%)	52 (11.9%)	9 (2.1%)	2 (0.5%)
6. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ		26 (21.8%)	59 (49.6%)	27 (22.7%)	7 (5.9%)
7. พิพิธภัณฑ์โบราณคดี		15 (31.9%)	23 (48.9%)	8 (17%)	1 (2.1%)
8. บึงไฟพญานาค		20 (40.8%)	22 (44.9%)	4 (8.2%)	3 (6.1%)
9. ทักษิณภาพริมฝั่งโขง / พระอาทิตย์ตก		151 (55.3%)	96 (35.2%)	24 (8.8%)	2 (0.7%)
10. วัดเชียงครวญ		45 (42.1%)	48 (44.9%)	11 (10.3%)	3 (2.8%)
11. สวนวัฒนธรรมบรรดาชนเผ่า		13 (24.1%)	24 (44.4%)	12 (22.2%)	5 (9.3%)
12. ตลาดเช้า		56 (22%)	144 (56.5%)	47 (18.4%)	8 (3.1%)
13. ตลาดแลง		21 (29.5%)	56 (53.3%)	17 (16.2%)	1 (1%)
14. ร้านปลอดภาษีและสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว		21 (22.3%)	36 (38.3%)	27 (28.7%)	10 (10.6%)
15. งานฝีมือ / ร้านจำหน่ายของที่ระลึก / ร้านค้าต่างๆ		45 (25.9%)	90 (51.7%)	35 (20.1%)	4(2.3%)
16. วิถีผู้คน		135 (54.4%)	98 (39.5%)	12 (4.8%)	3 (1.2%)

ตารางที่ 6.1.2-4 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในเวียงจันทน์ จำนวน 16 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อวัดพระธาตุหลวง ร้อยละ 42.9 คิดเห็นว่าดีเยี่ยม ประตูชัย ร้อยละ 54.0 แสดงความคิดเห็นว่าดี วัดสี่สะเกษ ร้อยละ 21.3 แสดงความคิดเห็นว่าดี วัดศรีเมือง ร้อยละ 53.7 แสดงความคิดเห็นว่าดี หอพระแก้ว ร้อยละ 11.9 แสดงความ

คิดเห็นว่าดี **พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติลาว** ร้อยละ 49.6 แสดงความคิดเห็นว่าดี **พิพิธภัณฑ์ไกสอน พรหมวิหาร** ร้อยละ 48.9 แสดงความคิดเห็นว่าดี **บังไฟพญานาค** ร้อยละ 40.8 แสดงความคิดเห็นว่าดีเยี่ยม **ทัศนียภาพริมฝั่งโขง/การชมพระอาทิตย์ตก** ร้อยละ 55.3 แสดงความคิดเห็นว่าดีเยี่ยม **วัดเชียงครวญ** ร้อยละ 42.1 แสดงความคิดเห็นว่าดีเยี่ยม **สวนวัฒนธรรมบรรดาชนเผ่า** ร้อยละ 44.4 แสดงความคิดเห็นว่าดี **ตลาดเช้า** ร้อยละ 56.5 แสดงความคิดเห็นว่าดี **ตลาดแดง** ร้อยละ 53.3 แสดงความคิดเห็นว่าดี **ร้านค้าปลอดภาษีและสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว** ร้อยละ 38.3 แสดงความคิดเห็นว่าดี **งานฝีมือ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านค้าต่างๆ** ร้อยละ 51.7 แสดงความคิดเห็นว่าดี และ **ด้านวิถีชีวิตผู้คน** ร้อยละ 54.4 แสดงความคิดเห็นว่าดีเยี่ยม

ตารางที่ 6.1.2-5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

ความคิดเห็น คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)
1. ความสะอาด	94 (25.8%)	208 (57.1%)	59 (16.2%)	3 (0.8%)
2. บริการสาธารณะ (อินเตอร์เน็ต, สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตรา)	76 (21.3%)	189 (53.1%)	81 (22.8%)	76 (21.3%)
3. การเข้าถึง	54 (17.3%)	192 (61.3%)	62 (19.8%)	5 (1.6%)
4. การคมนาคมระหว่างเมือง	46 (14.6%)	173 (54.7%)	88 (27.8%)	9 (2.8%)
5. การคมนาคมในเมือง	56 (16.5%)	216 (63.5%)	56 (16.5%)	12 (3.5%)
6. บริษัททัวร์	41 (20.3%)	112 (55.4%)	49 (24.3%)	-
7. ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร นักท่องเที่ยว	31 (16.2%)	98 (51.3%)	48 (25.1%)	14 (7.3%)
8. ที่พักอาศัย	73 (20.5%)	223 (62.6%)	55 (15.4%)	5 (1.4%)
9. ราคาที่พักอาศัย	92 (27.8%)	164 (49.5%)	70 (21.1%)	5 (1.5%)
10. อาหารและเครื่องดื่ม	177 (44.9%)	187 (47.5%)	28 (7.1%)	2 (0.5%)
11. การให้ความบันเทิง	29 (13.2%)	117 (53.4%)	59 (26.9%)	14 (6.4%)
12. กิจกรรมด้านวัฒนธรรม	55 (25.1%)	121 (55.3%)	36 (16.4%)	7 (3.2%)
13. กิจกรรมด้านกีฬา	18 (12.8%)	56 (39.7%)	50 (35.5%)	17 (12.1%)
14. ความเต็มใจในการให้บริการ	82 (34.2%)	127 (52.9%)	29 (12.1%)	2 (0.8%)
15. ความมั่นคงและปลอดภัย	148 (46.8%)	153 (48.4%)	13 (4.1%)	2 (0.6%)
16. ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	37 (16.1%)	156 (67.8%)	34 (14.8%)	3 (1.3%)

ตารางที่ 6.1.2-5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ (ต่อ)

ความคิดเห็น	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)
คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว				
17. สปาและทัวร์เพื่อสุขภาพ	48 (29.3%)	85 (51.8%)	26 (15.9%)	5 (3.0%)
18. การขอวีซ่า	89 (25.1%)	134 (37.9%)	92 (26.0%)	39 (11.0%)

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
คุณเคยไปเที่ยวหนองคายหรือไม่		
- เคย	100	28.7
- ไม่เคย	121	23.8
สถานที่ท่องเที่ยวที่ประทับใจในหนองคายคือที่ใด		
- ที่พักอาศัย / เกสเฮาส์ / โรงแรม	3	0.6
- แม่น้ำโขง	5	1.1
- วัดต่างๆ	12	2.7
- ตลาดอินโดจีน	7	1.6
- สะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว	1	0.2
ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ มีดังนี้		
1. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ ที่พักอาศัย		
- ควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นที่มีประสิทธิภาพ	3	2.2
- ดีมาก	2	1.4
- ดี	38	27.5
- มีข้อมูลมาก	2	1.4
- บริการดี	4	2.9
- พอใช้	1	0.7
- มีบริการรับส่ง – สนามบินจะเป็นประโยชน์มาก	2	1.4

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
- โรงแรม ราคาแพง	1	0.7
- ควรมีห้องที่มีหน้าต่าง	1	0.7
- มีที่พักรวม	3	2.2
- สะอาด	1	0.7
- เกสเฮาส์ ราคาไม่แพง	26	18.8
- ถ้าเฟอร์นิเจอร์ในห้องใหม่ จะดีกว่านี้	1	0.7
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ / ภาษา	2	1.4
- ควรมีที่พัก เกสเฮาส์ / โรงแรม มากกว่านี้	4	2.9
2. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม		
- ดีมาก	11	8.4
- ดี	41	31.1
- มีให้เลือกหลายอย่าง	1	0.8
- บริการดี	8	6.1
- พอใช้	1	0.8
- ราคาแพงมาก	2	1.5
- มีเอกลักษณ์ / ควรมีร้านที่บริการอาหารลาวโดยเฉพาะ	4	3.0
- ควรขยายเวลาเปิดบริการ	3	2.3
- เบียร์ลาวรสชาติดี	3	2.3
3. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่อง การคมนาคม		
- ดี	41	34.7
- มีบริการมากพอ	14	11.9
- ราคาไม่แพง	11	9.3
- ถนนควรดีกว่านี้	5	4.2
- ควรมีข้อมูลการเดินทาง – จากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง	3	2.5
- ราคาแพง / ราคาไม่มาตรฐาน	4	3.4
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ	1	0.8
- สถานีขนส่งอยู่ไกลจากตัวเมือง	2	1.7

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
4. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านสำนักงานท่องเที่ยว		
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ / เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ด้านการท่องเที่ยว	3	4.0
- ดี	42	61.8
- ควรมีเจ้าหน้าที่มากกว่านี้	7	10.3
- ควรมีข้อมูลการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น แผนที่, ข้อมูลแสดงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	10	14.7
5. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านแหล่งท่องเที่ยวในเวียงจันทน์		
- ดี	29	47.5
- สวยงาม	7	11.5
- เป็นเมืองที่น่าสนใจมาก	6	9.8
- ผู้คนอัธยาศัยไมตรีดี	1	1.6
6. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพิธีการเข้าเมือง (Border Control)		
- บริการดี	33	25.6
- ราคาแพง, วิชา	22	17.1
- สะดวก / รวดเร็ว	12	9.3
- มีข้อมูลบริการมาก	2	1.6

ตารางที่ 6.1.2-5 และ 6.1.2-6 เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้ศึกษาได้ให้นักท่องเที่ยวพิจารณาคุณภาพด้านต่างๆ 18 ด้าน โดยให้จัดลำดับ 4 ลำดับ ดังนี้คือ ต้องปรับปรุง พอใช้ ดี และดีเยี่ยม นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้คือ **ด้านความสะดวก** ร้อยละ 57.1 ตอบว่าดี **ด้านบริการสาธารณะ** เช่น อินเทอร์เน็ต, สถานที่แลกเปลี่ยนเงิน เป็นต้น ร้อยละ 53.1 ตอบว่าดี **ด้านการเข้าถึงสินค้าและการบริการ** ร้อยละ 61.3 ตอบว่าดี **ด้านการคมนาคมระหว่างเมือง** ร้อยละ 54.7 ตอบว่าดี **ด้านการคมนาคมในเมือง** ร้อยละ 63.5 ตอบว่าดี **ด้านบริษัทท่องเที่ยว** ร้อยละ 55.4 ตอบว่าดี **ด้านศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารนักท่องเที่ยว** ร้อยละ 51.3 ตอบว่าดี **ด้านที่พักอาศัย** ร้อยละ 62.6 ตอบว่าดี **ด้านราคาที่ที่พัก** ร้อยละ 49.5 ตอบว่าดี **ด้านอาหารและเครื่องดื่ม** ร้อยละ 47.5 ตอบว่าดี **ด้านการให้ความบันเทิง** ร้อยละ 53.4 ตอบว่าดี **ด้านวัฒนธรรม** ร้อยละ 55.3 ตอบว่าดี **ด้านกีฬา** ร้อยละ 39.7 ตอบว่าดี **ด้านความเต็มใจ**

ในการบริการ ร้อยละ 52.9 ตอบว่าดี ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ร้อยละ 48.4 ตอบว่าดี ร้อยละ 46.4 ด้านร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ร้อยละ 67.8 ตอบว่าดี ด้านสปาและทัวร์เพื่อสุขภาพ ร้อยละ 51.8 ตอบว่าดี ด้านการขอวีซ่า (VISA) ร้อยละ 37.9 ตอบว่าดี

การสอบถามนักท่องเที่ยว ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการทราบต่อไปอีกว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว นครหลวงเวียงจันทน์นั้น เคยไปเที่ยวที่หนองคายบ้างหรือไม่ และชื่นชอบอะไรในจังหวัดหนองคาย กับคำถามนี้ พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 28.7 เคยไปเที่ยวจังหวัดหนองคาย ส่วนสิ่งที่ชื่นชอบในจังหวัด หนองคายที่นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นไว้มีดังนี้ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 2.7 ชื่นชอบ วัด / พุทธสถาน ที่อยู่ในจังหวัดหนองคาย ร้อยละ 1.6 ชื่นชอบตลาดอินโดจีน (ท่าเสด็จ) ร้อยละ 1.1 ชื่นชอบ ทัศนียภาพริมแม่น้ำโขง ร้อยละ 0.6 ชื่นชอบ เกสเฮาส์ ที่พักในจังหวัดหนองคาย เช่นที่ มัดหมี่เกสเฮาส์ เป็นต้น

6.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม หน่วยงานราชการ

ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ทั้งหมด 91 หน่วยงาน

6.2.1 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ไทย จำนวน 66 หน่วยงาน

6.2.2 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาว จำนวน 25 หน่วยงาน

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์หน่วยงานราชการในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ใน ประเด็นต่างๆ 4 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 : ข้อมูลหน่วยงาน

1. หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร
2. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง
3. หน่วยงานของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง (โปรดบรรยายละเอียด-ถ้ามี)

ประเด็นที่ 2 : การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง
2. ปัญหา และอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบเห็นในการดำเนินงานมีอย่างไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร
3. ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์ อย่างไรบ้าง
4. กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) ที่ ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

ประเด็นที่ 3 : ผลกระทบจากการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว

1. ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) เป็นอย่างไรบ้าง
2. หลังการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว ท่านเห็นว่ามีผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) อย่างไร
 - 2.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 2.2 ด้านสังคม
 - 2.3 ด้านวัฒนธรรม
 - 2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม
 - 2.5 ด้านอื่นๆ

ประเด็นที่ 4 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สรุปได้ดังนี้

6.2.1 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ไทย

6.2.1.1 หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี
2. เผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่และในจังหวัดหนองคาย
3. ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

6.2.1.2 หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

บริหารจัดการด้านงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์

6.2.1.3 ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย - นครหลวง

เวียงจันทน์อย่างไรบ้าง

1. การของบประมาณในการสนับสนุน บางหน่วยงานไม่บรรจุเป็นแผนพัฒนาอย่าง ชัดเจน เพื่อขอรับการสนับสนุนในระดับสูงต่อไป
2. มีการกระตุ้นให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ประชาชนให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ สืบสานและช่วยกันบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว
3. จัดหาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยตรง มีการปรับปรุงข้อมูล ข่าวสาร ในเว็บไซต์ของจังหวัดและอำเภออย่างต่อเนื่อง

6.2.1.4 กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์)ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณี
2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

6.2.1.5 ผลกระทบจากการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว

- ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคายเป็นอย่างไรบ้าง
ก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จำนวนนักท่องเที่ยวมีน้อยกว่าปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นเพราะการเดินทางไม่สะดวก
- หลังการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว ท่านเห็นว่าผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อ จังหวัดหนองคาย อย่างไร

ด้านเศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจของหนองคายดีขึ้น
- ความเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น เกิดร้านค้า โรงแรมเพิ่มมากขึ้น
- มีการแข่งขันของผู้ประกอบการมากขึ้น

ด้านสังคม

- มีความหลากหลายของคน เกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด

ด้านสิ่งแวดล้อม

- มีคนมากขึ้น สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง
- ชุมชนแออัดขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ไม่มี)

6.2.2 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาว

6.2.2.1. หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

- มีหน้าที่บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยว
- ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว
- นำเอากฎหมาย ข้อกำหนดการท่องเที่ยว มาจัดตั้งเผยแพร่ให้บรรดาหน่วยงานการ ท่องเที่ยวในพื้นที่ทั่วประเทศ ให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด มีสิทธิปกป้องผลประโยชน์ของชาติ ของประชาชน รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

- มีหน้าที่ตรวจตราและคุ้มครองพาหนะทุกชนิดที่รับส่งนักท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์ และทั่วประเทศ (พาหนะของลาวเอง และต่างประเทศ)
- คุ้มครองนักท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน โดยให้ตำรวจท่องเที่ยวเป็นผู้คุ้มครองในการเดินทาง เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรและข้ามถนน

6.2.2.2 หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวแบบใด

- ปรับปรุงการให้บริการแก่ชาวต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็ว
- แนะนำข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว ส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยว
- เปิดกว้างให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวไม่จำกัดประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานการเคารพในอธิปไตยของ สปป. ลาว
- คุ้มครองพาหนะภายในและต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวให้ถูกต้องตามกฎหมายท่องเที่ยว ถ้าหากบริษัทใดทำผิดกฎระเบียบต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย สปป. ลาว
- มีนโยบายแก้ไขปัญหาเอกสารล่าช้า เช่น ในวันเสาร์ อาทิตย์ หน่วยงานรับผิดชอบติดประชุมให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สามารถแก้ไขปัญหาไปก่อน แล้วจึงแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบภายหลัง
- ประเทศชาติมีความสงบปลอดภัยและเพื่อเป็นการทำให้นักท่องเที่ยวมีความไว้วางใจอยากเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวอีก

6.2.2.3 หน่วยงานของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

- ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจกับการเข้ามาเที่ยวในประเทศลาว
- นักท่องเที่ยวไปมาสะดวกมากขึ้น
- โฆษณา หรือประกาศให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงปัญหาที่นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจ ตัวอย่างเช่น คุณมาเที่ยวลาว คุณควรรู้ว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ
- ริเริ่มบางโครงการอนุรักษ์ชีวะนานาพันธุ์ ในแขวงจำปาสัก เมืองอุทุมพอน ซึ่งอาจมีการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน
- สำนักงานประสบความสำเร็จในการสร้างเงื่อนไขความสะดวกให้แก่บริษัทท่องเที่ยว พนักงานนำเที่ยว โดยเฉพาะการผ่าน PASSPORT ที่ด่านชายแดน
- นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศลาวมากขึ้น ทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะ บ้านพัก โรงแรม มีมากขึ้น

6.2.2.4 การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไร

- บริการรวดเร็ว และมีรอยยิ้มมิตรไมตรี
- มีส่วนส่งเสริมผลิตภัณฑ์ลาวให้แก่บรรดานักท่องเที่ยวรู้และเข้าใจ

- อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเวลา เข้า-ออก เมือง และนำเสนอข้อมูลท่องเที่ยวแก่บรรดานักท่องเที่ยว พร้อมด้วยสกัดกั้นกลุ่มคนไม่ดี ที่เอารัดเอาเปรียบ หลอกลวงนักท่องเที่ยว และสกัดกั้นนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาทำผิดระเบียบกฎหมายของลาว

- สนับสนุนแก่สมาคมรถเช่า และอื่นๆ ที่บริการนักท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ พร้อมด้วยการประกันชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

- เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวมากกว่าเดิมและอยู่ได้หลายวัน ทำให้ประชาชนลาวมีรายได้และมีงานทำมากขึ้น มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ทางด้านการบริการ เพื่อสร้างรายได้เข้ารัฐ

6.2.2.5 ปัญหา และอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบเห็นในการดำเนินงาน และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

- เพิ่มพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านประชาสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ
- ปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ควรมีการส่งพนักงาน วิชาการ ไปยกระดับความรู้ในด้านการท่องเที่ยว
- การแจ้ง เข้า-ออก เมืองอยู่ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองใช้เวลานานเกินไป การป้อนข้อมูลท่องเที่ยวประจำด่านยังไม่มี การกำหนดราคาดังไม่แน่นอน เช่น ในช่วงเทศกาลปีใหม่ลาว ออกพรรษานอกจากนั้น ถนนบางสายยังไม่ดีพอ ห้องน้ำตามสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ เป็นต้น
- ยังขาดแหล่งทุนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองไม่มีบริษัทใดรับประกัน และบริการแก่นักท่องเที่ยว
- มีนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งเข้ามาก่อความวุ่นวาย เช่น เข้าพักที่โรงแรมแล้วไม่จ่ายเงิน ใช้เงินปลอม
- สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ทางที่ดีควรมอบให้ตำรวจท่องเที่ยวนครหลวงดูแล เพื่อไม่ให้ยุ่งยากแก่การตรวจสอบ
- นักท่องเที่ยวเข้ามาเยอะ แต่สถานที่การบริการ โดยเฉพาะ โรงแรม บ้านพักไม่เพียงพอ ควรมีการสร้างที่พักเพิ่มขึ้นและให้ได้มาตรฐานตามสากล
- เพิ่มมาตรฐานให้เข้มงวดในการตรวจตราตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามเขตชายแดนเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ร้ายแรง

6.2.2.6 ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์อย่างไร

- การท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม และแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Home stay)
- ควรมีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ให้น่าสนใจมากกว่าเดิม
- ให้ความสำคัญวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของลาว ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ดีกว่าเดิม เพิ่มห้องน้ำ ปรับปรุงภูมิทัศน์ และความสะอาดบริเวณตลาดเช้า สร้างสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

และพักผ่อน สร้างตลาดกลางคืน โดยเฉพาะตลาดอาหาร ตลาดชนเผ่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เดินช้อปปิ้ง เหมือนกับตลาดที่หลวงพระบาง

- ควรจัดงานเฉลิมฉลองในโอกาสต่างๆ เช่น เดินขบวนพาเหรด เป็นต้น
- ต้อนรับด้วยบริการที่จริงใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จากผู้ให้บริการต่างๆ
- เป็นเจ้าหน้าที่ในการรักษาความสะอาด
- ให้อาหาร และรักษาวัฒนธรรมต่างๆ ที่เป็นจุดสนใจของชาวต่างชาติ
- การท่องเที่ยวควรแนะนำให้บริษัทต่างๆ ที่นำนักท่องเที่ยวเข้ามา ต้องคุ้มครอง รู้ที่ไปที่มาในการเข้า-ออก อย่างดี

การเข้า-ออก อย่างดี

- องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติและห้องกรท่องเที่ยวนครหลวงควรศึกษาและรับทราบรายละเอียดของบริษัทที่ต้งขึ้นมาว่ามีการดำเนินงานอย่างไร และในกรณีหลายบริษัทที่ไม่ได้ดำเนินงานเป็นปกติ ควรมีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพราะว่าถ้าหากมีการตรวจตราอย่างเป็นระบบจะเป็นผลดีต่อบรรยากาศของชาติ

- สถานที่จอดรถของนักท่องเที่ยว ถึงขยะและคนรักษาความสะอาดต้องอยู่เป็นประจำ และนอกจากนั้น โดยเฉพาะที่รอรถอยู่ที่ตลาดเช้า ควรจัดให้มีความเป็นระเบียบและสะอาดตลอดเวลา

6.2.2.7 กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรสนับสนุน

- แหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ และวัด
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และสถานที่วัตถุโบราณ
- ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ควรมีไกด์นำเที่ยว และจะเป็นการดีถ้าบรรดาบริษัทต่างๆ มีรถรับ-ส่ง นักท่องเที่ยวเอง แต่สำหรับบริษัทที่นำเอารถของเพื่อนบ้านเข้ามาบริการ ภายในประเทศ ควรตรวจตราดูว่าสมควรหรือไม่

6.2.2.8 ผลกระทบเนื่องจากสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว

- ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่ากรท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์เป็นอย่างไร
 - นักท่องเที่ยวไม่มาก (โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศไทย)
 - ก่อนการสร้างสะพานมิตรภาพ เห็นว่าการท่องเที่ยวชบเซา นักท่องเที่ยวมีน้อย
 - ก่อนที่ยังไม่มีสะพานมิตรภาพ ลาว-ไทย การเดินทางข้ามพรมแดนมีความยุ่งยาก

- ภายหลังมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่ามีผลกระทบของการท่องเที่ยว
ต่อนครหลวงเวียงจันทน์อย่างไร

ด้านเศรษฐกิจ

- ดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้ประชาชนบางส่วนมีรายได้จากนักท่องเที่ยว
- ด้านเศรษฐกิจอยู่ในภาวะสมดุล
- การนำเอารถไทยเข้ามาบริการเอง ทำให้รถลาวขาดรายได้ นอกจากนั้นประเภทยาน้ำมัน
ส่วนมากซื้อมาจากประเทศไทย ทั้งๆ ที่ลาวก็ผลิตได้เช่นกัน

ด้านสังคม

- ทำให้มีการลักลอบค้าขายแรงงานต่างด้าว
- นักท่องเที่ยวค่อนข้างมากกว่าเดิม แต่สถานที่ท่องเที่ยวมีน้อย
- เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก ทำให้สังคมลาวเสื่อมเสีย เกิดโสเภณีตามโรงแรมและ
สถานที่บันเทิง และบางสถานบันเทิงเปิดเกินเวลา
- มีสายสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง (ลาว - ไทย)

ด้านวัฒนธรรม

- นักท่องเที่ยวเข้ามาพร้อมกับการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม ด้านประเพณีอันดีงามของลาว
ยังคงเผยแพร่ไม่มาก ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจวัฒนธรรมลาว สร้างวัฒนธรรมให้เสื่อมเสีย เช่น
การนุ่งเสื้อสายเดี่ยว โชว์สะดือ ใส่ตุ้มหูหลายอัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วัฒนธรรมของลาว
- มีการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติมากขึ้น แต่ยังมีจิตสำนึกรักษาวัฒนธรรมที่ดีงาม
ของชาติไว้

ด้านสิ่งแวดล้อม

- ทุกอย่างยังคงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นตามลำดับ
- ยังไม่มีผลกระทบที่ชัดเจน
- ทำให้แม่น้ำโขงเสียหายด้วยการทิ้งของเสีย ขยะ เศษอาหารลงแม่น้ำ และสภาพภูมิทัศน์เสื่อม
โทรม เนื่องจากการสร้างร้านอาหารตั้งแต่บริเวณท่าวัดจัน ขึ้นไปถึงบ้านขุนตา
- สถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองและนอกเมืองควรได้รับการพัฒนาให้สวยงาม

ข้อเสนอแนะอื่น

- ให้องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ ท่องเที่ยวนครหลวง ท่องเที่ยวแต่ละแขวง ทั่วประเทศ ดำรวจ
ท่องเที่ยวนครหลวงจัดประชุมทุกๆ 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปีต่อครั้ง ให้เป็นเอกภาพในการจัดตั้ง
ปฏิบัติระเบียบหลักการต่างๆ เพราะที่ผ่านมาการปฏิบัติของแต่ละแขวงไม่เหมือนกัน และเพื่อเป็นการ

แลกเปลี่ยนบทเรียนด้วยกัน ด้านดี ด้าน ไม่ดี เพื่อหาวิธีการแก้ไข และอีกปัญหาหนึ่งคือ การเข้า – ออก
ด่านตรวจคนเข้าเมืองพบความยุ่งยากมาก

- เสนอให้มีการจัดงานเพื่อเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชม เช่นการเดินทางชม
พาเหรดในงานต่างๆ ในตอนกลางคืน สถานที่อาจเอาจุดกึ่งกลางของเมือง หรือที่ประจักษ์ให้เป็นที่
เดินทางชม

- ควรเพิ่มการโฆษณา หรือการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

- บรรดาบริษัทต่างๆ ที่นำเอานักท่องเที่ยวเข้ามาด้วยตนเองนั้นควรมีการบริการที่ดีแก่นัก
ท่องเที่ยว เพราะว่ายังมีบางบริษัทเมื่อนำนักท่องเที่ยวเข้ามาแล้วไม่รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

- การคุ้มครอง การตรวจเอกสาร ยังไม่รวดเร็ว เห็นควรให้บรรดาบริษัทให้มีคู่สัญญาเพื่อ
หลีกเลี่ยงการแก่งแย่งลูกค้า

- ทุกๆ ภาคส่วนองค์การจัดตั้งตลอดถึงท้องถิ่น ต้องเอาใจใส่ปฏิบัติพร้อมกัน จึงจะทำให้การ
แก้ไขปัญหาต่างๆ ประสบผลสำเร็จ

- ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมทบทุนกับองค์การสากลเพื่อช่วยเหลือทางด้านวิชาการ
เพื่อดึงเอาวัฒนธรรม ประเพณีของบรรดาชนเผ่าของลาวที่ยังมี เช่น การตีเหล็ก หลอมโลหะ การแต่ง
กาย ทอผ้าแพรวผ้าไหม จักสานรูปทรงของเรือนของแต่ละชนเผ่า การดำรงชีวิต วัตถุเครื่องของเก่าแต่ละ
ยุคสมัย และอื่นๆ ให้อยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจาก ต่างชาติให้เข้ามาเที่ยว
ชม ศึกษาเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ประเทศเราหลายวัน ซึ่งจะให้มีรายรับมากขึ้น

6.3 ข้อมูลจากผู้ประกอบการ

6.3.1 ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการไทย ประเด็นคำถามที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น
4 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2. ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
(ก่อนพ.ศ. 2537)

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว หรือแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จากการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.3.1-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของธุรกิจ		
- ที่พักอาศัย โรงแรม เกสเฮาส์ รีสอร์ท	31	34.4
- ร้านอาหาร เครื่องดื่ม	23	25.6
- ร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก	22	24.5
- บริษัทนำเที่ยว	13	14.4
- ร้านขายเสื้อผ้า	1	1.1
ระยะเวลาของการประกอบการโดยเฉลี่ย 10.7 ปี		

จากตารางที่ 6.3.1-1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ที่ใช้เป็นที่ศึกษานั้น พบว่า ร้อยละ 34.4 ดำเนินกิจการประเภทให้บริการด้านที่พักอาศัย เช่น โรงแรม เกสเฮาส์ และรีสอร์ท ร้อยละ 25.6 ดำเนินกิจการร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ร้อยละ 24.5 เป็นร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก เช่น ร้านจำหน่ายผ้าไหม ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน และร้านขายของฝากประเภท กุนเชียง หมูยอ และร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) ร้อยละ 14.4 ดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยว และร้อยละ 1.1 เป็นกิจการประเภทร้านจำหน่ายเสื้อผ้า ส่วนระยะเวลาในการดำเนินกิจการนั้น เฉลี่ยประมาณ 10.7 ปี

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อนพ.ศ. 2537)

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึง ภาวะการดำเนินงานของผู้ประกอบการในเรื่อง

- 1) รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ
 - 1.1 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ตารางที่ 15)
 - 1.2 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 16)
 - 1.3 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับธุรกิจ ก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว (ตารางที่ 17)
 - 1.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
- 2) การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน
- 3) นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน / ธุรกิจ
- 4) การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ
- 5) การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3.1-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	13	16.7
- 20,000 – 40,000 บาท	19	24.1
- 40,001- 60,000 บาท	9	11.4
- 60,0001-80,000 บาท	3	2.8
- 80,001- 100,000 บาท	6	7.6
- 100,001 บาทขึ้นไป	29	36.9
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 5,000,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 237,355 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	23	28.5
- 20,000 – 40,000 บาท	20	25.3
- 40,001- 60,000 บาท	6	7.5
- 60,0001-80,000 บาท	9	11.3
- 80,001- 100,000 บาท	5	6.3
- 100,001 บาทขึ้นไป	17	21.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,500 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 3,000,000 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 195,331 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	39	49.5
- 20,000 – 40,000 บาท	13	15.4
- 40,001- 60,000 บาท	9	11.4
- 80,001- 100,000 บาท	6	7.6
- 100,001 บาทขึ้นไป	12	15.2

ตารางที่ 6.3.1-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 1,000,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด		
71,006 บาท		

จากตารางที่ 6.3.1-2 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันของผู้ประกอบการ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของผู้ประกอบการนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 100,001 บาทขึ้นไปคิดเป็น ร้อยละ 36.9 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,000 - 40,000 บาท ร้อยละ 24.1 และร้อยละ 16.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,000 บาท สูงสุดคือ 5,000,000 บาท โดยรวมแล้วรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมดคือ 237,355 บาท

ด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 28.5 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 100,001 บาทขึ้นไปร้อยละ 21.7 ผู้ประกอบการที่มี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,500 บาท สูงสุดคือ 3,000,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 195,331 บาท ด้านกำไรสุทธิต่อเดือน ร้อยละ 49.5 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 15.4 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน 20,000-40,000 บาท และร้อยละ 15.2 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนที่ 100,001 บาท ผู้ประกอบการที่มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,000 บาท สูงสุด คือ 1,000,000 บาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด คือ 71,006 บาท

ตารางที่ 6.3.1-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	50	71.4
- ร้อยละ 1 - 20	48	94.1
- ร้อยละ 21 - 40	3	5.9
รายได้เฉลี่ยลดลง	16	22.9
- ร้อยละ 1 - 20	13	81.2
- ร้อยละ 21 - 40	3	18.8
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	4	5.7

ตารางที่ 6.3.1-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	63	91.3
- ร้อยละ 1 – 20	61	96.8
- ร้อยละ 21 – 40	1	1.6
- ร้อยละ 41 – 60	1	1.6
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง	4	5.8
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่าเดิม	2	2.9
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนจากการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	48	77.4
- ร้อยละ 1 – 20	45	95.8
- ร้อยละ 21 - 40	2	4.3
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	4	5.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	63	91.3
- ร้อยละ 1 – 20	61	96.8
- ร้อยละ 21 – 40	1	1.6
- ร้อยละ 41 – 60	1	1.6
กำไรเฉลี่ยลดลง	13	21.0
ร้อยละ 21 - 40	2	14.2
กำไรเฉลี่ยคงเดิม	1	1.6

จากตารางที่ 6.3.1-3 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรที่เกิดขึ้น ผู้ประกอบการให้คำตอบเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่บอกว่าตนมีรายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรเพิ่มขึ้น กับอีกกลุ่มคือบอกว่า ตนมีรายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรลดลง สรุปได้ดังนี้ ด้านรายได้การดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการร้อยละ 72.6 มีรายได้ลดลง ร้อยละ 23.8 มีรายได้เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และร้อยละ 3.6 ตอบว่ารายได้คงเดิม ผู้ที่ตอบว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 37.0 มีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-40 ร้อยละ 21.1 มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 41-60 และร้อยละ 10.5 มี รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61 ขึ้นไป โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของประชากรกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 35.5

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 64.7 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและร้อยละ 17.6 เกิดจากการที่ผู้ประกอบการมีการปรับปรุงการบริการอื่น ๆ เข้าไปในกิจการเดิมของตนเอง เพื่อให้ลูกค้าได้ใช้บริการอย่างครบถ้วน เช่น บริษัทนำเที่ยว กิจการที่พักอาศัย โรงแรม ก็จะมีบริการ รถยนต์ให้เช่า บริการการทำบัตรผ่านแดน หรือมีการติดต่อทำการค้ากับต่างประเทศ พร้อมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในธุรกิจให้มากขึ้น

ส่วนกลุ่มที่ตอบว่า รายได้เฉลี่ยในการดำเนินธุรกิจปีนี้นี้ลดลงกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 43.4 มีรายได้เฉลี่ยลดลงกว่าปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 26.7 มีรายได้เฉลี่ยลดลงมากกว่าร้อยละ 61 และร้อยละ 23.4 มีรายได้ลดลงร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของผู้ประกอบการกลุ่มนี้ลดลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 32.9

ด้านเหตุผลที่ทำให้รายได้ลดลงนั้น ร้อยละ 39.3 ตอบว่ามีสาเหตุจาก ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมือง (ทั้งนี้เนื่องจากช่วงที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่นั้น เป็นช่วงที่ประเทศไทยอยู่ใน ภาวะการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยคณะกรรมการความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) จึงมีผลทำให้ นักท่องเที่ยว น้อยลง ร้อยละ 26.8 ตอบว่า เพราะนักท่องเที่ยวลดลง และร้อยละ 17.9 ตอบว่า เนื่องจากมีคู่แข่งทาง ธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

ด้านค่าใช้จ่าย เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของธุรกิจท่านกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 74.7 ตอบว่า ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65.0 มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 27.8 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 และร้อยละ 4.5 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 41-60 ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 22.2

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นนั้น ร้อยละ 60.7 ตอบว่า เนื่องจากราคาสินค้า ปีนี้สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ ก็สูงขึ้นด้วย เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าน้ำมัน ค่าขนส่ง ร้อยละ 23.2 ตอบว่า ราคาสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 10.7 ตอบว่า ค่าสาธารณูปโภค และภาษีสูงขึ้น

กลุ่มที่ตอบว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาแล้วมีค่าใช้จ่าย น้อยลงนั้น ร้อยละ 66.7 ตอบว่า ค่าใช้จ่ายน้อยลงประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 16.7 ค่าใช้จ่ายน้อยลง ร้อยละ 21-60 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายน้อยลงจากปีที่แล้วประมาณร้อยละ 32.5 เหตุผลที่ค่าใช้จ่ายในปีนี้น้อยลงเนื่องจาก นักท่องเที่ยว น้อยลง ผู้ประกอบการจึงปรับการลงทุนในธุรกิจ ให้ลดลง จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจน้อยลงตามไปด้วย กลุ่มนี้เป็นการดำเนินธุรกิจประเภท ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือน ในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 76.3 ตอบว่า กำไรลดลง ร้อยละ 22.4 ตอบว่า กำไรเพิ่มขึ้น ผู้ที่ตอบว่า กำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 58.8 มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 23.6 มีกำไรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 และร้อยละ 17.6 มีผลกำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 41-60 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2

เหตุผลที่ทำให้ผู้ประกอบการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 69.2 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 23.1 ตอบว่า มีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาด เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ขึ้น และร้อยละ 7.7 ตอบว่าเนื่องจากการทำการค้ากับต่างประเทศ (สปป.ลาว)

ส่วนผู้ที่ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 42.9 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 32.2 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยลดลง ร้อยละ 21-40 ร้อยละ 19.7 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 41-60 ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 30.9 โดยได้บอกเหตุผลที่ทำให้ผลกำไรลดลงดังนี้ ร้อยละ 24.5 ตอบว่ามีคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20.8 ตอบว่านักท่องเที่ยวลดลงร้อยละ 18.9 ตอบว่าเพราะมีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคสูงขึ้น และร้อยละ 17.0 ตอบว่าราคาสินค้าในปัจจุบันสูงกว่าปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 6.3.1-4 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	44	90.8
- ร้อยละ 1 – 20	40	88.0
- ร้อยละ 21 – 40	3	6.9
- ร้อยละ 41 – 60	1	2.3
รายได้เฉลี่ยลดลง	4	8.0
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	2	4.0
เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	39	97.3
- ร้อยละ 1 – 20	36	84.8
- ร้อยละ 21 - 40	1	2.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง	5	10.9
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่าเดิม	2	4.3
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	37	93.7
- ร้อยละ 1 – 20	36	82.2
- ร้อยละ 21 - 40	1	2.7

จากตารางที่ 6.3.1-4 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว สรุปได้ดังนี้ ด้านรายได้ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว ผู้ประกอบการร้อยละ 60.8 ตอบว่ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้น โดยมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ดังนี้ ร้อยละ 51.7 มีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 1-20 ร้อยละ 25.6 มีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 61 ขึ้นไป และร้อยละ 19.3 มีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 21-40 สรุปแล้วผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นประมาณ ร้อยละ 39.1

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันสูงกว่าช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ร้อยละ 55.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจาก การเดินทางข้ามประเทศสะดวกขึ้น ร้อยละ 27.6 ตอบว่า เนื่องจาก จำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น และร้อยละ 10.3 ตอบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวชมได้ ทั้งที่หนองคาย และสามารถข้ามไปเที่ยวที่ สปป.ลาวได้โดยสะดวก

ผู้ประกอบการจำนวนร้อยละ 37.3 ที่ตอบว่า รายได้เฉลี่ยในปัจจุบันน้อยกว่าช่วงก่อนมี สะพานมิตรภาพไทย-ลาวนั้น โดยมีรายได้ลดลงดังนี้ ร้อยละ 29.5 มีรายได้ลดลงร้อยละ 1-20 ร้อยละ 53.0 มีรายได้ลดลงร้อยละ 21-40 และร้อยละ 17.7 มีรายได้ลดลงร้อยละ 41-60 โดยสรุปแล้ว ผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 30.2

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยในปัจจุบันลดลงกว่าช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว เนื่องจาก ผู้ประกอบการร้อยละ 12.5 ตอบว่าเพราะจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยลง นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านเข้าไป ประเทศลาวได้สะดวกมากขึ้น จึงข้ามไปเที่ยวที่ลาวมากกว่าจะเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย ร้อยละ 29.2 ตอบว่าเกิดจากภาวะเศรษฐกิจ การเมือง ร้อยละ 33.3 ตอบว่าเพราะจำนวนคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16.7 ตอบว่าเพราะราคาสินค้าสูงขึ้น และร้อยละ 8.3 ตอบว่าเพราะค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค และค่าแรงคนงานเพิ่มขึ้น

ด้านรายจ่าย ผู้ประกอบการร้อยละ 81.3 มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16.7 ค่าใช้จ่ายลดลง และ ค่าใช้จ่ายคงที่ร้อยละ 2.1 ผู้ประกอบการร้อยละ 32.4 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 37.8 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 ร้อยละ 13.5 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 41-60 และ ร้อยละ 16.2 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 61 ขึ้นไป โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการร้อยละ 63.9 ให้ความเห็นว่า เกิดจาก ค่าสาธารณูปโภค ภาษี และค่าขนส่งสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 22.2 ตอบว่าเพราะราคาสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 11.1 ตอบว่าค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และร้อยละ 2.8 ตอบว่า มีการจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น แต่มี ผู้ประกอบการร้อยละ 16.7 ให้ความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายปัจจุบันลดลงกว่าก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว โดยที่ปัจจุบันค่าใช้จ่ายลดลงกว่าแต่ก่อน ร้อยละ 57.2 ที่มีค่าใช้จ่ายลดลงประมาณร้อยละ 21-40 ร้อยละ 42.9 มีค่าใช้จ่ายลดลงประมาณร้อยละ 1-20 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง ร้อยละ 26.4 เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายลดลงนั้น ร้อยละ 66.7 ให้ความเห็นว่า เกิดจากจำนวนลูกค้าน้อยลง

การลงทุนในธุรกิจจึงต้องปรับลดลง และร้อยละ 33.4 ตอบว่า เพราะรายได้มีน้อยลง จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับรายได้

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว นั้น ร้อยละ 61.9 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันมีน้อยลง ร้อยละ 38.1 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยสูงขึ้น โดยที่ร้อยละ 60.0 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณร้อยละ 1-20 และร้อยละ 40.0 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีกำไรเฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นประมาณร้อยละ 23.2

ตารางที่ 6.3.1-5 สรุปผลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	การดำเนินธุรกิจปีที่ผ่านมา	การดำเนินธุรกิจก่อนเปิดใช้สะพาน
1. รายได้สุทธิ - รายได้เฉลี่ย 237,355 บาท	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.5 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 32.9	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.1 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 30.2
2. ค่าใช้จ่ายสุทธิ - ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 195,331 บาท	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงร้อยละ 32.5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงร้อยละ 26.4
3. กำไรสุทธิ - กำไรสุทธิต่อเดือน 71,006 บาท	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 30.9	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.4 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 27.8

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ประกอบการประเมินสภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ใน 9 ประเด็นต่อไปนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ
3. การแข่งขันทางธุรกิจ
4. ความสะดวกในการคมนาคม
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว
7. จำนวนผู้ประกอบการ

8. แหล่งเงินทุน

9. การสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.1-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว			
- น้อย	37.5	22.1	50.0
- ปานกลาง	37.5	60.5	28.3
- มาก	25.0	17.4	21.7
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ			
- น้อย	4.2	9.7	82.1
- ปานกลาง	18.1	48.6	10.7
- มาก	77.8	403.	7.1
3. การแข่งขันทางธุรกิจ			
- น้อย	2.3	7.3	63.3
- ปานกลาง	9.2	54.9	31.7
- มาก	88.5	37.8	5.0
4. ความสะดวกในการคมนาคม			
- น้อย	20.5	22.1	49.2
- ปานกลาง	25.0	41.9	27.9
- มาก	54.0	36.0	23.0
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ			
- น้อย	25.3	19.5	45.0
- ปานกลาง	42.2	56.1	33.3
- มาก	32.5	24.4	21.7
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว			
- น้อย	19.0	18.3	45.0
- ปานกลาง	38.1	58.5	41.7
- มาก	42.9	23.2	13.3

ตารางที่ 6.3.1-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิด ใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ต่อ)

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
7. จำนวนผู้ประกอบการ			
- น้อย	2.3	9.5	70.5
- ปานกลาง	14.0	52.4	23.0
- มาก	83.7	38.1	6.6
8. แหล่งเงินทุน			
- น้อย	35.4	31.6	46.7
- ปานกลาง	34.2	55.7	35.0
- มาก	30.0	12.7	18.3
9. การสนับสนุนจากภาครัฐ			
- น้อย	57.1	51.2	59.3
- ปานกลาง	21.4	25.2	13.6
- มาก	21.4	23.2	27.1

จากตารางที่ 6.3.1-6 ซึ่งให้เห็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวม ดังนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีปัญหาในระดับน้อยจนถึงปานกลาง ในปีที่ผ่านมา มีปัญหา ระดับปานกลาง ก่อนเปิดใช้สะพานมีปัญหาน้อย
2. สินค้าเลียนแบบ ปัจจุบันเป็นปัญหาต่อการดำเนินธุรกิจในระดับมาก ในปีที่ผ่านมา อยู่ในระดับปานกลาง และช่วงก่อนเปิดสะพานมีปัญหาน้อย
3. การแข่งขันทางธุรกิจ ในปัจจุบันมีการแข่งขันทางธุรกิจมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ช่วงก่อนเปิดสะพานการแข่งขันทางธุรกิจมีน้อย
4. ความสะดวกในการคมนาคม ในปัจจุบันมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานความสะดวกในการคมนาคมมีน้อย
5. ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการ ปัจจุบันและปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการมีน้อย
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีบรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานบรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวมีน้อย
7. จำนวนผู้ประกอบการ ปัจจุบันจำนวนผู้ประกอบการมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานจำนวนผู้ประกอบการมีน้อย

8. แหล่งเงินทุน ในปัจจุบันปัญหาด้านแหล่งเงินทุนมีน้อย ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานปัญหาด้านแหล่งเงินทุนมีน้อย

9. การสนับสนุนจากภาครัฐ นับตั้งแต่ก่อนเปิดสะพาน จนกระทั่งปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย

กล่าวโดยสรุปแล้ว เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก แต่หากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แล้วนั้น จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในหลาย ประเด็นคือ

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
2. เรื่องสินค้าเลียนแบบ
3. การแข่งขันทางธุรกิจ
4. ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการ
5. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว
6. จำนวนผู้ประกอบการ

ในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต่างประสบกับปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้ว และปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันค่อนข้างมาก การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว หรือ การแข่งขันทางธุรกิจที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต่างต้องหาหนทาง เพื่อให้กิจการของตนดำรงอยู่ได้นั้นคือ ผู้ประกอบการจะต้องมีการดำเนินการด้านการตลาด และมีการพัฒนาปรับปรุงหน่วยงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ยังพบว่า มีผู้ประกอบการบางคนที่ ไม่มีแผนการดำเนินการด้านการตลาด หรือยังไม่มีแผนการพัฒนาหน่วยงานในปัจจุบัน ในตารางที่ 6.3.1-7 จะเป็นการแสดงข้อมูลด้านการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

ตารางที่ 6.3.1-7 แสดงข้อมูลด้านดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

ข้อมูลด้านการดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
- การบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า	12	17.6
- การร่วมมือกันในกลุ่ม	4	5.9
- ลูกค้าบอกต่อกัน	4	5.9
- เพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา	3	4.4
- จัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า	3	4.4
- โฆษณาผ่านสื่อท้องถิ่น	2	2.9
- เพิ่ม/ปรับปรุงสินค้าและผลิตภัณฑ์	2	2.9
- ประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงานราชการ	2	2.9
- แจกนามบัตร	1	1.5
- ใช้หลายวิธีร่วมกัน	33	48.5

จากตารางที่ 6.3.1-7 การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.5 ใช้หลาย ๆ วิธีเพื่อเป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ เป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อ ๆ กันไป มีการจัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา การบริการที่ดี การร่วมมือกันในกลุ่ม เช่น การร่วมมือระหว่างบริษัททัวร์ ร้านอาหาร และที่พักอาศัย นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์ เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เคเบิลทีวี สถานีวิทยุ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา ตลอดจน การจัดโปรแกรมพิเศษแก่ลูกค้า ใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านทางหน่วยงานราชการ เช่น ลงโฆษณาใน web site จังหวัด / อำเภอ / ททท. มีการปรับปรุงสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น หลากหลายมากขึ้น และ ใช้วิธีแจกนามบัตรให้กับลูกค้า ผู้สนใจ

นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน

ตารางที่ 6.3.1-8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน

นโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
- การปรับปรุงทัศนียภาพ	8	11.9
- การปรับปรุงด้านการบริการ	6	9.0
- การประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน	5	7.5
- การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน	3	4.5
- การรักษาเอกลักษณ์ท้องถิ่น	1	1.5
- การประชาสัมพันธ์	1	1.5
- ใช้หลายวิธีร่วมกัน	43	64.2

เนื่องจากประชากรกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคั้งนี้ ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจด้านที่พักอาศัย การดำเนินนโยบายเพื่อการพัฒนาหน่วยงาน ร้อยละ 64.2 จึงมุ่งเน้นไปที่ การปรับปรุง ทัศนียภาพของหน่วยงานให้เรียบร้อย สวยงาม เน้นการบริการให้เป็นที่พึงพอใจแก่ลูกค้า โดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ลูกค้าเพิ่มขึ้น เน้นด้านการปรับปรุงทัศนียภาพ เน้นด้านการบริการ มีการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน พัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงาน โดยการส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ เน้นที่การรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอีสาน และการประชาสัมพันธ์

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.1-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐหรือไม่		
- เคย	45	78.9
- ไม่เคย	12	21.1
เคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใดบ้าง		
- ททท.	17	41.5
- สาธารณสุขจังหวัด	3	7.3
- พัฒนาชุมชน /อบจ/อบต/เทศบาล/แรงงานจังหวัด	21	51.1

ตารางที่ 6.3.1-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยติดต่อประสานงาน หรือเคยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ หน่วยงานที่ผู้ประกอบการเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนนั้น ส่วนใหญ่ เคยติดต่อกับหลาย ๆ หน่วยงาน เช่น ทาง ททท. พัฒนาชุมชน /อบจ/อบต/เทศบาล/แรงงานจังหวัด เป็นต้น

การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ตารางที่ 6.3.1-10 แสดงข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

การประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนอย่างไร		
- จากการพูดคุยกับลูกค้า	10	27.0
- การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน	5	13.5
- การประเมินผลรายรับ-รายจ่ายแต่ละเดือน	7	18.9
- การประชาสัมพันธ์	4	10.8
- ใช้หลายแนวทางในการดำเนินงาน	11	29.7

จากตารางที่ 6.3.1-10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทาง การพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนในหลาย ๆ วิธี เช่น จาก การพูดคุยกับลูกค้า การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการ ใช้การพูดคุยกับลูกค้าเพื่อสอบถามความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการของตน มีการประเมินผลรายรับ-รายจ่าย ในแต่ละเดือน มีการประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน และ ใช้การประชาสัมพันธ์

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นคำถามส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของทั้ง 2 ประเทศ ว่าควรเป็นอย่างไร ส่วนนี้ได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้งหมด 3 ประเด็น คือ

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน จากแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

- ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวน้อยลง การท่องเที่ยวยังน้อยและไม่กระจายตัว นักท่องเที่ยวบางกลุ่มหรือบางคนเลือกเดินทางไปเที่ยวเฉพาะที่ใดที่หนึ่ง เช่น เลือกไปเที่ยวที่ลาว สามารถเดินทางไปได้หลายทาง โดยไม่ต้องมาทางหนองคายก็ได้

- ปัญหาเรื่องขั้นตอนการผ่านแดนยังล่าช้า
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง ยังไม่สามารถสร้างจุดเด่นทางการท่องเที่ยวได้
- จังหวัดหนองคาย กิจกรรมการท่องเที่ยวยังเงียบเหงา
- ยังไม่มีภาคส่วนใดมาจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี
- ควรมีความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง ไทย - ลาว
- นักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยลง เพราะ จังหวัดหนองคาย ไม่มีมาตรฐานในการให้บริการ
- กิจกรรมทางการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ ดี เพราะ เวียงจันทน์มีร้านค้าปลอดภาษี

Duty Free มีงานแกะสลัก, เสื้อผ้า ฝีมือดีกว่าไทย

- ดีขึ้น แต่ในช่วงปี 2549 ครึ่งปีหลังซบเซา เพราะเหตุผลทางการเมือง
- ค่อนข้างดี แต่ยังมีรูปแบบไม่มากนัก

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

2.1. ด้านการประชาสัมพันธ์

- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มากขึ้นเพิ่มการประชาสัมพันธ์จังหวัดให้มากขึ้น นำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง
- ควรปรับปรุงด้านข้อมูลข่าวสาร และการบริการการท่องเที่ยว

- การจัดงานประเพณีท้องถิ่นประจำเดือน เพื่อให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- เห็นควรให้มีเพิ่มขึ้น โดยให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดที่ประจำตลอดอย่าให้หนองคายเป็นแค่ทางผ่าน พัฒนาตลาดท่าเสด็จให้เป็นตลาดเสรี อาจจะส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยจัดเป็น แพคเกจ ทัวร์ (packet tour)
- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวร่วมกับ ททท. ให้มากขึ้น เช่น จัดการแข่งขันกีฬา หรือพัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

2.2. การควบคุมดูแล

- มีการควบคุมดูแลบริษัททัวร์ที่ผิดกฎหมาย
- ส่งเสริมเรื่องมัคคุเทศก์บัตรทอง
- เพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น ในเวลากลางคืน
- แก้ไขปัญหาโศกณิกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

2.3. ด้านการคมนาคม

- ควบคุมดูแลเกี่ยวกับราคาค่าโดยสาร โดยเฉพาะค่ารถสามล้อเครื่องที่แพงเกินควร
- ควรปรับปรุงด้านการคมนาคม ถนนหนทาง
- ควบคุมการเดินรถให้ตรงตามเวลา

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นประเพณีท้องถิ่นอีสาน เช่น ควรจัดให้มีศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด / วัดวาอาราม
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงนิเวศน์ เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชนบท
- ส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวแม่น้ำโขง โดยความร่วมมือระหว่าง 2 ประเทศ
- จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างไทย-ลาว เช่น วิ่ง/ปั่นจักรยาน ข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว การแข่งเรือประเพณี
- จัดงานที่เป็นงานประเพณี เช่น การแข่งขันวิ่งมาราธอน หรือจัดงานให้ยิ่งใหญ่ อย่างงานพิชิตสวนโลก เพื่อให้จังหวัดเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ทางจังหวัดควรพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง
- การจัดอบรม ควรจัดอบรมระดับผู้บริหารมากกว่า เพราะเด็กฝึกงานไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ

- ข้าราชการบางกลุ่ม จัดทัวร์เดือนเดียวเอง
- บริษัททัวร์ที่หนองคาย ไม่มีการประสานงานกัน ต่างคนต่างทำ จึงควรมีการประสานกัน
- การโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยนำเสนอข้อมูลที่ทันสมัย
- ทางกรมควรกำกับดูแลการนำรถส่วนตัวจากฝั่งลาวเข้าประเทศไทย ควรจำกัดกิโลเมตร และไม่ควรขับระยะทางเกิน จ.อุดรธานี
- ผู้ประกอบการที่พักบางรายเอาเปรียบนักท่องเที่ยวเช่นจ่ายค่านายหน้า (commission) ให้กับรถสามล้อรับจ้างที่ส่งแขกให้แต่ผลักภาระค่าใช้จ่ายนั้นกับนักท่องเที่ยวโดยคิดเพิ่มจากราคาห้องพักปกติ
- ควรมีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่สถานีรถไฟ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจของจังหวัดหนองคาย
- กิจกรรมการแข่งขันเรือ ควรทำให้คึกคัก เส้นทางยาวขึ้น ไม่เหมือนแต่ก่อน
- ปัจจุบันหนองคายถือเป็นเมืองเงียบ
- ขั้นตอนการทำวีซ่าของฝั่งไทย ยังมีปัญหา
- อยากให้มี entry visa ร่วมกันระหว่าง ไทย-ลาว-เวียดนาม
- สำหรับธุรกิจร้านอาหาร ควรควบคุมการรับรองคุณภาพให้มีมาตรฐาน ไม่ควรเน้นปริมาณ เช่น การออกป้ายรับประกันความสะอาด อร่อย มีให้เห็นทั่วไป แม้แต่ร้านอาหารตามริมทาง
- ปรับปรุงการคมนาคม ถนน ให้ดีขึ้น
- ดูแลใส่ใจด้านความสะอาดให้มากขึ้น
- ควรเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีความจริงใจในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
- มีการท่องเที่ยวครบวงจรทั้งกลางวัน และกลางคืน
- มีการร่วมมือกันทั้ง 2 ประเทศ

6.3.2 ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการในนครหลวงเวียงจันทน์ จากการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.3.2-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของธุรกิจ		
- ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	29	35.8
- ที่พักอาศัย โรงแรม เกสเฮาส์ รีสอร์ท	25	30.9
- ร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก	17	21.0
- บริษัทนำเที่ยว	7	8.6
- บริษัทต่างประเทศ	3	3.7
ระยะเวลาของการประกอบการโดยเฉลี่ย 9.9 ปี		

จากตารางที่ 6.3.2-1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ที่ใช้เป็นกรณีศึกษานั้น พบว่า ร้อยละ 35.8 ดำเนินกิจการร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ร้อยละ 30.9 ดำเนินกิจการประเภทให้บริการด้านที่พักอาศัย เช่น โรงแรม เกสเฮาส์ และรีสอร์ท ร้อยละ เป็นร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก เช่น ร้านจำหน่ายผ้าไหม ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน ร้อยละ 8.6 ดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยว และร้อยละ 3.7 เป็นบริษัทต่างประเทศระยะเวลาในการดำเนินกิจการนั้น เฉลี่ยประมาณ 9.9 ปี

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อนพ.ศ. 2537)

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึง ภาวะการดำเนินงานดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในเรื่อง

- 1) รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ
 - 1.1 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน
 - 1.2 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
 - 1.3 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับธุรกิจก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว
 - 1.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
- 2) การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน
- 3) นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน / ธุรกิจ
- 4) การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ
- 5) การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3.2-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- 1,000,001-10,000,000 กีบ	27	40.2
- 10,000,001-20,000,000 กีบ	11	16.4
- 20,000,001-40,000,000 กีบ	15	22.3
- 40,000,001-60,000,000 กีบ	3	4.5
- 60,000,001-80,000,000 กีบ	5	7.5
- 80,000,001-100,000,000 กีบ	6	9.0
- 100,000,001 กีบขึ้นไป	1	1.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,200,000 กีบ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 175,900,000 กีบ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 33,491,944 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- 1,000,001-10,000,000 กีบ	30	45.4
- 10,000,001-20,000,000 กีบ	15	22.7
- 20,000,001-40,000,000 กีบ	8	12.1
- 40,000,001-60,000,000 กีบ	3	4.5
- 60,000,001-80,000,000 กีบ	3	4.5
- 80,000,001-100,000,000 กีบ	2	3.0
- 100,000,001 กีบขึ้นไป	5	7.5
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,5000,000 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 2600,000,000 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 65,307,851 กีบ		

ตารางที่ 6.3.2-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	12	21.7
- 1,000,001-10,000,000 บาท	37	67.1
- 10,000,001-20,000,000 บาท	5	9.1
- 20,000,001-40,000,000 บาท	1	1.8
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 60,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 30,000,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 4,847,191 บาท		

จากตารางที่ 6.3.2-2 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ของผู้ประกอบการ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของผู้ประกอบการนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 1,000,001-10,000,000 บาท ไปคิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,000,001-40,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3 และร้อยละ 16.4 มีรายได้ที่ 10,000,001-20,000,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,200,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 175,900,000 บาท โดยรวมแล้วรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 33,491,944 บาท

ด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 45.4 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 1,000,001-10,000,000 บาท รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,000,001-20,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.7 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,000,001-40,000,000 บาท ร้อยละ 12.1 ผู้ประกอบการที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,500,000 บาท สูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 2600,000,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 65,307,851 บาท

ด้านกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือน ร้อยละ 67.1 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน 1,000,001-10,000,000 บาท ร้อยละ 21.7 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนต่ำกว่า 1 ล้านบาท และร้อยละ 9.1 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนที่ 10,000,001-20,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 60,000 บาท สูงสุด คือ 30,000,000 บาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด คือ 4,847,191 บาท

ตารางที่ 6.1.2-5 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ (ต่อ)

ความคิดเห็น	ดีเยี่ยม (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ต้องปรับปรุง (%)
คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว				
17. สปาและทัวร์เพื่อสุขภาพ	48 (29.3%)	85 (51.8%)	26 (15.9%)	5 (3.0%)
18. การขอวีซ่า	89 (25.1%)	134 (37.9%)	92 (26.0%)	39 (11.0%)

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
คุณเคยไปเที่ยวหนองคายหรือไม่		
- เคย	100	28.7
- ไม่เคย	121	23.8
สถานที่ท่องเที่ยวที่ประทับใจในหนองคายคือที่ใด		
- ที่พักอาศัย / เกสเฮาส์ / โรงแรม	3	0.6
- แม่น้ำโขง	5	1.1
- วัดต่างๆ	12	2.7
- ตลาดอินโดจีน	7	1.6
- สะพานมิตรภาพ ไทย - ลาว	1	0.2
ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ มีดังนี้		
1. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ ที่พักอาศัย		
- ควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นที่มีประสิทธิภาพ	3	2.2
- ดีมาก	2	1.4
- ดี	38	27.5
- มีข้อมูลมาก	2	1.4
- บริการดี	4	2.9
- พอใช้	1	0.7
- มีบริการรับส่ง – สนามบินจะเป็นประโยชน์มาก	2	1.4

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
- โรงแรม ราคาแพง	1	0.7
- ควรมีห้องที่มีหน้าต่าง	1	0.7
- มีที่พักรวม	3	2.2
- สะอาด	1	0.7
- เกสเฮาส์ ราคาไม่แพง	26	18.8
- ถ้าเฟอร์นิเจอร์ในห้องใหม่ จะดีกว่านี้	1	0.7
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ / ภาษา	2	1.4
- ควรมีที่พัก เกสเฮาส์ / โรงแรม มากกว่านี้	4	2.9
2. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม		
- ดีมาก	11	8.4
- ดี	41	31.1
- มีให้เลือกหลายอย่าง	1	0.8
- บริการดี	8	6.1
- พอใช้	1	0.8
- ราคาแพงมาก	2	1.5
- มีเอกลักษณ์ / ควรมีร้านที่บริการอาหารลาวโดยเฉพาะ	4	3.0
- ควรขยายเวลาเปิดบริการ	3	2.3
- เบียร์ลาวรสชาติดี	3	2.3
3. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่อง การคมนาคม		
- ดี	41	34.7
- มีบริการมากพอ	14	11.9
- ราคาไม่แพง	11	9.3
- ถนนควรดีกว่านี้	5	4.2
- ควรมีข้อมูลการเดินทาง – จากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง	3	2.5
- ราคาแพง / ราคาไม่มาตรฐาน	4	3.4
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ	1	0.8
- สถานีขนส่งอยู่ไกลจากตัวเมือง	2	1.7

ตารางที่ 6.1.2-6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
4. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านสำนักงานท่องเที่ยว		
- ควรปรับปรุงด้านการบริการ / เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ด้านการท่องเที่ยว	3	4.0
- ดี	42	61.8
- ควรมีเจ้าหน้าที่มากกว่านี้	7	10.3
- ควรมีข้อมูลการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น แผนที่, ข้อมูลแสดงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	10	14.7
5. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านแหล่งท่องเที่ยวในเวียงจันทน์		
- ดี	29	47.5
- สวยงาม	7	11.5
- เป็นเมืองที่น่าสนใจมาก	6	9.8
- ผู้คนอัธยาศัยไมตรีดี	1	1.6
6. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพิธีการเข้าเมือง (Border Control)		
- บริการดี	33	25.6
- ราคาแพง, วิชา	22	17.1
- สะดวก / รวดเร็ว	12	9.3
- มีข้อมูลบริการมาก	2	1.6

ตารางที่ 6.1.2-5 และ 6.1.2-6 เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้ศึกษาได้ให้นักท่องเที่ยวพิจารณาคุณภาพด้านต่างๆ 18 ด้าน โดยให้จัดลำดับ 4 ลำดับ ดังนี้คือ ต้องปรับปรุง พอใช้ ดี และดีเยี่ยม นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้คือ **ด้านความสะดวก** ร้อยละ 57.1 ตอบว่าดี **ด้านบริการสาธารณะ** เช่น อินเทอร์เน็ต, สถานที่แลกเปลี่ยนเงิน เป็นต้น ร้อยละ 53.1 ตอบว่าดี **ด้านการเข้าถึงสินค้าและการบริการ** ร้อยละ 61.3 ตอบว่าดี **ด้านการคมนาคมระหว่างเมือง** ร้อยละ 54.7 ตอบว่าดี **ด้านการคมนาคมในเมือง** ร้อยละ 63.5 ตอบว่าดี **ด้านบริษัทท่องเที่ยว** ร้อยละ 55.4 ตอบว่าดี **ด้านศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารนักท่องเที่ยว** ร้อยละ 51.3 ตอบว่าดี **ด้านที่พักอาศัย** ร้อยละ 62.6 ตอบว่าดี **ด้านราคาที่ที่พัก** ร้อยละ 49.5 ตอบว่าดี **ด้านอาหารและเครื่องดื่ม** ร้อยละ 47.5 ตอบว่าดี **ด้านการให้ความบันเทิง** ร้อยละ 53.4 ตอบว่าดี **ด้านวัฒนธรรม** ร้อยละ 55.3 ตอบว่าดี **ด้านกีฬา** ร้อยละ 39.7 ตอบว่าดี **ด้านความเต็มใจ**

ในการบริการ ร้อยละ 52.9 ตอบว่าดี ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ร้อยละ 48.4 ตอบว่าดี ร้อยละ 46.4 ด้านร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ร้อยละ 67.8 ตอบว่าดี ด้านสปาและทัวร์เพื่อสุขภาพ ร้อยละ 51.8 ตอบว่าดี ด้านการขอวีซ่า (VISA) ร้อยละ 37.9 ตอบว่าดี

การสอบถามนักท่องเที่ยว ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการทราบต่อไปอีกว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์นั้น เคยไปเที่ยวที่หนองคายบ้างหรือไม่ และชื่นชอบอะไรในจังหวัดหนองคายกับคำถามนี้ พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 28.7 เคยไปเที่ยวจังหวัดหนองคาย ส่วนสิ่งที่ชื่นชอบในจังหวัดหนองคายที่นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นไว้มีดังนี้ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 2.7 ชื่นชอบ วัด / พุทธสถาน ที่อยู่ในจังหวัดหนองคาย ร้อยละ 1.6 ชื่นชอบตลาดอินโดจีน (ท่าเสด็จ) ร้อยละ 1.1 ชื่นชอบทัศนียภาพริมแม่น้ำโขง ร้อยละ 0.6 ชื่นชอบ เกสเฮาส์ ที่พักในจังหวัดหนองคาย เช่นที่ มัดหมี่เกสเฮาส์ เป็นต้น

6.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม หน่วยงานราชการ

ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ทั้งหมด 91 หน่วยงาน

6.2.1 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ไทย จำนวน 66 หน่วยงาน

6.2.2 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาว จำนวน 25 หน่วยงาน

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์หน่วยงานราชการในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในประเด็นต่างๆ 4 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 : ข้อมูลหน่วยงาน

1. หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร
2. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง
3. หน่วยงานของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง (โปรดบรรยายละเอียด-ถ้ามี)

ประเด็นที่ 2 : การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง
2. ปัญหา และอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบเห็นในการดำเนินงานมีอย่างไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร
3. ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์อย่างไรบ้าง
4. กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

ประเด็นที่ 3 : ผลกระทบจากการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว

1. ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) เป็นอย่างไรบ้าง
2. หลังการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว ท่านเห็นว่ามีผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์) อย่างไร
 - 2.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 2.2 ด้านสังคม
 - 2.3 ด้านวัฒนธรรม
 - 2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม
 - 2.5 ด้านอื่นๆ

ประเด็นที่ 4 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สรุปได้ดังนี้

6.2.1 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ไทย

6.2.1.1 หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี
2. เผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่และในจังหวัดหนองคาย
3. ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

6.2.1.2 หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

บริหารจัดการด้านงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์

6.2.1.3 ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย - นครหลวง

เวียงจันทน์อย่างไรบ้าง

1. การของบประมาณในการสนับสนุน บางหน่วยงานไม่บรรจุเป็นแผนพัฒนาอย่าง ชัดเจน เพื่อขอรับการสนับสนุนในระดับสูงต่อไป
2. มีการกระตุ้นให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ประชาชนให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ สืบสานและช่วยกันบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว
3. จัดหาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยตรง มีการปรับปรุงข้อมูล ข่าวสาร ในเว็บไซต์ของจังหวัดและอำเภออย่างต่อเนื่อง

6.2.1.4 กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในจังหวัดหนองคาย (นครหลวงเวียงจันทน์)ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณี
2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

6.2.1.5 ผลกระทบจากการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว

- ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคายเป็นอย่างไรบ้าง
ก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จำนวนนักท่องเที่ยวมีน้อยกว่าปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นเพราะการเดินทางไม่สะดวก
- หลังการมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว ท่านเห็นว่าผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อ จังหวัดหนองคาย อย่างไร

ด้านเศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจของหนองคายดีขึ้น
- ความเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น เกิดร้านค้า โรงแรมเพิ่มมากขึ้น
- มีการแข่งขันของผู้ประกอบการมากขึ้น

ด้านสังคม

- มีความหลากหลายของคน เกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด

ด้านสิ่งแวดล้อม

- มีคนมากขึ้น สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง
- ชุมชนแออัดขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ไม่มี)

6.2.2 ข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาว

6.2.2.1. หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

- มีหน้าที่บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยว
- ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว
- นำเอากฎหมาย ข้อกำหนดการท่องเที่ยว มาจัดตั้งเผยแพร่ให้บรรดาหน่วยงานการ ท่องเที่ยวในพื้นที่ทั่วประเทศ ให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด มีสิทธิปกป้องผลประโยชน์ของชาติ ของประชาชน รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

- มีหน้าที่ตรวจตราและคุ้มครองพาหนะทุกชนิดที่รับส่งนักท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์ และทั่วประเทศ (พาหนะของลาวเอง และต่างประเทศ)
- คุ้มครองนักท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน โดยให้ตำรวจท่องเที่ยวเป็นผู้คุ้มครองในการเดินทาง เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรและข้ามถนน

6.2.2.2 หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวแบบใด

- ปรับปรุงการให้บริการแก่ชาวต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็ว
- แนะนำข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว ส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยว
- เปิดกว้างให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวไม่จำกัดประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานการเคารพในอธิปไตยของ สปป. ลาว
- คุ้มครองพาหนะภายในและต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวให้ถูกต้องตามกฎหมายท่องเที่ยว ถ้าหากบริษัทใดทำผิดกฎระเบียบต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย สปป. ลาว
- มีนโยบายแก้ไขปัญหาเอกสารล่าช้า เช่น ในวันเสาร์ อาทิตย์ หน่วยงานรับผิดชอบติดต่อประชุมให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สามารถแก้ไขปัญหาไปก่อน แล้วจึงแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบภายหลัง
- ประเทศชาติมีความสงบปลอดภัยและเพื่อเป็นการทำให้นักท่องเที่ยวมีความไว้วางใจอยากเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวอีก

6.2.2.3 หน่วยงานของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร

- ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจกับการเข้ามาเที่ยวในประเทศลาว
- นักท่องเที่ยวไปมาสะดวกมากขึ้น
- โฆษณา หรือประกาศให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงปัญหาที่นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจ ตัวอย่างเช่น คุณมาเที่ยวลาว คุณควรรู้ว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ
- ริเริ่มบางโครงการอนุรักษ์ชีวนานาพันธุ์ ในแขวงจำปาสัก เมืองอุทุมพอน ซึ่งอาจมีการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน
- สำนักงานประสบความสำเร็จในการสร้างเงื่อนไขความสะดวกให้แก่บริษัทท่องเที่ยว พนักงานนำเที่ยว โดยเฉพาะการผ่าน PASSPORT ที่ด่านชายแดน
- นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศลาวมากขึ้น ทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะ บ้านพัก โรงแรม มีมากขึ้น

6.2.2.4 การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไร

- บริการรวดเร็ว และมีรอยยิ้มมิตรไมตรี
- มีส่วนส่งเสริมผลิตภัณฑ์ลาวให้แก่บรรดานักท่องเที่ยวรู้และเข้าใจ

- อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเวลา เข้า-ออก เมือง และนำเสนอข้อมูลท่องเที่ยวแก่บรรดานักท่องเที่ยว พร้อมด้วยสกัดกั้นกลุ่มคนไม่ดี ที่เอารัดเอาเปรียบ หลอกลวงนักท่องเที่ยว และสกัดกั้นนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาทำผิดระเบียบกฎหมายของลาว

- สนับสนุนแก่สมาคมรถเช่า และอื่นๆ ที่บริการนักท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ พร้อมด้วยการประกันชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

- เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวมากกว่าเดิมและอยู่ได้หลายวัน ทำให้ประชาชนลาวมีรายได้และมีงานทำมากขึ้น มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ทางด้านการบริการ เพื่อสร้างรายได้เข้ารัฐ

6.2.2.5 ปัญหา และอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบเห็นในการดำเนินงาน และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

- เพิ่มพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านประชาสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ
- ปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ควรมีการส่งพนักงาน วิชาการ ไปยกระดับความรู้ในด้านการท่องเที่ยว
- การแจ้ง เข้า-ออก เมืองอยู่ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองใช้เวลานานเกินไป การป้อนข้อมูลท่องเที่ยวประจำด่านยังไม่มี การกำหนดราคาดังไม่แน่นอน เช่น ในช่วงเทศกาลปีใหม่ลาว ออกพรรษานอกจากนั้น ถนนบางสายยังไม่ดีพอ ห้องน้ำตามสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ เป็นต้น
- ยังขาดแหล่งทุนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองไม่มีบริษัทใดรับประกัน และบริการแก่นักท่องเที่ยว
- มีนักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งเข้ามาก่อความวุ่นวาย เช่น เข้าพักที่โรงแรมแล้วไม่จ่ายเงิน ใช้เงินปลอม
- สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ทางที่ดีควรมอบให้ตำรวจท่องเที่ยวนครหลวงดูแล เพื่อไม่ให้ยุ่งยากแก่การตรวจสอบ
- นักท่องเที่ยวเข้ามาเยอะ แต่สถานที่บริการ โดยเฉพาะ โรงแรม บ้านพักไม่เพียงพอ ควรมีการสร้างที่พักเพิ่มขึ้นและให้ได้มาตรฐานตามสากล
- เพิ่มมาตรฐานให้เข้มงวดในการตรวจตราตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ตามเขตชายแดนเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ร้ายแรง

6.2.2.6 ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์อย่างไร

- การท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม และแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Home stay)
- ควรมีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ให้น่าสนใจมากกว่าเดิม
- ให้ความสำคัญวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของลาว ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ดีกว่าเดิม เพิ่มห้องน้ำ ปรับปรุงภูมิทัศน์ และความสะอาดบริเวณตลาดเช้า สร้างสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

และพักผ่อน สร้างตลาดกลางคืน โดยเฉพาะตลาดอาหาร ตลาดชนเผ่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เดินช้อปปิ้ง เหมือนกับตลาดที่หลวงพระบาง

- ควรจัดงานเฉลิมฉลองในโอกาสต่างๆ เช่น เดินขบวนพาเหรด เป็นต้น
- ต้อนรับด้วยบริการที่จริงใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จากผู้ให้บริการต่างๆ
- เป็นเจ้าหน้าที่ในการรักษาความสะอาด
- ให้อาหาร และรักษาวัฒนธรรมต่างๆ ที่เป็นจุดสนใจของชาวต่างชาติ
- การท่องเที่ยวควรแนะนำให้บริษัทต่างๆ ที่นำนักท่องเที่ยวเข้ามา ต้องคุ้มครอง รู้ที่ไปที่มาในการเข้า-ออก อย่างดี

การเข้า-ออก อย่างดี

- องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติและห้องการท่องเที่ยวนครหลวงควรศึกษาและรับทราบรายละเอียดของบริษัทที่ตั้งขึ้นมาว่ามีการดำเนินงานอย่างไร และในกรณีหลายบริษัทที่ไม่ได้ดำเนินงานเป็นปกติ ควรมีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพราะว่าถ้าหากมีการตรวจตราอย่างเป็นระบบจะเป็นผลดีต่อบรรยากาศของชาติ

- สถานที่จอดรถของนักท่องเที่ยว ถึงขยะและคนรักษาความสะอาดต้องอยู่เป็นประจำ และนอกจากนั้น โดยเฉพาะที่รอรถอยู่ที่ตลาดเช้า ควรจัดให้มีความเป็นระเบียบและสะอาดตลอดเวลา

6.2.2.7 กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรสนับสนุน

- แหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ และวัด
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และสถานที่วัตถุโบราณ
- ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ควรมีไกด์นำเที่ยว และจะเป็นการดีถ้าบรรดาบริษัทต่างๆ มีรถรับ-ส่ง นักท่องเที่ยวเอง แต่สำหรับบริษัทที่นำเอารถของเพื่อนบ้านเข้ามาบริการ ภายในประเทศ ควรตรวจตราดูว่าสมควรหรือไม่

6.2.2.8 ผลกระทบเนื่องจากสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว

- ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่าการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์เป็นอย่างไร
 - นักท่องเที่ยวไม่มาก (โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศไทย)
 - ก่อนการสร้างสะพานมิตรภาพ เห็นว่าการท่องเที่ยวชบเซา นักท่องเที่ยวมีน้อย
 - ก่อนที่ยังไม่มีสะพานมิตรภาพ ลาว-ไทย การเดินทางข้ามพรมแดนมีความยุ่งยาก

- ภายหลังมีสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ท่านเห็นว่ามีผลกระทบของการท่องเที่ยว
ต่อนครหลวงเวียงจันทน์อย่างไร

ด้านเศรษฐกิจ

- ดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้ประชาชนบางส่วนมีรายได้จากนักท่องเที่ยว
- ด้านเศรษฐกิจอยู่ในภาวะสมดุล
- การนำเอารถไทยเข้ามาบริการเอง ทำให้รถลาวขาดรายได้ นอกจากนั้นประเภทน้ำดื่ม
ส่วนมากซื้อมาจากประเทศไทย ทั้งๆ ที่ลาวก็ผลิตได้เช่นกัน

ด้านสังคม

- ทำให้มีการลักลอบค้าขายแรงงานต่างด้าว
- นักท่องเที่ยวค่อนข้างมากกว่าเดิม แต่สถานที่ท่องเที่ยวมีน้อย
- เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก ทำให้สังคมลาวเสื่อมเสีย เกิดโสเภณีตามโรงแรมและ
สถานที่บันเทิง และบางสถานบันเทิงเปิดเกินเวลา
- มีสายสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง (ลาว - ไทย)

ด้านวัฒนธรรม

- นักท่องเที่ยวเข้ามาพร้อมกับการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม ด้านประเพณีอันดีงามของลาว
ยังคงเผยแพร่ไม่มาก ทำให้นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจวัฒนธรรมลาว สร้างวัฒนธรรมให้เสื่อมเสีย เช่น
การนุ่งเสื้อสายเดี่ยว โชว์สะดือ ใส่ตุ้มหูหลายอัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วัฒนธรรมของลาว
- มีการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติมากขึ้น แต่ยังมีจิตสำนึกรักษาวัฒนธรรมที่ดีงาม
ของชาติไว้

ด้านสิ่งแวดล้อม

- ทุกอย่างยังคงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นตามลำดับ
- ยังไม่มีผลกระทบที่ชัดเจน
- ทำให้แม่น้ำโขงเสียหายด้วยการทิ้งของเสีย ขยะ เศษอาหารลงแม่น้ำ และสภาพภูมิทัศน์เสื่อม
โทรม เนื่องจากการสร้างร้านอาหารตั้งแต่บริเวณท่าวัดจัน ขึ้นไปถึงบ้านขุนตา
- สถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองและนอกเมืองควรได้รับการพัฒนาให้สวยงาม

ข้อเสนอแนะอื่น

- ให้องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ ท่องเที่ยวนครหลวง ท่องเที่ยวแต่ละแขวง ทั่วประเทศ ดำรวจ
ท่องเที่ยวนครหลวงจัดประชุมทุกๆ 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปีต่อครั้ง ให้เป็นเอกภาพในการจัดตั้ง
ปฏิบัติระเบียบหลักการต่างๆ เพราะที่ผ่านมาการปฏิบัติของแต่ละแขวงไม่เหมือนกัน และเพื่อเป็นการ

แลกเปลี่ยนบทเรียนด้วยกัน ด้านดี ด้าน ไม่ดี เพื่อหาวิธีการแก้ไข และอีกปัญหาหนึ่งคือ การเข้า – ออก
ด่านตรวจคนเข้าเมืองพบความยุ่งยากมาก

- เสนอให้มีการจัดงานเพื่อเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชม เช่นการเดินทางชม
พาเหรดในงานต่างๆ ในตอนกลางคืน สถานที่อาจเอาจุดกึ่งกลางของเมือง หรือที่ประจักษ์ให้เป็นที่
เดินทางชม

- ควรเพิ่มการโฆษณา หรือการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

- บรรดาบริษัทต่างๆ ที่นำเอานักท่องเที่ยวเข้ามาด้วยตนเองนั้นควรมีการบริการที่ดีแก่
นักท่องเที่ยว เพราะว่ามีบางบริษัทเมื่อนำนักท่องเที่ยวเข้ามาแล้วไม่รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

- การคุ้มครอง การตรวจเอกสาร ยังไม่รวดเร็ว เห็นควรให้บรรดาบริษัทให้มีคู่สัญญา เพื่อ
หลีกเลี่ยงการแก่งแย่งลูกค้า

- ทุกๆ ภาคส่วนองค์การจัดตั้งตลอดถึงท้องถิ่น ต้องเอาใจใส่ปฏิบัติพร้อมกัน จึงจะทำให้การ
แก้ไขปัญหาดังกล่าว ประสบผลสำเร็จ

- ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมทบทุนกับองค์การสากลเพื่อช่วยเหลือทางด้านวิชาการ
เพื่อดึงเอาวัฒนธรรม ประเพณีของบรรดาชนเผ่าของลาวที่ยังมี เช่น การตีเหล็ก หลอมโลหะ การแต่ง
กาย ทอผ้าแพรวผ้าไหม จักสานรูปทรงของเรือนของแต่ละชนเผ่า การดำรงชีวิต วัตถุเครื่องของเก่าแต่ละ
ยุคสมัย และอื่นๆ ให้อยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจาก ต่างชาติให้เข้ามาเที่ยว
ชม ศึกษาเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ประเทศเราหลายวัน ซึ่งจะให้มีรายรับมากขึ้น

6.3 ข้อมูลจากผู้ประกอบการ

6.3.1 ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการไทย ประเด็นคำถามที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น
4 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2. ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
(ก่อนพ.ศ. 2537)

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว หรือแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จากการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.3.1-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของธุรกิจ		
- ที่พักอาศัย โรงแรม เกสเฮาส์ รีสอร์ท	31	34.4
- ร้านอาหาร เครื่องดื่ม	23	25.6
- ร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก	22	24.5
- บริษัทนำเที่ยว	13	14.4
- ร้านขายเสื้อผ้า	1	1.1
ระยะเวลาของการประกอบการโดยเฉลี่ย 10.7 ปี		

จากตารางที่ 6.3.1-1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ที่ใช้เป็นที่ศึกษานั้น พบว่า ร้อยละ 34.4 ดำเนินกิจการประเภทให้บริการด้านที่พักอาศัย เช่น โรงแรม เกสเฮาส์ และรีสอร์ท ร้อยละ 25.6 ดำเนินกิจการร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ร้อยละ 24.5 เป็นร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก เช่น ร้านจำหน่ายผ้าไหม ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน และร้านขายของฝากประเภท กุนเชียง หมูยอ และร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) ร้อยละ 14.4 ดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยว และร้อยละ 1.1 เป็นกิจการประเภทร้านจำหน่ายเสื้อผ้า ส่วนระยะเวลาในการดำเนินกิจการนั้น เฉลี่ยประมาณ 10.7 ปี

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อนพ.ศ. 2537)

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึง ภาวะการดำเนินงานของผู้ประกอบการในเรื่อง

- 1) รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ
 - 1.1 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ตารางที่ 15)
 - 1.2 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 16)
 - 1.3 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับธุรกิจ ก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว (ตารางที่ 17)
 - 1.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
- 2) การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน
- 3) นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน / ธุรกิจ
- 4) การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ
- 5) การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3.1-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	13	16.7
- 20,000 – 40,000 บาท	19	24.1
- 40,001- 60,000 บาท	9	11.4
- 60,0001-80,000 บาท	3	2.8
- 80,001- 100,000 บาท	6	7.6
- 100,001 บาทขึ้นไป	29	36.9
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 5,000,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 237,355 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	23	28.5
- 20,000 – 40,000 บาท	20	25.3
- 40,001- 60,000 บาท	6	7.5
- 60,0001-80,000 บาท	9	11.3
- 80,001- 100,000 บาท	5	6.3
- 100,001 บาทขึ้นไป	17	21.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,500 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 3,000,000 บาท		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 195,331 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 20,000 บาท	39	49.5
- 20,000 – 40,000 บาท	13	15.4
- 40,001- 60,000 บาท	9	11.4
- 80,001- 100,000 บาท	6	7.6
- 100,001 บาทขึ้นไป	12	15.2

ตารางที่ 6.3.1-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 1,000,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด		
71,006 บาท		

จากตารางที่ 6.3.1-2 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันของผู้ประกอบการ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของผู้ประกอบการนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 100,001 บาทขึ้นไปคิดเป็น ร้อยละ 36.9 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,000 - 40,000 บาท ร้อยละ 24.1 และร้อยละ 16.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,000 บาท สูงสุดคือ 5,000,000 บาท โดยรวมแล้วรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมดคือ 237,355 บาท

ด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 28.5 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 100,001 บาทขึ้นไปร้อยละ 21.7 ผู้ประกอบการที่มี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,500 บาท สูงสุดคือ 3,000,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 195,331 บาท ด้านกำไรสุทธิต่อเดือน ร้อยละ 49.5 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 15.4 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน 20,000-40,000 บาท และร้อยละ 15.2 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนที่ 100,001 บาท ผู้ประกอบการที่มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 1,000 บาท สูงสุด คือ 1,000,000 บาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด คือ 71,006 บาท

ตารางที่ 6.3.1-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	50	71.4
- ร้อยละ 1 - 20	48	94.1
- ร้อยละ 21 - 40	3	5.9
รายได้เฉลี่ยลดลง	16	22.9
- ร้อยละ 1 - 20	13	81.2
- ร้อยละ 21 - 40	3	18.8
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	4	5.7

ตารางที่ 6.3.1-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	63	91.3
- ร้อยละ 1 – 20	61	96.8
- ร้อยละ 21 – 40	1	1.6
- ร้อยละ 41 – 60	1	1.6
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง	4	5.8
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่าเดิม	2	2.9
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนจากการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	48	77.4
- ร้อยละ 1 – 20	45	95.8
- ร้อยละ 21 - 40	2	4.3
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	4	5.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	63	91.3
- ร้อยละ 1 – 20	61	96.8
- ร้อยละ 21 – 40	1	1.6
- ร้อยละ 41 – 60	1	1.6
กำไรเฉลี่ยลดลง	13	21.0
ร้อยละ 21 - 40	2	14.2
กำไรเฉลี่ยคงเดิม	1	1.6

จากตารางที่ 6.3.1-3 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรที่เกิดขึ้น ผู้ประกอบการให้คำตอบเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่บอกว่าตนมีรายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรเพิ่มขึ้น กับอีกกลุ่มคือบอกว่า ตนมีรายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรลดลง สรุปได้ดังนี้ ด้านรายได้การดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการร้อยละ 72.6 มีรายได้ลดลง ร้อยละ 23.8 มีรายได้เพิ่มขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และร้อยละ 3.6 ตอบว่ารายได้คงเดิม ผู้ที่ตอบว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 37.0 มีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-40 ร้อยละ 21.1 มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 41-60 และร้อยละ 10.5 มี รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61 ขึ้นไป โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของประชากรกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 35.5

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 64.7 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและร้อยละ 17.6 เกิดจากการที่ผู้ประกอบการมีการปรับปรุงการบริการอื่น ๆ เข้าไปในกิจการเดิมของตนเอง เพื่อให้ลูกค้าได้ใช้บริการอย่างครบถ้วน เช่น บริษัทนำเที่ยว กิจการที่พักอาศัย โรงแรม ก็จะมีบริการ รถยนต์ให้เช่า บริการการทำบัตรผ่านแดน หรือมีการติดต่อทำการค้ากับต่างประเทศ พร้อมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในธุรกิจให้มากขึ้น

ส่วนกลุ่มที่ตอบว่า รายได้เฉลี่ยในการดำเนินธุรกิจปีนี้นี้ลดลงกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 43.4 มีรายได้เฉลี่ยลดลงกว่าปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 26.7 มีรายได้เฉลี่ยลดลงมากกว่าร้อยละ 61 และร้อยละ 23.4 มีรายได้ลดลงร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของผู้ประกอบการกลุ่มนี้ลดลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 32.9

ด้านเหตุผลที่ทำให้รายได้ลดลงนั้น ร้อยละ 39.3 ตอบว่ามีสาเหตุจาก ภาวะทางเศรษฐกิจ การเมือง (ทั้งนี้เนื่องจากช่วงที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่นั้น เป็นช่วงที่ประเทศไทยอยู่ใน ภาวะการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยคณะกรรมการความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) จึงมีผลทำให้ นักท่องเที่ยว น้อยลง ร้อยละ 26.8 ตอบว่า เพราะนักท่องเที่ยวลดลง และร้อยละ 17.9 ตอบว่า เนื่องจากมีคู่แข่งทาง ธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

ด้านค่าใช้จ่าย เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของธุรกิจท่านกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 74.7 ตอบว่า ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65.0 มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 27.8 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 และร้อยละ 4.5 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 41-60 ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 22.2

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นนั้น ร้อยละ 60.7 ตอบว่า เนื่องจากราคาสินค้า ปีนี้สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ ก็สูงขึ้นด้วย เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าน้ำมัน ค่าขนส่ง ร้อยละ 23.2 ตอบว่า ราคาสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 10.7 ตอบว่า ค่าสาธารณูปโภค และภาษีสูงขึ้น

กลุ่มที่ตอบว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาแล้วมีค่าใช้จ่าย น้อยลงนั้น ร้อยละ 66.7 ตอบว่า ค่าใช้จ่ายน้อยลงประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 16.7 ค่าใช้จ่ายน้อยลง ร้อยละ 21-60 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายน้อยลงจากปีที่แล้วประมาณร้อยละ 32.5 เหตุผลที่ค่าใช้จ่ายในปีนี้น้อยลงเนื่องจาก นักท่องเที่ยว น้อยลง ผู้ประกอบการจึงปรับการลงทุนในธุรกิจ ให้ลดลง จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจน้อยลงตามไปด้วย กลุ่มนี้เป็นการดำเนินธุรกิจประเภท ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือน ในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 76.3 ตอบว่า กำไรลดลง ร้อยละ 22.4 ตอบว่า กำไรเพิ่มขึ้น ผู้ที่ตอบว่า กำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 58.8 มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 23.6 มีกำไรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 และร้อยละ 17.6 มีผลกำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 41-60 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2

เหตุผลที่ทำให้ผู้ประกอบการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 69.2 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 23.1 ตอบว่า มีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาด เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ขึ้น และร้อยละ 7.7 ตอบว่าเนื่องจากการทำการค้ากับต่างประเทศ (สปป.ลาว)

ส่วนผู้ที่ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 42.9 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 32.2 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยลดลง ร้อยละ 21-40 ร้อยละ 19.7 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 41-60 ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 30.9 โดยได้บอกเหตุผลที่ทำให้ผลกำไรลดลงดังนี้ ร้อยละ 24.5 ตอบว่ามีคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20.8 ตอบว่านักท่องเที่ยวลดลงร้อยละ 18.9 ตอบว่าเพราะมีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคสูงขึ้น และร้อยละ 17.0 ตอบว่าราคาสินค้าในปัจจุบันสูงกว่าปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 6.3.1-4 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	44	90.8
- ร้อยละ 1 – 20	40	88.0
- ร้อยละ 21 – 40	3	6.9
- ร้อยละ 41 – 60	1	2.3
รายได้เฉลี่ยลดลง	4	8.0
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	2	4.0
เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	39	97.3
- ร้อยละ 1 – 20	36	84.8
- ร้อยละ 21 - 40	1	2.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง	5	10.9
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่าเดิม	2	4.3
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	37	93.7
- ร้อยละ 1 – 20	36	82.2
- ร้อยละ 21 - 40	1	2.7

จากตารางที่ 6.3.1-4 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว สรุปได้ดังนี้ ด้านรายได้ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว ผู้ประกอบการร้อยละ 60.8 ตอบว่ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้น โดยมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ดังนี้ ร้อยละ 51.7 มีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 1-20 ร้อยละ 25.6 มีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 61 ขึ้นไป และร้อยละ 19.3 มีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 21-40 สรุปแล้วผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นประมาณ ร้อยละ 39.1

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันสูงกว่าช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ร้อยละ 55.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจาก การเดินทางข้ามประเทศสะดวกขึ้น ร้อยละ 27.6 ตอบว่า เนื่องจาก จำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น และร้อยละ 10.3 ตอบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวชมได้ ทั้งที่หนองคาย และสามารถข้ามไปเที่ยวที่ สปป.ลาวได้โดยสะดวก

ผู้ประกอบการจำนวนร้อยละ 37.3 ที่ตอบว่า รายได้เฉลี่ยในปัจจุบันน้อยกว่าช่วงก่อนมี สะพานมิตรภาพไทย-ลาวนั้น โดยมีรายได้ลดลงดังนี้ ร้อยละ 29.5 มีรายได้ลดลงร้อยละ 1-20 ร้อยละ 53.0 มีรายได้ลดลงร้อยละ 21-40 และร้อยละ 17.7 มีรายได้ลดลงร้อยละ 41-60 โดยสรุปแล้ว ผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 30.2

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยในปัจจุบันลดลงกว่าช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว เนื่องจาก ผู้ประกอบการร้อยละ 12.5 ตอบว่าเพราะจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยลง นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านเข้าไป ประเทศลาวได้สะดวกมากขึ้น จึงข้ามไปเที่ยวที่ลาวมากกว่าจะเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย ร้อยละ 29.2 ตอบว่าเกิดจากภาวะเศรษฐกิจ การเมือง ร้อยละ 33.3 ตอบว่าเพราะจำนวนคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16.7 ตอบว่าเพราะราคาสินค้าสูงขึ้น และร้อยละ 8.3 ตอบว่าเพราะค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค และค่าแรงคนงานเพิ่มขึ้น

ด้านรายจ่าย ผู้ประกอบการร้อยละ 81.3 มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16.7 ค่าใช้จ่ายลดลง และ ค่าใช้จ่ายคงที่ร้อยละ 2.1 ผู้ประกอบการร้อยละ 32.4 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 37.8 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 ร้อยละ 13.5 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 41-60 และ ร้อยละ 16.2 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 61 ขึ้นไป โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการร้อยละ 63.9 ให้ความเห็นว่า เกิดจาก ค่าสาธารณูปโภค ภาษี และค่าขนส่งสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 22.2 ตอบว่าเพราะราคาสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 11.1 ตอบว่าค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และร้อยละ 2.8 ตอบว่า มีการจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น แต่มี ผู้ประกอบการร้อยละ 16.7 ให้ความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายปัจจุบันลดลงกว่าก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว โดยที่ปัจจุบันค่าใช้จ่ายลดลงกว่าแต่ก่อน ร้อยละ 57.2 ที่มีค่าใช้จ่ายลดลงประมาณร้อยละ 21-40 ร้อยละ 42.9 มีค่าใช้จ่ายลดลงประมาณร้อยละ 1-20 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง ร้อยละ 26.4 เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายลดลงนั้น ร้อยละ 66.7 ให้ความเห็นว่า เกิดจากจำนวนลูกค้าน้อยลง

การลงทุนในธุรกิจจึงต้องปรับลดลง และร้อยละ 33.4 ตอบว่า เพราะรายได้มีน้อยลง จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับรายได้

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว นั้น ร้อยละ 61.9 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันมีน้อยลง ร้อยละ 38.1 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยสูงขึ้น โดยที่ร้อยละ 60.0 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณร้อยละ 1-20 และร้อยละ 40.0 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีกำไรเฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นประมาณร้อยละ 23.2

ตารางที่ 6.3.1-5 สรุปผลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	การดำเนินธุรกิจปีที่ผ่านมา	การดำเนินธุรกิจก่อนเปิดใช้สะพาน
1. รายได้สุทธิ - รายได้เฉลี่ย 237,355 บาท	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.5 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 32.9	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.1 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 30.2
2. ค่าใช้จ่ายสุทธิ - ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 195,331 บาท	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงร้อยละ 32.5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงร้อยละ 26.4
3. กำไรสุทธิ - กำไรสุทธิต่อเดือน 71,006 บาท	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.2 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 30.9	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.4 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 27.8

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ประกอบการประเมินสภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ใน 9 ประเด็นต่อไปนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ
3. การแข่งขันทางธุรกิจ
4. ความสะดวกในการคมนาคม
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว
7. จำนวนผู้ประกอบการ

8. แหล่งเงินทุน

9. การสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.1-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว			
- น้อย	37.5	22.1	50.0
- ปานกลาง	37.5	60.5	28.3
- มาก	25.0	17.4	21.7
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ			
- น้อย	4.2	9.7	82.1
- ปานกลาง	18.1	48.6	10.7
- มาก	77.8	403.	7.1
3. การแข่งขันทางธุรกิจ			
- น้อย	2.3	7.3	63.3
- ปานกลาง	9.2	54.9	31.7
- มาก	88.5	37.8	5.0
4. ความสะดวกในการคมนาคม			
- น้อย	20.5	22.1	49.2
- ปานกลาง	25.0	41.9	27.9
- มาก	54.0	36.0	23.0
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ			
- น้อย	25.3	19.5	45.0
- ปานกลาง	42.2	56.1	33.3
- มาก	32.5	24.4	21.7
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว			
- น้อย	19.0	18.3	45.0
- ปานกลาง	38.1	58.5	41.7
- มาก	42.9	23.2	13.3

ตารางที่ 6.3.1-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิด ใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ต่อ)

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
7. จำนวนผู้ประกอบการ			
- น้อย	2.3	9.5	70.5
- ปานกลาง	14.0	52.4	23.0
- มาก	83.7	38.1	6.6
8. แหล่งเงินทุน			
- น้อย	35.4	31.6	46.7
- ปานกลาง	34.2	55.7	35.0
- มาก	30.0	12.7	18.3
9. การสนับสนุนจากภาครัฐ			
- น้อย	57.1	51.2	59.3
- ปานกลาง	21.4	25.2	13.6
- มาก	21.4	23.2	27.1

จากตารางที่ 6.3.1-6 ซึ่งให้เห็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวม ดังนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีปัญหาในระดับน้อยจนถึงปานกลาง ในปีที่ผ่านมา มีปัญหา ระดับปานกลาง ก่อนเปิดใช้สะพานมีปัญหาน้อย
2. สินค้าเลียนแบบ ปัจจุบันเป็นปัญหาต่อการดำเนินธุรกิจในระดับมาก ในปีที่ผ่านมา อยู่ในระดับปานกลาง และช่วงก่อนเปิดสะพานมีปัญหาน้อย
3. การแข่งขันทางธุรกิจ ในปัจจุบันมีการแข่งขันทางธุรกิจมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ช่วงก่อนเปิดสะพานการแข่งขันทางธุรกิจมีน้อย
4. ความสะดวกในการคมนาคม ในปัจจุบันมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานความสะดวกในการคมนาคมมีน้อย
5. ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการ ปัจจุบันและปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการมีน้อย
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีบรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานบรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวมีน้อย
7. จำนวนผู้ประกอบการ ปัจจุบันจำนวนผู้ประกอบการมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานจำนวนผู้ประกอบการมีน้อย

8. แหล่งเงินทุน ในปัจจุบันปัญหาด้านแหล่งเงินทุนมีน้อย ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานปัญหาด้านแหล่งเงินทุนมีน้อย

9. การสนับสนุนจากภาครัฐ นับตั้งแต่ก่อนเปิดสะพาน จนกระทั่งปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย

กล่าวโดยสรุปแล้ว เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก แต่หากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แล้วนั้น จะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในหลาย ประเด็นคือ

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
2. เรื่องสินค้าเลียนแบบ
3. การแข่งขันทางธุรกิจ
4. ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการ
5. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว
6. จำนวนผู้ประกอบการ

ในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต่างประสบกับปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้ว และปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันค่อนข้างมาก การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว หรือ การแข่งขันทางธุรกิจที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต่างต้องหาหนทาง เพื่อให้กิจการของตนดำรงอยู่ได้นั้นคือ ผู้ประกอบการจะต้องมีการดำเนินการด้านการตลาด และมีการพัฒนาปรับปรุงหน่วยงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ยังพบว่า มีผู้ประกอบการบางคนที่ ไม่มีแผนการดำเนินการด้านการตลาด หรือยังไม่มีแผนการพัฒนาหน่วยงานในปัจจุบัน ในตารางที่ 6.3.1-7 จะเป็นการแสดงข้อมูลด้านการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

ตารางที่ 6.3.1-7 แสดงข้อมูลด้านดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

ข้อมูลด้านการดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
- การบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า	12	17.6
- การร่วมมือกันในกลุ่ม	4	5.9
- ลูกค้าบอกต่อกัน	4	5.9
- เพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา	3	4.4
- จัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า	3	4.4
- โฆษณาผ่านสื่อท้องถิ่น	2	2.9
- เพิ่ม/ปรับปรุงสินค้าและผลิตภัณฑ์	2	2.9
- ประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงานราชการ	2	2.9
- แจกนามบัตร	1	1.5
- ใช้หลายวิธีร่วมกัน	33	48.5

จากตารางที่ 6.3.1-7 การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.5 ใช้หลาย ๆ วิธีเพื่อเป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ เป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อ ๆ กันไป มีการจัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา การบริการที่ดี การร่วมมือกันในกลุ่ม เช่น การร่วมมือระหว่างบริษัททัวร์ ร้านอาหาร และที่พักอาศัย นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์ เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เคเบิลทีวี สถานีวิทยุ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา ตลอดจน การจัดโปรแกรมพิเศษแก่ลูกค้า ใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านทางหน่วยงานราชการ เช่น ลงโฆษณาใน web site จังหวัด / อำเภอ / ททท. มีการปรับปรุงสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น หลากหลายมากขึ้น และ ใช้วิธีแจกนามบัตรให้กับลูกค้า ผู้สนใจ

นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน

ตารางที่ 6.3.1-8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน

นโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
- การปรับปรุงทัศนียภาพ	8	11.9
- การปรับปรุงด้านการบริการ	6	9.0
- การประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน	5	7.5
- การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน	3	4.5
- การรักษาเอกลักษณ์ท้องถิ่น	1	1.5
- การประชาสัมพันธ์	1	1.5
- ใช้หลายวิธีร่วมกัน	43	64.2

เนื่องจากประชากรกลุ่มตัวอย่างของการศึกษารุ่นนี้ ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจด้านที่พักอาศัย การดำเนินนโยบายเพื่อการพัฒนาหน่วยงาน ร้อยละ 64.2 จึงมุ่งเน้นไปที่ การปรับปรุง ทัศนียภาพของหน่วยงานให้เรียบร้อย สวยงาม เน้นการบริการให้เป็นที่พึงพอใจแก่ลูกค้า โดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ลูกค้าเพิ่มขึ้น เน้นด้านการปรับปรุงทัศนียภาพ เน้นด้านการบริการ มีการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน พัฒนาศักยภาพบุคลากรในหน่วยงาน โดยการส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ เน้นที่การรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอีสาน และการประชาสัมพันธ์

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.1-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐหรือไม่		
- เคย	45	78.9
- ไม่เคย	12	21.1
เคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใดบ้าง		
- ททท.	17	41.5
- สาธารณสุขจังหวัด	3	7.3
- พัฒนาชุมชน /อบจ/อบต/เทศบาล/แรงงานจังหวัด	21	51.1

ตารางที่ 6.3.1-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยติดต่อประสานงาน หรือเคยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ หน่วยงานที่ผู้ประกอบการเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนนั้น ส่วนใหญ่ เคยติดต่อกับหลาย ๆ หน่วยงาน เช่น ทาง ททท. พัฒนาชุมชน /อบจ/อบต/เทศบาล/แรงงานจังหวัด เป็นต้น

การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ตารางที่ 6.3.1-10 แสดงข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

การประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนอย่างไร		
- จากการพูดคุยกับลูกค้า	10	27.0
- การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน	5	13.5
- การประเมินผลรายรับ-รายจ่ายแต่ละเดือน	7	18.9
- การประชาสัมพันธ์	4	10.8
- ใช้หลายแนวทางในการดำเนินงาน	11	29.7

จากตารางที่ 6.3.1-10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทาง การพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนในหลาย ๆ วิธี เช่น จาก การพูดคุยกับลูกค้า การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการ ใช้การพูดคุยกับลูกค้าเพื่อสอบถามความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการของตน มีการประเมินผลรายรับ-รายจ่าย ในแต่ละเดือน มีการประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน และ ใช้การประชาสัมพันธ์

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นคำถามส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของทั้ง 2 ประเทศ ว่าควรเป็นอย่างไร ส่วนนี้ได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้งหมด 3 ประเด็น คือ

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน จากแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

- ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวน้อยลง การท่องเที่ยวยังน้อยและไม่กระจายตัว นักท่องเที่ยวบางกลุ่มหรือบางคนเลือกเดินทางไปเที่ยวเฉพาะที่ใดที่หนึ่ง เช่น เลือกไปเที่ยวที่ลาว สามารถเดินทางไปได้หลายทาง โดยไม่ต้องมาทางหนองคายก็ได้

- ปัญหาเรื่องขั้นตอนการผ่านแดนยังล่าช้า
- การประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง ยังไม่สามารถสร้างจุดเด่นทางการท่องเที่ยวได้
- จังหวัดหนองคาย กิจกรรมการท่องเที่ยวยังเงียบเหงา
- ยังไม่มีภาคส่วนใดมาจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี
- ควรมีความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง ไทย - ลาว
- นักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยลง เพราะ จังหวัดหนองคาย ไม่มีมาตรฐานในการให้บริการ
- กิจกรรมทางการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์ ดี เพราะ เวียงจันทน์มีร้านค้าปลอดภาษี

Duty Free มีงานแกะสลัก, เสื้อผ้า ฝีมือดีกว่าไทย

- ดีขึ้น แต่ในช่วงปี 2549 ครึ่งปีหลังซบเซา เพราะเหตุผลทางการเมือง
- ค่อนข้างดี แต่ยังมีรูปแบบไม่มากนัก

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

2.1. ด้านการประชาสัมพันธ์

- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มากขึ้นเพิ่มการประชาสัมพันธ์จังหวัดให้มากขึ้น นำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง

- ควรปรับปรุงด้านข้อมูลข่าวสาร และการบริการการท่องเที่ยว

- การจัดงานประเพณีท้องถิ่นประจำเดือน เพื่อให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- เห็นควรให้มีเพิ่มขึ้น โดยให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดที่ประจำตลอดอย่าให้หนองคายเป็นแค่ทางผ่าน พัฒนาตลาดท่าเสด็จให้เป็นตลาดเสรี อาจจะส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยจัดเป็น แพคเกจ ทัวร์ (packet tour)
- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวร่วมกับ ททท. ให้มากขึ้น เช่น จัดการแข่งขันกีฬา หรือพัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

2.2. การควบคุมดูแล

- มีการควบคุมดูแลบริษัททัวร์ที่ผิดกฎหมาย
- ส่งเสริมเรื่องมัคคุเทศก์บัตรท่องเที่ยว
- เพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น ในเวลากลางคืน
- แก้ไขปัญหาโศกณิกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

2.3. ด้านการคมนาคม

- ควบคุมดูแลเกี่ยวกับราคาค่าโดยสาร โดยเฉพาะค่ารถสามล้อเครื่องที่แพงเกินควร
- ควรปรับปรุงด้านการคมนาคม ถนนหนทาง
- ควบคุมการเดินรถให้ตรงตามเวลา

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นประเพณีท้องถิ่นอีสาน เช่น ควรจัดให้มีศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด / วัดวาอาราม
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงนิเวศน์ เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชนบท
- ส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวแม่น้ำโขง โดยความร่วมมือระหว่าง 2 ประเทศ
- จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างไทย-ลาว เช่น วิ่ง/ปั่นจักรยาน ข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว การแข่งเรือประเพณี
- จัดงานที่เป็นงานประเพณี เช่น การแข่งขันวิ่งมาราธอน หรือจัดงานให้ยิ่งใหญ่ อย่างงานพิชิตสวนโลก เพื่อให้จังหวัดเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ทางจังหวัดควรพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง
- การจัดอบรม ควรจัดอบรมระดับผู้บริหารมากกว่า เพราะเด็กฝึกงานไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ

- ข้าราชการบางกลุ่ม จัดทัวร์เดือนเสียเอง
- บริษัททัวร์ที่หนองคาย ไม่มีการประสานงานกัน ต่างคนต่างทำ จึงควรมีการประสานกัน
- การโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยนำเสนอข้อมูลที่ทันสมัย
- ทางกรมควรกำกับดูแลการนำรถส่วนตัวจากฝั่งลาวเข้าประเทศไทย ควรจำกัดกิโลเมตร และไม่ควรขับระยะทางเกิน จ.อุดรธานี
- ผู้ประกอบการที่พักบางรายเอาเปรียบนักท่องเที่ยวเช่นจ่ายค่านายหน้า (commission) ให้กับรถสามล้อรับจ้างที่ส่งแขกให้แต่ผลักภาระค่าใช้จ่ายนั้นกับนักท่องเที่ยวโดยคิดเพิ่มจากราคาห้องพักปกติ
- ควรมีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่สถานีรถไฟ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจของจังหวัดหนองคาย
- กิจกรรมการแข่งขันเรือ ควรทำให้คึกคัก เส้นทางยาวขึ้น ไม่เหมือนแต่ก่อน
- ปัจจุบันหนองคายถือเป็นเมืองเงียบ
- ขั้นตอนการทำวีซ่าของฝั่งไทย ยังมีปัญหา
- อยากให้มี entry visa ร่วมกันระหว่าง ไทย-ลาว-เวียดนาม
- สำหรับธุรกิจร้านอาหาร ควรควบคุมการรับรองคุณภาพให้มีมาตรฐาน ไม่ควรเน้นปริมาณ เช่น การออกป้ายรับประกันความสะอาด อร่อย มีให้เห็นทั่วไป แม้แต่ร้านอาหารตามริมทาง
- ปรับปรุงการคมนาคม ถนน ให้ดีขึ้น
- ดูแลใส่ใจด้านความสะอาดให้มากขึ้น
- ควรเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีความจริงใจในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
- มีการท่องเที่ยวครบวงจรทั้งกลางวัน และกลางคืน
- มีการร่วมมือกันทั้ง 2 ประเทศ

6.3.2 ผลการศึกษาในส่วนผู้ประกอบการในนครหลวงเวียงจันทน์ จากการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.3.2-1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของธุรกิจ		
- ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	29	35.8
- ที่พักอาศัย โรงแรม เกสเฮาส์ รีสอร์ท	25	30.9
- ร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก	17	21.0
- บริษัทนำเที่ยว	7	8.6
- บริษัทต่างประเทศ	3	3.7
ระยะเวลาของการประกอบการโดยเฉลี่ย 9.9 ปี		

จากตารางที่ 6.3.2-1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ที่ใช้เป็นกรณีศึกษานั้น พบว่า ร้อยละ 35.8 ดำเนินกิจการร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ร้อยละ 30.9 ดำเนินกิจการประเภทให้บริการด้านที่พักอาศัย เช่น โรงแรม เกสเฮาส์ และรีสอร์ท ร้อยละ เป็นร้านขายของที่ระลึก งานหัตถกรรม ร้านขายของฝาก เช่น ร้านจำหน่ายผ้าไหม ผ้าฝ้าย เครื่องเงิน ร้อยละ 8.6 ดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยว และร้อยละ 3.7 เป็นบริษัทต่างประเทศระยะเวลาในการดำเนินกิจการนั้น เฉลี่ยประมาณ 9.9 ปี

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อนพ.ศ. 2537)

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึง ภาวะการดำเนินงานดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในเรื่อง

- 1) รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรที่เกิดขึ้น โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ
 - 1.1 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน
 - 1.2 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
 - 1.3 การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับธุรกิจก่อนที่จะเปิดใช้สะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว
 - 1.4 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว
- 2) การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน
- 3) นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน / ธุรกิจ
- 4) การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ
- 5) การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3.2-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- 1,000,001-10,000,000 กีบ	27	40.2
- 10,000,001-20,000,000 กีบ	11	16.4
- 20,000,001-40,000,000 กีบ	15	22.3
- 40,000,001-60,000,000 กีบ	3	4.5
- 60,000,001-80,000,000 กีบ	5	7.5
- 80,000,001-100,000,000 กีบ	6	9.0
- 100,000,001 กีบขึ้นไป	1	1.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,200,000 กีบ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 175,900,000 กีบ		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 33,491,944 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบัน		
- 1,000,001-10,000,000 กีบ	30	45.4
- 10,000,001-20,000,000 กีบ	15	22.7
- 20,000,001-40,000,000 กีบ	8	12.1
- 40,000,001-60,000,000 กีบ	3	4.5
- 60,000,001-80,000,000 กีบ	3	4.5
- 80,000,001-100,000,000 กีบ	2	3.0
- 100,000,001 กีบขึ้นไป	5	7.5
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,5000,000 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 2600,000,000 กีบ		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 65,307,851 กีบ		

ตารางที่ 6.3.2-2 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (ต่อ)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน		
- ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	12	21.7
- 1,000,001-10,000,000 บาท	37	67.1
- 10,000,001-20,000,000 บาท	5	9.1
- 20,000,001-40,000,000 บาท	1	1.8
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 60,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 30,000,000 บาท		
กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 4,847,191 บาท		

จากตารางที่ 6.3.2-2 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ของผู้ประกอบการ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของผู้ประกอบการนั้น ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 1,000,001-10,000,000 บาท ไปคิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 20,000,001-40,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3 และร้อยละ 16.4 มีรายได้ที่ 10,000,001-20,000,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,200,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 175,900,000 บาท โดยรวมแล้วรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 33,491,944 บาท

ด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 45.4 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 1,000,001-10,000,000 บาท รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,000,001-20,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.7 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,000,001-40,000,000 บาท ร้อยละ 12.1 ผู้ประกอบการที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 1,500,000 บาท สูงสุดคือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 2600,000,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด 65,307,851 บาท

ด้านกำไรเฉลี่ยสุทธิต่อเดือน ร้อยละ 67.1 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือน 1,000,001-10,000,000 บาท ร้อยละ 21.7 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนต่ำกว่า 1 ล้านบาท และร้อยละ 9.1 มีผลกำไรสุทธิต่อเดือนที่ 10,000,001-20,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด คือ 60,000 บาท สูงสุด คือ 30,000,000 บาท กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการทั้งหมด คือ 4,847,191 บาท

ตารางที่ 6.3.2-3 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	50	94.1
- ร้อยละ 1 - 20	48	71.4
- ร้อยละ 21 - 40	3	5.9
รายได้เฉลี่ยลดลง	16	81.2
- ร้อยละ 1 - 20	13	22.9
- ร้อยละ 21 - 40	3	18.8
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	4	5.7
เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	63	96.8
- ร้อยละ 1 - 20	61	93.1
- ร้อยละ 21 - 40	1	1.6
- ร้อยละ 41 - 60	1	1.6
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง	4	5.8
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่าเดิม	2	2.9
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนจากการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	48	77.4
- ร้อยละ 1 - 20	45	95.7
- ร้อยละ 21 - 40	2	4.3
กำไรเฉลี่ยลดลง	13	2.1
- ร้อยละ 1 - 20	17	85.8
- ร้อยละ 21 - 40	2	14.2
กำไรเฉลี่ยคงเดิม	1	1.6

จากตารางที่ 6.3.2-3 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรที่เกิดขึ้น ด้านรายได้การดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการร้อยละ 71.4 มีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 22.9 มีรายได้ลดลงกว่าปีที่ผ่านมา และร้อยละ 5.7 ตอบว่ารายได้คงเดิม ผู้ที่ตอบว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 94.1 มีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 5.9 มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของประชากรกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 9.5

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 70.8 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและร้อยละ 12.5 ตอบว่าที่เวียงจันทน์มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง และร้อยละ 10.4 ตอบว่าเป็นเพราะการเดินทางที่สะดวกสบายขึ้น

ส่วนกลุ่มที่ตอบว่า รายได้เฉลี่ยในการดำเนินธุรกิจปีนี้ลดลงกว่าปีที่ผ่านมา นั้น ร้อยละ 81.2 มีรายได้เฉลี่ยลดลงกว่าปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 18.8 มีรายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ของผู้ประกอบการกลุ่มนี้ลดลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 18.1

เหตุผลที่ทำให้รายได้ลดลงนั้น ร้อยละ 50.0 ตอบว่า เนื่องจากราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 26.8 มีคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้น และร้อยละ 21.4 ตอบว่าเพราะไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยว

ด้านค่าใช้จ่าย เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของธุรกิจท่านกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 91.3 ตอบว่า ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.8 ตอบว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือนลดลง และร้อยละ 2.9 ตอบว่าค่าใช้จ่ายคงเดิม ผู้ประกอบการร้อยละ 96.8 มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 1-20 ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 9.8

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้นนั้น ร้อยละ 58.9 ตอบว่า เนื่องจากค่าครองชีพสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าน้ำมัน ค่าขนส่ง ค่าภาษี ค่าแรงพนักงาน และประกอบกับการมีคู่แข่งทางธุรกิจมากขึ้นร้อยละ 35.7 ตอบว่าเพราะราคาสินค้าปีนี้สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา และ ร้อยละ 5.4 ตอบว่าเพราะมีการลงทุนทางการตลาดและการปรับปรุงกิจการ

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือน ในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา ร้อยละ 77.4 ตอบว่ากำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.0 ตอบว่ากำไรลดลง ผู้ที่ตอบว่ากำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 95.7 มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 1-20 ร้อยละ 4.3 มีกำไรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการ กลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 เหตุผลที่ทำให้ผู้ประกอบการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นนั้น ร้อยละ 85.4 ตอบว่า เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 23.1 ตอบว่า เพราะมีการประชาสัมพันธ์ และ ร้อยละ 7.3 ตอบว่าเพราะมีการลงทุนปรับปรุงกิจการเพิ่ม และมีลูกค้าประจำ

ส่วนผู้ที่ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา นั้น ร้อยละ 85.8 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 14.2 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 21-40 ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีผลกำไรเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 18.1 โดยได้บอกเหตุผลที่ทำให้ผลกำไร

ลดลงดังนี้ ร้อยละ 40.0 ตอบว่ามีคู่แข่งทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20.0 ตอบว่า นักท่องเที่ยวลดลง มีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขโลกสูงขึ้น และเกิดจากการมีโรคระบาด (ไข้หวัดนก)

ตารางที่ 6.3.2-4 แสดงข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)

ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
- รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น	44	90.8
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 1-20	40	88.0
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 21-40	3	6.9
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 41-60	1	2.3
รายได้เฉลี่ยลดลง	4	8.0
รายได้เฉลี่ยคงเดิม	2	4.0
ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ก่อน พ.ศ.2537)	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	39	97.3
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 – 20	36	84.8
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 - 40	1	2.7
เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว		
กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	37	97.3
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 – 20	36	82.2
- เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 - 40	1	2.7

จากตารางที่ 6.3.2-4 ข้อมูลการดำเนินธุรกิจปัจจุบันเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทยลาว สรุปได้ดังนี้ ด้านรายได้ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทยลาว ผู้ประกอบการร้อยละ 88.0 ตอบว่ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้น โดยมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ดังนี้ ร้อยละ 90.8 มีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 1-20 ร้อยละ 2.7 มีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ร้อยละ 21-40 สรุปแล้วผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ยสูงขึ้นประมาณร้อยละ 39.5

เหตุผลที่ทำให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันสูงกว่าช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ร้อยละ 56.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจาก การเดินทางข้ามประเทศสะดวกขึ้น ร้อยละ 43.9 ตอบว่าเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านรายจ่าย ผู้ประกอบการร้อยละ 84.8 ตอบว่าค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.9 ค่าใช้จ่ายลดลง และค่าใช้จ่ายคงที่ร้อยละ 4.3 ผู้ประกอบการร้อยละ 97.3 มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 ร้อยละ 2.7 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9

เหตุผลที่ทำให้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการร้อยละ 48.1 ให้ความเห็นว่าเกิดจากราคาสินค้าสูงขึ้น ร้อยละ 33.3 ตอบว่า เพราะค่าสาธารณูปโภคเพิ่มขึ้น และร้อยละ 18.5 ตอบว่าเนื่องจากการเดินทางระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาวสะดวกขึ้นทำให้ข้ามมาซื้อสินค้าที่ฝั่งไทยง่ายขึ้น

ด้านกำไรเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว นั้น ร้อยละ 82.2 ตอบว่า กำไรเฉลี่ยในปัจจุบันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.1 ตอบว่ากำไรเฉลี่ยลดลง โดยที่ ร้อยละ 97.3 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณร้อยละ 1-20 และร้อยละ 2.7 มีกำไรที่สูงขึ้นในประมาณ ร้อยละ 21-40 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีกำไรเฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นประมาณร้อยละ 7.4

เหตุผลที่มีกำไรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 57.1 ตอบว่าเพราะจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น ร้อยละ 28.6 ตอบว่าเพราะการเดินทางสะดวกขึ้น และร้อยละ 14.3 ตอบว่าเพราะมีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ 6.3.2-5 สรุปผลการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน	การดำเนินธุรกิจปีที่ผ่านมา	การดำเนินธุรกิจก่อนเปิดใช้สะพาน
1. รายได้สุทธิ - รายได้เฉลี่ย 31,848,420 กีบ	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 18.1	รายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 รายได้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 8.9
2. ค่าใช้จ่ายสุทธิ - ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 65,307,851 กีบ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงร้อยละ 5.8	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9
3. กำไรสุทธิ - กำไรสุทธิต่อเดือน 4,847,191 กีบ	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 กำไรเฉลี่ยลดลงร้อยละ 18.1	กำไรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4

ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาและก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ประกอบการประเมินสภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวม เป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ใน 9 ประเด็นต่อไปนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ
3. การแข่งขันทางธุรกิจ
4. ความสะดวกในการคมนาคม
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว
7. จำนวนผู้ประกอบการ
8. แหล่งเงินทุน
9. การสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.2-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว			
- น้อย	15.7	26.1	58.6
- ปานกลาง	52.9	63.8	29.3
- มาก	31.4	10.1	12.1
2. ปัญหาสินค้าเลียนแบบ			
- น้อย	13.8	21.2	65.5
- ปานกลาง	7.7	51.5	29.1
- มาก	78.5	27.3	5.5
3. การแข่งขันทางธุรกิจ			
- น้อย	4.0	8.6	46.6
- ปานกลาง	6.7	60.0	43.1
- มาก	89.3	31.4	10.3
4. ความสะดวกในการคมนาคม			
- น้อย	8.1	15.1	60.7
- ปานกลาง	29.7	57.5	27.9
- มาก	62.2	26.0	11.5
5. ช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ			
- น้อย	10.1	18.8	40.4
- ปานกลาง	58.0	63.8	45.6
- มาก	31.9	17.4	14.0
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว			
- น้อย	10.1	23.2	36.8
- ปานกลาง	58.0	58.0	50.9
- มาก	31.9	18.8	12.3
7. จำนวนผู้ประกอบการ			
- น้อย	1.3	8.6	45.0
- ปานกลาง	20.0	50.0	35.0
- มาก	78.7	41.4	18.3

ตารางที่ 6.3.2-6 แสดงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวมเปรียบเทียบ ณ ปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา และก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว (ต่อ)

ปัญหา	ปัจจุบัน	ปีที่ผ่านมา	ก่อนเปิดใช้สะพาน
8. แหล่งเงินทุน			
- น้อย	14.5	33.8	44.1
- ปานกลาง	72.5	61.8	47.5
- มาก	13.0	4.4	8.5
9. การสนับสนุนจากภาครัฐ			
- น้อย	15.6	23.1	41.1
- ปานกลาง	54.7	56.9	42.9
- มาก	29.7	20.0	16.1

จากตารางที่ 6.3.2-6 ซึ่งให้เห็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโดยรวม ดังนี้

1. การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีปัญหาและปีที่ผ่านมามีปัญหาในระดับปานกลาง ก่อนเปิดใช้สะพานมีปัญหาเล็กน้อย
2. สินค้าเลียนแบบ ปัจจุบันเป็นปัญหาต่อการดำเนินธุรกิจในระดับมาก ในปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง และช่วงก่อนเปิดสะพานมีปัญหาเล็กน้อย
3. การแข่งขันทางธุรกิจ ในปัจจุบันมีการแข่งขันทางธุรกิจมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ช่วงก่อนเปิดสะพานการแข่งขันทางธุรกิจมีน้อย
4. ความสะดวกในการคมนาคม ในปัจจุบันมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานความสะดวกในการคมนาคมมีน้อย
5. ช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการ ปัจจุบันและปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนเปิดสะพานช่องทางในการจำหน่ายสินค้าและบริการมีมาก
6. บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีบรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวมาก ปีที่ผ่านมาจนถึงช่วงก่อนเปิดสะพาน บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
7. จำนวนผู้ประกอบการ ปัจจุบันจำนวนผู้ประกอบการมีมาก ปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ก่อนเปิดสะพานจำนวนผู้ประกอบการมีน้อย
8. แหล่งเงินทุน นับตั้งแต่ก่อนเปิดสะพาน จนกระทั่งปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
9. การสนับสนุนจากภาครัฐ นับตั้งแต่ก่อนเปิดสะพาน จนกระทั่งปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 6.3.2-7 แสดงข้อมูลด้านดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน

ข้อมูลด้านการดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
- เพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา	13	20.6
- ลูกค้านอกต่อกัน	9	14.1
- การบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า	7	10.9
- การร่วมมือกันในกลุ่ม	2	3.1
- ใช้หลายวิธีร่วมกัน	33	51.3

การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.3 ใช้หลาย ๆ วิธีเพื่อเป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ เป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อ ๆ กันไป มีการจัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า ให้การบริการทั้งภายในและนอกสถานที่ลูกค้าที่มาใช้บริการ และเน้นการขายตลาดไปทางยุโรปหลาย ๆ ประเทศ มีการจัดโปรแกรมพิเศษ ลดแลกแจกแถม เพื่อคืนกำไรแก่ลูกค้า และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา ร้อยละ 20.6 ที่เน้นหนักไปในเรื่องการประชาสัมพันธ์ /จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา ร้อยละ 14.1 ใช้การบอกต่อจากลูกค้า ร้อยละ 10.9 เน้นเรื่องการบริการให้เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า และร้อยละ 3.1 ใช้การร่วมมือกันในกลุ่ม การร่วมเป็นสมาชิกของสมาคม โรงแรมร้านค้า และร้านอาหาร ทางสมาคมได้ช่วยประชาสัมพันธ์ การตลาดด้านต่างประเทศ

นโยบายและการดำเนินงานในการพัฒนาหน่วยงาน

ตารางที่ 6.3.2-8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน

นโยบายในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
- การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน	14	30.5
- การปรับปรุงด้านการบริการ	21	45.6
- ใช้หลาย ๆ วิธีร่วมกัน	11	23.9

เนื่องจากประชากรกลุ่มตัวอย่างของการศึกษารั้งนี้ ร้อยละ 30.5 เน้นพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน โดยการส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การยกระดับพนักงาน ด้วยการฝึกอบรมวิชาเฉพาะ ด้านการบริการ และภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพทางด้านการทำงาน และวางแผนการตลาดในแต่ละเดือน ร้อยละ

45.6 การปรับปรุงด้านการบริการ บริการรวดเร็วทันใจ เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า และร้อยละ 23.9 ใช้หลายวิธีร่วมกัน ได้แก่พัฒนาบุคลากร การอบรมพนักงานให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอาใจใส่ในการทำงาน การขยายกิจการเพิ่มสมรรถภาพการผลิต การปรับปรุงคุณภาพ มาตรฐาน ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า และเพิ่มเรื่องประชาสัมพันธ์

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ตารางที่ 6.3.2-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐหรือไม่		
- เคย	38	95.0
- ไม่เคย	2	5.0
เคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใดบ้าง		
- องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติลาว	4	40.0
- สมาคมโรงแรมและร้านอาหาร	3	30.0
- สมาคมหัตถกรรมลาว	2	20.0
- ธนาคาร	1	10.0

ตารางที่ 6.3.2-9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยติดต่อประสานงาน หรือเคยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ หน่วยงานที่ผู้ประกอบการเคยติดต่อประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนนั้น ร้อยละ 95.0 เคยติดต่อประสานงานกับทางองค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติลาว ร้อยละ 40.0 ร้อยละ 30.0 ติดต่อกับสมาคมโรงแรมและร้านอาหาร ร้อยละ 20.0 ติดต่อกับสมาคมหัตถกรรมลาว และร้อยละ 10.0 ติดต่อกับธนาคาร

การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ตารางที่ 6.3.2-10 แสดงข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

การประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน	จำนวน	ร้อยละ
- จากการพูดคุยกับลูกค้า	5	38.5
- การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน	3	23.0
- การประชาสัมพันธ์	5	38.5

จากตารางที่ 6.3.2-10 แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 38.5 มีการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนด้วยการพูดคุยกับลูกค้า เพื่อสอบถามความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการของตน ร้อยละ 23.0 มีการประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน และร้อยละ 10.8 ใช้การประชาสัมพันธ์

การกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดนผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจุบันมีสะพานและสะพานมิตรภาพไทย-ลาว 2 แห่ง จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวชมใน สปป.ลาวเพิ่มขึ้นทุกปี และมีแนวโน้มดีขึ้นเป็นลำดับ ฉะนั้น จึงต้องมีการเตรียมการรองรับให้ดีและมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเช่น

1. การอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ให้สามารถนำรถส่วนบุคคลเข้าออกได้สะดวกกว่านี้
2. สร้างศูนย์ท่องเที่ยว เพื่อจำหน่ายเครื่องเงิน ของที่ระลึก งานหัตถกรรม การตำแผ่นแพ (ทอผ้า) ลวดลายเสื้อผ้าของลาว การปั่นหล่อ และแกะสลัก ให้นักท่องเที่ยวได้มาซื้อหา

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นคำถามส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ ว่าควรเป็นอย่างไร ส่วนนี้ได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้งหมด 3 ประเด็น คือ

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยว นครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง
2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ในจังหวัดนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร
3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน จากแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

การสนับสนุนการท่องเที่ยว

- มีการขยายตัว เพราะว่าภาครัฐได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ นับวันยิ่งเพิ่มมากขึ้นเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ
- ยังไม่มีภาคส่วนใด มาจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ได้ตลอดปี ยกเว้นช่วงปลายปีที่มี เทศกาลงานบุญช่วงเรือ(งานประเพณีแข่งเรือยาว) และงานบุญพระราชธาตุหลวง
- การท่องเที่ยวควรมีแผนการและนโยบายการพัฒนาที่ดีกว่านี้
- การท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างกว้างขวางและกระจัดกระจาย การจัดกลุ่มเพื่อนำลูกค้ายังไม่เป็นระเบียบ และมีการแข่งขันกันแบบตลาดทั่วไป
- ไม่มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวไทยมาเที่ยวจึงเป็นลักษณะมาเช้าเย็นกลับ ไม่มีเวลาสำหรับซื้อของฝาก มีแขกเข้ามาเที่ยวจำนวนมาก แต่ไม่ได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางเพราะมีการซ่อมแซมถนนระหว่างด่านและนครเวียงจันทน์

กิจกรรมท่องเที่ยว

- การท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ นับวันจะขยายตัวมากขึ้น มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและสวยงาม มีโบราณสถานเก่าแก่ ต้องปรับปรุงสถานที่ที่มีอยู่แล้วให้งามตา สะอาด เป็นที่อยากเข้าไปชมใช้ ปรับปรุงการบริการด้านอาหาร เห็นว่ามีราคาแพงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน สถานที่ท่องเที่ยวมีจำกัด ร้านบันเทิงปิดเร็ว เอาใจใส่บูรณะตัวเมือง ร้านขายของให้เป็นระเบียบ หากมีการวางของขายไม่เป็นระเบียบควรมีการปรับค่าเสียหาย
- สนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่เวียงจันทน์ เช่น ด้านการแสดงวรรณคดี วัฒนธรรม โรงละคร ฟ้อนลำพืนเมือง เพื่อแสดงให้ชาวต่างประเทศได้ชมและได้เห็น
- ควรมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองนครหลวงเวียงจันทน์ให้มากขึ้น นอกจากสถานที่วัดวาอารามเพื่อเยี่ยมชมแล้วมีการประสานงานระหว่างการท่องเที่ยวและหน่วยงาน หัตถกรรม
- นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวส่วนมากมักจะบอกว่า สถานที่ท่องเที่ยวมีน้อยมากเมื่อเทียบกับหลวงพระบาง บรรยากาศการท่องเที่ยวก็เงียบเหงา เมื่อนักท่องเที่ยวเที่ยวชมนครหลวงเสร็จแล้ว จึงมีแต่อยากออกไปต่างแขวง ไปหาธรรมชาติที่สวยงาม
- นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นศูนย์กลางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นที่ตั้งของสถานทูตต่างประเทศ และเป็นด่านเข้าออกของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง(ไทย)มาเข้าเย็นกลับ เห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยมีแต่ถ่ายรูปเท่านั้น

- กิจกรรมการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์จะดีขึ้นไปหน้า แต่แขกชายแดนมักมีระยะสั้น แหล่งท่องเที่ยวก็เป็นที่เดิม ควรจะมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นในวันเสาร์ หรืออาทิตย์ เพราะสองวันนี่แขกชายแดนจะมาเที่ยวกันมาก

- จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในแต่ละเดือน หรือในแต่ละเทศกาลและมีการโฆษณาให้เข้าถึงนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีรายการพิเศษในงานบุญสำคัญอื่นๆ ในสถานที่ศาสนาสถาน เช่น ชาติหลวง ประสูติ อนุสาวรีย์เจ้าฟ้าจ๋ม

- ยังไม่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์เห็นว่ายังมีน้อย ควรเพิ่มรูปแบบการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ หรือการท่องเที่ยวแบบงานประเพณีพื้นบ้าน

- ในนครหลวงเวียงจันทน์การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นทำให้มีการแข่งตลาดด้วยการลดราคาสินค้า ทำให้ผลิตภัณฑ์มีราคาต่ำลง

- ควรจะมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ไปเที่ยวชมให้มากขึ้น เข้าสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติในเมือง สวนดอกไม้ มีกิจกรรมขายของลาว มีถนนขายของชาวบ้าน เครื่องหัตถกรรม ผ้าไหม และอาหารดอนเียน มีกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agi-Eco-tourism) และ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco-tourism) และให้จัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวใน นครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรหาทางสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวในนครหลวงให้มากขึ้นให้ภาครัฐ(ท่องเที่ยว) เป็นผู้นำพาสร้างกระบวนการเพื่อทำให้การท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์มีชีวิตชีวา ครึกครื้น และจัดระเบียบการนำเที่ยวแบบธรรมชาติ วัฒนธรรม ให้เด่นขึ้น

- ควรจะปรับปรุงและให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ทุกๆปีองค์การการท่องเที่ยวได้มีการฝึกอบรม ด้านการบริการเพื่อให้เป็นที่น่าสนใจแก่ลูกค้า และในปัจจุบันธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ได้สนับสนุนกิจการทางการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์เพิ่มขึ้น

- ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่นครหลวงเวียงจันทน์ให้มากขึ้น เพื่อรองรับแขกต่างประเทศที่มาเที่ยวชม ควรมีการโฆษณาแหล่งท่องเที่ยวและร้านอาหาร แนะนำลูกค้าให้เข้ามาเที่ยวในประเทศลาว

- ธุรกิจต่างๆ ควรสนับสนุนจัดตั้งกองทุนขึ้นมาเพื่อเอาเงินไปสนับสนุนในการจัดงานเพื่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น

- สร้างสิ่งที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดชาวต่างประเทศ นักท่องเที่ยว นักธุรกิจมาให้หลายๆ เพื่อส่งเสริมการบริการ สร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีก

- ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนบทเรียนในการบริการจากประเทศเพื่อนบ้าน

3. กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบ/ประเภทใดในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรสนับสนุน

3.1. การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

- กิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ที่ตาตมูน หินคันทนา และการปรับปรุง ภูมิทัศน์นครหลวงเวียงจันทน์ให้สวยงาม สวนสาธารณะหนองบึง สวนสัตว์ วัฒนาอาราม อนุสรณ์สถาน จัดสวนสาธารณะเหนือสวนประตู่ไชยอีก 2-3 แห่ง

3.2. กิจกรรมเกี่ยวกับจารีต ประเพณี

- การเที่ยวชม โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัฒนาอาราม ศิลปะพื้นเมืองในหอพระแก้ว ประตู่ชัย ฟ่อนตีคาบ ตีคี่ในธาตุหลวง เป้าแคนโซ้ว จัดตั้งโซ้วดำหูก (การทอผ้า) เรือนร้าน วิถีชีวิตแบบพื้นบ้านลาว ชมกิจกรรมต่างๆ เช่น หัตถกรรมดำหูก ทอผ้าไหม อาจจะคิดกิจกรรมอื่นๆ ที่แปลกใหม่เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในแต่ละปี เช่น นางสังขาน (บุญปีใหม่ลาว/วันสงกรานต์) บุญบั้งไฟ แห่งเทียนประกวดโน้มนุญเข้าพรรษา งานบุญประเพณีระดับชาติ (บุญพระธาตุหลวง) บุญช่วงเรือ(งานแข่งเรือยาว) แล้วควรส่งเสริมบุญจารีตประเพณี แต่ละชนเผ่า (บุญกินเจียง บุญเกอ บุญพระเวช บุญบั้งไฟและอื่นๆ)

- ศิลปะพื้นเมือง อาหารพื้นเมืองลาว และหัตถกรรมอื่นๆทุกประเภท เปิดตลาดขายของตอนเย็น เน้นสินค้าของลาว

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อมูลส่วนนี้ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการทั้งหมด ผู้ศึกษาทำการรวบรวมไว้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการคมนาคม

- การคมนาคม โดยเฉพาะรถสามล้อเครื่อง ไม่ควรมีราคาแพงเกินไปและอย่าเห็นแก่ได้มากเกินไป

- ปรับปรุงการคมนาคมทางอากาศ ปรับปรุงถนนเพื่อความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาแหล่งท่องเที่ยวในลาว

- ควรปรับปรุงเรื่องการสัมปทานรถโดยสารขนส่งอยู่สะพานมิตรภาพไทย-ลาว 2 (ผู้ประกอบการท่านหนึ่ง ได้อธิบายว่า การสัมปทานการเดินทางในปัจจุบันทำให้ราคาค่าโดยสารสูงขึ้น เพราะบริษัทท่องเที่ยวไม่มีสิทธิ์เอารถของตนไปปรับแก้ที่ฝั่งไทยได้เอง ต้องได้ไปใช้บริการของผู้สัมปทาน ราคารถตู้คันละ 1500 บาท เมื่อเทียบกับเวียงจันทน์ราคาต่างกัน สมาคมรถตู้ต้อง

เสียค่าจอดรถอยู่สะพานมิตรภาพ รถตู้จะรับแขกแต่ละครั้งต้องได้เสียให้ผู้สัมปทานลานจอดรถ บริษัทลาวสมัยอีก ครั้งละ 100 บาท แยกผู้ให้บริการจะเข้าไปหนองคายเหมารถฝั่งลาว 200-300 บาทแล้ว เมื่อข้ามสะพานยังต้องได้ซื้อตั๋วรถโดยสาร 4000 กีบ หรือ 15 บาท กับบริษัทขนส่งโดยสาร บางครั้งไม่ได้ขึ้นรถที่ให้ตนซื้อตั๋ว คนขายบอกว่าเป็นค่าผ่าน ทั้งที่ตั๋วโดยสารก็ได้บอกละเอียดว่า ตั๋วรถโดยสาร ผู้โดยสาร หรือ แยกได้เสียภาษีถูกระเบียบแล้ว นี่เห็นว่าเป็นการไม่สมควร เพราะเป็นการเอาเปรียบผู้โดยสาร)

2. ด้านอื่น ๆ

- เสนอให้ มีการวางแผนสินค้าและศิลปะวรรณคดีแบบอนุรักษ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาชมหลายชิ้น
- เสนอให้ทุกๆ กิจการการท่องเที่ยว หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้ฟื้นฟูการเล่นพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นขึ้นมาเป็นกิจกรรมประจำท้องถิ่นของตนเอง ให้ชัดเจน ให้พวกเขาทราบว่ากิจกรรมเหล่านั้นเป็นสมบัติของตน เพื่อให้มีการรักษาเอาไว้
- อยากให้ทางภาครัฐพิจารณาข้อเสนอต่างๆ นี้ ให้สร้างแหล่งท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์ให้มากขึ้น โดยด่วน ได้ยิ่งเป็นการดี เพราะว่าจำนวนบ้านพักมีมากขึ้น ก็อยากให้แขกมากขึ้นเช่นกัน
- ควรโฆษณาหลายๆเกี่ยวกับสินค้าของลาว
- ควรสร้างกิจกรรมหลากหลายขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดบริษัทท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว ให้มีการเสริมขยายแหล่งที่ท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- เสนอให้ภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องลงตรวจอย่างเข้มงวดกับบรรดาร้านอาหาร ร้านบันเทิง ที่ไม่ได้มาตรฐาน
- หากมีคู่แข่งมาก ควรมีการลดราคา เลี่ยงภาษี ทำให้ต้นทุนต่ำ
- เสนอให้รัฐบาลสร้างโรงเรียนสอนวิชาเฉพาะด้านการบริการนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- เพื่อการอยู่รอดของธุรกิจบ้านพักขนาดเล็ก ควรมีการตกลงกันระหว่างบ้านพักให้มีราคาพอประมาณเท่าที่สามารถรับได้
- นักท่องเที่ยวเข้ามามาก ฉะนั้นต้องรักษาวัฒนธรรมให้คงไว้เหมือนเดิม
- ปรับปรุงเส้นทางในตัวเมืองและท้องถิ่น
- ควรสร้างแหล่งท่องเที่ยวครบวงจรอยู่ที่ใดที่หนึ่ง ที่สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ปัจจุบันส่วนใหญ่มีแต่แหล่งท่องเที่ยวตอนกลางวันเท่านั้น
- ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้เหมาะสม สวยงาม สะอาด รับประกันความปลอดภัยการเดินทางไปมาสะดวก

- ปรับปรุงการบริการให้ดีขึ้น ราคาอาหารไม่ควรแพงมาก
- เพิ่มจำนวนที่พัก ร้านอาหารที่ได้มาตรฐาน
- ควรมีหน่วยงานช่วยเหลือการผลิต ของขวัญ ของที่ระลึกต่างๆ เพื่อสนองแก่นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว

- ฝึกอบรมร้านอาหาร แม่แต่แผงลอย ควรให้เป็นระเบียบสะอาดและสวยงาม
- สมาคมการท่องเที่ยวและสมาคมหัตถกรรม ควรมีการจัดประชุมวางแผนการทำงานให้รัดกุมกว่าเดิม และเวลาที่มีบริษัทท่องเที่ยวเข้าชมผลิตภัณฑ์ ไม่ควรเรียกร้อยเปอร์เซ็นต์การขาย ก่อนที่ลูกค้าจะมีการตกลงซื้อ

- ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อรับประกันความปลอดภัย, ส่งเสริมให้มีการลงทุนเพิ่มเติม สำหรับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ศิลปะ และธรรมชาติ ให้เงื่อนใจที่ดีแก่ผู้สนใจเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว

- ควรจัดการสัมมนาส่งเสริมงานหัตถกรรม จัดกลุ่มตลาด เพื่อขยายงานด้านการออกแบบส่งเสริมงานฝีมือที่ประณีต เช่น ตำहुก (ทอผ้า) จักสาน ศิลปะทุกด้านให้ได้มาตรฐาน จัดกลุ่มทุนเพื่อปรึกษาด้านการเงินให้ทุกหน่วยธุรกิจ

- องค์กรท่องเที่ยวควรสนับสนุนผู้ประกอบการแขนงการอื่นๆเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้กิจการดังกล่าวส่งเสริมการท่องเที่ยว ถ้าหาพื้นที่ใดถูกเลือกก็ควรไปพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ที่จอดรถ แนะนำการต้อนรับแขก

- ขอเสนอองค์การจัดตั้งที่คุ้มครองธุรกิจด้านนี้ ช่วยดูแลราคาอาหารตามท้องตลาด ในนครหลวงเวียงจันทน์ บางรายไม่ได้รับอนุญาต และไม่มีมารับประกันด้านคุณภาพ

- ปรับปรุงการบริการอย่างสม่ำเสมอ ด้านไทยให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แก่ชาวอายุบัตรผ่านแดนและหนังสือผ่านแดน เพิ่มการป้องกันความสงบและความปลอดภัย

- ปรับปรุงบ้านพัก โรงแรม และแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในช่วงเทศกาล งานบุญต่างๆ
- รักษาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น และเพิ่มการนำเที่ยวให้มีความปลอดภัยมากขึ้น
- ควรให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และนำเสนอแก่นักท่องเที่ยว

มากขึ้น

- ให้มีการโฆษณาทางสถานีโทรทัศน์ และ Website ให้หลายขึ้น เพื่อที่จะทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่างๆง่ายขึ้น

6.4 การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย และ นครหลวงเวียงจันทน์

คณะทำงาน ใช้กระบวนการ การ A-I-C (Appreciation Influence Control) การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT Analysis) เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริม และการดำเนินการท่องเที่ยว ได้แก่ หน่วยงานราชการ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตัวแทนชุมชน เช่น ผู้ประกอบการร้านค้า ที่พักรีสอร์ท เป็นต้น ทั้งหมดได้ร่วมกัน วิเคราะห์เพื่อการวางแผน และการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ในลำดับต่อไป

6.4.1 กระบวนการเทคนิค A-I-C (Appreciation Influence Control)

กระบวนการ A-I-C (Appreciation Influence Control) คือเทคนิคการระดมความคิดที่ให้ความสำคัญต่อความคิด และการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน เป็นกระบวนการที่นำเอาคนเป็นศูนย์กลาง โดยที่คนเป็นผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดในชุมชน (Village Stakeholders) มาคิดและทำงานร่วมกันในรูปของการประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือในความหมายของชาวบ้าน คือ การประชุมกรรมการหมู่บ้าน และผู้แทนของกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เพื่อระดมความคิดในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน และเป็นการสร้างแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านโดยพลังประชาชน

กระบวนการ A-I-C เป็นเทคนิคที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสำหรับการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน การกำหนดแผนปฏิบัติ และยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการระดมความคิดเห็น ขั้นตอนวิธีการที่จะรวมความคิดและความต้องการไว้ในแผนได้ เพราะในส่วนรายละเอียดของกระบวนการ จะมีเทคนิคการประชุม การระดมความคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งทำให้เข้าใจถึงสภาพปัญหา ข้อจำกัด ความต้องการ และศักยภาพของผู้ที่ร่วมระดมความคิดทุกคน ทำให้เกิดความเข้าใจภาพรวมการพัฒนาหมู่บ้านทั้งหมด อันจะเป็นจุดกำเนิดของการยอมรับของผู้ที่จะนำแผนพัฒนาไปดำเนินการต่อ

โดยทั่วไปวิธีการระดมความคิดตามกระบวนการ A-I-C แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลักประกอบด้วย

1. ขั้น Appreciation เป็นขั้นตอนที่สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม มีการเสนอความคิดเห็นและข้อมูลจากประสบการณ์และมุมมองของแต่ละบุคคล
2. ขั้น Influence เป็นขั้นตอนที่สมาชิกได้มีโอกาสคิดแนวทางในการพัฒนาร่วมกัน

3. ขั้น Control เป็นการนำเอาแนวคิดในการพัฒนามาวางแผนปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม จากขั้นตอนหลักของกระบวนการ A-I-C

ขั้นตอนในการจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และขั้นตอนตามลำดับก่อนหลัง ในแต่ละช่วงมีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการให้เสร็จในแต่ละขั้นตอน จากนั้นจึงเป็นการนำข้อมูลที่ได้ในแต่ละขั้นมาเรียบเรียงและร่วมกันพิจารณาให้เกิดผลในลำดับต่อไป ตามขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้อง (โดยการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ)
- ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา โอกาส และแผนการจัดการที่มีอยู่
- ขั้นตอนที่ 3 การกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย
- ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และตัดสินใจจัดทำยุทธศาสตร์

คณะทำงานได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการขึ้นทั้งหมด 4 ครั้ง ดังนี้ คือ

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ ของประชาชนในพื้นที่

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม	สถานที่	จำนวนผู้เข้าประชุม(คน)
22 กุมภาพันธ์ 2550	การระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์	องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่งคล้า อำเภอบุ่งคล้า จังหวัดหนองคาย	18
วันที่ 1 มีนาคม 2550	การระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์	เทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่ อ.ศรีเชียงใหม่ จ. หนองคาย	28

2. การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย
และนครหลวงเวียงจันทน์

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม	สถานที่	จำนวนผู้เข้า ประชุม(คน)
วันที่ 14 มีนาคม 2550	การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณา การ พื้นที่จังหวัด หนองคายและนครหลวง เวียงจันทน์	ณ ห้องมรกต โรงแรม หนองคายแกรนด์ จ. หนองคาย	48
วันที่ 15 มีนาคม 2550	การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณา การพื้นที่จังหวัด หนองคายและนครหลวง เวียงจันทน์	ณ โรงแรมอ่าคำ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	50

เมื่อคณะทำงานได้ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ของประชาชนในพื้นที่ ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น จึงได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุมกลุ่มแรก มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ จากหลายหน่วยงาน เช่น ภาคราชการตัวแทนจากสำนักงานอำเภอ สำนักงานจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และตัวแทนชุมชน ผู้ประกอบการเจ้าของกิจการ ร้านอาหาร โรงแรม และที่พัก รีสอร์ท

การประชุมเชิงปฏิบัติการ ที่เกิดขึ้นเป็นการร่วมกันกำหนดแนวทาง การพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน มีการประเมินศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย การวิเคราะห์สถานการณ์ การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายโดยรวมแล้ว จึงดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ขึ้นอีกครั้งที่ นครหลวงเวียงจันทน์ มีผู้เข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานราชการ นักวิชาการ ตัวแทนผู้ประกอบการ ร้านอาหาร ผู้ประกอบการ โรงแรม ที่พัก และบริษัทนำเที่ยว เพื่อให้ทางฝ่ายสปป.ลาว ได้ร่วมกันกำหนดแนวทาง การพัฒนาการท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์ กำหนดการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

6.4.2 ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ของประชาชนในพื้นที่

6.4.2.1 สรุปการระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงคล้า

อำเภอบึงคล้า จังหวัดหนองคาย

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

คณะทำงานได้ให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาแบ่งเป็นกลุ่ม ตามพื้นที่ จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่ม ทำความรู้จักกัน เลือกประธาน และเลขานุการประจำกลุ่ม และให้ประเด็นในการระดมความคิด ร่วมกันคือ

1. พื้นที่ของท่านมีจุดเด่น / แหล่งท่องเที่ยว / อื่นๆ แหล่งใดบ้าง
2. พื้นที่ของท่านมีจุดด้อย อย่างไรบ้าง
3. สิ่งที่ต้องพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยว / พื้นที่นั้น จะพัฒนาได้อย่างไร

ในช่วงสุดท้ายให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอต่อที่ประชุม สรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อบต.โพธิ์หมากแข้ง อ.บึงโขงหลง จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.ภูสิงกา มีแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ตาดกินรี ศาสนสถาน และน้ำตกอีกหลายแห่ง	1.เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เพราะเป็นถนนลูกรัง	1.ก่อสร้างถนนที่มั่นคงตลอดระยะทาง เพราะเป็นแหล่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถท่องเที่ยวได้ในช่วงฤดูฝนเท่านั้น (น้ำตก)
-	2.ปัญหาห้องน้ำ	2.สร้างห้องน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ให้เพียงพอ
-	3.ถึงขยะไม่เพียงพอ	3.จัดให้มีถังขยะ เพื่อลดปัญหาปริมาณขยะที่มีมากตามแหล่งท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อบต.ท่าดอกคำ อ.บึงโขงหลง จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. น้ำตกลานดอกเงินหมู่ที่ 5 ต.ท่าดอกคำ อ.บึงโขงหลง เป็นน้ำตกจากภูเขาสูงสวยงาม น้ำหน้าฝนไหลแรงมาก มีหลายชั้น มีธรรมชาติป่าไม้สวยงาม	1. ถนนลำบากมากที่สุด เป็นถนนทำการเกษตร หน้าน้ำจะมีน้ำท่วมเป็นจุดๆไป ไม่มีบ้านเรือน ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีโทรศัพท์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทุกชนิด	1. ต้องการถนนเพื่อเข้าสู่ น้ำตกลานดอกเงิน
-	-	2. ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณรอบๆ
-	-	3. ประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไปรู้จักมากขึ้น

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ ต.บึงโขงหลง อ.บึงโขงหลง จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. มีธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตก วิมานทิพย์ ตาดกนิรีน้ำตก ลานดอกเงิน (ภูว))	1. อำเภอยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัด	1.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน และสาธารณูปโภคต่างๆ
2. บึงโขงหลง	2.ถนนเป็นถนนลูกรัง เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้ไม่สะดวก โดยเฉพาะหน้าฝนจะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวลำบาก หรืออาจจะเข้าไปไม่ได้เลย	2.ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์
3. อุทยานแห่งชาติภูหลวง	3.สถานที่ท่องเที่ยวไม่หลากหลาย มีเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	3.ส่งเสริมเรื่องความปลอดภัย และความสะอาดสบายแก่นักท่องเที่ยว
4.ถ้ำผ่อง / ถ้ำดาบ	4.การเที่ยว น้ำตก มีข้อจำกัด คือในหน้าแล้งไม่มีน้ำ มีน้ำเฉพาะในหน้าฝน	-
5.อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ สวนนกบึงโขงหลง	5.ขายเครื่องดื่มและอาหารแพงเกินความเป็นจริง	-
6.เกาะแก้ว – เกาะโพธิ์ กลางบึงโขงหลง	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อบต.บ้านด้อง อ.บึงโขงหลง จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. น้ำตกเจ็ดสี	1. ถนนหนทางไม่สะดวกสบาย	1. เรื่องถนน เพราะการเดินทางไม่สะดวกเท่าที่ควร ในพื้นที่บางส่วนยังเป็นลูกรัง
2. น้ำตกชะแนน	2. ยังไม่มีความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว	2. การบริการเท่าที่ทำอยู่หรือมีอยู่แล้ว ยังไม่ดีเท่าที่ควร
3. ป่าเขียวขจีดอนหม้อทอง	3. ไม่มีงบประมาณที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทุกฤดูกาลได้	3. อยากให้แก้ปัญหาเรื่องความสะดวก ถ้าเป็นไปได้ต้องการคำแนะนำ เรื่อง ความสะดวก, การบริการ, การต้อนรับ, การแนะนำสถานที่เวลานักท่องเที่ยว
-	-	4. ต้องการให้มีวิทยากรหรือบุคคลที่เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับสัตว์น้ำมาให้คำแนะนำราษฎร เรื่องของการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ การอนุรักษ์ เพราะราษฎรส่วนมากไม่เข้าใจเรื่องการ อนุรักษ์ การขยายพันธุ์สัตว์น้ำ ถ้าไม่รักษาไว้ต่อไปอาจจะไม่มีให้เห็นเลย

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อบต.หนองเดิน อ.บึงคล้า จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตรงเทศกาลปีใหม่ไทย ส่วนน้ำตกถ้ำฝุ่น และน้ำตกชะแนน แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงาม	-	1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เที่ยวได้ทุกฤดูกาล
-	-	2. ปรับปรุงภูมิทัศน์หนองสองห้อง
-	-	3. จัดสร้างสวนเฉลิมพระเกียรติ 80 ปี

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.หลวงพ่อบุญใหญ่	-	พัฒนาบุคลากร เช่นเพิ่มเติมความรู้ภาษาต่างประเทศ
2.หนองกุดทิง	-	ป้องกันและรักษาชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตามสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งในพื้นที่ที่รับผิดชอบ
3.หนองบึงกาฬ	-	-
4.หาดทรายขาวริมโขงบึงกาฬ	-	-
5.แก่งอาสง	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อ.บึงคล้า จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.ธรรมชาติดี	1.เป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกลจังหวัดมาก	1.เส้นทางคมนาคม
2.อากาศดี	2.สถานที่พักยังไม่สามารถรองรับกลุ่มทัวร์ขนาดใหญ่ได้	2.การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย
3.บุคคลดี	3.บุคลากรยังไม่พร้อมที่จะเปิดสู่การท่องเที่ยวระดับนานาชาติ	3.การจัดการท่องเที่ยวที่ถูกหลัก มีการจัดการที่เหมาะสม
4.เศรษฐกิจดี	-	4.มีการพัฒนาบุคลากรให้พร้อม เช่น การอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ
5.น้ำตกถ้ำฝุ่น	-	5.มีการศึกษาดูงานจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่เป็นตัวอย่าง
6.น้ำตกตาดชะแนน	-	6.พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้เหมาะสม
7.เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	-	-
8.บ้านหนองเดินท่า (หาดสีดา) หาดทรายริมน้ำโขง	-	-
9.โครงการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (พืชพรรณสมบูรณ์ไพร)	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อบต.ไคสี อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.แก่งอาสง สะดือแม่น้ำโขง วัดอาสงศิลาवास	1.ปัญหาชายแดน การปิด พรมแดน และยาเสพติด	1.พัฒนานักเรียนให้เป็น มัคคุเทศก์
2.เทศกาลบั้งไฟพญานาค	-	2.อนุมัติเรือข้ามฟาก
3.โฮมสเตย์ / โรงแรม	-	3.พัฒนาภูหิน และถ้ำเสือเป็น แหล่งท่องเที่ยว
4.วัดถ้ำเสือ	-	4.สำรวจแนวเขตป้องกันการบุก รุกทำอุทยานหิน
5.ภูหิน	-	5.สร้าง/ทำพิพิธภัณฑ์หิน
6.ชิมปลาแม่น้ำโขง (ปลายี่สก, ปลาไน ฯลฯ)	-	6.ส่งเสริมการท่องเที่ยว ข้ามไป ฝั่งประเทศลาว บ้านเวินธาตุ (ปัจจุบันไม่อนุญาต / ไม่ ปลอดภัย) มีวัดพระนอน น้ำตก ภูเขา

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อ.เซกา จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. ภูทอก เป็นแหล่งธรรมชาติ ธรรมชาติ ซึ่งเป็นเขาโดดเด่น และมีการ สร้างบันไดรอบเขา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่ง มหัศจรรย์ในโลกยุคปัจจุบัน	1.เนื่องจากผู้คนเข้าไปบริโภค แหล่งท่องเที่ยวมาก เข้าไปทำลาย สิ่งแวดล้อม ทิ้งขยะ และสิ่งปฏิกูล ต่างๆ ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อม โทรม	1.ควรมีการร่วมมือกันรักษา สิ่งแวดล้อม
2.ภูเขา – น้ำตก เช่น ดาดชะแนน, น้ำตก เจ็ดสี, น้ำตกถ้ำฝุ่น เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติ	2.รुकถ้ำในเขตสาธารณะ ทำให้ ธรรมชาติถูกบดบัง และทำลายไป มาก เช่นการสร้างอาคาร ร้านค้า	2.มีบทลงโทษบุคคลที่ฝ่าฝืน อย่างชัดเจน
3. แหล่งธรรมชาติย่อยๆ เช่น หาดคำ สมบุญ ริมบึงโขงหลง, กุดซาง อุทยานกุดซาง, บ้านซาง ต.ซาง อ.เซกา เป็นแหล่งสงวนพันธุ์สัตว์ เช่น ลิง, กระรอก และนกน้ำนานาชนิด	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ เทศบาลบึงกาฬ อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.สภาพอากาศร่มเย็น	1.การประชาสัมพันธ์ยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย	1.ทำความเข้าใจหรือให้ความรู้กับผู้นำเพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยวให้มากขึ้น
2.ผู้คนมีมิตรไมตรี	2.คนในพื้นที่หรือผู้นำชุมชนยังไม่เข้าใจผลดีของการท่องเที่ยว	2.พาผู้นำชุมชนออกศึกษาดูงานในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหรือพื้นที่ที่มีสภาพใกล้เคียงกับชุมชนที่พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.การเดินทางสะดวกสบาย	3.ท้องถิ่นยังขาดความร่วมมือหรือพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวไปในทิศทางเดียวกัน	-
4.มีที่พักราคาประหยัด 180-350 บาท	-	-
5.มีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่น่าสนใจ เช่น วัดอาฮง, ภูทอก	-	-
6.ตลอดชายหาดแม่น้ำโขง เงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อนอากาศ	-	-

6.4.2.2 สรุปการระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์

วันที่ 1 มีนาคม 2550 อำเภอ ท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. สามารถผลิตพืชผลทางการเกษตรได้ตลอดทั้งปี	1. ไม่มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดน ระหว่าง ไทย และ สปป. ลาว ที่ถูกต้อง	1. ควรสร้างผนังกั้นน้ำ ตามแนวฝั่งโขง
2. มีทัศนียภาพริมฝั่งโขงที่สวยงาม	2. สถานที่พักแรม เช่น โรงแรม บังกะโล รีสอร์ท เกรสเฮาส์ นั้นมีจำนวนน้อย และ ยังขาดมาตรฐาน	2. ควรมีการปรับปรุงถนนให้ดีขึ้น
3. พื้นที่บางแห่งนั้นสามารถที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรม หรือ Home Stay หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ เช่น เกาะดอน	3. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่มีจำนวนไม่มากนัก	3. ควรมีการปรับปรุงมาตรฐานของที่พักแรมให้ดีขึ้น
4. มีวัดที่เป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชน ทั้งไทย และลาว คือ วัดหลวงพ่อบึงศรี	4. มีสถานที่ๆ จัดเป็นแหล่งบันเทิงไม่มากนัก	4. ควรมีการปรับปรุงพื้นที่บางแห่ง เช่น บ้านโคกดอน วัดศิลาเลข ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรม
5. เป็นแหล่งผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวขนาดใหญ่ของจังหวัดหนองคาย	5. ถนนชลประทานด้านริมแม่น้ำโขงแคบ และไม่อาจที่จะขยายให้ใหญ่ขึ้นได้ อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	5. หาข้อตกลงในการใช้ที่ดิน คอนด้า คอนแดง ซึ่งเป็นเกาะกลางน้ำให้ เป็นพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ จัดการแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในรูปแบบของ Home Stay
6. มีหมู่บ้านยาสูบ และเป็นแหล่งผลิตยาเส้นที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย	6. แนวตั้งมีการทรุดตัว	6. ควรมีจุดผ่อนปรนทางการค้าชายแดนระหว่าง ไทย และ สปป. ลาว

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย (ต่อ)

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
7. เป็นแหล่งผลิตหินอ่อนอันดับหนึ่งใหญ่ที่สุดในจังหวัดหนองคาย	7. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญด้านการประสานงานระหว่างประเทศ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	7. ควรมีพิพิธภัณฑ์การเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืด
8. มีหมู่บ้านกอนนาง ซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาที่มีขนาดใหญ่	8. อำเภอท่าบ่ออยู่ใกล้กับตัวจังหวัดหนองคาย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวนิยมที่จะเดินทางเข้าไปพักที่ตัวอำเภอเมืองมากกว่าจะพักที่อำเภอท่าบ่อ	-
9. มีการผลิตสินค้า OTOP โดยผลิตภัณฑ์จากเนื้อปลา คือปลาสามที่มีชื่อเสียงในระดับ 5 ดาว	9. ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงาน	-
10. เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนั้นผลผลิตที่ได้สามารถนำมาพัฒนาเป็นของฝากจากภาคการเกษตรกรรมได้อย่างชัดเจน	10. ขาดการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมอย่างจริงจัง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
11. มีโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช ซึ่งมีความพร้อม และมีชื่อเสียงในระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาเนื้อ	-	-
12. เป็นแหล่งผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ฝางมุกที่สวยงาม	-	-
13. มีวัฒนธรรมหลายเชื้อชาติในพื้นที่ตลอดจนมีประเพณีในการแข่งเรือระหว่างไทย – สปป.ลาว รวมถึงบุญบั้งไฟล้าน บ้านกอนนางที่มีชื่อเสียงในระดับจังหวัด	-	-
14. มีทัศนียภาพที่สวยงามด้วยการตัดต้นไม้ให้เป็นรูปต่างๆ	-	-
15. การคมนาคมที่สะดวก สามารถเข้า-ออก ตัวอำเภอได้หลายทาง	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อำเภอ ศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1. มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ตรงข้ามกับนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสปป.ลาว	1. มีปัญหาด้านมลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม	1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้างจุดบริการนักท่องเที่ยวพร้อมกับจัดหาบุคลากรที่เหมาะสม
2. มีทัศนียภาพทางธรรมชาติที่สวยงามด้านป่าไม้ และแหล่งน้ำ	2. การลงทุนด้านการท่องเที่ยวของภาคเอกชนมีน้อย	2. ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้สมบูรณ์
3. มีจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนระหว่างไทย กับ สปป.ลาว ที่บ้านหม้อ สามารถเดินทางข้ามไปมาได้โดยสะดวก	3. ประชาชนในพื้นที่มีการอพยพถิ่นฐาน ไปอยู่ที่อื่น	3. ควรมีการเปิดจุดผ่อนปรนการค้าชายแดน ให้เป็นด่านถาวรหรืออาจจะขยายเวลาเปิด
4. มีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ	4. จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่เป็นอยู่มิได้เปิดอย่างถาวร	4. ควรมีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา เช่น วัดธาตุคำ-ธาตุขาว
5. มีการรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิม และมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นดินแดนแห่งอริยสงฆ์ เช่น วัดหินหมากเป้ง วัดอรุณบรรพต	5. ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานจากภาครัฐ	5. ควรจัดให้มีเรือนำเที่ยวชมทัศนียภาพตามลำน้ำโขง
6. มีความโดดเด่นในการประกอบอาชีพทางการเกษตร ซึ่งสามารถผลิตผลได้ทั้งปี เช่น ผักสด สับปะรด มะเขือเทศ	6. ขาดการประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมอย่างจริงจัง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	6. ควรมีการฟื้นฟูวัฒนธรรม / กิจกรรม ที่เป็นของพื้นบ้านเดิมที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น
7. มีการลงทุนในส่วนของภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่ง ส่งผลให้เกิดผลดีต่อสินค้าเกษตร และการจ้างงานของคนในพื้นที่	-	7. ควรมีการกระตุ้นชุมชนในพื้นที่ให้มีความรู้ และความเข้าใจ ในด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น
8. เป็นแหล่งผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ ฝิงมุกที่สวยงาม	-	-

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ อำเภอ สังคม จังหวัดหนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
1.สภาพทางภูมิประเทศนั้นยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วย ภูเขา ป่าไม้ แม่น้ำ และผลผลิตทางการเกษตร	1. ขาดการบูรณะในแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาจากขยะมูลฝอย รวมไปถึง การขาดมาตรการการรองรับน้ำเสียที่มาจากชุมชน	1. สร้างผนังกันน้ำ ตามแนวฝั่งโขง
2. มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ เช่น น้ำตกธารทอง น้ำตกธารทิพย์ วัดผาตากเสื้อ วัดถ้ำเพียงดิน	2. ทางคมนาคมบางช่วงยังไม่ได้มาตรฐาน อีกทั้งยังไม่ได้ขยายให้ครอบคลุมไปทั่วเขตเทศบาล	2. หน่วยงานในภาครัฐ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีความร่วมมือกันให้มากขึ้นใน ส่วนของการดูแลพื้นที่ๆ เป็นแหล่งท่องเที่ยว
3. มีหาดทรายที่เรียกว่า พัทยาสังคม ในช่วงเทศกาลวันสงกรานต์	3. ขาดตลาดสดที่เป็นได้รับมาตรฐาน	3. ประชาชนในพื้นที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา และพัฒนาท้องถิ่นของตน โดยยึดหลักของความเป็นอยู่แบบพอเพียง
4. มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าประเภท OTOP ที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ เช่น ผลิตภัณฑ์จากกล้วย เช่น กล้วยอบเนย กล้วยอบน้ำผึ้ง	4. ขาดสถานีขนส่งที่ยังไม่มีพื้นที่	4. ควรมีการปรับปรุงมาตรฐานของตลาดสด สถานีบริการน้ำมัน รวมไปถึงการจัดสร้างสถานีขนส่ง
5. มีการจัดงานกล้วยประจำปีของอำเภอ สังคม ทุกๆ เดือน พฤศจิกายน เป็นประจำของทุกปี	5. ประชาชนในพื้นที่ยังคงขาดความเข้าใจในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	5. ควรมีการสร้างสวนสุขภาพ ให้แก่ประชาชนไว้สำหรับออกกำลังกาย ในแถบริมฝั่งโขง
6. มีประเพณีการแข่งขันเรือยาว ชาย-หญิง ระหว่าง ไทย กับ สปป.ลาว ในช่วงวันออกพรรษา พร้อมการชมบั้งไฟพญานาค	6. มีการกัดเซาะตลิ่งของพื้นที่ริมฝั่งโขง	6. สนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (สวนโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพฯ)

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่อำเภอ สังคม จังหวัดหนองคาย

จุดเด่น	จุดด้อย	สิ่งที่ต้องการพัฒนา
7. มีแหล่งปู่วัดลุ่ม พระคู่บ้าน คู่เมืองของอำเภอ ซึ่งประดิษฐาน ณ วัดโนนเกษม	7.ขาดสถานให้บริการน้ำมันที่เป็นมาตรฐาน	7.ควรมีสถานีบริการน้ำมันที่เป็นมาตรฐาน
8. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น สวนสมุนไพร บ้านผาแดง และสวนพันธุกรรมพืช อำเภอสังคมที่บ้านนาบอน โดยนักท่องเที่ยวสามารถส่งคู่สัตว์ได้ และมีเจ้าหน้าที่ป่าไม้คอยนำเที่ยว	8.ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานขุดลอกคูคลอง รวมไปถึงการขยายถนนในเขตเทศบาล ทั้งนี้รวมไปถึงงบประมาณในการจัดการขยะ และการปรับปรุงภูมิทัศน์	8.ควรสร้างรอราง หรือกระเช้าสำหรับขึ้นชมผาดากเสือ
9. มีสถานที่พักประเภท Home Stay ณ บ้านปากโสม	-	-
10.มีสถานที่ในการค้าขายระหว่างประชาชนสองฝั่งโขง คือ ไทย และสปป.ลาว	-	-
11. เทศบาลตำบลสังคมได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของเทศบาลทั้งหมดของจังหวัดหนองคาย เพื่อเข้าแข่งขันระดับภาคในส่วนของการเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน	-	-
12. มีสินค้าจากแหล่งอื่น เช่น หม่า หรือไส้กรอก จากเมืองพล จำหน่าย	-	-
13. มีการจัดสถานที่ในเทศบาลเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถชมความงามของลำน้ำแม่โขงได้เป็นแหล่งจำหน่ายปลาน้ำโขง	-	-
14. มีโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพฯ เข้ามาดำเนินการในพื้นที่	-	-

6.4.2.3 สรุปการจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ ห้องมรกต โรงแรมหนองคายแกรนด์ จ. หนองคาย

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดแบ่งออกเป็นกลุ่มทั้งหมด 5 กลุ่ม หลังจากนั้นให้สมาชิกทั้งหมดในกลุ่มทำความรู้จักกัน เลือกประธาน และเลขานุการประจำกลุ่ม และให้ประเด็นในการระดมความคิดร่วมกันคือ จุดแข็ง จุดอ่อน ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน ระหว่างการประชุมได้จัดกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมได้ร่วมสนุกและในช่วงสุดท้ายให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอต่อที่ประชุมดังนี้

กลุ่มที่ 1 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

1. จังหวัดหนองคายมีศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP ทุกตำบล
2. มีเอกลักษณ์ของจังหวัด โดยทำซุ้มประตูพญานาค ตั้งอยู่ที่ทางเข้าสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว และทางเข้าจังหวัดหนองคาย
3. ชาวจังหวัดหนองคายเป็นเจ้าของที่ดินในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

โครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ
1. ปรับภูมิทัศน์ริมแม่น้ำโขง	อปท. อบต. หน่วยงานเอกชน	1,000,000 บาท	2551-2554
2. ปลูกต้นไม้ประจำจังหวัด หนองคายต้นประดู่ชิงชัน (Rose Wood)	อปท. อบต. หน่วยงานเอกชน	500,000 บาท	2551-2554
3. โสมสเตย์ริมฝั่งแม่น้ำโขง	อปท. อบต. หน่วยงานเอกชน	1,000,000 บาท	2551-2554
4. ปรับปรุงเส้นทาง การคมนาคม	อปท. อบต.	40,000,000 บาท	2551-2554
5. การท่องเที่ยวทางรถไฟ หนองคาย-เวียงจันทน์	การรถไฟแห่งประเทศไทย	20,000,000 บาท	2551-2554

กลุ่มที่ 2 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

1. มีร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free) ที่จังหวัดหนองคาย
2. มีบริการขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน เน้นการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมารวมอยู่ที่เดียวกันไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ
3. มีศูนย์กลางการค้าของทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคาย (ปัจจุบันชาวลาวนิยมเข้ามาซื้อของที่จังหวัดอุดรธานี)
4. มีแหล่งคาสีโน ที่ได้มาตรฐาน
5. มีหน่วยงานท่องเที่ยวครบวงจร บริการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวทุก ๆ ด้าน

โครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีดำเนินการ
1. ร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free)	อปจ. กระทรวงพาณิชย์	30,000,000 บาท	2550-2553
2. สถานีขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว	อปจ. กระทรวงคมนาคม	10,000,000 บาท	2550-2553

กลุ่มที่ 3 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

1. การจัดทำเรือท่องเที่ยว 2 สาย คือ
 - สายเหนือ ล่องจาก อ.ท่าบ่อ ศรีเชียงใหม่ ถึง อ. สังคม
 - สายใต้ ล่องจาก อ. โพนพิสัย ปากคาด บึงกาฬ ถึง อ.นุ่งคล้า
2. มีหอคอยเพื่อชมวิว ทำเป็นรูปพญานาค
3. มีสนามบินที่จังหวัดหนองคาย เชื่อมต่อไปถึงเวียงจันทน์
4. มีจุดบริการนักท่องเที่ยว เช่น จุดขายสินค้าริมฝั่งแม่น้ำโขง จุดขายสินค้า OTOP ของทั้งประเทศ
5. มีสวนสาธารณะริมแม่น้ำโขง ภายในสวนมีเครื่องเล่นสำหรับเด็ก ๆ เช่น เรือจักรยาน
6. จัดสร้างกระเช้าสำหรับขึ้นไปชมวิวที่ผาตากเสื้อ อ.สังคม จ.หนองคาย
7. เปิดจุดผ่อนปรนที่ อ.ศรีเชียงใหม่ เนื่องจาก
 - มีระยะทางใกล้เวียงจันทน์ ใช้เวลาโดยสารทางเรือประมาณ 10 นาที นั่งรถยนต์ต่ออีกประมาณ 10 กิโลเมตร
 - การขนส่งสินค้า ทำได้สะดวก สินค้าราคาถูก
8. ส่งเสริมประเพณีไทยลาว เช่น งานประเพณีสงกรานต์ไทยลาว
9. มีจุดบริการประชาชน ตั้งศูนย์บริการประชาชนที่ อ.ศรีเชียงใหม่
10. มีร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free) ที่จังหวัดหนองคาย

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

โครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ
1. การจัดทำเรือท่องเที่ยว	อปจ. ททท.	1,000,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
2. สนามบินที่จังหวัดหนองคายเชื่อมไปยังเวียงจันทน์	อปจ.การรถไฟแห่งประเทศไทย ททท. สปป.ลาว	20,000,000 บาท	2551-2554
3. จุดบริการนักท่องเที่ยว	อปจ.	100,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
4. สวนสาธารณะริมโขง	อปจ.	1,000,000บาท	2551-2554
5. สร้างกระเช้าชมวิว	อปจ.	12,000,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
6. เปิดจุดผ่อนปรนที่ อ.ศรีเชียงใหม่	อปจ.	2,000,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
7. ส่งเสริมประเพณีไทยลาว	อปจ. ททท.	1,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป
8. ร้านค้าปลอดภาษีที่หนองคาย(Duty Free)	อปจ. กระทรวงพาณิชย์	30,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป

กลุ่ม 4 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

1. มีสินค้าของที่ระลึกระดับคุณภาพ เป็นการดึงดูดเงินได้มาก
2. เน้นความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
3. มีระบบขนส่งในจังหวัด โดยเฉพาะรถเมย์ในจังหวัดซึ่งตอนนี้ไม่มี มีแค่สามล้อเครื่องเท่านั้น
4. มีสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
5. ไม่อยากให้มีการขึ้นราคาสินค้าและบริการในช่วงวันหยุดเทศกาลท่องเที่ยวเพราะเป็นการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว
6. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสองด้านคือด้านวัฒนธรรม และ ธรรมชาติ ซึ่งตรงตามนโยบายการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายที่ทำอยู่ในปัจจุบัน

กลุ่ม 4 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน (ต่อ)

โครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ
1. สินค้าของที่ระลึก	รัฐบาล/เอกชน	300,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
2. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	องค์การท่องเที่ยว/การปกครองท้องถิ่น	200,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
3. พัฒนาระบบขนส่งภายในจังหวัด	อปจ. – สปป.ลาว	10,000,000 บาท	2551-2554
4. จุดบริการนักท่องเที่ยว	องค์การท่องเที่ยว/การปกครองท้องถิ่น	1,000,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
5. ตรวจสอบ/ควบคุมราคาสินค้าและบริการในช่วงเทศกาล	องค์การท่องเที่ยว/การปกครองท้องถิ่น	100,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
6. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม และ ธรรมชาติ	ไทย-สปป.ลาว	1,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป

กลุ่ม 5 ภาพฝันที่ต้องการให้เกิด และโครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

1. หนองคายเป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้คนยิ้มแย้มแจ่มใส มี ประเพณีที่งดงาม
2. มีประเพณีที่งดงาม เป็นแหล่งชุมชนของคนหลายกลุ่ม ไทย ลาว เวียดนาม และมีการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น อาหาร โดยเฉพาะเหนมเนื่องอาหารเวียดนามที่ขึ้นชื่อมานาน
3. ต้องการให้ที่พักในหนองคายมีความหลากหลาย มีข้อมูลด้านสถานที่ และราคา ให้ นักท่องเที่ยว
4. มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่ทันสมัย
5. การปรับปรุงภูมิทัศน์ขาดการปรับปรุงบางพื้นที่ และบางพื้นที่ยังมีขยะ
6. ต้องการให้ส่งเสริมกีฬาชายหาด เช่นที่ อ.ศรีเชียงใหม่
7. มีการส่งเสริมสนับสนุน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะเรามีวัฒนธรรมที่มากอยู่แต่ไม่มีการอนุรักษ์สืบทอด เช่น ปราชญ์ชาวบ้านที่เกี่ยวกับหมอดิน หมอยา

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

โครงการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ
1. ท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย	อบจ.ททท.	1,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป
2. สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมเอกลักษณ์ท้องถิ่น	อบจ. ททท.	1,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป
3. พัฒนาที่พัก/เรือนรับรอง	รัฐบาล/เอกชน	400,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
4. ศูนย์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	อปจ. – สปป.ลาว	2,000,000 บาท	2551 เป็นต้นไป
5. ปรับปรุงภูมิทัศน์ริมโขง	อปท. อบต. หน่วยงาน/เอกชน	1,000,000บาท	2551-2554
6. ส่งเสริมกีฬาชายหาด	อบจ.-สปป.ลาว	1,000,000บาท	2551 เป็นต้นไป

6.4.2.4 สรุปการจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมอังก่า นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กลุ่มที่ 1

1. จุดแข็ง

1.1.ด้านแหล่งท่องเที่ยว

1. มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมากมายและสวยงาม ภูเขาป่าไม้ สวยงามเช่น
 - ภาคเหนือ ที่เชียงขวาง มีบ่อน้ำอุ่น และภูมิทัศน์ป่าไม้ที่สวยงาม
 - ภาคกลาง ที่หลักซาว มีบ่อน้ำอุ่น และสถานที่เที่ยวตามภูเขา
 - ภาคใต้ มีคอนพระเพ็ง วัดภูจำปาสัก เป็นต้น
2. มีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ที่โดดเด่นมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ทางด้านวัฒนธรรม เช่น วัดวาอาราม พร้อมด้วยสถานที่ต่างๆ ที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ และเป็นมรดกของชาติ ประเทศลาวมีแหล่งธรรมชาติที่สวยงามและมีชื่อเสียงไปทั่วโลกเช่น หลวงพระบาง วัดภูจำปาสัก ทุ่งไหหินเชียงขวาง เป็นต้น
3. มีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะของคนลาว มีการยึดถือประเพณีด้านวัฒนธรรมของบรรดาเผ่าอย่างมากมาย
4. การเป็นเจ้าภาพที่ดีด้านการท่องเที่ยว ประชาชนมีการพัฒนาและค้นหาความรู้ ความก้าวหน้า มีมนุษย์สัมพันธ์และมีมารยาดี

5. คนลาวยังรักษายึดถือประเพณีของชาติไว้ มีการยึดถือประเพณีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

6. ประเทศลาวสามารถปรับปรุงทางการท่องเที่ยวและเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามของชาติได้เป็นอย่างดี

7. รัฐบาลลาวได้มีความพยายามในการพัฒนา การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เปิดกว้างด้านการท่องเที่ยวออกสู่สากล การท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของชาติ

8. พรรคและรัฐบาลมีการวางแผนยุทธศาสตร์ที่พัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเปิดโอกาสและเปิดกว้างการร่วมมือกับกลุ่มอาเซียน และสากล

9. มีข้อมูลโฆษณา ข่าวสารทาง Website

10. มลพิษอยู่ประเทศลาวยังไม่ีมีมาก การสัญจรตามท้องถนนมีความเป็นระเบียบ

1.2 ด้านธุรกิจ

1. มีการสร้างแผนและปฏิบัติหน้าที่ทางการนำเที่ยว โดยมีบริษัทท่องเที่ยวนำทาง

2. มีแหล่งสนองด้านปัจจัยต่างๆ ของนักท่องเที่ยวเช่น

- อาหาร
- สินค้าท้องถิ่น

3. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวมีความสะดวกและได้มาตรฐานมากขึ้นกว่าเดิม

- สถานที่ท่องเที่ยว
- ที่พักอาศัย
- การนำเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวต่างๆ

4. พื้นฐานโครงสร้างของนครหลวงเวียงจันทน์ ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงดีขึ้นตามลำดับ

2. จุดอ่อน

2.1 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ถนนบางส่วนมีสภาพเสื่อมโทรมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสัญจร ถนน ทางเท้า (โครงสร้างเศรษฐกิจ) ยังมีคุณภาพต่ำ

2. พาหนะขนส่งไม่เพียงพอ

3. ป้ายโฆษณาบอกสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ (บางแห่งมีและบางแห่งไม่มี)

การโฆษณาไม่ทั่วถึง

4. กิจกรรมเกี่ยวกับการโฆษณาไม่มีความหลากหลาย

5. การจรรยาบรรณ

6. สภาพแวดล้อมเกิดมลพิษ เนื่องจากฝุ่นละออง น้ำเน่าเสีย ซึ่งส่งผลต่อด้านการท่องเที่ยว

2.2. ด้านการบริการและสื่อสารกับลูกค้า

1. สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวยังไม่มีคุณภาพระบบการรักษาสิ่งแวดล้อม สถานที่ประกอบการ โรงแรม บ้านพัก ร้านอาหาร ยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร
2. ปัญหาเรื่องรถเช่า ราคายังไม่เป็นเอกภาพกัน เพราะถ้าเห็นว่าเป็นนักท่องเที่ยวก็จะเก็บราคาแพงกว่าคนโดยสารทั่วไป
3. ปัญหาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

2.3. ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- 1) ความรับรู้ ความเข้าใจของชุมชนและประชาชนในเขตที่มีแหล่งท่องเที่ยวยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดังนั้นต้องมีการฝึกอบรมประชาชน และพร้อมนักท่องเที่ยวให้เข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชุมชน
- 2) ข้อมูลการท่องเที่ยว พร้อมด้วยแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เป็นเอกภาพกันทั่วประเทศ
- 3) งบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวยังน้อย
- 4) ขั้นตอนการ เข้า-ออก เมืองต้องมีความรวดเร็วและบริการแก่นักท่องเที่ยวให้มีความสะดวกสบายมากกว่าเดิม ทั้งด้านการเดินทาง ที่พัก การแลกเปลี่ยนหรือถอนเงินตรา
- 5) ด้านความปลอดภัยในการเดินทาง
- 6) การประสานสถานที่ท่องเที่ยวไม่ชัดเจน
- 7) การให้ข้อมูลของพนักงานนำเที่ยวยังอยู่ในขอบเขตจำกัด
- 8) การแต่งกายของพนักงานนำเที่ยวบางคนไม่เหมาะสม

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

โครงการ	วิธีการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ
1. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยว	1. จัดฝึกอบรม 2. ปรับปรุงหลักสูตร (ระยะสั้น 3 เดือน) - การท่องเที่ยว - การโรงแรม - พนักงานต้อนรับ	- องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติ - ศูนย์ฝึกอบรมอบรมฝีมือแรงงาน - ผู้ประกอบการเอกชน กิจการโรงแรม บริษัท - สหพันธ์ผู้หญิง - มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ฝ่ายการท่องเที่ยวและการโรงแรม	4,000 ดอลลาร์สหรัฐ

กลุ่มที่ 2.

จุดแข็ง

1. ตัวเมืองเล็ก คนไม่มาก ไม่แออัดเหมือนเมืองอื่น ๆ
2. ประชาชนมีอัธยาศัยดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวมีความปลอดภัย
3. ถนนมีการปรับปรุงและสร้าง ทำให้ดีขึ้นมากกว่าเดิม
4. เป็นเมืองประวัติศาสตร์ และมีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม
5. บุคลากรที่เข้ามาทำงานด้านการท่องเที่ยวได้รับการฝึกอบรมและได้รับการศึกษา

มาแล้ว

6. มีการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
7. การท่องเที่ยวมีองค์กรจัดตั้งที่เป็นตัวชี้นำอย่างถูกต้องและสมบูรณ์มีการต้อนรับที่ดี
8. มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาแล้ว

จุดอ่อน

1. ไม่มีการแสดงทางด้านวัฒนธรรม เพราะหลังจากรับประทานอาหารไม่รู้ที่ไป
2. การขับรถมอเตอร์ไซด์ตามท้องถนนยังไม่เป็นระเบียบ ไม่เคารพต่อกฎระเบียบ
3. ต้องจัดสรรภูมิทัศน์บริเวณริม โขง ซึ่งเป็นสถานที่นักท่องเที่ยวชอบไปเดินชมวิว
4. ไม่มีกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ที่เป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวเช่น ต้องจัดงานหรือเทศกาลขึ้นในแต่ละช่วง
5. ควรเปิดตลาดกลางคืน (Night market)
6. การบริการ Visa เข้า-ออก ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองยังชักช้า เนื่องจากพนักงานบริการไม่เพียงพอ
7. การขนส่งยังเป็นปัญหา เพราะการตกลงยังไม่เป็นเอกภาพกัน เช่น: ราคาเดินทาง การขนส่งสินค้า หรือสิ่งของ ของนักท่องเที่ยว
8. การโฆษณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวยังไม่เป็นระบบ ทำให้ผู้บริโภคสับสนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอ
9. การคมนาคมของหน่วยงานท่องเที่ยว โดยเฉพาะ (รถบัส รถทัวร์) ควรคำนึงถึงเวลาการสัญจรในนครหลวงเวียงจันทน์ เพราะนับวันรถยิ่งหนาแน่น เพราะฉะนั้นควรกำหนดเวลาให้รถใหญ่วิ่ง เข้า-ออก ในเวลาที่เหมาะสม
10. ปัญหาที่เป็นอุปสรรคคือ นักท่องเที่ยวทำสิ่งของมีค่าหายอยู่ที่พัก ร้านอาหาร ซึ่งอาจเป็นการหลงลืมหรือถูกขโมย
11. การให้ความปลอดภัยด้านทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ยังไม่มีมาตรการที่ดีพอ
12. ป้ายโฆษณาสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว

13. การผ่านด่านตรวจคน เข้า-ออก เมืองที่สะพานมิตรภาพ ยังมีความล่าช้าและผ่านหลาย
ขั้นตอน โดยเฉพาะเรื่องพิธีการเข้าเมือง

14. ความสะอาด ต้องได้รับการแก้ไข เพราะภาพรวมจากมุมมองที่เห็นไม่สวยงาม
โดยเฉพาะทางเท้ามีฝุ่น ขยะและสิ่งปฏิกูล

15. ปัญหาจราจรประจำทางรถประจำทางไม่สะอาด ไม่สวยงามรถ

- ประจำทางยังไม่มีเพียงพอ
- รถประจำทางรับคนเกินกำหนดทำให้แออัด
- การจอดรถไม่เป็นระเบียบ
- พฤติกรรมการขับรถและการจอดรถยังไม่เป็นระเบียบเท่าที่ควร

16. ปัญหาบางครั้งสำหรับการจัดรูปท้องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์มีปัญหา
เพราะว่ารถประจำทางรับคนเกินกำหนดทำให้แออัดใหญ่เกินไปจึงทำให้การบริการแก่นักท่องเที่ยว
ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ ห้องน้ำ ที่จอดรถ

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

ลำดับ	กลยุทธ์	กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา	หน่วยงาน รับผิดชอบ
1.	- เผยแพร่กฎหมาย กฎระเบียบ ทางด้าน การท่องเที่ยว	ตั้งหน่วยงาน	ให้สังคมได้รับรู้และ เข้าใจ	1 ปี	องค์การ ท่องเที่ยว/ กระทรวง วัฒนธรรม
2.	- โฆษณาเผยแผ่งาน ด้านการท่องเที่ยว ให้แก่ภาคส่วน เกี่ยวข้อง	- สร้างและปรับปรุง เครื่องมือ - สร้างหน่วยโฆษณารง เคลื่อนไหว	- ให้ประชาชนท้องถิ่น ได้เข้าใจในการเป็น เจ้าภาพที่ดี - มีการบริการที่ดี	2 ปี	องค์การ ท่องเที่ยว/ อำนาจการ ปกครอง ท้องถิ่น
3.	บูรณะ ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว ที่มี อยู่แล้วให้ดีขึ้น กว่าเดิม	สร้างปรับปรุงข้อมูล ป้ายโฆษณา ห้องน้ำ	ให้มีห้องน้ำที่สะอาดไว้ บริการ หาแหล่งงบประมาณ	2 ปี	องค์การ ท่องเที่ยว/ อำนาจการ ปกครอง ท้องถิ่น
4.	สร้างความเข้มแข็ง ให้แก่บุคลากร	ฝึกอบรม	เพิ่มพนักงานนำเที่ยวให้ เพียงพอและมีคุณภาพ	3 เดือน 6 เดือน	องค์การ ท่องเที่ยว

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน (ต่อ)

ลำดับ	กลยุทธ์	กิจกรรม	เป้าหมาย	เวลา	หน่วยงาน รับผิดชอบ
5.	นำเอาการจัดการ ท่องเที่ยว เข้าใน หลักสูตรการศึกษา	สร้างเป็นวิชาหนึ่งใน แผนงาน	ให้นักเรียนได้เรียนรู้ พื้นฐานของงานการ ท่องเที่ยว	เริ่มต้น- ยาวนาน	องค์การ ท่องเที่ยว กระทรวง ศึกษา
6.	ปรับปรุงโฆษณา ท่องเที่ยวชายแดน	โฆษณาเผยแพร่ร่วมกัน	โฆษณาทางวิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร	เริ่มต้น ปฏิบัติ	หน่วยงาน รับผิดชอบ โฆษณา ท่องเที่ยว
7.	ปรับปรุงระบบการ บริการท่องเที่ยว ด้านชายแดน	สร้างตำแหน่งสื่อสาร (ตำรวจชายแดน)	สามารถตรวจสอบ ข้อมูลร่วมกัน	เริ่มต้น ปฏิบัติ	องค์การ ท่องเที่ยว ตำรวจ ท่องเที่ยว

กลุ่มที่ 3.

สภาพปัญหาท่องเที่ยวของท้องถิ่นในปัจจุบัน

1. การท่องเที่ยวมีการขยายตัว ก็เป็นโอกาสที่ดีที่สร้างผลประโยชน์ คือ นำรายได้เข้าสู่ประเทศ และเป็น โอกาสที่ดีทำให้ชาวโลก ได้รู้จักชีวิตวัฒนธรรมของประเทศ นอกจากนั้นยังทำให้เรารู้จักคนอื่น ๆ และคนอื่น ได้รู้จักเรามากยิ่งขึ้น เพื่อความปรองดองสามัคคี และเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงภัยสงคราม

2. นักท่องเที่ยวเข้ามา สปป ลาว มีหลายประเภท มีประเภทหนึ่งคือ พวกเข้ามาท่องเที่ยวแบบเสรี (Back Packers) โดยไม่ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวประเภทดังกล่าวเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่สร้างผลประโยชน์แก่สังคม ต้องการสร้างภาพที่ไม่ดีแก่สังคม โดยการเผยแพร่วัฒนธรรมที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของลาวแก่มหาชน วัยหนุ่มสาว

3. พนักงานที่สังกัดในองค์การท่องเที่ยวโดยเฉพาะพนักงานทั่วไป ส่วนมากขาดการฝึกอบรมวิชาเฉพาะทางด้านการท่องเที่ยว

4. ระหว่างประเทศใกล้เคียงก็ขาดการแลกเปลี่ยนบทเรียน

5. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) ยังไม่มากอยู่ใน สปป

ลาว

6. การพัฒนาด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ยังไม่มาก

7. การท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ โดยเฉพาะการบริการด้วยไกด์นำเที่ยวตามสถานที่โบราณสถาน ใกล้ยังมีข้อบกพร่องอยู่มากเพราะไม่มีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ หรือรู้ประวัติความเป็นมา ดังนั้นจึงทำให้เกิดการนำเสนอแบบผิดๆ ถูกๆ แก่ท่องเที่ยวได้

8. ภาคส่วนการบริการท่องเที่ยว

9. ร้านอาหาร โรงแรม ภาคส่วนการบริการยังไม่ได้ระดับมาตรฐาน ดังนั้นควรมีการฝึกอบรมพนักงานบริการทางด้าน โรงแรมและร้านอาหาร โดยเฉพาะการต้อนรับ และการประชาสัมพันธ์

10. เรื่องการรับส่งนักท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ที่บริเวณหอพระแก้ว ตลาดเช้า สถานที่จอดรถยังไม่เป็นระบบ และบางเวลาอาจทำให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้ในเวลาข้ามถนน

11. สถานที่รองรับต้องได้รับปรับปรุง เช่น อาจสร้างสถานี หรือที่จอดรถให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลุ่มที่ 4.

จุดแข็งของการท่องเที่ยว

1. รับประทานอาหาร ของนักท่องเที่ยวบ้านเรามีการรับประทานอาหารเช้า ปราศจากสารพิษต่างๆ มีความปลอดภัย ทั้งในอาหารรวมและอาหารส่วนตัว ซึ่งรับประทานได้ตามอัธยาศัย

2. มีความเข้มแข็งในการป้องกันความสงบให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน สปป ลาว ให้ความมั่นใจและเชื่อมั่นในการท่องเที่ยวทั่วประเทศ มีความสงบสุขรักษาริตติบสอง ครองสิบลีได้เป็นอย่างดี

3. ยังมีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

4. มีการผลิตหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์

5. สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และท่องเที่ยวธรรมชาติมีมากมาย

6. รักษาได้ถึงขนบธรรมเนียม ริดครองประเพณีของลาว

7. อาหารการกินมีความเป็นเอกลักษณ์แบบลาว

8. ในอนาคตต้องการนครหลวงเวียงจันทน์มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เต็มไปด้วยต้นไม้ดอกไม้ที่อยู่ริมถนน และมีความสะอาดสวยงาม

จุดอ่อน

1. ถนนที่จะไปหาแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย ดังนั้นต้องการให้มีการปรับปรุงหรือสร้างถนนให้เดินทางได้สะดวก

2. สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากวัดวาอาราม

3. การโฆษณาการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐานสากล การโฆษณายังไม่กว้างขวาง
4. คุณภาพด้านการบริการอาหารยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร
5. การบริหารสถานที่สาธารณะยังไม่ดีเท่าที่ควร
6. การบริการสถานที่ พัก โรงแรม ยังไม่เพียงพอ
7. การประสานงานระหว่างองค์การท่องเที่ยว กับแหล่งท่องเที่ยวเอกชนยังไม่ดี
8. สายการบินในประเทศยังไม่เพียงพอ เปิดและปิด เส้นทางการบินไม่เป็นปกติ ส่วนสายการบินต่างประเทศควรมีการสร้างความร่วมมือกับสายการบินอื่น
9. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการสร้างผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ยังไม่สอดคล้องกัน ควรจะดำรงรักษาให้เป็นเอกลักษณ์
 10. การรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยังขาดมาตรการที่แน่นอน
 11. ขาดรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเช่น การเดินทาง ที่พักเช่าและความเป็นมาของสถานที่ดังกล่าว
 12. ความสะดวกในการเดินทางเช่น ไม่มีพาหนะที่จะเข้าไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว
 13. การบูรณะซ่อมแซมแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น สถานที่ท่องเที่ยวโบราณสถานต่างๆ
 14. สิ่งอำนวยความสะดวกตามสถานที่แหล่งท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นต้นเช่น ห้องน้ำตามสถานที่สาธารณะ ตามตัวเมืองต่างๆ

กลุ่มที่ 5.

จุดแข็ง

1. การคมนาคมสะดวกขึ้นมากกว่าเดิม
2. โครงสร้างพื้นฐานดีพอสมควร
3. มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่งเช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เป็นต้น
4. พนักงาน ครูอาจารย์มีความตั้งใจสอน เผยแพร่ความรู้วิชาการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าความรู้ยังจำกัด มีคนหนุ่มสาวหลายๆ คนให้ความสนใจในการศึกษาทางด้านนี้
5. มีกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยว
6. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและสวยงามหลายที่ เป็นต้นสถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณสถาน ธรรมชาติ วัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของประชาชนที่แสดงออกด้วยการยึดถือประเพณีอันดีงาม ซึ่งเป็นจุดที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมบ้านเรา
7. ประชาชนลาวมีอัธยาศัยดี
8. รัฐบาลให้การสนับสนุน
9. แหล่งท่องเที่ยวมีมากและระยะทางใกล้กัน

10. การบริการเพียบพร้อม
11. การรักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรมได้ดี

จุดอ่อน.

1. ทางด้านงบประมาณสนับสนุน
2. บุคลากร ไม่เพียงพอและยังไม่ได้มาตรฐาน
3. การทำ Visa พบความยุ่งยาก ใช้เวลานาน และราคาแพง
4. ข้อมูลข่าวสาร (Information) ยังไม่เพียงพอ ไม่หลากหลายและไม่ทันกับสภาพความเป็นจริง
5. ประชาชนที่อยู่ตามชุมชน ไม่มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านที่พัก อาหาร และชุมชนยังไม่มีกลุ่มที่มีความสามารถในการจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น
6. ผลิตภัณฑ์หรือของที่ระลึกยังไม่ได้รับการแปรรูปให้ได้หลายรูปแบบ
7. พนักงานยังขาดความสามารถในการให้บริการ โดยเฉพาะอยู่ตามจุด Check point ต่างๆ ยังไม่มีข้อมูลที่จะ สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวได้เท่าที่ควร ข้อมูลข่าวสารยังชักช้าในการนำเสนอการให้ข้อมูลข่าวสารยังไม่มีประสิทธิภาพ
8. ศูนย์การฝึกอบรมต่างๆ ยังขาดนักวิชาการที่มีความรู้กว้าง และยังไม่มีความสามารถที่จะนำเสนอต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
9. สถาบันการสอนยังขาดมาตรฐานสากล
 - โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์การสอนในเรื่องการท่องเที่ยว
 - พนักงานครูอาจารย์ยังขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยว
 - ขาดทุนในการสนับสนุนการเรียนการสอน
 - ห้องทดลองปฏิบัติการยังไม่มี
 - มีเพียงการฝึกอบรมทางด้านทักษะ แต่ยังขาดการศึกษาในระดับสูง
10. การบริการ
 - ความรู้ของพนักงานการบริการยังไม่มี
 - ทักษะในการฝึกยังไม่ได้มาตรฐาน
 - ไม่มีสถาบันฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน
 - ขาดเครื่องมือในการปฏิบัติ
11. ราคาโรงแรมสูงเกินไป
12. กฏระเบียบควบคุมพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
13. สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ
14. การรองรับด้านการบริการนักท่องเที่ยว ระดับของพนักงานยังไม่ได้มาตรฐาน

15. ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวยังไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน กลุ่มที่ 5

ลำดับ	โครงการ	วิธีการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ
1.	การสร้างเมืองจำลองของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศลาว	- สำรวจที่ตั้งของโครงการ - รวบรวมแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นในประเทศลาว - รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่จะนำมาจำลอง - จัดหานักวิชาการและพนักงานที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	1.องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ 2.สำนักงานท่องเที่ยวท้องถิ่น 3.กรมแผนที่ 4.กระทรวงวัฒนธรรม	ประมาณ 5,000,000 ดอลลาร์สหรัฐ

กลุ่มที่ 6.

1. จุดแข็ง

1. มีวัฒนธรรมและยึดครองประเพณีอันดีงาม มีน้ำใจสัจย์บริสุทธิ์ รักสามัคคีกันและมีไมตรีต่อนักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติ
2. มีความสงบ รักษาความปลอดภัยได้ดี
3. มีบริการที่ดี มีรอยยิ้มแจ่มใส
4. มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย
5. ประเทศมีความสงบและปลอดภัย
6. พักและรัฐบาลมีนโยบาย ระเบียบการ และกฎหมายรองรับ
7. พรรคและรัฐบาลได้ให้ความสำคัญแก่การท่องเที่ยวเป็นบุริมสิทธิที่ 8 ของ 11 แผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ
8. ประเทศลาวยังมีทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและยึดครองประเพณีอันดีงาม

2. จุดอ่อน

1. ด้านการคมนาคมขนส่ง ปรับปรุงการขนส่งเช่น รถรับจ้าง (Taximeter), รถโดยสารประจำทางหรือรถปรับอากาศ

- เพิ่มจุดพักรถและคนโดยสารในระยะเดินทางไกล (ปั้มน้ำมัน ห้องน้ำ) สร้างทางรถไฟเชื่อมต่อระหว่างประเทศ (ลาว - ไทย)

- เพิ่มเที่ยวรถท่องเที่ยวไปบางแขวงเช่น ทางภาคเหนือของลาว

- เพิ่มสายการบินภายในระหว่างแขวงต่อแขวงให้มากขึ้น

- ปรับปรุงและสร้างเส้นทางให้ไปถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

2. ด้านการบริการ เช่นด้านเอกสาร พนักงาน โฆษณาแหล่งข้อมูล อาหาร ของที่ระลึกและอื่นๆ ที่เป็นการบริการแก่นักท่องเที่ยว

3. กิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวยังไม่มีความหลากหลาย

ด้านการบริการ

1. ปรับปรุงคุณภาพของรถบริการ

2. ปรับปรุงการให้บริการให้ไวขึ้นกว่าเดิมเช่น การทำวีซ่าที่ด่าน

3. ปรับปรุงคุณภาพของพนักงานนำเที่ยว

4. ออกกฎระเบียบควบคุมพนักงานนำเที่ยวเถื่อน

5. สร้างตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ด่านสากลและแขวงต่างๆ

ประเทศ

6. ปรับปรุงข้อมูลใน Web site โฆษณาแหล่งท่องเที่ยวของลาว

7. ปรับปรุงการให้บริการในโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร และสถานที่บริการแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน

8. ปรับปรุงคุณภาพ ราคาสินค้า ของที่ระลึกเช่น หัตถกรรมพื้นเมือง เครื่องจักสานและอื่นๆ

กิจกรรมการท่องเที่ยว

- ส่งเสริมงานประเพณีให้กลายเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีการกำหนดวันเวลาที่แน่นอน และจัดพิมพ์โฆษณาอยู่ในสมุดแผ่นพับ

ด้านสิ่งแวดล้อม

- เพิ่มถังขยะตามเส้นทางและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

- สร้างจิตสำนึก โฆษณาและเอาใจใส่ รักษาสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนออื่น ๆ

- ถอดถอนบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจาก ประเทศใกล้เคียง
- เสนอให้มีกองทุนจากรัฐบาลเพื่อส่งเสริมงานการท่องเที่ยว

โครงการที่นำไปสู่ภาพฝัน

ลำดับ	โครงการ	วิธีการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	งบประมาณ
1	การปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	ตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการนักท่องเที่ยวตามด่านสากล โดยใช้แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต และพนักงานประจำศูนย์	-องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ -บริษัทท่องเที่ยว	50 ล้านบาท (200,000 บาท)

การจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวพื้นที่หนองคาย- เวียงจันทน์ การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการจัดการนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และได้ประสิทธิผลของงานสูงสุด โดยจะคำนึงถึง พื้นที่ศึกษาในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์เป็นสำคัญ

คณะทำงาน และนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญจากหลายสาขา ได้ร่วมกันสรุปข้อมูล จากการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ได้จัดทำขึ้น แล้วร่วมกันพิจารณานำเสนอเป็นแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ โดยยึดหลักเพื่อ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งรองรับการท่องเที่ยว การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการได้อย่างเหมาะสม และประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ จึงได้จัดทำเป็นแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ขึ้น ดังนี้

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

วิสัยทัศน์ ทรัพยากรธรรมชาติหลากหลาย วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม รอยยิ้มแจ่มใส
งามทัศนียภาพสองฝั่งโขง

พันธกิจ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย-เวียงจันทน์ ประสานผลประโยชน์ร่วมกัน
ด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งรองรับการท่องเที่ยว
2. บริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ได้อย่างเหมาะสม
3. ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว จำนวน 3 ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ประเทศ จำนวน 34 กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำนวน 12 กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวจำนวน 11 กลยุทธ์

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลา ดำเนินการ
1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่ง ท่องเที่ยววัฒนธรรมและธรรมชาติ	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาวและเอกชน	เริ่มปี 2551
2. โครงการปรับภูมิทัศน์ริม แม่น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
3. โครงการส่งเสริมกีฬาประเพณี ชายหาดไทย-ลาว	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
4. โครงการส่งเสริมกิจกรรม เทศกาล ประเพณีหนองคาย-เวียงจันทน์	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
5. โครงการส่งเสริมให้มีหมู่บ้าน วัฒนธรรมลาว	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลา ดำเนินการ
6. งานตัดบัตรเทโวและแข่งเรือ มิตรภาพไทย-ลาว	100,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
7. ประเพณี 2 แผ่นดินถิ่นบัวไฟ พญานาค	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
8. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ประเพณี และวัฒนธรรม 2 ประเทศ	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
9. โครงการเรือท่องเที่ยว2 ฟังโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
10. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ทางน้ำให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ริมน้ำอื่น ๆ	4,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
11. โครงการเส้นทางท่องเที่ยวบึงคล้า -บึงกาฬ-ปากซัน (บอลิคำไซสปป. ลาว) ชม “แม่น้ำสองสี” ชมปลา 2 น้ำ ปากซัน -น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
12. โครงการสร้างกระเช้าชมวิว ข้ามแม่น้ำโขง	120,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
13. โครงการจัดตั้งศูนย์บริการ ท่องเที่ยวครบวงจร	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
14. โครงการศึกษาสำรวจแหล่ง ท่องเที่ยวแห่งใหม่	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
15. โครงการพัฒนาปรับปรุงที่พักริม เส้นทางท่องเที่ยว	3,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
16. โครงการพัฒนาที่พักที่สอดคล้อง เหมาะสมกับชุมชน	1,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
17. โครงการพัฒนาที่พักให้ได้ มาตรฐานสากล	1,400,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
18. โครงการศึกษาความเหมาะสมที่ พักแบบ Long Stay ริมน้ำโขง	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลา ดำเนินการ
19. โครงการหมู่บ้าน โสมสเดย์ริม ฝั่งแม่น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
20. โครงการจัดการท่องเที่ยวแบบ Temple Stay	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
21. โครงการเพิ่มจุดบริการ นักท่องเที่ยว	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
22. โครงการพัฒนาสารสนเทศการ ท่องเที่ยวหนองคายเวียงจันทน์	500,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
23. โครงการอาหารปลอดภัยชาว หนองคาย-เวียงจันทน์สุขภาพดี	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
24. โครงการพัฒนาสินค้าของ ที่ระลึก	300,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551
25. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์	1,000,000	อปท. อบจ. การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
26. โครงการเพิ่มจุดผ่อนปรน การค้าชายแดน	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
27. โครงการทำป้ายแนะนำแหล่ง ท่องเที่ยว 3 ภาษา (ไทย ลาว อังกฤษ)	400,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
28. โครงการสร้างเมืองจำลองของ แหล่งท่องเที่ยวในประเทศลาว	175,000,000	เอกชน / สปป ลาว	เริ่มปี 2551
29. โครงการปลูกต้นไม้ประจำ จังหวัดหนองคายต้นชิงชัน	500,000	จังหวัดหนองคาย	2551-2554
30. ร้านค้าปลอดภาษี จ.หนองคาย	30,000,000	จังหวัดหนองคาย	2550-2553
31. โครงการท่องเที่ยวแบบ หลากหลายมิติ (1) พื้นที่ อ.ศรี เชียงใหม่ หมู่บ้านยาสูบ-หมู่บ้านทำ แผ่นกระยอ-หมู่บ้านประมงน้ำจืด	1,500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณบาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
32. โครงการท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติ (2) พื้นที่หนองคาย-บึงกาฬ นมัสการหลวงพ่อพระใส-วัดเจติยาคีรีวิหาร ภูทอก-เดินเท้าขึ้นภูทอก ชมธรรมชาติ ชะง่อนหิน หน้าผา (วัฒนธรรม-ธรรมชาติ)	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
33. โครงการท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติ (3) พื้นที่หนองคาย-ท่าบ่อ-ศรีเชียงใหม่-สังคม นมัสการหลวงพ่อพระใส-ชมโบราณสถานพระธาตุบังพวน-นมัสการพระพุทธรูปหล่อพ่อทองแสน-นมัสการหลวงพ่อดิ่ง-วัดหินหมากเป้ง-หนองคาย-ตลาดอินโดจีน (วัฒนธรรม-โบราณคดี-วิถีชีวิต)	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
34. โครงการเส้นทางท่องเที่ยว บุ่งคล้า-ปากกระดิ่ง (บอลิคำไซ สปป.ลาว) ล่องเรือชมสายน้ำกะดิ่งและน้ำตกวังพอง ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน ดอนสันทรายกลางน้ำ หน้าผาหินปูน (ช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว)	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	งบประมาณ บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลา ดำเนินการ
1. โครงการสร้างทางรถไฟเชื่อม หนองคาย-เวียงจันทน์	900,000,000	การรถไฟแห่งประเทศไทย ททท. สปป. ลาว	2551-2554
2. โครงการปรับปรุงเส้นทาง การ คมนาคมภายในเมือง	2,000,000	อปท. – สปป.ลาว	2551-2554
3. โครงการพัฒนาระบบขนส่ง สาธารณะ	1,000,000	อปจ. – สปป.ลาว	2551-2554
4. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ เส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	1,000,000	อบจ. – สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
5. โครงการพัฒนาเส้นทาง ท่องเที่ยวเลียบริมน้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
6. โครงการพัฒนาการบริการแพ ขนานยนต์บริเวณจุดผ่านแดน	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
7. โครงการสร้างศูนย์บริการ ท่องเที่ยวครบวงจร	1,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
8. โครงการศึกษาความเหมาะสม และออกแบบก่อสร้างศูนย์ขนส่ง และกระจายสินค้า	5,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
9. โครงการพัฒนาเส้นทาง ท่องเที่ยวสังคม- ท่าบ่อ-ศรี เชียงใหม่-หนองคาย	5,000,000	รัฐบาลไทย- อบจ.	เริ่มปี 2551
10. โครงการพัฒนาและ ปรับปรุงสถานีบริการริม เส้นทางท่องเที่ยว	3,000,000	รัฐบาลไทย- อบจ.	เริ่มปี 2551
11. โครงการศึกษาและสำรวจ ระบบการกำจัดขยะ/น้ำเสียใน แหล่งเที่ยว	500,000	อบจ. - สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
12. โครงการปรับปรุงสถานี ขนส่งจังหวัดหนองคาย	5,000,000	อปจ. กระทรวงคมนาคม	2550-2553

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การบริหารจัดการท่องเที่ยว	งบประมาณบาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
1. โครงการปรับปรุงหลักสูตรการโรงแรมและการท่องเที่ยว	2,000,000	สถาบันการศึกษาไทยและ สปป ลาว	เริ่มปี 2551
2. โครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	เริ่มปี 2551
3. โครงการพัฒนาฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	สถาบันการศึกษาไทยและ สปป ลาว	เริ่มปี 2551
4. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารการท่องเที่ยวท้องถิ่น	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
5. โครงการฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์และมัคคุเทศก์ชุมชน	300,000	การท่องเที่ยว ไทย-ลาว สถาบันการศึกษา	เริ่มปี 2551
6. โครงการฝึกอบรมภาษาเพื่อการสื่อสารและบริการ	1,000,000	การท่องเที่ยว ไทย-ลาว สถาบันการศึกษา	เริ่มปี 2551
7. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านการผลิตผลิตภัณฑ์	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
8. โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และผลิตสื่อด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	เริ่มปี 2551
9. โครงการพัฒนาระบบความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวในชุมชน	500,000	อปท. – สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
10. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว MICE	4,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
11. โครงการตรวจสอบ/ควบคุมราคาสินค้าและบริการในช่วงเทศกาล	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

บทที่ 7

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจากบทที่ 6 ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย เพื่อให้ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และนำไปสู่การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ โดยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาศักยภาพของจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดน พบว่า จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก และมีการบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นระบบ ทั้งสองประเทศแสดงความพร้อมที่จะร่วมมือกันพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนให้ขยายตัวมากขึ้น รวมทั้งการประสานการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ผลการศึกษาจากนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเป็นวัยรุ่น ที่น่าสนใจมาก คือ นักท่องเที่ยวส่วนมาก ที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ได้แสดงความคิดเห็นเรื่อง สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย เชื้อชาติ เดินทางมากับใคร เคยมากี่ครั้ง การได้รับข้อมูล และการใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน นักท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย จัดลำดับความน่าสนใจอันดับแรก คือ อากาศของผู้คน วัฒนธรรม บรรยากาศของเมือง และธรรมชาติที่ได้คะแนนสูง ส่วนอาหารได้รับคะแนนสูงสุดของอันดับที่ 2 ส่วนนครหลวงเวียงจันทน์ นักท่องเที่ยวให้คะแนนสูงสุดของอันดับที่ 1 คือเรื่อง อากาศของผู้คน ด้านวัฒนธรรม บรรยากาศของเมืองและธรรมชาติ จะเห็นได้ว่า เสน่ห์ที่ทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจและอยากมาเที่ยวอีกครั้งหรือบอกต่อกับญาติ พี่น้อง เพื่อนๆคือ อากาศของผู้คน วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ซึ่ง ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว

ส่วนความเห็นด้านการบริการการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวประทับใจต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์มากกว่า โดยที่ไม่มีองค์ประกอบการท่องเที่ยวใดที่ได้รับคะแนนดีเยี่ยม นักท่องเที่ยวให้คะแนน ดี แก่ ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมภายในเมือง ที่พัก และการบริการต่างๆกับนครหลวงเวียงจันทน์ ส่วนจังหวัดหนองคายได้รับคะแนนดี ในส่วนของความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ความเต็มใจในการบริการ ราคาที่พัก การบริการที่จังหวัดหนองคายได้รับคะแนนน้อย คือ การบริการสุขภาพ (สปา) และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ในขณะที่นครหลวงเวียงจันทน์ได้คะแนนในส่วนนี้มากกว่าร้อยละ 50 จึงเป็นสิ่งที่จังหวัดหนองคายควรที่จะนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น

เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทั้งสองพื้นที่มีความเห็นว่า องค์กรภาครัฐควรมีบทบาทหน้าที่และให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถทุกด้าน รวมทั้งด้านการประชาสัมพันธ์

การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวทั้งระบบ ประสานงานกับธุรกิจเอกชนให้มีศักยภาพ ด้านการบริการที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจ ความสะดวก ความปลอดภัย

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหลังจากสะพานมิตรภาพไทย-ลาว สร้างเสร็จ ทำให้มีผู้ประกอบการเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการแข่งขันสูงมาก ผู้ประกอบการมากกว่าร้อยละ 50 ให้ความเห็นว่า การสนับสนุนจากภาครัฐมีน้อย ซึ่งผู้ประกอบการที่นครหลวงเวียงจันทน์มีความพึงพอใจกับการสนับสนุนจากภาครัฐ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์มีความต้องการให้ภาครัฐประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

ข้อเสนอแนะ

คณะทำงานสรุปผลการศึกษา และเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย เวียงจันทน์ ในประเด็น ต่าง ๆ ดังนี้

1. ศักยภาพของอุปทาน ด้านการท่องเที่ยวชายแดน เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

โดยภาพรวมแล้ว พื้นที่หนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นที่ ๆ มีศักยภาพด้านกายภาพสูง เป็นประเทศที่อุดมไปด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยว ต่างมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงามมากมาย เช่น ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก มีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ที่โดดเด่น มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ทางด้านวัฒนธรรม เช่น วัดวาอาราม พร้อมด้วยสถานที่ต่างๆ ที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ มีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม ที่แสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะของคนทั้ง 2 พื้นที่ จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวพบว่า สิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจ และให้ความสำคัญในการจัดลำดับต้น ๆ เมื่อมาเที่ยวที่ จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ คือ ประทับใจในความสงบ น่านั่ง อากาศบริสุทธิ์ ค่าครองชีพไม่สูง อากาศดี ไม้ตรี ประเพณี และวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของผู้คน ด้วยความงดงาม และเรียบง่ายของจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวผู้ที่เคยมาเยือนที่นี่แล้วต้องกลับมาเยือนอีกครั้ง

กล่าวโดยสรุปแล้วศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดน ไทย-ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง แต่หากจะมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวแล้วนั้น ควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

1. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว สำหรับในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์นั้น นักท่องเที่ยวไม่ค่อยกังวลใจในเรื่องนี้เท่าใดนัก เนื่องจากว่า ทั้งจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่สงบเงียบ ผู้คนมีอัธยาศัยไมตรีที่น่ารัก

2. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำ ประปา ระบบสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น หากพื้นที่ใดยังมีข้อด้อยในเรื่องนี้ จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข ให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายตลอดเวลาที่พำนักอยู่

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ผู้ประกอบการเจ้าของสถานที่ หรือบริการ จะเป็นผู้จัดหาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถใช้เป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ ได้อีกทางหนึ่ง เช่น การให้บริการทั้งภายในและนอกสถานที่ มีบริการอินเทอร์เน็ต บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา ธุรกิจที่พักมีเครื่องทำน้ำอุ่น เครื่องปรับอากาศ บริการรถรับส่ง ฯลฯ

4. การคมนาคม (Transportation) การคมนาคมขนส่งทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศ จะต้องสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยโดยปกติแล้วการคมนาคมจะแบ่งออกเป็น 3 ทางคือ

4.1 ทางบก มีถนนที่พาหนะต่างๆผ่านเข้า – ออก ได้สะดวก หรือมีบริการรถไฟ

4.2 ทางน้ำมีท่าเทียบเรือ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก และอุปกรณ์รักษา

ความปลอดภัย ตลอดระยะเวลาเดินทาง

4.3 ทางอากาศมีท่าอากาศยานทันสมัย มีสายการบินมาลงมากจึงควรมีการปรับปรุง ถนนหนทางให้เดินทางได้สะดวก ปลอดภัย, มีการจัดการจราจรที่เป็นระเบียบ, การกำหนดอัตราค่าโดยสารที่ได้มาตรฐาน และการรักษาเวลาในการเดินทาง เป็นต้น

5. พิธีการเข้าเมืองและบริการข่าวสาร (Border Control and Information) ควรมีความเป็นระเบียบ พิธีการเข้าเมืองให้สะดวก รวดเร็ว มีบริการให้ข่าวสารข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว มีบริการจองห้องพัก มีบริการขนส่งผู้ที่พัก เป็นต้น

6. ที่พัก (Accommodation) มีโรงแรม ที่พักระดับต่างๆ ให้เลือก ในอัตราค่าที่พักที่เหมาะสมกับคุณภาพ สะอาดและมีบริการตามมาตรฐานสากล ควรมีการกำหนดราคาที่พักอย่างแน่นอน เช่น ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) หรือนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (low season) เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

7. ร้านอาหาร (Food and Beverage) นอกจากจะมีอาหารให้เลือกหลายชนิดแล้ว จะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม

8. สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) มีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

2. การพัฒนาการท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ศักยภาพของอุปทานด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว ยังคงมีอยู่ในระดับสูง มีโอกาสและปัจจัยเกื้อหนุนหลายอย่างที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ณ ที่แห่งนี้ยังคงเติบโตไปได้ อีกทั้ง 2 ประเทศยังมีนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน หากจะดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามที่มุ่งหวังไว้ จึงควรมีการร่วมจัดทำนโยบายการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมขึ้น ดังนี้

1. การจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเขตพื้นที่หนองคาย นครหลวงเวียงจันทน์ นอกเหนือจากการจับจ่ายซื้อสินค้าตามร้านค้าปลอดภาษี หรือที่ตลาดอินโดจีนแล้ว จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มาเที่ยว เพื่อต้องการสัมผัสธรรมชาติและวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของผู้คน นั้นหมายถึงเสน่ห์ของทั้ง 2 เมือง และหากจะพัฒนาด้านการท่องเที่ยวพื้นที่ทั้งสองมีความเหมาะสมที่จะจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่อไปนี้

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ท่องเที่ยวไปในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มีพื้นฐานการท่องเที่ยวอยู่บนธรรมชาติ คำนึงถึงวัฒนธรรมชุมชน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) ท่องเที่ยวเพื่อเข้าชม หรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆ ได้แก่ สถาปัตยกรรม จิตรกรรมประติมากรรม ภาษา วรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี เทศกาล ประเพณี ตลอดจนมรดกทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

1.3 การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น (Ethnic Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหา การสัมผัสกับคนที่มีเชื้อชาติ และภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง ไปจากตัวนักท่องเที่ยว ไม่ใช่สัมผัสผ่านสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

- วิสัยทัศน์** ทรัพยากรธรรมชาติหลากหลาย วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม รอยยิ้มแจ่มใส
งามทัศนียภาพสองฝั่งโขง
- พันธกิจ** พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนหนองคาย-เวียงจันทน์ ประสานผลประโยชน์
ร่วมกัน ด้วยการพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งรองรับการท่องเที่ยว
2. บริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ได้อย่างเหมาะสม
3. ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยว จำนวน 3 ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ประเทศ จำนวน 34 โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำนวน 12 โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวจำนวน 11 โครงการ

โครงการและงบประมาณ

สรุปจำนวนโครงการ และงบประมาณ เพื่อตอบสนองแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีจำนวนทั้งสิ้น 57 โครงการ งบประมาณรวม 1,297,500,000 ล้านบาท มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (ล้านบาท)
1.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	34	358,700,000
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	12	925,500,000
3. การบริหารจัดการการท่องเที่ยว	11	13,300,000
รวม	57	1,297,500,000

3. แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

การจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในเขตจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วยองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เช่น การดูแลด้านงบประมาณ การพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ การประชาสัมพันธ์ การประสานงานกับหน่วยงาน หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมาตรฐานความปลอดภัยตลอดจนวิธีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว มีแนวทางดังนี้

การพัฒนาบุคลากร โดยการส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การยกระดับพนักงานด้วยการฝึกอบรมวิชาเฉพาะ ด้านการบริการ และภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพทางการท่องเที่ยว และวางแผนการตลาด การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ ที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น ด้านที่พักอาศัย ควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม เพราะบางช่วงมีราคาแพง โดยเฉพาะช่วง ฤดูกาลท่องเที่ยว (High season) มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ควรมีเครื่องอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เป็นต้นว่า มีเครื่องทำน้ำอุ่นที่มีประสิทธิภาพ มีแผนที่การเดินทางไว้ให้นักท่องเที่ยว และปรับปรุงด้านการบริการ / พนักงานควรสื่อสารภาษาอังกฤษได้

การประชาสัมพันธ์ เป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ เป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดีเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อ ๆ กันไป มีการจัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า ให้การบริการทั้งภายใน และนอกสถานที่ลูกค้าที่มาใช้บริการ เน้นการขยายตลาดไปทางยุโรปหลาย ๆ ประเทศ มีการจัดโปรแกรมพิเศษ ลดแลกแจกแถม เพื่อคืนกำไรแก่ลูกค้า และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ / จัดทำ web site ส่วนตัว/แผ่นพับ/ป้ายโฆษณา การประสานงานกับหน่วยงาน หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานผลประโยชน์ร่วมกัน การร่วมมือกันในกลุ่ม การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาคม โรงแรมร้านค้า และร้านอาหาร เป็นต้น

ยุทธการท่องเที่ยวยุทธการ หมายถึง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากร ความหลากหลายในการจัดรูปแบบของการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน การสร้างงาน และการเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบการในพื้นที่ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ได้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ มีแนวทางการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ที่มีความสอดคล้องเหมาะสม และสามารถเสริมส่งซึ่งกันและกัน อันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวใน 2 พื้นที่ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวนั้น ผู้ศึกษาจึงได้จัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้ง 2 ประเทศขึ้น โดยที่การจัดทำแผน ฯ อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของภาครัฐบาล และภาคประชาชนของทั้ง 2 พื้นที่

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะนำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ไปใช้นั้น
คณะทำงานขอเสนอข้อควรคำนึงดังต่อไปนี้

1. ควรคำนึงถึงพันธสัญญาในรูปแบบ และการทำงานร่วมกัน นั่นคือ หน่วยงาน
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ต้องประสานการทำงานร่วมกัน และมี
การประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง
2. มีการศึกษา แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย
และนครหลวงเวียงจันทน์ อย่างชัดเจน
3. มีการจัดสรรงบประมาณ ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม คำนึงถึงความจำเป็น
เร่งด่วนในการปฏิบัติ และความพร้อมของทรัพยากรของหน่วยงาน
4. มีการดำเนินงาน การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาศักยภาพของจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดน

รศ. เศรษฐกรค์ ยงวุฒิษฐ์¹ รศ. สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์¹ ผศ. นพดล ตั้งสกุล² อ. ยุทธศาสตร์ ฉาปลาบุตร² อ. ไกรเลิศ ทวีกุล³
อ. บดี ปุຍຍານันท์⁴ อ. สุพัตรา สร้อยเพชร⁴ อ. จตุราพร สีหามบุตร⁴ Mr. Bounphone Soulinthone⁵
Mr. Veunxay Malavong⁵ Mrs. Darany Phommavongsa⁵ Mr. Khamkhone Baylatry⁵

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ² คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
³ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ⁴ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
⁵ Lao National Tourism Administrative (LNTA)

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อเนื่องกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) กำหนดให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ สร้างเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานโลก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเอเชียภายในปี พ.ศ. 2555 และกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 สนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยวไว้ 3 ยุทธศาสตร์คือ การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวและการพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ จนสามารถสร้างรายได้ในปี พ.ศ. 2545 กว่า 300,000 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548 : <http://www.2tat.or.th>) และมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาประเทศไทยเพิ่มขึ้นโดยลำดับ นอกจากนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศลุ่มแม่น้ำอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ที่มีการกำหนดข้อตกลงสนับสนุนแผนงานการใช้วีซ่าลบบัญเดียวในการเดินทางผ่านได้ 5 ประเทศคือ ไทย กัมพูชา สปป.ลาว พม่าและเวียดนาม ทั้งนี้มีความร่วมมือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เชื่อมโยง โดยให้ประเทศไทยเป็นแกนนำการพัฒนา ทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมต่อชายแดนทั้ง 5 ประเทศเข้าด้วยกัน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2548)

การท่องเที่ยวเชื่อมต่อชายแดนไทย-ลาว นับเป็นเส้นทางที่น่าสนใจในการศึกษาเพื่อการพัฒนา มากที่สุดเนื่องจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างประชาชนในประเทศทั้งสอง ทำให้มีด่านชายแดนเข้าออกถึง 13 จุดคือ ด่านอำเภอเชียงของและด่านบ้านเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ด่านบ้านห้วยโก๋น จังหวัดน่าน ด่านบ้านปากห้วย ด่านอำเภอเชียงคานและด่านบ้านโคกไผ่ จังหวัดเลย ด่านท่าเสด็จ ด่านอำเภอบึงกาฬและด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดหนองคาย ด่านอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด่านอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ด่านบ้านปากแซงและด่านช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี จุดเข้า-ออกเหล่านี้

นอกจากจะเป็นทางผ่านให้นักท่องเที่ยวเดินทางจากประเทศไทยไปยัง สปป.ลาว แล้ว ยังเป็นเส้นทางที่ให้นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ทั้ง เวียดนาม กัมพูชาและจีน ได้อย่างสะดวกอีกด้วย

ด่านชายแดนไทย-ลาวดังกล่าว ด่านที่มีการเดินทางเข้า-ออกอย่างสะดวกและเป็นด่านที่ได้รับค่านิยมเดินทางเข้า-ออกและมีความสำคัญมากที่สุดคือ ด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดหนองคาย เพราะมีถนนเชื่อมต่อถึงกัน สามารถเดินทางผ่านเข้า-ออกได้ตั้งแต่ 06.00-22.00 นาฬิกา มีรถโดยสารประจำทางจากอุดรธานีเข้าไปในเขตด่านของ สปป.ลาว ทุกวัน มีการอำนวยความสะดวกในการทำบัตรผ่านแดนสำหรับนักท่องเที่ยวและเป็นด่านที่มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อภายใน สปป.ลาว ไปถึงนครหลวงเวียงจันทน์ที่เป็นเมืองหลวงศูนย์กลางความเจริญและการท่องเที่ยวของ สปป.ลาว อย่างสะดวกและใกล้ที่สุด จึงเป็นจุดที่น่าสนใจในการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว เพื่อนำสู่การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ปี พ.ศ. 2546 ภาควิชาออกเฉียงเหนือของประเทศไทยถูกกำหนดให้เป็นเขต Cultural Zone of Southeast Asia ที่มีจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในเขตลุ่มน้ำโขง หรือ GMS รวมทั้งการเชื่อมโยงจากทะเลอันดามัน ไปจนถึงจรดทะเลจีนใต้ตามเส้นทาง East West Economic Corridor ได้แก่ เส้นทางอารยธรรมขอมเหนือ ตลอดแนวเทือกเขาพนมดงรัก การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เส้นทางสายแพรวไหม เส้นทางศึกษาประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์ เส้นทางชากระบรพชีวิน-ไดโนเสาร์ เส้นทางธรรมะ เป็นการท่องเที่ยวการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลจากการประเมินศักยภาพด้านอุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย พบว่า จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและโอกาสการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวสูงแต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดก็ไม่ได้พัฒนามากเท่ากับศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้นจึงต้องศึกษาศักยภาพของจังหวัดหนองคายทุกด้านอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย อย่างไรก็ตาม จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว ที่มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคมที่เชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของทั้ง 2 ประเทศ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาจึงเน้นการศึกษาวิจัยถึงศักยภาพจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. ศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย- สปป. ลาว ในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว
2. ศึกษานโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และ สปป.ลาว ที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
3. ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
4. ศึกษาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์
5. วางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ ในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบศักยภาพของการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาวในส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว
2. ทราบนโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทยและ สปป.ลาวที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว
3. ทราบความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
4. ทราบถึงวิธีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
5. ทราบถึงแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัดหนองคายของประเทศไทยและนครหลวงเวียงจันทน์ของ สปป. ลาว ใช้การศึกษาเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพเพื่อทราบศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว การบริการ ต้องการของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ส่วนประชากรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ กลุ่มผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่รัฐ

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัดและยุทธศาสตร์ของ สปป.ลาว ด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานข้อมูล
2. สำรวจและศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ แล้วนำผลของการศึกษามาวิเคราะห์ศักยภาพของแต่ละองค์ประกอบของการท่องเที่ยว
3. การศึกษาโดยใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ

4. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เจ้าหน้าที่ที่ตรวจคนเข้าเมืองและเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากร มัคคุเทศก์ชาวไทยและลาว ตลอดจนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ

5. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการมาร่วมวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ศักยภาพและโอกาส ตลอดจนมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ

6. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Think Tank) มาวิเคราะห์กลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย จำนวน 150 คนและนักท่องเที่ยวต่างชาติใน สปป.ลาว จำนวน 436 คน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์หน่วยงานราชการ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของประเทศไทยจำนวน 66 หน่วยงานและข้อมูลจากหน่วยงานราชการ สปป.ลาวจำนวน 25 หน่วยงาน

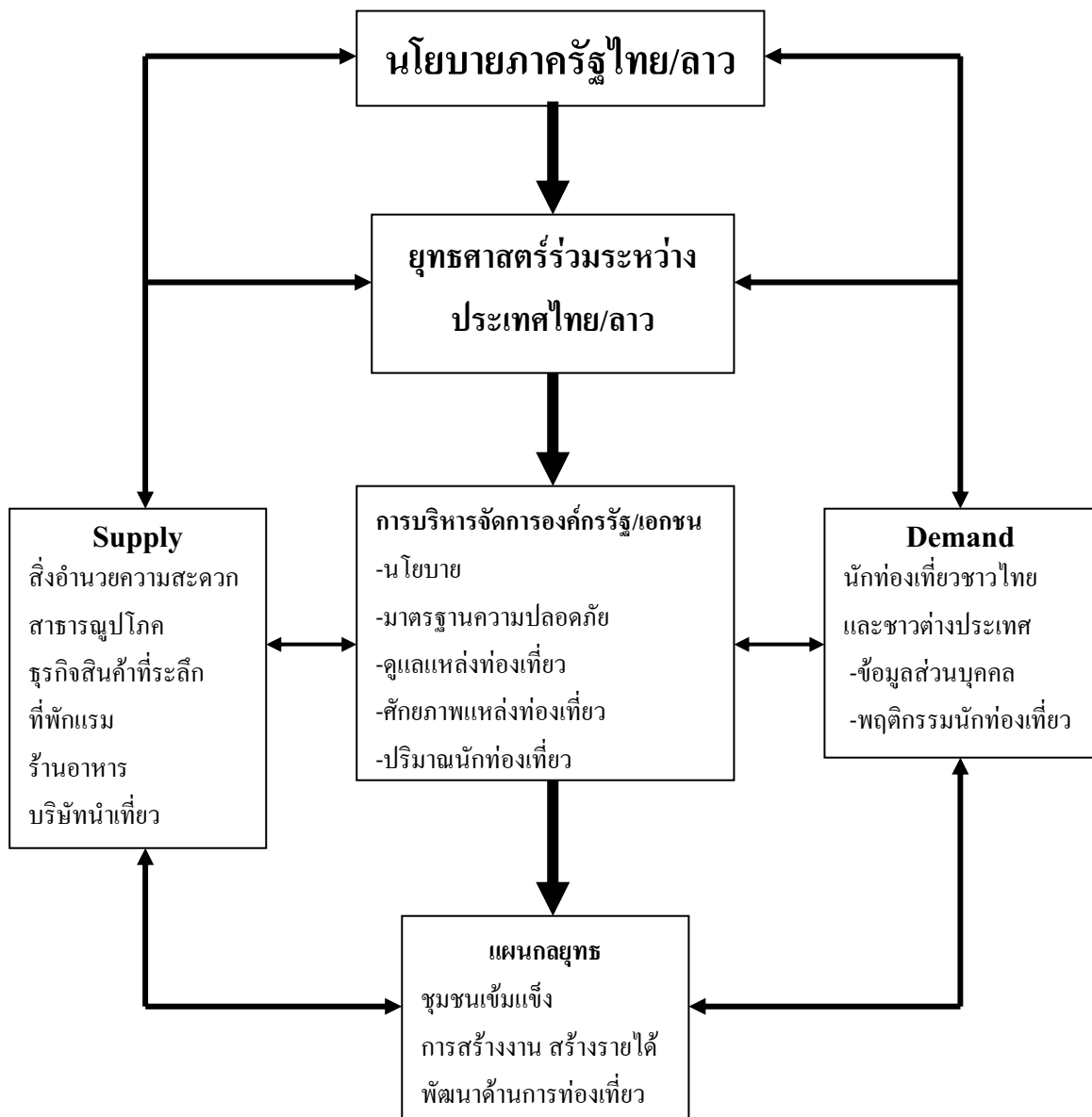
ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว ธุรกิจที่พักและธุรกิจของที่ระลึกจากจังหวัดหนองคาย จำนวน 90 รายและนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 81 ราย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงานราชการ องค์กรการบริหารส่วนตำบล ผู้ประกอบการร้านค้า ที่พัก รีสอร์ท ธุรกิจสินค้าที่ระลึกโดยการใช้กระบวนการวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT Analysis) ได้ร่วมกันวิเคราะห์เพื่อวางแผนและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยร่วมระหว่างสำนักงานท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป. ลาว และศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคแม่น้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ในด้านศักยภาพทางด้านของการท่องเที่ยว นโยบายภาครัฐของไทยและสปป.ลาว ตลอดจนการศึกษาถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ รวมถึงการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับสองประเทศ

กรอบแนวคิด

ผลการศึกษา

ข้อมูลจังหวัดหนองคาย

เดิมพื้นที่เขตบริเวณนี้ มีเมืองตั้งอยู่ริมฝั่งขวาแม่น้ำโขงคือ เมืองพานพร้าว ปะโคและเวียงคุก (เดิม วิชาคย์พจนะกิจ, 2521) อยู่ภายใต้การปกครองของกรุงศรีสัตตนาคนหุตฟ้าร่มขาวเวียงจันทน์ หรือนครเวียงจันทน์และเป็นประเทศราชของกรุงธนบุรี ต่อมาในรัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าฯให้ท้าวสุวอ ธรรมมา (บุญมา) บุตรอุปฮาดเมืองยโสธรเป็นผู้พิจารณาตั้งเมือง ท้าวสุวอธรรมมาพิจารณาเห็นว่า บริเวณบ้านไผ่ริมฝั่ง แม่น้ำโขงเป็นที่ที่มีสมรรถภูมิเหมาะสมแก่การสร้างเมือง มีความอุดมสมบูรณ์ ทางด้านการเกษตรและเหมาะสมทางด้านยุทธศาสตร์ จึงโปรดเกล้าฯให้ยกบ้านไผ่ขึ้นเป็นเมือง

หนองคายและแต่งตั้งท้าวสุวอธรรมมาเป็นเจ้าเมืองทรงนามว่า พระปฐมเทวาทิบาล โดยถือเอาดอกบัว
ในบึงหนองไผ่เป็นสิริมงคลนาม เจ้าเมืองพระปฐมเทวาทิบาลเป็นเจ้าเมืองคนแรกของเมืองหนองคาย
ใน พ.ศ. 2370

จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2434 กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม เป็นผู้สำเร็จราชการหัวเมือง
ลาวพวน ที่มีกองบัญชาการที่เมืองหนองคายและ ปี พ.ศ. 2436 ได้เกิดข้อพิพาทกับฝรั่งเศส ฝรั่งเศสได้
บัญญัติเขตปลอดทหารและภยันตรายในรัศมี 25 กิโลเมตรจากฝั่งขวาแม่น้ำโขงเข้ามาในเขตไทย
แต่ฝ่ายเดียว กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคมจึงย้ายกองบัญชาการ มณฑลลาวพวนไปตั้งอยู่บ้านเดื่อหมาก
แข้งหรือเมืองอุดรธานีในปัจจุบัน

ปี พ.ศ. 2457 รัชกาลที่ 6 โปรดเกล้าฯให้ตราพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นขึ้น โดยให้
ยกเลิกระบอบเจ้าปกครองนครทั่วประเทศ วันที่ 1 เมษายน 2458 ได้โปรดเกล้าฯประกาศให้เมือง
หนองคายขึ้นเป็นเมืองและมีข้าหลวงคนแรกชื่อพระยาสมุทรศักดิ์ (เจิม วิเศษรัตน์) และปี พ.ศ.
2459 เปลี่ยนคำเรียกชื่อเมืองมาเป็นจังหวัดและเรียกข้าหลวงปกครองว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

ประชากรจังหวัดหนองคาย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 มีจำนวนทั้งสิ้น 895,722 คน
เป็นชาย 450,627 คน หญิง 445,095 คน มีทั้งหมด 16 อำเภอ อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดคือ อำเภอ
เมือง รองมาคือ อำเภอโพนพิสัย ท่าบ่อ บึงกาฬและเซกา ตามลำดับ อำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดคือ
อำเภอบุ่งคล้ามีจำนวนเพียง 12,671 คน

นโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงเพราะถูกจัดให้เป็นเมืองนำอยู่อันดับ
7 ของโลกและมีพื้นที่ติดกับนครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป. ลาว มีพื้นที่ติดกับลำน้ำโขงยาว 330
กิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเช่น การประมง พืชผัก ผลไม้ และดอกไม้
รวมทั้งเป็นแหล่งปลูกยาพาราที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (แผนยุทธศาสตร์
จังหวัดหนองคาย, 2547)

จังหวัดหนองคายมีวิสัยทัศน์ดังนี้

“เมืองนำอยู่ ควบคู่การศึกษา วัฒนธรรมล้ำค่า เกษตรอุตสาหกรรมหลากหลาย
ขยายเศรษฐกิจการค้าสู่อินโดจีน พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

มีคำขวัญประจำจังหวัด

“วีรกรรมปราบฮ่อ หลวงพ่อพระใส สะพานไทย-ลาว”

โดยต้นไม้ประจำจังหวัดหนองคายคือ ต้นชิงชัน สัญลักษณ์ของจังหวัดหนองคายเป็นรูปหนองน้ำซึ่งเต็มไปด้วยดอกบัวสีนวลสวยงาม ริมหนองน้ำมีกอไผ่ขึ้นรายรอบ หมายถึง “หนองคาย” ที่เป็นเมืองเก่า ตามชื่อของหนองบัวลำใหญ่ ที่อยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองเพื่อให้เป็นมงคลนาม

แหล่งท่องเที่ยวที่อำเภอเมืองหนองคายมีอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ หลวงพ่อพระใสที่วัดโพธิ์ชัย พระธาตุหนองคายหรือพระธาตุกลางน้ำ พระธาตุบังพวน ศาลาแก้วกู่หรือวัดแขก สะพานมิตรภาพไทย – ลาว ตลาดท่าเสาดีจหรือตลาดอินโดจีน

สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอท่าบ่อมีหลวงพ่อก็คือ หมูบ้านท่ายาสูบ หมูบ้านท่าแผ่นดินกระยอ ชมรมอนุรักษ์ต้นไม้มริมทางอำเภอท่าบ่อ หมูบ้านประมงน้ำจืด สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอศรีเชียงใหม่ วัดหินหมากเป้ง วัดอรัญบรรพต วัดผาดากเสื่อ สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอสังคมได้แก่สวนรุกขชาติน้ำตกธารทอง น้ำตกธารทิพย์หรือน้ำตกตาดเสริม ส่วนศูนย์วิจัยพืชสวนตั้งอยู่ที่กิ่งอำเภอรัตนวาปี อำเภอบึงกาฬมีสะดือแม่น้ำโขงหรือแก่งอางที่หน้าวัดอางศิลาवास ภูทอกและน้ำตกชะแนน น้ำตกถ้ำฝุ่น น้ำตกถ้ำพระ น้ำตกสะอาม น้ำตกเจ็ดสี ที่อำเภอบึงคามีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวและหาดสีดา ส่วนอำเภอบึงโขงหลงมีบึงโขงหลงเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็น แหล่งพำนักแห่งที่สองของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว (The Land of Your Second Home) และมีประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด 4 ประเด็นคือ ด้านการเกษตร ด้านการค้าและการลงทุน ด้านการท่องเที่ยว ด้านสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลเป็นสำคัญ ด้านการท่องเที่ยวมีประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวหลัก 4 ประเด็นคือ การเพิ่มศักยภาพและมูลค่าแหล่งท่องเที่ยวและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ การประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศและการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมระหว่างกลุ่มจังหวัด โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพและมูลค่าของแหล่งท่องเที่ยวแบบ Home stay และ Long stay สนับสนุนประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัดและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพการบริการ การลงทุนและการท่องเที่ยวที่ตลาดท่าเสาดีจ

ข้อมูลนครหลวงเวียงจันทน์

เวียงจันทน์เป็นเมืองเก่า ตามตำนานการสร้างเมืองกล่าวว่า มีฤาษีสามพี่น้องมาปักหลักไม้จันทน์หมายเป็นเขตสร้างบ้านแบ่งเมืองบริเวณนี้ จึงได้ชื่อว่า เวียงจันทน์ ในปี พ.ศ. 2103 พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชสถาปนาขึ้นเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้างแทนเมืองเชียงคอง-เชียงทองหรือเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์มีกษัตริย์ปกครองต่อเนื่องมา จนกระทั่ง พ.ศ. 2518 เมืองเวียงจันทน์ถูกแต่งตั้งเป็นเมืองหลวงนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองที่มีอาคารบางส่วนเป็นตึกแบบยุโรป ถนนล้านช้างเป็นถนนสายสำคัญ

ที่สุด สองฝากถนนเรียงรายไปด้วยสถานที่ราชการ ธนาคาร บริษัทท่องเที่ยว ฯลฯ นครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองสำคัญ เมืองที่มีบทบาททางการเมืองเศรษฐกิจและสังคม นครหลวงเวียงจันทน์มีเนื้อที่ 3,920 ตารางกิโลเมตรมีพลเมืองทั้งหมด 695,473 คน

นครหลวงเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ พระธาตุหลวง วัดทองต้อม วัดสี่สะเกด วัดอินแปง วัดสี่เมือง หอพระแก้ว พระธาตุคำ หอคำ เขียงควนหรือสวนพุทธร อุนสาวรีย์โกสอน พรหมวิหาน อุนสาวรีย์เจ้าฟ้าจ๋ม อุนสาวรีย์แห่งชัยชนะหรือประตูไซ ทักษิณยาพริมฝั่งแม่น้ำโขง วิถีชีวิตชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและตลาดเช้า

นโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ สปป. ลาว

นโยบายขององค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (Lao National Tourism Administration) เป็นองค์การของรัฐทำหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีภารกิจบทบาทด้านข้อกำหนด กฎระเบียบและกฎหมายต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองงานด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในขอบเขตทั่วประเทศ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่คุ้มครองชี้นำและตรวจตราการปฏิบัติตามแนวทางนโยบายและระเบียบกฎหมายของ สปป.ลาว ของบรรดาหน่วยธุรกิจที่ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นโยบายหลักขององค์การท่องเที่ยวประกอบด้วยการปฏิบัตินโยบายที่เปิดกว้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมกับต่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน บรรดาชนกลุ่มต่างๆ ให้ดีขึ้นและส่งเสริมการผลิตภายในรอบด้าน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม อนุรักษ์รักษาวัตถุโบราณ ปุชนียสถาน ประวัติศาสตร์ อันเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว สร้างอาชีพให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น สร้างรายรับและกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนบรรดาชนกลุ่มต่างๆ สร้างความสัมพันธ์อันดีและเป็นมิตรกับทุกประเทศบนพื้นฐานนโยบายการต่างประเทศของรัฐด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยว การไปมาหาสู่ และเยี่ยมเยือนซึ่งกันและกัน (การท่องเที่ยว สปป. ลาว, 2549)

นโยบายความร่วมมือด้านท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับ สปป. ลาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป. ลาว ได้ทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา ได้กำหนดให้มีความร่วมมือการพัฒนาบุคลากร การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและการตลาดการท่องเที่ยวระหว่างกัน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งสองประเทศและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปสู่ประเทศที่สามในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือดังนี้

1. ความร่วมมือเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Aeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy, ACMECS)

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง มีประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ประกอบด้วยกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนามและไทย ให้ความสำคัญกับกิจกรรมใน 6 สาขาความร่วมมือหลัก ได้แก่ การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน ความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงการคมนาคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ความร่วมมือด้านสาธารณสุขและความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งให้การส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่นๆ ภายใต้โครงการ Five Countries One Destination การจัดงาน ACMECS Festival ที่นครวัด ตลอดจนโครงการนำร่อง ACMECS Single Visa

2. ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศในกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Sub Region)

ปี พ.ศ. 2535 ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank - ADB) สนับสนุนการสร้างโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งและพลังงาน โดยเน้นความร่วมมือตามยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) แบบองค์รวมที่เชื่อมโยง 3 แนวหลัก ได้แก่

- 1) แนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor-NSEC) เชื่อมโยงไทย-พม่า/ ลาว-จีน
- 2) แนวตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor-EWEC) เชื่อมโยง เมียร์มาร์-ไทย-ลาว-เวียดนาม

3) แนวตอนใต้ (Southern Economic Corridor-SEC) เชื่อมโยงไทย-กัมพูชา-เวียดนาม นอกจากนี้ มีโครงการการพัฒนาเส้นทางรถไฟเส้นทางคุนหมิง-เชียงรุ่ง เมืองลา-หลวงพระบาง-เวียงจันทน์-หนองคาย ปี พ.ศ. 2550 ได้ตกลงให้มีโครงการความร่วมมือต่างๆ ดังนี้

1. โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเหือง อ.ท่าลี่ จ.เลย –เมืองแก่นท้าว แขวงไชยะบุรี จุดเชื่อมโยงไทย-ลาว
2. โครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือ/ถนนเชื่อมท่าเทียบเรือที่บ้านเงินใต้ แขวงคำม่วนกับ ท่าเทียบเรือบ้านพระบาท นครพนม
3. การเปิดเดินรถโดยสารประจำทางเส้นทางหนองคาย-นครหลวงเวียงจันทน์-หนองคาย และเส้นทางอุดรธานี-นครหลวงเวียงจันทน์-อุดรธานี อัตรารวทั้งเส้นทางอุบลราชธานี-จำปาสัก เส้นทางมุกดาหาร-สะหวันนะเขตและเส้นทางน่าน-หลวงพระบาง

นอกจากนี้ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มประเทศ GMS ได้ส่งเสริมการตลาด Six Countries One Destination ในรูปของ Package Tour และเริ่มศึกษาแนวทางการดำเนินงาน GMS VISA

3. ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN)

ปี พ.ศ. พ.ศ.2545 ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน ได้ลงนามความตกลงด้านการท่องเที่ยวอาเซียน (ASEAN Tourism Agreement) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการเดินทางภายในอาเซียน เสริมสร้างความร่วมมือ ลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการ จัดตั้งเครือข่ายบริการ พัฒนาและส่งเสริมให้อาเซียนเป็นจุดหมายแห่งการท่องเที่ยวแห่งเดียว (Single Tourism Destination) รวมทั้งการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่ดีให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว (รุ่งทิพย์ ว่องปฏิการ, 2548)

จากประมุขรัฐมนตรีด้านการท่องเที่ยวของอาเซียน ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ณ นครเวียงจันทน์ สปป.ลาว ที่ประชุมได้ประกาศปฏิญญาเวียงจันทน์ขึ้น ให้สำคัญตั้งเรื่องเกี่ยวกับบัตรผ่านแดน (Border-pass) การยกเว้นวีซ่า (Visa Exemption) การส่งเสริมกระชับความสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศสมาชิกและประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย

กล่าวโดยสรุปแล้ว ภาพรวมของนโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย และ สปป.ลาว ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ คือ

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นในทุก ๆ ทางด้าน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประเพณี
2. เผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่
3. บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยว
4. ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว
5. ให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์นั้น มีอายุเฉลี่ย 20-29 ปี ส่วนมากเป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดหนองคาย ส่วนมากเป็นโสด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มาจากนครหลวงเวียงจันทน์ส่วนมากมีสถานภาพสมรสและส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างที่มีรายได้เฉลี่ยของนักท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์มี 2,603 และ 4,575 US\$ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคายมากที่สุดคือ ชาวอังกฤษและชาวออสเตรเลียไปเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์มากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดหนองคายเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครั้งแรกและมาคนเดียว ส่วนนักท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์เคยมาเที่ยวและมากับเพื่อน ทั้งสองกลุ่มคิดว่า มีโอกาสจะกลับมาเที่ยวอีกซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่แสดงว่า นักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มประทับใจกับแหล่งท่องเที่ยว โดยให้เหตุผลที่

แตกต่างกันคือ นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า เป็นเมืองเล็กๆ เงียบสงบ น่าอยู่ มีอากาศที่บริสุทธิ์และค่าครองชีพไม่สูง นครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองที่งดงามของเมืองและมีวิถีชีวิตเรียบง่าย ที่น่าสนใจมากคือ นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเฉลี่ยที่จังหวัดหนองคายสูงกว่าที่นครหลวงเวียงจันทน์ถึง 2 เท่า ใช้จ่ายส่วนมากเป็นค่าที่พักและอาหาร เครื่องดื่ม ข้อสังเกตคือ นักท่องเที่ยวใช้จ่ายค่าของที่ระลึกที่นครหลวงเวียงจันทน์มากกว่าที่จังหวัดหนองคาย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานนักท่องเที่ยว

ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว	จังหวัดหนองคาย	นครหลวงเวียงจันทน์
อายุ (เฉลี่ย)	20 – 29 ปี	20 – 29 ปี
เพศ	ชาย > หญิง	ชาย > หญิง
การศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
สถานภาพการสมรส	โสด	แต่งงาน
อาชีพ	รับจ้างทั่วไป	รับจ้างทั่วไป
รายได้เฉลี่ย / เดือน	2,603 (US\$)	4,575 (US\$)
เชื้อชาติที่มาท่องเที่ยวมากที่สุด	อังกฤษ	ออสเตรเลีย
เดินทางมากับใคร	คนเดียว	เพื่อน
เคยมาหนองคายแล้วกี่ครั้ง	ส่วนมากมาครั้งแรก	ส่วนมากเคยมาเที่ยว
ข้อมูลการท่องเที่ยวได้รับจาก	ส่วนมากจากเพื่อนๆและญาติ	จากหนังสือแนะนำเที่ยว
คุณคิดจะกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่	ถ้ามีโอกาสจะกลับมา	ถ้ามีโอกาสจะกลับมา
เหตุผลที่จะกลับมาเที่ยวอีก	- เป็นเมืองเล็กๆ เงียบสงบ - น่าอยู่ อากาศที่บริสุทธิ์ - ค่าครองชีพไม่สูง	- ความงดงามของเมือง - ความเรียบง่ายวิถีชีวิต
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (US\$)	692	264
- ค่าที่พัก	33.3	36.1
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	42.1	31.5
- ค่าพาหนะเดินทาง	13.4	14.3
- ค่าของที่ระลึก	11.2	18.1

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคายให้ความสนใจ 5 อันดับแรกคือ อัญมณีไมตรีของผู้คน วัฒนธรรม บรรยากาศ ธรรมชาติ นักท่องเที่ยวก็ให้ความสำคัญเรื่อง อัญมณีไมตรีของผู้คน วัฒนธรรม บรรยากาศ ธรรมชาติของนครหลวงเวียงจันทน์เช่นกัน ส่วนความสนใจอันดับที่ 2 และ

ตารางที่ 2 สิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจที่จังหวัดหนองคาย (ลำดับความสำคัญและคิดเป็น %)

นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ / ลำดับที่	1	2	3	4	5
อัยาศัยไมตรีของผู้คน	28.7	17.0	5.4	10.9	9.0
ชมวัฒนธรรม	14.0	6.3	8.0	9.1	13.5
บรรยากาศของเมือง	13.9	9.8	9.8	9.1	12.6
ธรรมชาติ/ เทียวป่า / สวนสาธารณะ	11.3	8	6.3	4.5	3.6
อาหาร	7.8	25.0	20.5	16.4	6.3
การผจญภัย	7.0	6.3	5.4	0	2.7
สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์	5.2	8.0	5.3	11.8	10.8
ราคาที่สมเหตุสมผล	5.2	5.4	12.5	10.0	9.0
เลือกซื้อสินค้า	2.6	4.4	4.4	6.4	8.1
ทัศนียภาพ	1.7	4.3	15.1	8.1	5.3
ความบันเทิง	0.8	0.9	1.8	2.7	2.7
สุขภาพ	0.8	1.8	1.7	3.5	6.2
กิจกรรมกีฬา	0	0.8	0.8	3.5	5.2

ตารางที่ 3 สิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจที่นครหลวงเวียงจันทน์ (ลำดับความสำคัญและคิดเป็น %)

นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ/ลำดับที่	1	2	3	4	5
อัยาศัยไมตรีของผู้คน	27.1	20.4	18.8	8.1	5.5
ธรรมชาติ/ เทียวป่า / สวนสาธารณะ	18.5	12.8	8.6	9.3	6.2
ชมวัฒนธรรม	18.3	17.3	12.4	16.5	9.2
บรรยากาศของเมือง	10.7	6.2	8.1	10.2	10.3
สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์	8.6	10.9	14.7	11.6	9.8
อาหาร	4.3	9.7	12.1	14.5	11.9
การผจญภัย	4.3	6.2	6.9	4.5	7.5
ทัศนียภาพ	3.8	7.1	5.9	7.6	7.6
ราคาที่สมเหตุสมผล	3.1	5.0	8.3	12.4	11.5
เลือกซื้อสินค้า	0.7	1.7	1.9	4.8	11.5
ความบันเทิง	0.5	1.2	0.7	4.5	0.7
กิจกรรมกีฬา	0.2	1.0	1.0	1.2	4.5
สุขภาพ	0	0.5	0.7	1.0	3.6

3 ที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคายให้ความสนใจคือเรื่อง อาหาร ที่นครหลวงเวียงจันทน์นักท่องเที่ยวยังให้ความสำคัญของอธยาชัยไมตรีของผู้คนเป็นเรื่องสำคัญ (ตารางที่ 2)

นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่วัดองค์คือ ศาลาแก้วกู่ แม่น้ำโขง อำเภอสังคมและวัดหินหมากเป้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีเยี่ยม ส่วนนครหลวงเวียงจันทน์ นักท่องเที่ยวให้ทัศนียภาพริมฝั่งโขง/พระอาทิตย์ตก วิถีผู้คน วัฒนธรรมหลวงและวัดเชียงครวญแหล่งท่องเที่ยวที่ดีเยี่ยม

การให้บริการทางการท่องเที่ยว ณ เขตพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและการให้บริการที่ดีเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลที่สำคัญต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทำให้เป็นที่พึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวและมีผลต่อการตัดสินใจมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวครั้งที่จะมาเที่ยวครั้งต่อไป รวมทั้งการแนะนำให้คนมาเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นว่า การบริการด้านการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของทั้งสองพื้นที่แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ประทับใจในด้านการบริการของนครหลวงเวียงจันทน์มากกว่าจังหวัดหนองคาย นักท่องเที่ยวให้คะแนนในระดับดีแก่นครหลวงเวียงจันทน์สูงกว่าจังหวัดหนองคายและคะแนนเฉลี่ยการบริการของจังหวัดหนองคายได้รับพอใช้และต้องปรับปรุงสูงกว่านครหลวงเวียงจันทน์นี้ ดังในตารางที่

เมื่อพิจารณาการบริการแต่ละหัวข้อพบว่า นักท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคายมีความพึงพอใจด้านความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว ความเต็มใจในการบริการและราคาที่พักอาศัยที่มีมากกว่าร้อยละ 60 ส่วนที่นครหลวงเวียงจันทน์มีความพึงพอใจด้าน ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมภายในเมืองที่พัก การเข้าถึงการบริการต่างๆ ตามลำดับ

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ได้เสนอแนะ โดยแยกเป็นประเด็นต่างๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวดังนี้

ด้านที่พักอาศัย ควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสมเพราะบางช่วงมีราคาแพง โดยเฉพาะช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว เมื่อมีจำนวนห้องพักน้อยไม่พอกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและควรมีเครื่องทำน้ำอุ่นที่มีประสิทธิภาพ ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ยังมีไม่เพียงพอและบางร้านมีราคาแพงมาก ตลอดจนการขยายเวลาในการให้บริการและควรมีร้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่นั้น ๆ

ด้านการคมนาคม มีราคาแพงและราคาไม่มาตรฐาน สถานีขนส่งอยู่ไกลจากตัวเมือง ควรปรับปรุงถนนให้ดีกว่านี้ ด้านการให้บริการของสำนักงานท่องเที่ยว ควรปรับปรุงด้านการบริการเจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ด้านการท่องเที่ยวและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ควรมีข้อมูลการเดินทาง โดยเฉพาะข้อมูลการเดินทาง แผนที่ ข้อมูลแสดงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

ด้านพิธีการเข้าเมือง ราคาวิชาสำหรับชาวต่างชาติมีราคาแพงและควรปรับปรุงเรื่องการบริการให้รวดเร็วมากขึ้น

ตาราง 4 ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว (%)

ความคิดเห็นนักท่องเที่ยว	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
จังหวัดหนองคาย	22	49	24	5
นครหลวงเวียงจันทน์	23	54	19	4

ระดับคะแนนดี (%)	จังหวัดหนองคาย	นครหลวงเวียงจันทน์
ความเห็นนักท่องเที่ยว		
ความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว	62.2	57.1
ความเต็มใจในการบริการ	61.6	52.9
ราคาที่พักอาศัย	60.9	49.5
บริการสาธารณะ	59.4	53.1
ที่พักอาศัย	54.3	62.6
ความปลอดภัย	54.8	48.4
การเข้าถึงการบริการต่างๆ	53.4	61.3
ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก	52.0	67.8
อาหารและเครื่องดื่ม	51.4	47.5
การคมนาคมภายในตัวเมือง	42.0	63.5
กิจกรรมด้านวัฒนธรรม	41.4	55.3
การคมนาคมระหว่างเมือง	48.0	54.7
สปาและบริการเพื่อสุขภาพ	34.4	51.8
ศูนย์บริการข้อมูลท่องเที่ยว	32.5 (พอใช้)	51.3
บริษัทนำเที่ยว	47.5	55.4
ความบันเทิง	46.7	53.4

ผลการประชุมระดมความสมองจากเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
เจ้าหน้าที่ของรัฐในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นดังนี้

1. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

1.1 องค์กรภาครัฐมีบทบาทและหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและประเพณี
เผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์และให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยว

1.2 องค์กรภาครัฐมีนโยบายและการบริหารจัดการ โดยจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุน

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

- 2.1 บางหน่วยงานไม่ได้บรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน
- 2.2 ควรกระตุ้นให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมและช่วยกันบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว
- 2.3 จัดหาเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดยตรง มีการปรับปรุงข้อมูล ข่าวสารในเว็บไซต์ของจังหวัดและอำเภออย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใด เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า ควรให้การสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณีและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนความคิดเห็นเรื่อง ผลกระทบจากการสร้างสะพานมิตรภาพไทย – ลาว พบว่า สะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว ทำให้การเดินทางระหว่างประเทศทั้งสองสะดวกมากขึ้น จึงมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจจังหวัดหนองคายดีขึ้นมีร้านค้าและ โรงแรมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการแข่งขันของผู้ประกอบการมากขึ้น ในด้านสังคม มีผู้คนหลากหลายเข้ามาในพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด รวมทั้งสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมและมีชุมชนแออัดเพิ่มขึ้น

เจ้าหน้าที่ของรัฐในเขตพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ มีความคิดเห็นดังนี้

1. การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

- 1.1 องค์กรภาครัฐมีบทบาทและหน้าที่ มีเผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว และระเบียบการ /ข้อกำหนดการท่องเที่ยว มาเผยแพร่ให้บรรดาหน่วยงานการท่องเที่ยวในพื้นที่ทั่วประเทศ ให้เข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด มีสิทธิปกป้องผลประโยชน์ของชาติของประชาชน รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- 1.2 องค์กรภาครัฐมีนโยบายและการบริหารจัดการ มีหน้าที่บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่นักท่องเที่ยวคุ้มครองนักท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน

2. นโยบาย และการบริหารจัดการ

- 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- 2.2 ปรับปรุงการให้บริการแก่ชาวต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งการแนะนำ ข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว
- 2.3 เปิดกว้างให้นักท่องเที่ยวทุกประเทศเข้ามาเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวมีสิทธิและเสรีภาพที่อยู่บนพื้นฐานของการเคารพในอธิปไตยของ สปป. ลาว
- 2.4 คุ้มครองยานพาหนะภายในประเทศและต่างประเทศที่เข้ามานำเที่ยวให้ถูกต้องตาม

กฎหมายท่องเที่ยว ถ้าหากบริษัทใดทำผิดกฎระเบียบต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย สปป. ลาว
 2.5 มีนโยบายแก้ไขปัญหาเอกสารล่าช้า เช่น ในวันเสาร์หรืออาทิตย์ หน่วยงานรับผิดชอบติด
 ประชุม กำหนดให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาไปก่อน แล้วจึงแจ้ง
 หน่วยงานที่รับผิดชอบทราบภายหลัง

2.6 มาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะด้านการดำเนินงานการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า

3.1 ควรอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้า-ออกประเทศ รวมทั้งการ
 เดินทางในประเทศ

3.2 สร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน สปป. ลาว

3.3 ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงปัญหาที่นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจ ตัวอย่างเช่น
 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว สปป. ลาว คุณควรรู้ว่าสิ่งใด ควรทำควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ

3.4 ควรเริ่ม โครงการอนุรักษ์ชีวนานาพันธุ์ ที่อาจก่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์
 เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

3.5 ควรอำนวยความสะดวกให้แก่บริษัทท่องเที่ยว พนักงานนำเที่ยว โดยเฉพาะการผ่าน
 PASSPORT ที่ด่านชายแดน

3.6 ควรสนับสนุนให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนใน สปป. ลาวมากขึ้น ทำให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะบ้านพัก โรงแรม มีมากขึ้น

4. หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไร

4.1 บริการรวดเร็วและมีรอยยิ้มมิตร ไมตรี

4.2 มีส่วนส่งเสริมผลิตภัณฑ์ลาวให้แก่บรรดานักท่องเที่ยวรู้และเข้าใจ

4.3 อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเวลา เข้า-ออก เมือง

4.4 นำเสนอข้อมูลท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว พร้อมด้วยสกัดกั้นกลุ่มคนไม่ดี ที่เอารัดเอา
 เปรียบ หลอกหลวงนักท่องเที่ยวและสกัดกั้นนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาทำผิดระเบียบ
 กฎหมายของสปป. ลาว

4.5 สนับสนุนสมาคมรถเช่าและธุรกิจที่บริการนักท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ พร้อมด้วยการ
 ประกันชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

4.6 ช่วยกันให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศลาวมากกว่าเดิมและอยู่ได้หลายวัน ทำให้
 ประชาชนลาวมีรายได้และมีงานทำมากขึ้น มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ทางการ
 บริการ เพื่อสร้างรายได้เข้ารัฐ

5. ปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบเห็นในการดำเนินงาน

- 5.1 เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถด้านประชาสัมพันธ์กับชาวต่างชาติมีไม่เพียงพอ
- 5.2 ปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่ไปยกระดับความรู้ในด้านการท่องเที่ยว
- 5.3 การแจ้ง เข้า-ออก เมืองที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองใช้เวลานานเกินไป การป้อนข้อมูลท่องเที่ยวประจำด้านยังไม่มี การกำหนดราคาค่าคงไม่แน่นอน เช่น ในช่วงเทศกาลปีใหม่ลาวออกพรรษา
- 5.4 ยังขาดแหล่งทุนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ โรงแรม บ้านพักมีไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานตามสากล
- 5.5 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองไม่มีบริษัทรับประกันและบริการ นักท่องเที่ยวจำนวนหนึ่งเข้ามาก่อความวุ่นวายเช่น เข้าพักที่โรงแรมแล้วไม่จ่ายเงิน ใช้เงินปลอม
- 5.6 การดูแลสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ควรมอบให้ตำรวจท่องเที่ยวนครหลวงดูแลและเพิ่มมาตรฐานให้เข้มงวดในการตรวจตราตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆตามเขตชายแดนเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ร้าย
- 5.7 ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเช่น ถนนบางสาย ห้องน้ำที่แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ดี

6. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์

- 6.1 ควรปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ให้น่าสนใจมากกว่าเดิม เพิ่มห้องน้ำ ปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่จอดรถ ถึงขยะและคนรักษาความสะอาด โดยเฉพาะบริเวณตลาดเช้า ตลาดอาหาร ตลาดคนเฒ่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เดินช้อปปิ้งเหมือนกับตลาดที่หลวงพระบาง
- 6.2 ให้ความสำคัญวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของลาว รวมทั้งการจัดงานเฉลิมฉลองในโอกาสต่างๆ เช่น เดินขบวนพาเหรด เป็นต้น
- 6.3 ด้อนรับด้วยบริการที่จริงใจและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จากผู้ให้บริการต่างๆ
- 6.4 การจัดการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่มและแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Home stay)
- 6.5 องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติและห้องกรท่องเที่ยวนครหลวงควรแนะนำให้นักท่องเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวเข้ามา ต้องคุ้มครอง รู้ที่ไปที่มาในการเข้า-ออกอย่างดี ควรศึกษาและรับทราบรายละเอียดของบริษัทที่ตั้งขึ้นมามีการดำเนินงานอย่างไรและในกรณีหลายบริษัทที่ไม่ได้ดำเนินงานเป็นปกติ ควรมีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพราะว่าถ้าหากมีการตรวจตราอย่างเป็นระบบจะเป็นผลดีต่องบประมาณของชาติ

7. ข้อเสนอแนะกิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใด ในนครหลวงเวียงจันทน์

7.1 ควรสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี โบราณสถานและโบราณวัตถุ

7.2 การท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ควรมีไกด์นำเที่ยวและบริษัทต่างๆควรมีรถรับ-ส่ง นักท่องเที่ยว สำหรับบริษัทที่นำเอารถของเพื่อนบ้านเข้ามาบริการในประเทศ ควรตรวจสอบว่าสมควรหรือไม่

ส่วนความคิดเห็นเรื่อง ผลกระทบจากการสร้างสะพานมิตรภาพไทย – ลาว พบว่า ก่อนมีสะพานมิตรภาพ ลาว-ไทย การเดินทางข้ามพรมแดนมีความยุ่งยากมาก ปัจจุบันสะดวก ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศไทย เมื่อมีสะพานมิตรภาพไทย – ลาว ทำให้มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้นกว่าเดิม ประชาชนบางส่วนมีรายได้จากการท่องเที่ยว เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะสมดุล อย่างไรก็ตาม การนำเอารถจากประเทศไทยเข้ามาบริการทำให้รถบริการของ สปป. ลาว ขาดรายได้ นอกจากนี้ สินค้าประเภทน้ำดื่ม ส่วนมากนำเข้ามาจากประเทศไทย ทั้งๆ ที่ สปป. ลาว ก็สามารถผลิตได้เช่นกัน ส่วนทางด้านสังคม การท่องเที่ยวทำให้มีการลักลอบค้าขายแรงงานต่างด้าว สังคมลาวเสื่อมเสีย เกิดโสเภณีตามโรงแรมและสถานที่บันเทิงและมีสถานบันเทิงบางแห่งเปิดเกินเวลา นอกจากนี้ ทำให้มีสายสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง ด้านวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวยังไม่เข้าใจวัฒนธรรมลาวและทำให้วัฒนธรรมให้เสื่อมเสีย นักท่องเที่ยวแต่งกายที่ไม่เหมาะสมกับประเพณีอันดีงามของลาว เช่น การนุ่งเสื้อสายเดี่ยว โข่วสะตือ ใส่ตุ้มหูหลายอัน ทำให้มีการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติมากขึ้น ทำให้คนลาวยังมีจิตสำนึกรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติไว้ ด้านสิ่งแวดล้อม ยังไม่มีผลกระทบที่ชัดเจน ทุกอย่างยังคงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นตามลำดับ สถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองและนอกเมืองควรได้รับการพัฒนาให้สวยงาม ที่เริ่มจะเป็นปัญหาคือ การทิ้งของเสีย ขยะ เศษอาหารลงแม่น้ำโขงและสภาพภูมิทัศน์เสื่อมโทรมเนื่องจากการสร้างร้านอาหาร ตั้งแต่บริเวณท่าวัดจันทน์ขึ้นไปถึงบ้านขุนตา

8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

8.1 ให้องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ ท่องเที่ยวนครหลวง ท่องเที่ยวแต่ละแขวงทั่วประเทศ ดำรวจท่องเที่ยวนครหลวงจัดประชุมทุกๆ 3 เดือน 6 เดือนหรือทุกปีต่อครั้ง ให้มีเอกภาพในการจัดตั้งปฏิบัติระเบียบหลักการต่างๆ เพราะที่ผ่านมาการปฏิบัติของแต่ละแขวงไม่เหมือนกัน และเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนบทเรียนด้วยกัน ด้านดี ด้านไม่ดี เพื่อหาวิธีการแก้ไขทุกๆ ภาคส่วน องค์การจัดตั้งตลอดถึงท้องถิ่น ต้องเอาใจใส่ปฏิบัติพร้อมกัน จึงจะทำให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ประสบผลสำเร็จและอีกปัญหาหนึ่งคือ การเข้า – ออก คำนวณตรวจคนเข้าเมืองพบความยุ่งยากมาก

8.2 เสนอให้มีการจัดงานเพื่อเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชม เช่น การเดินขบวนพาเหรดในงานต่างๆ ในตอนกลางคืนที่จุดกึ่งกลางของเมืองหรือที่ประตูชัย

8.3 ควรเพิ่มการโฆษณาหรือการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

8.4 บรรดาบริษัทนำเที่ยวต่างๆควรมีการบริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยวเพราะว่ามีบางบริษัทเมื่อนำนักท่องเที่ยวเข้ามาแล้วไม่รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว

8.5 การคุ้มครอง การตรวจเอกสาร ยังไม่รวดเร็ว เห็นควรให้บรรดาบริษัทให้มีคู่สัญญาเพื่อหลีกเลี่ยงการแก่งแย่งลูกค้า

8.6 ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมทบทุนกับองค์การสากลเพื่อช่วยเหลือทางด้านวิชาการ เพื่อดึงเอาวัฒนธรรม ประเพณีของบรรดาชนเผ่าของลาวที่ยังมี เช่น การตีเหล็ก หลอมโลหะ การแต่งกาย ทอผ้าแพรผ้าไหม จักสานรูปทรงของเรือนของแต่ละชนเผ่า การดำรงชีวิต วัตถุเครื่องของเก่าแต่ละยุคสมัยและอื่นๆ ให้อยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างชาติให้เข้ามาเที่ยวชม ศึกษาเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ประเทศเราหลายวัน จะทำให้มีรายรับมากขึ้น

ผลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการที่มีต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ผลการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคายทั้งหมดมีกำไรจากธุรกิจท่องเที่ยว โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเพียง 1,000 บาท และมีรายได้สูงสุดถึง 5,000,000 บาท

ตารางที่ 5 รายได้ รายจ่าย กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการจังหวัดหนองคายในปัจจุบัน

รายได้ (บาท)	รายได้ (%)	รายจ่าย (%)	กำไรสุทธิ (%)
ต่ำกว่า 20,000 บาท	16.7	28.4	49.6
20,000 – 40,000 บาท	24.3	25.1	15.7
40,001- 60,000 บาท	11.4	7.5	11.7
60,0001-80,000 บาท	2.8	11.3	7.7
80,001- 100,000 บาท	7.9	6.3	15.3
100,001 บาทขึ้นไป	36.9	21.4	ไม่ตอบ

เฉลี่ยต่อเดือน/บาท	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ยทั้งหมด
รายได้	1,000	5,000,000	237,355
รายจ่าย	1,500	3,000,000	195,331
กำไรสุทธิ	1,000	1,000,000	71,006

และมีกำไรเฉลี่ย 71, 006 บาท ซึ่งธุรกิจขนาดเล็กมีส่วนกำไรส่วนมากที่สุด ในขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่มีรายได้มากแต่ค่าเฉลี่ยรายจ่ายน้อยกว่าธุรกิจขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบการประกอบธุรกิจก่อนสร้างและสถานะในปัจจุบันพบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมาก ในขณะที่ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 50 สินค้าบริการเลียนแบบเพิ่มขึ้นมากถึง 10 เท่า จำนวนผู้ประกอบการและการแข่งขันทางธุรกิจก็เช่นกันที่เพิ่มมากขึ้น 14 และ 17 เท่าตามลำดับ ส่วนทางด้านแหล่งเงินทุนและบรรยากาศการลงทุนเพิ่มมากขึ้นประมาณ 3 เท่า ความสะดวกในการคมนาคมเพิ่มร้อยละ 100 และที่น่าสนใจคือ ภาครัฐยังให้การสนับสนุนน้อยเหมือนช่วงก่อนเปิดสะพาน

การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย

1. นโยบายและการดำเนินงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจด้านที่พักอาศัยส่วนใหญ่ มุ่งเน้นพัฒนาปรับปรุงทัศนียภาพของที่พักให้เรียบร้อย สวยงาม ให้มีความสำคัญด้านการบริการเพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่ลูกค้า โดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ลูกค้าเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน การพัฒนาบุคลากร โดยการสนับสนุนให้พนักงานเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเน้นที่การรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอีสาน

2. การดำเนินการตลาด

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้หลายวิธีเพื่อกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการเป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดี เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อกัน มีการจัดโปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า รวมทั้งการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ จัดทำ web site แผ่นพับ ป้ายโฆษณา ใช้วิธีแจกนามบัตรให้กับลูกค้าและผู้สนใจ สร้างเครือข่ายความร่วมมือในกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันเช่น ความร่วมมือระหว่างบริษัททัวร์ ร้านอาหารและที่พักอาศัย นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อท้องถิ่นเช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เคเบิลทีวี สถานีวิทยุ ตลอดจน การประชาสัมพันธ์ผ่านทางหน่วยงานราชการเช่น ลงโฆษณาใน web site ระดับจังหวัด อำเภอและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตลอดจนการปรับปรุงสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

3. การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ผู้ประกอบการส่วนมากเคยติดต่อประสานงานและเคยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบลและสำนักงานเทศบาล เป็นต้น

4. การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชายแดน

ผู้ประกอบการมีการประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจ โดยจากพูดคุยกับลูกค้าเพื่อสอบถามความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการของตน ใช้การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกันและการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการ มีการประเมินผลรายรับ-รายจ่ายในแต่ละเดือน

ตารางที่ 6 การดำเนินธุรกิจ ณ ก่อนเปิดสะพานและปัจจุบันของจังหวัดหนองคาย

การดำเนินธุรกิจ	ปัจจุบัน			ก่อนเปิดสะพาน		
	มาก	เท่าเดิม	น้อย	มาก	เท่าเดิม	น้อย
การใช้จ่ายของนัก ทท	25.0	37.5	37.5	21.7	28.3	50.0
ช่องทางจำหน่ายสินค้า/บริการ	32.5	42.3	25.3	21.7	33.3	45.0
ปัญหาสินค้าเลียนแบบ	77.8	18.1	4.2	7.1	10.7	82.1
จำนวนผู้ประกอบการ	83.7	14.0	2.3	6.6	23.0	70.5
การแข่งขันทางธุรกิจ	88.5	9.2	2.3	5.0	31.7	63.3
แหล่งเงินทุน	30.0	34.2	35.4	18.3	35.0	46.7
บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว	42.9	38.1	19.0	13.3	41.7	45.0
ความสะดวกในการคมนาคม	54.5	25.0	20.5	23.0	27.9	49.2
การสนับสนุนจากภาครัฐ	21.4	21.4	57.1	27.1	13.6	59.3

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวลดลง การบริการด้านการท่องเที่ยวยังมีน้อยไม่กระจายตัวและการบริการที่ไม่ได้มาตรฐานสากล นักท่องเที่ยวบางกลุ่มเลือกเดินทางไปเที่ยวเฉพาะที่ใดที่หนึ่งเช่น เลิกไปเที่ยวที่สปป. ลาว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปได้หลายทางโดยไม่ต้องมาทางจังหวัดหนองคาย การประชาสัมพันธ์ยังไม่ได้เท่าที่ควร ประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง กิจกรรมการท่องเที่ยวยังเงียบเหงา จังหวัดหนองคายไม่สามารถสร้างจุดเด่นทางการท่องเที่ยวได้และไม่มีภาคส่วนใดมาจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ดังนั้น จึงควรที่จะสร้างความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย – ลาว ซึ่งอาจจะเอาตัวอย่างการจัดการกิจกรรมท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ นอกจากนี้ นครหลวงเวียงจันทน์ยังมีร้านค้าปลอดภาษี มีงานแกะสลัก เสื้อผ้า ฝัมือที่ดีกว่าไทย

2. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจังหวัดหนองคาย

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มากขึ้นและนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง ทันสมัยและมีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด อย่านำให้หนองคายเป็นแค่ทางผ่าน ควรประชาสัมพันธ์ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้มากขึ้น รวมทั้งจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเช่น การจัดงานประเพณีท้องถิ่นประจำเดือน จัดการแข่งขันกีฬา ตลอดจนการประชาสัมพันธ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นเช่น การพัฒนาตลาดท่าเสาดีให้เป็นตลาดเสรี

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการอบรมมัคคุเทศก์บัตรทองและควบคุมดูแลบริษัทนำเที่ยวที่ผิดกฎหมาย แก้ไขปัญหาโสเภณีกับนักท่องเที่ยวต่างชาติและเพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เช่น ในเวลากลางคืน ด้านการคมนาคมควรควบคุมราคาค่าโดยสาร โดยเฉพาะค่ารถสามล้อเครื่องที่แพงเกินควร ควบคุมการเดินรถให้ตรงตามเวลา ปรับปรุงด้านการคมนาคมและถนนสายต่างๆ

3. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นประเพณีท้องถิ่นอีสาน เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชนบทเช่น ควรจัดให้มีศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด / วัดวาอาราม ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง 2 ประเทศ จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างไทย-ลาว เช่น เส้นทางท่องเที่ยวแม่น้ำโขง วังและจีจรรย์านข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว การแข่งเรือประเพณี

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ปัจจุบันหนองคายถือเป็นเมืองเงียบ ทางจังหวัดควรพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ควรให้มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่สถานีรถไฟ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจของจังหวัดหนองคาย การจัดอบรมควรจัดอบรมระดับผู้บริหารมากกว่าระดับพนักงาน

ขั้นตอนการทำวีซ่าของฝั่งไทยยังมีปัญหา ควรมีความร่วมมือกันทั้ง 2 ประเทศให้มากขึ้น และทางการควรกำกับการนำรถส่วนตัวจากฝั่งลาวเข้าประเทศไทยไม่ควรเกิน จ.อุดรธานี นอกจากนี้ผู้ประกอบการอยากให้ entry visa ร่วมกันระหว่างไทย-ลาวและเวียดนาม

บริษัทนำเที่ยวควรมีการประสานงานกันมากกว่าต่างคนต่างทำ นอกจากนี้ยังมีข้าราชการบางกลุ่มจัดนำเที่ยวโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ประกอบการที่พักบางรายเอาเปรียบนักท่องเที่ยวเช่น การจ่ายค่านายหน้าให้กับรถสามล้อรับจ้างที่นำแขกมาส่งและได้ผลกระทบค่าใช้จ่ายกับนักท่องเที่ยวโดยคิดเพิ่มจากราคาค่าห้องพักปกติ สำหรับธุรกิจร้านอาหารควรควบคุมการรับรองคุณภาพให้มีมาตรฐาน รวมทั้งร้านอาหารริมทาง ผู้ประกอบการควรปฏิบัติตนเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีความจริงใจในการบริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ ภาครัฐควรปรับปรุงถนน ระบบการขนส่งให้ดีขึ้น ดูแลด้านความสะอาดให้มากขึ้น จัดให้มีการท่องเที่ยวครบวงจรทั้งกลางวันและกลางคืน ส่วนกิจกรรมการแข่งขันเรือควรทำให้คึกคักและ กำหนดระยะทางแข่งขันให้ยาวขึ้น

ผลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการที่นครหลวงเวียงจันทน์ที่มีต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ผลการประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหมดมีกำไรจากธุรกิจท่องเที่ยว โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเพียง 1,200,000 กีบ และมีรายได้สูงสุดถึง 175,900,000 กีบ และมีกำไรเฉลี่ย 33,491,944 กีบ ซึ่งธุรกิจขนาดเล็กมีสัดส่วนกำไรส่วนมากที่สุด

ตารางที่ 7 รายได้ รายจ่าย กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการนครหลวงเวียงจันทน์ ปัจจุบัน

รายได้เฉลี่ย (กีบ)	รายได้ (%)	รายจ่าย (%)	กำไรสุทธิ (%)
น้อยกว่า 10,000,000	40.2	45.4	21.7
10,000,001-20,000,000	16.4	22.7	67.1
20,000,001-40,000,000	22.3	12.1	9.1
40,000,001-60,000,000	4.5	4.5	1.8
60,000,001-80,000,000	7.5	4.5	ไม่ตอบ
80,000,001-100,000,000	9.0	3.0	ไม่ตอบ
มากกว่า 100,000,000	1.5	7.5	ไม่ตอบ

เฉลี่ยต่อเดือน/(กีบ)	ต่ำสุด (กีบ)	สูงสุด (กีบ)	เฉลี่ยทั้งหมด (กีบ)
รายได้	1,200,000	175,900,000	33,491,944
รายจ่าย	15,000,000	2,600,000,000	65,307,851
กำไรสุทธิ	60,000	30,000,000	4,847,191

ในขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่มีรายได้น้อยแต่รายจ่ายมาก เมื่อเปรียบเทียบการประกอบธุรกิจก่อนสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาวและสภาวะในปัจจุบันพบว่า นักท่องเที่ยวใช้จ่ายมากขึ้นเกือบ 2 เท่า ในขณะที่ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้นมากที่สุดถึง 17 เท่า สินค้าบริการเลียนแบบเพิ่มขึ้น 2.5 เท่า จำนวนผู้ประกอบการและการแข่งขันทางธุรกิจก็เช่นกันที่เพิ่มมากขึ้น 4 และ 9 เท่าตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่จังหวัดหนองคายพบว่า ธุรกิจที่จังหวัดหนองคายมีการแข่งขันมากกว่า ส่วนทางด้านแหล่งเงินทุนนั้นเปลี่ยนแปลงไม่มาก ด้านบรรยากาศการลงทุนเพิ่มมากขึ้นประมาณ 3 เท่า ความสะดวกในการคมนาคมเพิ่มถึง 5.5 เท่าที่เดียวและที่น่าสนใจคือ ภาครัฐให้การสนับสนุนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์

1. นโยบายและการดำเนินงาน

ผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากร โดยสนับสนุนให้บุคลากรเข้าอบรมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาความสามารถด้านการบริการด้วยการฝึกอบรม วิชาเฉพาะและส่งเสริมให้บุคลากรสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการดำเนินธุรกิจ ณ ปัจจุบันกับก่อนเปิดสะพานของนครหลวงเวียงจันทน์

การดำเนินธุรกิจ	ปัจจุบัน			ก่อนเปิดสะพาน		
	มาก	เท่าเดิม	น้อย	มาก	เท่าเดิม	น้อย
ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว	31.4	52.9	15.7	12.1	29.3	58.6
ช่องทางจำหน่ายสินค้าบริการ	31.9	58.0	10.1	14.0	45.6	40.4
ปัญหาสินค้าเลียนแบบ	78.5	7.7	13.8	5.5	29.1	65.5
จำนวนผู้ประกอบการ	78.7	20.0	1.3	18.3	35.0	45.0
การแข่งขันทางธุรกิจ	89.3	6.7	4.0	10.3	43.1	46.6
แหล่งเงินทุน	13.0	72.5	14.5	8.5	47.5	44.1
บรรยากาศทางธุรกิจท่องเที่ยว	31.9	58.0	10.1	12.3	50.9	36.8
ความสะดวกในการคมนาคม	62.2	29.7	8.1	11.5	27.9	60.7
การสนับสนุนจากรัฐ	29.7	54.7	15.6	16.1	42.9	41.1

ผู้ประกอบการธุรกิจจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการวางแผนการตลาดในแต่ละเดือน รวมทั้งการปรับปรุงด้านการบริการ ให้มีการบริการที่รวดเร็วทันใจ เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า มีการอบรมบุคลากรให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอาใจใส่ในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจยังมีนโยบาย พร้อมทั้งจะขยายกิจการเพิ่มสมรรถภาพการผลิต ปรับปรุงคุณภาพการบริการให้ได้มาตรฐาน ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าและให้ความสำคัญเรื่องการรักษาสัมพันธ์

2. การดำเนินการตลาดของผู้ประกอบการ

การดำเนินการด้านการตลาดในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้หลายวิธีเพื่อเป็นการกระตุ้นยอดขายสินค้าและบริการ เป็นต้นว่า เน้นการบริการที่ดีเพื่อเป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้าและเพื่อให้ลูกค้าได้บอกต่อกันไป มีการจัด โปรแกรมพิเศษให้แก่ลูกค้า ให้การบริการทั้งภายในและนอกสถานที่แก่ลูกค้าที่มาใช้บริการและเน้นการขยายตลาดยุโรป โดยเพิ่มการรักษาสัมพันธ์ จัดทำ web site แผ่นพับ ป้ายโฆษณา ผู้ประกอบการให้ความสำคัญเรื่องการบริการให้เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า และสร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือกันในกลุ่มธุรกิจ ตลอดจนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ

สมาคมโรงแรม ร้านค้าและร้านอาหาร เพื่อให้ทางสมาคมช่วยประชาสัมพันธ์การตลาดด้านต่างประเทศ

3. การติดต่อประสานงานหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เคยติดต่อประสานงานหรือเคยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ องค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติลาว สมาคมโรงแรมและร้านอาหาร สมาคมหัตถกรรมลาว

4. การประเมินผลการดำเนินงาน และการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวชายแดน

ผู้ประกอบการมีการประเมินผลการดำเนินงานและการกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจโดยการพูดคุยกับลูกค้าเพื่อสอบถามความพึงพอใจในสินค้าหรือบริการของตน ใช้การประชุมกลุ่มผู้ค้าเดียวกัน ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นว่า ตั้งแต่มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว สปป.ลาว เพิ่มขึ้นทุกปีและมีแนวโน้มดีขึ้นเป็นลำดับ ฉะนั้นจึงต้องมีการเตรียมการรองรับให้ดีและมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเช่น อำนวยความสะดวกให้สามารถนำรถส่วนบุคคลเข้าออกได้สะดวกกว่านี้และสร้างศูนย์ท่องเที่ยวเพื่อจำหน่ายเครื่องเงิน ของที่ระลึก งานหัตถกรรม การค้าผ่านแพ(ทอผ้า) ลวดลายเสื้อผ้าของลาว การปั่นล้อและแกะสลัก ให้นักท่องเที่ยวได้มาซื้อหา

4. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ หรือประเภทใดในจังหวัดหนองคาย

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างมาก เพราะว่าภาครัฐได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ทำให้เศรษฐกิจของชาติขยายตัวแต่ยังไม่มีภาคส่วนใดมาจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ได้ตลอดปี ยกเว้นช่วงปลายปีที่มีเทศกาลงานบุญช่วงเรือ (งานประเพณีแข่งเรือยาว) และงานบุญพระธาตุหลวง

การท่องเที่ยวควรมีนโยบายและแผนการการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและกระจายตัวมากขึ้น ควรมีการจัดกลุ่มระเบียบผู้ประกอบการและจัดให้มีการแข่งขันแบบเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวไทยใช้เวลามากขึ้น ปัจจุบันนักท่องเที่ยวไทยจะมาเที่ยวแบบมาเช้าเย็นกลับ ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับซื้อของฝาก ควรอำนวยความสะดวกสบายในการเดินทาง โดยเฉพาะถนนระหว่างสะพานมิตรภาพถึงนครเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยวต้องปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้งามตา สะอาด เพื่อจูงใจให้อยากเข้าไปชมใช้ สถานที่ท่องเที่ยวมีจำกัด ควรเอาใจใส่บูรณะอาคาร ร้านค้าต่างๆ จัดร้านขายของให้เป็นระเบียบ ควรปรับปรุงการบริการด้านอาหาร ราคาอาหารไม่ควรแพงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

กิจกรรมการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมการแสดงทางวัฒนธรรม โรงละคร ฟ้อนลำพื้นเมืองเพื่อแสดงให้ชาวต่างประเทศได้ชม ส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละ

เทศกาล มีการโฆษณาให้เข้าถึงนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีรายการพิเศษในงานบุญสำคัญอื่นๆ ในสถานที่ศาสนาสถาน เช่น ชาติหลวง ประตูลอย อนุสาวรีย์เจ้าฟ้าจ๋ม

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยเป็นผู้นำสร้างกระบวนการเพื่อทำให้การท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์มีชีวิตชีวา ครึกครื้นและจัดระเบียบการนำเที่ยวแบบธรรมชาติ วัฒนธรรม ให้เด่นชัด รวมทั้งการฝึกอบรมด้านการบริการเพื่อเป็นที่พอใจแก่ลูกค้า ภาครัฐควรมีการ โฆษณาแหล่งท่องเที่ยวและร้านอาหาร แนะนำลูกค้าให้เข้ามาเที่ยวในประเทศลาว

ภาครัฐและธุรกิจต่างๆควรสนับสนุนจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการจัดงานประเพณีเพื่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนบทเรียนในการบริการจากประเทศเพื่อนบ้าน

ภาครัฐควรจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่นที่ตาดมูน หินคันทนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะ หนองบึง สวนสัตว์ วัดวาอาราม อนุสรณ์สถาน จัดสวนสาธารณะเหนือสวนประตูลอยเพิ่มขึ้นอีกอีก 2-3 แห่ง นอกจากนี้ภาครัฐควรจัดกิจกรรมที่แปลกใหม่เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในแต่ละปีเช่น งานนางสังขาน (บุญปีใหม่ลาว/วันสงกรานต์) บุญบั้งไฟ แห่เทียนประกวคในงานบุญเข้าพรรษา งานบุญประเพณีระดับชาติเช่น บุญพระธาตุหลวง บุญช่วงเรือ (งานแข่งเรือยาว) รวมทั้งงานบุญจารีต ประเพณีแต่ละชนเผ่าเช่น บุญกินเจียง บุญเกอ บุญพระเวส บุญบั้งไฟ เป็นต้น รวมทั้ง สนับสนุนอาหารพื้นเมืองลาวและหัตถกรรมทุกประเภท เปิดตลาดขายของตอนเย็น เน้นสินค้าของลาว

5. ข้อเสนอแนะ

ด้านการคมนาคม ควรปรับปรุงการคมนาคมทางอากาศ ถนนและราคาค่าโดยสารรถสายสะพานมิตรภาพไทย-ลาว 2 รถคู่และรถสามล้อเครื่อง ไม่ควรมีราคาแพงเกินไป ด้านกิจการการท่องเที่ยว ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ฟื้นฟูการละเล่นพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นขึ้นและนำมาแสดงเป็นประจำ ภาครัฐควรพิจารณาสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ ภาครัฐควรสร้างแหล่งท่องเที่ยวครบวงจรที่ให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ปัจจุบันมีแต่แหล่งท่องเที่ยวตอนกลางวันเท่านั้นและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม สวยงาม สะอาด รับประทานความปลอดภัย การเดินทางไปมาสะดวก รวมทั้งส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ศิลปะและธรรมชาติ

ภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรตรวจอย่างเข้มงวดกับบรรดาร้านอาหาร ร้านบันเทิงที่ไม่ได้มาตรฐาน ภาครัฐควร โฆษณาต่างๆเกี่ยวกับสินค้าของลาวและเมื่อมีคู่แข่งมาก ภาครัฐควรลดภาษีและธุรกิจต่างๆควรร่วมมือกัน ไม่ใช่แข่งขันลดราคา โดยเฉพาะธุรกิจบ้านพักขนาดเล็กควรตกลงกันให้มีการกำหนดราคามาตรฐาน

รัฐบาลควรสร้างโรงเรียนสอนด้านการบริการนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ฝึกอบรมผู้ประกอบการร้านอาหารทุกประเภท ทุกระดับ รวมทั้งแฝงลอยให้มีระเบียบ สวยงามและสะอาด ภาครัฐควรมีหน่วยงานช่วยเหลือการผลิตของขวัญ ของที่ระลึกต่างๆ

การทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

คณะทำงาน ใช้กระบวนการ การ A-I-C (Appreciation Influence Control) การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation Analysis) การวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT Analysis) เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่และผู้มีส่วนได้เสียด้านการท่องเที่ยวได้แก่ หน่วยงานราชการ องค์กรบริหารส่วนตำบล ผู้แทนชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ร้านค้า ที่พัก ทั้งหมดได้ร่วมกัน วิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำมาวางแผนและข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น ตลอดจนการเสนอแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการและโครงการต่างๆของพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ดังตารางที่ ทำให้ได้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และโครงการต่างๆของพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงวัน เดือน ปี ประเภทกิจกรรม สถานที่และจำนวนผู้เข้าสัมมนา

ว.ด.ป.	กิจกรรม	สถานที่	ผู้เข้าประชุม
22 กพ. 2550	A-I-C, S-A, SWOT Analysis	อำเภอบึงค้ำ	18
1 มีค. 2550	A-I-C, S-A, SWOT Analysis	อ.ศรีเชียงใหม่	28
14 มีค. 2550	การจัดทำแผนยุทธศาสตร์	โรงแรมหนองคายแกรนด์ อำเภอเมืองหนองคาย	48
15 มีค. 2550	การจัดทำแผนยุทธศาสตร์	โรงแรมอังกำ นครหลวงเวียงจันทน์	50
4 เมย. 2550	ผู้เชี่ยวชาญประชุมปฏิบัติการ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	10

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

วิสัยทัศน์ ท้าทายกิจกรรมชาติหลากหลาย วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม รอยยิ้มแจ่มใส งามทัศนียภาพสองฝั่งโขง

พันธกิจ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์ ประสานผลประโยชน์ร่วมกัน
ด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. พัฒนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการได้อย่างเหมาะสม
3. ประสานความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

ยุทธศาสตร์การพัฒนารท่องเที่ยว จำนวน 3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ / บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมและธรรมชาติ	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
2. โครงการปรับภูมิทัศน์ริม แม่น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
3. โครงการส่งเสริมกีฬาประเพณีชายหาดไทย-ลาว	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
4. โครงการส่งเสริมกิจกรรม เทศกาลประเพณีหนองคาย-เวียงจันทน์	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
5. โครงการส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวัฒนธรรมลาว	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
6. งานตักบาตรเทโวและแข่งเรือมิตรภาพไทย-ลาว	100,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
7. ประเพณี 2 แผ่นดินดินบังไฟพญานาค	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
8. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ประเพณี และวัฒนธรรม 2 ประเทศ	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
9. โครงการเรือท่องเที่ยว 2 ฝั่งโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
10. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวริมน้ำอื่น ๆ	4,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
11. โครงการเส้นทางท่องเที่ยวบึงค้ำ – บึงกาฬ-ปากซัน (บอลิคำไซสปป.ลาว) ชม “แม่น้ำสองสี” ชมปลา 2 น้ำปากซัน -น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
12. โครงการสร้างกระเช้าชมวิวข้ามแม่น้ำโขง	120,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
13. โครงการจัดตั้งศูนย์บริการท่องเที่ยวครบวงจร	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ / บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
14. โครงการศึกษาสำรวจแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
15. โครงการพัฒนาปรับปรุงที่พักริมเส้นทางรถท่องเที่ยว	3,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
16. โครงการพัฒนาที่พักที่สอดคล้องเหมาะสมกับชุมชน	1,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
17. โครงการพัฒนาที่พักให้ได้มาตรฐานสากล	1,400,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
18. โครงการศึกษาความเหมาะสมที่พักแบบ Long Stay ริมน้ำโขง	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
19. โครงการหมู่บ้าน โฮมสเตย์ริมฝั่งแม่น้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551-2554
20. โครงการจัดการท่องเที่ยวแบบ Temple Stay	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
21. โครงการเพิ่มจุดบริการนักท่องเที่ยว	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
22. โครงการพัฒนาสารสนเทศการท่องเที่ยวหนองคาย-เวียงจันทน์	500,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
23. โครงการอาหารปลอดภัยชาวหนองคาย-เวียงจันทน์สุขภาพดี	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
24. โครงการพัฒนาสินค้าของที่ระลึก	300,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	2551
25. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์	1,000,000	อปท. อบจ. การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
26. โครงการเพิ่มจุดผ่อนปรนการค้าชายแดน	2,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
27. โครงการทำป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยว 3 ภาษา (ไทย ลาว อังกฤษ)	400,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
28. โครงการสร้างเมืองจำลองของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศลาว	175,000,000	เอกชน / สปป ลาว	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	งบประมาณ / บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
29. โครงการปลูกต้นไม้ประจำจังหวัดหนองคายต้นชิงชัน	500,000	จังหวัดหนองคาย	2551-2554
30. ร้านค้าปลอดภาษี จ.หนองคาย	30,000,000	จังหวัดหนองคาย	2550-2553
31. โครงการท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติ (1) พื้นที่ อ.ศรีเชียงใหม่ หมู่บ้านยาสูบ-หมู่บ้านทำแผ่นกระชอ-หมู่บ้านประมงน้ำจืด	1,500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
32. โครงการท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติ (2) พื้นที่ หนองคาย-บึงกาฬ นมัสการหลวงปู่พระใส-วัดเจติยาคีรีวิหาร ภูทอก-เดินเท้าขึ้นภูทอกชม ธรรมชาติ ชะง่อนหิน หน้าผา (วัฒนธรรม-ธรรมชาติ)	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
33. โครงการท่องเที่ยวแบบหลากหลายมิติ (3) พื้นที่ หนองคาย-ท่าบ่อ- ศรีเชียงใหม่-สังคม นมัสการหลวงปู่พระใส-ชม โบราณสถานพระธาตุ บังพวน-นมัสการพระพุทธรูปหล่อพ่อทองแสน-นมัสการหลวงปู่องค์ ดี-วัดหินหมากเป้ง-หนองคาย-ตลาดอินโดจีน (วัฒนธรรม-โบราณคดี- วิถีชีวิต)	500,000	การท่องเที่ยวไทย-จังหวัดหนองคาย	เริ่มปี 2551
35. โครงการเส้นทางท่องเที่ยวบึงค้อ- ปากกระดิ่ง (บอลิคำไซ สปป. ลาว) ล่องเรือชมสายน้ำกะดิ่งและน้ำตกวังพอง ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน ดอนสันทรายกลางน้ำ หน้าผาหินปูน (ช่วงฤดูร้อนและฤดูหนาว)	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	งบประมาณ / บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
1. โครงการสร้างทางรถไฟเชื่อมหนองคาย-เวียงจันทน์	900,000,000	การรถไฟแห่งประเทศไทย ททท. สปป.ลาว	2551-2554
2. โครงการปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมภายในเมือง	2,000,000	อปท. - สปป.ลาว	2551-2554
3. โครงการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ	1,000,000	อปจ. - สปป.ลาว	2551-2554
4. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	1,000,000	อบจ. - สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
5. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียวน้ำโขง	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
6. โครงการพัฒนาการบริการแพขนานยนต์บริเวณจุดผ่านแดน	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
7. โครงการสร้างศูนย์บริการท่องเที่ยวครบวงจร	1,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
8. โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบก่อสร้างศูนย์ขนส่งและกระจายสินค้า	5,000,000	รัฐบาลไทย-สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
9. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวสังคม- ท่าบ่อ-ศรีเชียงใหม่-หนองคาย	5,000,000	รัฐบาลไทย- อบจ.	เริ่มปี 2551
10. โครงการพัฒนาและปรับปรุงสถานีบริการริมเส้นทางท่องเที่ยว	3,000,000	รัฐบาลไทย- อบจ.	เริ่มปี 2551
11. โครงการศึกษาและสำรวจระบบการกำจัดขยะ/น้ำเสียในแหล่งเที่ยว	500,000	อบจ. - สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
12. โครงการปรับปรุงสถานีขนส่งจังหวัดหนองคาย	5,000,000	อปจ. กระทรวงคมนาคม	2550-2553

แผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

กลยุทธ์การบริหารจัดการท่องเที่ยว	งบประมาณ / บาท	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เวลาดำเนินการ
1. โครงการปรับปรุงหลักสูตรการโรงแรมและการท่องเที่ยว	2,000,000	สถาบันการศึกษาไทยและ สปป ลาว	เริ่มปี 2551
2. โครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	เริ่มปี 2551
3. โครงการพัฒนาฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	สถาบันการศึกษาไทยและ สปป ลาว	เริ่มปี 2551
4. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารการท่องเที่ยวท้องถิ่น	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
5. โครงการฝึกอบรม ชุมมัคคุเทศก์และมัคคุเทศก์ชุมชน	300,000	การท่องเที่ยว ไทย-ลาว สถาบันการศึกษา	เริ่มปี 2551
6. โครงการฝึกอบรมภาษาเพื่อการสื่อสารและบริการ	1,000,000	การท่องเที่ยว ไทย-ลาว สถาบันการศึกษา	เริ่มปี 2551
7. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านการผลิตผลิตภัณฑ์	1,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
8. โครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และผลิตสื่อด้านการท่องเที่ยว	1,000,000	ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	เริ่มปี 2551
9. โครงการพัฒนาระบบความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวในชุมชน	500,000	อปท. – สปป.ลาว	เริ่มปี 2551
10. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว MICE	4,000,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551
11. โครงการตรวจสอบ/ควบคุมราคาสินค้าและบริการในช่วงเทศกาล	500,000	การท่องเที่ยวไทย-สปป.ลาว และเอกชน	เริ่มปี 2551

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาศักยภาพของจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนพบว่า จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากและมีบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นระบบ ทั้งสองประเทศแสดงความพร้อมที่จะร่วมมือกันพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนให้ขยายตัวมากขึ้น รวมทั้งการประสานการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ผลการศึกษาจากนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเป็นวัยรุ่น ที่น่าสนใจมากคือ นักท่องเที่ยวส่วนมากที่มาเที่ยวจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ได้แสดงความคิดเห็นเรื่อง สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ย เชื่อชาติ เดินทางมากับใคร เคยมากี่ครั้ง การได้รับข้อมูลและการใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน นักท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคายจัดลำดับความน่าสนใจอันดับแรกคือ ทัศนียภาพของผู้คน วัฒนธรรม บรรยากาศของเมืองและธรรมชาติที่ได้คะแนนสูง ส่วนอาหารได้รับคะแนนสูงสุดของอันดับที่ 2 ส่วนนครหลวงเวียงจันทน์ นักท่องเที่ยวให้คะแนนสูงสุดของอันดับที่ 1 คือเรื่อง ทัศนียภาพของผู้คน ด้านวัฒนธรรม บรรยากาศของเมืองและธรรมชาติ จะเห็นได้ว่า เสน่ห์ที่ทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจและอยากมาเที่ยวอีกครั้งหรือบอกต่อกับญาติ พี่น้อง เพื่อนๆคือ ทัศนียภาพของผู้คน วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ซึ่งไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว ส่วนความเห็นด้านการบริการการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวประทับใจต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์มากกว่า โดยที่ไม่มีองค์ประกอบการท่องเที่ยวใดที่ได้รับคะแนนดีเยี่ยม นักท่องเที่ยวให้คะแนนดีแก่ ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมภายในเมือง ที่พักและการเข้าบริการต่างๆ กับนครหลวงเวียงจันทน์ ส่วนจังหวัดหนองคายได้รับคะแนนดีในส่วนของความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ความเต็มใจในการบริการ ราคาที่พัก การบริการที่จังหวัดหนองคายได้รับคะแนนน้อยคือการบริการสุขภาพ(สปา) และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ในขณะที่นครหลวงเวียงจันทน์ได้คะแนนในส่วนนี้มากกว่าร้อยละ 50 จึงเป็นสิ่งที่จังหวัดหนองคายควรที่จะนำไปพัฒนาให้ดีขึ้น

เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทั้งสองพื้นที่มีความเห็นว่า องค์การภาครัฐควรมีบทบาท หน้าที่และให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างเต็มความสามารถทุกด้าน รวมทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวทั้งระบบ ประสานงานกับธุรกิจเอกชนให้มีศักยภาพด้านการบริการที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจ ความสะดวก ความปลอดภัย

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคายมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น หลังจากสะพานมิตรภาพไทย-ลาว สร้างเสร็จ ทำให้มีผู้ประกอบการเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการแข่งขันสูงมาก ใน ผู้ประกอบการมากกว่าร้อยละ 50 ให้ความเห็นว่า การสนับสนุนจากภาครัฐมีน้อย ซึ่งผู้ประกอบการที่นครหลวงเวียงจันทน์มีความพึงพอใจกับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์มีความต้องการให้ภาครัฐประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ยกย่องมาตรฐานการบริการ

ส่วนแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการนั้น ผู้เข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เสนอให้มีโครงการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันทั้งสองพื้นที่ นับว่านิมิตหมายที่ดีที่จะเกิดการประสานความร่วมมือกันเพื่อทำให้จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้

คณะผู้ศึกษาวิจัยนี้ ขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนการวิจัย (สกว) สำนักงานประสานงานชุดโครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างสูงที่ทำให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนที่คณะวิจัยได้ขอความกรุณาท่านช่วยตอบคำถาม ให้คำแนะนำต่างๆเป็นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ คณะผู้วิจัยยินดีและขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีข้อเสนอแนะต่อการวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- เกิดศิริ เจริญวิลาส และ จุฑามาศ จันทร์รัตน์. (2543): *ความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยว: เพื่อส่งเสริมให้ไทยช่วยไทย*. จุลสารการท่องเที่ยว. 4 (ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2543).
- ฉลอมศรี พิมลสมพงษ์. (2542): *การวางแผนและพัฒนาลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. จังหวัดหนองคาย. (2547): *ผลการปฏิบัติราชการตามยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดหนองคาย*. หนองคาย
- นิคม จารุมณี. (2544): *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- ไพฑูรย์ พงศบุตรและวิลาสวงศ์ พงศบุตร.(2536): *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัส สุวรรณ และคณะ. (2541): *โครงการศึกษาแนวทางและจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล*. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ราไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2543): *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง มาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี 24 พฤศจิกายน 2543
- อุทิศ ขาวเชียร. (2548): *การทบทวนยุทธศาสตร์และการบูรณาการแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี กลุ่มจังหวัดและจังหวัด ปี พ.ศ. 2550-2551* ในการนำเสนอการประชุมผ่านเครือข่ายมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย 13 ธันวาคม 2548
- ACMECS Weekly Focus. (2548): *GMS Summit ...ครั้งที่ 2 ...มีประเด็นพ่วงท้ายเกี่ยวกับ ACMECS*. 10 สิงหาคม 2548. กรุงเทพฯ
- <http://www.Tourismlaos.gov.la> <http://www.ased.org>
- <http://www.gmsbizforum.com> <http://www.visit-loas.com>
- <http://www.visit-mekong.com> <http://www.2tat.or.th>

ภาคผนวก

จุดผ่านแดนและจุดผ่อนปรน

จังหวัดหนองคายมีจุดผ่านแดนและจุดผ่อนปรนระหว่างไทย-ลาว ดังนี้

จุดผ่านแดนถาวรมี 3 จุด คือ

1. ด้านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว อำเภอเมือง - นครหลวงเวียงจันทน์
2. ด้านท่าเสด็จ อำเภอเมือง - ท่าเตือ นครหลวงเวียงจันทน์
3. ด้านบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬ - เมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ

จุดผ่อนปรนมี 6 จุด คือ

1. บ้านเปงจาน กิ่งอำเภอรัตนวาปี - เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ
2. บ้านบุงคล้า อำเภอบุงคล้า - เมืองปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ
3. บ้านจุมพล อำเภอโพธิ์ชัย - บ้านโคกใต้ - เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์
4. บ้านห้วยปากคาด อำเภอปากคาด-บ้านทวย-เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ
5. บ้านหม้อ - บ้านด่านคำ อำเภอศรีเชียงใหม่-เมืองสีโคตรตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์
6. บ้านม่วง อำเภอสังคม - บ้านโลกเฮ้ เมืองสังข์ทอง นครหลวงเวียงจันทน์

จำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

จากข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว โดยเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2548 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน นักท่องเที่ยว นักทัศนอาจรที่มาจากจังหวัดหนองคาย

จำนวนนักท่องเที่ยว	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน	920,333	983,582	1,027,509	1,113,235	1,206,316
ชาวไทย	600,407	664,286	683,294	755,962	834,306
ชาวต่างประเทศ	319,926	319,296	344,215	357,273	372,010
จำนวนนักท่องเที่ยว	417,770	441,895	450,632	478,641	549,531
ชาวไทย	374,431	402,900	411,876	446,961	508,715
ชาวต่างประเทศ	43,339	38,995	38,756	31,680	40,816
จำนวนนักทัศนอาจร	502,563	541,687	541,687	576,877	656,785
ชาวไทย	225,976	261,986	264,386	271,418	325,591
ชาวต่างประเทศ	276,587	280,301	280,301	305,459	331,194

ที่มา: ข้อมูลสถิติท่องเที่ยว ททท.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 5 (จังหวัดอุดรธานี)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนที่พัก ระยะพำนักเฉลี่ยและรายได้ของจังหวัดหนองคาย

รายการ	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวน โรงแรม(แห่ง)	15	15	15	16	18
จำนวนห้องพัก(ห้อง)	859	859	894	910	1,279
ระยะพำนักเฉลี่ย	3.31	3.37	3.37	3.37	-
ชาวไทย	3.37	3.42	3.42	3.41	-
ชาวต่างประเทศ	2.81	2.89	2.89	2.95	-
รายได้ (ล้านบาท)	1,375.47	1,468.14	1,468.14	1,553.32	1,847.28
ชาวไทย	974.34	1,068.20	1,068.20	1116.21	1,372.18
ชาวต่างประเทศ	401.13	399.94	399.94	437.11	475.1

ที่มา: ข้อมูลสถิติท่องเที่ยว ททท.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 5 (จังหวัดอุดรธานี)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายรับจากการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์

ปี	จำนวน (คน)	เปลี่ยนแปลง (%)	รายรับ (US\$)
1993	78,055	-	-
1994	129,081	+65.37	-
1995	249,255	+93.09	11,544,678
1996	245,259	- 1.61	24,392,315
1997	277,292	+13.06	30,233,510
1998	292,648	+ 5.54	35,858,537
1999	431,962	+47.60	40,320,143
2000	486,613	+12.66	42,370,535
2001	429,420	-11.75	39,199,269
2002	506,677	+17.99	47,700,938
2003	437,059	-13.74	38,133,691
2004	544,253	+24.53	42,320,328
2005	653,212	+20.00	57,353,258
รวม		17.75%	

ที่มา: [http:// www.visit-loas.com](http://www.visit-loas.com)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว จังหวัดหนองคาย (คิดเป็นร้อยละ)

สถานที่/ความพึงพอใจ	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
วัดองค์ตั้ง	66.7	0	4.2	0
ศาลาแก้วกู่	55.1	6.4	38.5	6.4
แม่น้ำโขง	50.5	40.8	8.3	0.8
อำเภอสังคม	47.6	47.6	4.8	0
วัดหินหมากเป้ง / บ้านผือ	40.9	54.5	24.5	0
พระธาตุบังพวน	38.9	11.1	50.0	11.1
หาดจอมมณี	36.1	44.4	6.7	2.8
พระธาตุกลางน้ำ	31.8	15.9	52.3	15.9
อำเภอบ้านแพง	31.0	61.9	7.1	0
วัดโพธิ์ชัย	29.9	4.6	64.4	4.6
หัตถกรรม / ของที่ระลึก	17.7	62.0	20.3	0
สะพานมิตรภาพไทย - ลาว	17.2	46.0	29.9	6.9
ตลาดอินโดจีน	17.1	13.5	69.4	13.5
วัดภูทอก/บ้านอาสง	16.7	77.8	5.6	0
อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ	13.3	70.0	13.3	3.3

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ของนครหลวงเวียงจันทน์

สถานที่/ความพึงพอใจ	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ทัศนียภาพริมฝั่งโขง / พระอาทิตย์ตก	55.3	35.2	8.8	0.7
วิถีผู้คน	54.4	39.5	14.8	1.2
วัดธาตุหลวง	42.9	49.2	6.1	1.8
วัดเชียงครวญ	42.1	44.9	10.3	2.8
บั้งไฟพญานาค	40.8	44.9	8.2	6.1
วัดสี่เมือง	37.0	53.7	9.3	0
พิพิธภัณฑ์ไกรสอน พรหมวิหาร	31.9	48.9	17.0	2.1
ตลาดแสง	29.5	53.3	16.2	1.0
ร้านจำหน่ายของที่ระลึก / ร้านค้า	25.9	51.7	20.1	2.3
สวนวัฒนธรรมบรรดาชนเผ่า	24.1	44.4	22.2	9.3

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว ของนครหลวงเวียงจันทน์ (ต่อ)

สถานที่/ความพึงพอใจ	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ประตูชัย	23.6	54.0	19.8	2.7
ร้านปลอดภาษี/สะพานมิตรภาพไทย-ลาว	22.3	38.3	28.7	0.6
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	21.8	49.6	22.7	75.9
ตลาดเช้า	22.0	56.5	18.4	3.1
วัดสี่สะเกษ	18.8	21.3	2.5	0.2
หอพระแก้ว	10.6	11.9	2.1	0.5

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อคุณภาพการท่องเที่ยวที่หนองคาย (%)

ความคิดเห็นสถานที่ท่องเที่ยว	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
อาหารและเครื่องดื่ม	43.5	51.4	5.1	0
ที่พักอาศัย	36.2	54.3	7.1	2.4
ราคาที่พักอาศัย	32.5	60.9	5.8	0.8
ความปลอดภัย	29.6	54.8	12.2	3.4
การคมนาคมภายในตัวเมือง	20.0	42.0	27.0	11.0
ความเต็มใจในการบริการ	22.2	61.6	15.2	1.0
ด้านพิธีการเข้าเมือง	27.3	45.5	24.7	2.5
ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก	20.0	52.0	26.0	2.0
กิจกรรมด้านวัฒนธรรม	21.7	41.4	30.4	6.5
ความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว	14.1	62.2	23.7	0
บริการสาธารณะ	14.8	59.4	25.0	0.8
การเข้าถึงบริการ	16.1	53.4	23.7	6.8
การคมนาคมระหว่างเมือง	19.0	48.0	22.0	11.0
ทัวร์เพื่อสุขภาพ	23.8	34.4	25.4	16.4
ศูนย์บริการข้อมูลท่องเที่ยว	16.8	32.5	37.7	13.0
บริษัทนำเที่ยว	15.0	47.5	32.5	5.0
กิจกรรมกีฬา	18.5	35.4	33.8	12.3
ความบันเทิง	9.8	46.7	40.2	3.3

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อคุณภาพการท่องเที่ยวที่นครหลวงเวียงจันทน์ (%)

ความคิดเห็น	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ปลอดภัย	46.8	48.4	4.1	0.6
อาหารและเครื่องดื่ม	44.9	47.5	7.1	0.5
ความสะอาด	25.8	57.1	16.2	0.8
ราคาที่พักอาศัย	27.8	49.5	21.1	1.5
การขอวีซ่า	25.1	37.9	26.0	11.0
ความเต็มใจในการให้บริการ	34.2	52.9	12.1	0.8
บริการสาธารณะ	21.3	53.1	22.8	21.3
ที่พักอาศัย	20.5	62.6	15.4	1.4
การคมนาคมในเมือง	16.5	63.5	16.5	3.5
กิจกรรมด้านวัฒนธรรม	25.1	55.3	16.4	3.2
การเข้าถึง	17.3	61.3	19.8	1.6
สปาและทัวร์เพื่อสุขภาพ	29.3	51.8	15.9	3.0
การคมนาคมระหว่างเมือง	14.6	54.7	27.8	2.8
บริษัททัวร์	20.3	55.4	24.3	0
ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	16.1	67.8	14.8	1.3
ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว	16.2	51.3	25.1	7.3
การให้ความบันเทิง	13.2	53.4	26.9	6.4
กิจกรรมด้านกีฬา	12.8	39.7	35.5	12.1

นโยบายส่งเสริมการค้า การลงทุน การขนส่ง
การท่องเที่ยวระหว่างไทย-ลาว

นโยบายส่งเสริมการค้า การลงทุน การขนส่ง การท่องเที่ยวระหว่างไทย-ลาว

จากผลการประชุมเรื่อง นโยบายส่งเสริมการค้า การลงทุน การขนส่ง การท่องเที่ยวระหว่าง ไทย-ลาว โดยเน้นแขวง โดย : ดร.สุพันธ์ แก้วมีชัย ท่านรองเจ้าแขวงสะหวันนะเขต ณ สะหวันนะเขต วันที่ 17-20 กันยายน 2549 ดังนี้

1. นโยบายส่งเสริมการลงทุน

เปิดกว้างส่งเสริมการลงทุนของภายใน และต่างประเทศในทุกแขนงการ (ยกเว้นแขนงการ ที่กฎหมายห้าม) ซึ่งมีรูปการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศ มี 3 รูปการคือ

1. ธุรกิจร่วม ตามสัญญา
2. วิสาหกิจผสม ผู้ลงทุนต่างประเทศ และผู้ลงทุนภายใน (อัตราส่วนของผู้ลงทุน ต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 30 % ของทุนจดทะเบียน)
3. วิสาหกิจลงทุนต่างประเทศ 10%

การขออนุญาตลงทุน

บุคคล หรือ นิติบุคคลต่างประเทศ อยากลงทุนอยู่แขวงสะหวันนะเขต มูลค่าการลงทุน 5,000,000 US\$ ลงมา ประธาน คลท ขึ้นแขวงมีสิทธิเซ็น ใบอนุญาตลงทุนได้ ต้องมีเอกสารประกอบ มีดังนี้

1. แบบฟอร์มขออนุญาตลงทุน
2. กฏระเบียบภายในบริษัท
3. สัญญาวิสาหกิจผสม (ในกรณีวิสาหกิจผสม)
4. บทวิพากษ์เศรษฐกิจ เทคนิคหรือแผนการดำเนินโครงการ
5. ข้อมูลหรือใบยืนยันเกี่ยวกับธุรกิจถ้าหากเป็นนิติบุคคล
6. สำเนา PASSPORT และประวัติของผู้ลงทุน

1. การพิจารณาคำร้องขอลงทุน

- 15 วันราชการ สำหรับโครงการส่งเสริม
- 25 วันราชการ สำหรับโครงการเปิดแต่มีเงื่อนไข
- 45 วันราชการ สำหรับโครงการขนาดใหญ่ และรวมถึงการทำสัมปทาน ทรัพยากรธรรมชาติ

2. นโยบายด้านภาษีอากร

- ยกเว้นภาษีอากรนำเข้า สำหรับวัตถุดิบอุปกรณ์ เครื่องจักร พาหนะการผลิตโดยตรง
- ยกเว้นภาษีขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเพื่อส่งออก
- อากรกำไรได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 20%, 15%, 10% และระยะยกเว้นอากรกำไรดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับกิจการเขต และขนาดของการลงทุน เช่น

ลงทุนในเขตที่ 1 เขตพื้นที่เศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวยแก่การลงทุน

- จะได้รับการยกเว้นอากรกำไร 7 ปี
- หลังจากนั้นจะได้เสียอากรกำไรในอัตรา 10%

ลงทุนในเขตที่ 2 เขตที่มีพื้นที่เศรษฐกิจที่สามารถรองรับการลงทุนได้ส่วนใดส่วนหนึ่ง

- ยกเว้นอากรกำไร 5 ปี
- หลังจากนั้น จะเสียอากรกำไรในอัตราผ่อนผันครึ่งหนึ่งของ 15% ในระยะ 3 ปี และหลังจากนั้นได้เสียเต็มในอัตรา 15%

ลงทุนในเขตที่ 3 เขตที่มีพื้นที่เศรษฐกิจรองรับได้ดี

- ยกเว้นอากรกำไร 2 ปี
- หลังจากนั้น จะได้เสียอากรกำไรในอัตราผ่อนผันครึ่งหนึ่งของ 20% ในระยะ 2 ปี และหลังจากนั้น ได้เสียเต็มในอัตรา 20%

3. นโยบายด้านอื่นๆ

- อายุการลงทุนถึง 50 ปี และสามารถต่อได้อีก แต่สูงสุดรวมกันแล้วไม่เกิน 75 ปี
- มีสิทธิ์ส่งรายได้ หรือรายรับของตนกลับคืนประเทศ หรือประเทศที่ 3
- มีสิทธิ์จ้างพนักงาน, วิชาการ, เชี่ยวชาญต่างประเทศได้ แต่สูงสุดไม่เกิน 10% ของจำนวนคนงานทั้งหมด
- จะได้เสียอากรรายได้ส่วนบุคคลเพียง 10 %

4. ค่าสัมปทานเนื้อที่ดิน (ของรัฐ)

- การผลิตด้านกลไกกรรม เลี้ยงสัตว์ 2 ถึง 09 \$ / ha / y
- การปลูกไม้ และปลูกไม้ยาง 1 ถึง 07 \$ / ha / y
- การสำรวจแร่ธาตุต่างๆ 0.5 ถึง 01 \$ / ha / y
- การขุดค้นทดลอง และการขุดค้นแร่ธาตุต่างๆ 3 ถึง 12 \$ / ha / y
- ด้านอุตสาหกรรม 5 ถึง 12 \$ / ha / y
- การก่อสร้าง 3 ถึง 10 \$ / ha / y
- การท่องเที่ยว 5 ถึง 20 \$ / ha / y

นโยบายส่งเสริมการค้า

1. เปิดกว้างการค้ากับหลายประเทศโดยไม่มีการผูกขาด สร้างขบวนการค้าขายให้มากขึ้น
2. คุ้มครองการนำเข้าสินค้าตามแผนดุล และรักษาดุลการค้าไม่ให้ขาดดุลเกินกว่า 10%
3. ปฏิรูปวิสาหกิจ ขาออก ขาเข้าเอกชน นายทุนให้เป็นที่หนึ่งของประเทศ
4. ส่งเสริมให้มีการลงทุน ผลิตเป็นสินค้าอยู่เขตเศรษฐกิจพิเศษสะพานเซโน และเขตการค้าชายแดน ลาว-บาว
5. ดำเนินการปกป้องสินค้าที่สามารถผลิตภายในได้ รับประทานไม่ให้แขนงการผลิตสินค้าล้มละลาย
6. นำใช้นโยบายการค้าชายแดนตามจุดต่างๆ ที่มีชายแดนติดกับต่างประเทศ (ด่านท้องถิ่นหรือด่านชั่วคราว) ปรับปรุงรูปการค้าผ่านแดน และร้านค้าปลอดภาษีให้สอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรีอาเซียน (FTA)

ยุทธศาสตร์พัฒนาของแขวงสะหวันนะเขต ถึงปี 2010

1. ทำให้แขวงสะหวันนะเขตหลุดพ้นออกจากความยากจนให้ได้โดยพื้นฐาน ถึงปี 2010 ลดความยากจนให้ได้ 2/3 ของปี 2005 หรือให้เหลือ 7.74%
2. ยุทธศาสตร์สร้างแขวงสะหวันนะเขตให้มีความหนักแน่น เข้มแข็งรอบด้าน มีพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ กสิกรรม ป่าไม้ การค้า การบริการ และบ่อแร่ เป็นหลักแหล่ง เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงกับภายนอก ด้านตะวันออก ตะวันตก อย่างมีประสิทธิภาพ

ความคาดหมาย ทิศทางหน้าที่รวมของแผนการ 5 ปี

- ยอดผลิตภัณฑ์สังคมภายใน (GDA) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 12% ถึงปี 2010
- รายได้เฉลี่ยต่อคน 800 \$/Per/Y
- พยายามผลิตเสบียงอาหารให้เพียงพอกับความต้องการ มีวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปรุงแต่ง และเป็นสินค้าขาออก
- พัฒนาการศึกษ สาธารณสุข และวัฒนธรรม ให้เป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ
- ปรับปรุงและก่อสร้างระบบการเมืองให้มีความเข้มแข็งรอบด้าน
- ปฏิบัตินโยบายร่วมมือ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจการบริการเข้ากับภาคพื้นอย่างเป็นทางการ และมีประสิทธิภาพ

9 แผนงานบูรณมิติ

1. แผนงานผลิตเสบียงอาหาร
2. แผนงานส่งเสริมการผลิตเป็นสินค้าจากกิจกรรมป่าไม้ และอุตสาหกรรม
3. แผนงานสร้างบ้าน และกลุ่มบ้านพัฒนา จุดสูม จัดสรรอาชีพคงที่เพื่อยุติการทำไร่ปลูกรั่ว และลดล้างความยากจน
4. แผนงานพัฒนาโครงร่างชนบท ไฟฟ้า เส้นทาง อ่างเก็บน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก เส้นทางหมายเลข 9 และ 13
5. แผนงานพัฒนาการท่องเที่ยว และการบริการทางผ่าน
6. แผนงานพัฒนาการศึกษา และปรับปรุงสุขภาพของประชาชน
7. แผนงานพัฒนาวัฒนธรรม ศิลปกรรม และปลูกจิตสำนึกน้ำใจรักชาติ สามัคคี
8. แผนงานพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง และป้องกันชาติ ป้องกันความสงบ
9. แผนงานพัฒนาเขตพื้นที่ชายแดนตะวันออก ตะวันตก

นอกจากนี้ ท่านสีทน นั้นทะเลด รองหัวหน้าแผนกแผนการและการลงทุนแขวง สะหวันนะเขตได้บรรยายเรื่อง นโยบายการส่งเสริมการลงทุน โดยรวมของแขวงสะหวันนะเขต ในหัวข้อดังนี้

1. ศักยภาพในการพัฒนาแขวง

1. เนื้อที่ดินกว้างขวาง และอุดมสมบูรณ์
2. มีทรัพยากรธรรมชาติ (บ่อแร่ ป่าไม้ และห้วยน้ำลำธาร)
3. เป็นแขวงที่ตั้งอยู่ในเส้นทางสายใหม่ และอนุภาคพื้น EWEC
4. ประชาชนลาว มีศิลปวัฒนธรรม การทอผ้าย้อมสีธรรมชาติ

2. นโยบายส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศ

1. สามารถลงทุนได้
 - โดยต่างประเทศ 100 %
 - ร่วมลงทุนกับนักธุรกิจภายใน
 - ตั้งสำนักงานผู้แทนได้
2. รับประกัน ไม่ยึดเอาทรัพย์สินบังคับทั้งหมดที่นำมาลงทุน
3. มีสิทธิ์โอนกำไรผ่านธนาคารกลับคืนประเทศได้
4. มีสิทธิ์เช่าที่ดินในระยะยาวตั้งแต่ 50 ปีถึง 75 ปี
5. แขวงสะหวันนะเขต อนุญาตให้ลงทุนได้ 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐลงมา
6. ยกเว้นภาษีอากรนำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก
7. ยกเว้นภาษีอากรในการส่งออก

8. ยกเว้นภาษีอากรในการนำเข้าวัสดุก่อสร้าง เครื่องจักรอุปกรณ์ และพาหนะทางอ้อม
9. สำหรับวัตถุดิบ และเครื่องวัตถุดิบ จะได้รับการยกเว้น ถ้าสิ่งนั้นไม่มีอยู่ในประเทศ ถ้าหากมี แต่ไม่เพียงพอ จะได้รับการยกเว้น 5-7 ปี
10. เสีย 1% สำหรับพาหนะที่นำเข้ามาผลิตทางอ้อม (20% สำหรับโรงแรม, 30% สำหรับท่องเที่ยว และ 1% สำหรับให้เช่า)
11. 10% อากรรายได้กรรมกรต่างประเทศ

3. นโยบายส่งเสริมเฉพาะ BTZ

1. ยกเว้นอากรกำไร 6 ปี จากปีที่ 7- ปีที่10 จ่าย 50%
2. ยกเว้นค่าเช่าดิน 11 ปี
3. ยกเว้นภาษีอากรนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ และสินค้าภายในเขต
4. ผลิตภัณฑ์และสินค้าที่ผลิตอยู่ภายในเขตนี้ นำเข้าขายในตลาดภายในประเทศ ประเทศจะจ่าย 10%
5. นำกำไร 3 ปีติดต่อกันไปลงทุนต่อภายในเขต จะได้ทดแทนคืน (โดยการหักอากร)

โครงการที่ควรลงทุน

1. โครงการปลูกข้าว และพืชผักปลอดสารเคมี
2. โครงการหัตถกรรมข้อมสีธรรมชาติ
3. โครงการเลี้ยงสัตว์ใหญ่ เช่น วัว แพะ
4. หัตถกรรมไม้ และหวาย
5. ปรับปรุงแต่งยาสมุนไพร
6. ปรับปรุงแต่งวัสดุก่อสร้าง
7. โครงการปรับปรุงแต่งโลหะ
8. โรงงานปรับปรุงแต่งหินกาว (กระเบื้องมุงหลังคา)
9. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
10. โครงการบ้านพักร้านอาหารตามเส้นทางหมายเลข 9

For International Tourist Only No..... Date..... Place..... Interviewer.....

Strategic Planning for International Tourism

In cooperation between

Research Center for Mekong Regional Tourism (ReCMERT) & Lao National Tourism Administrative (LNTA)

Part 1: Personal Information

1. Nationality.....
2. Age < 20 20-29 30-39 40-49 50-59 > 60
3. Gender Male Female
4. Education High School Bachelor Master Ph.D. Other
5. Marital Status Single Married Other
6. Occupation Business Employee Government Officer
..... Retried Housewife Other
7. Monthly income.....US Dollars / month

Part 2: Tourism Information

1. Who are you traveling with ? Alone Family Friends Group Tour
2. How many times have you visited Nong Khai?times
3. How many nights that you spent in Nong Khai ?.....nights
4. How much expenditure that you spent in Nong Khai ?US \$ Hotel..... % Food and Beverage % Transportation..... % Souvenir % (Total 100%)
5. Source of Tourist Information? web-site newspaper tour guide book
 travel agent friends and relatives Other
6. Would you like to come back again ? Yes No **because** :
-
-
7. Your travel route (only Indochina)
.....
-
8. What is your most interesting: (Numbering according to the interesting : sequence by 1-5 , 1 = first priority and 5 = the last priority)

☐ Nature, Wildlife, Parks	☐ Cultural sightseeing	☐ Historic Architecture
☐ Friendly people	☐ Food	☐ Sports Activities
☐ Adventure	☐ Landscape	☐ Shopping
☐ Entertainment	☐ Health	☐ Atmosphere
☐ Reasonable cost		

Part 3: Tourists' opinion on tourism Destination/Interesting ?

Tourism Destination	Excellence	Good	Fair	Poor
Wat Pho Chai				
Indochina Market				
Sala Kaew Ku				
Phra That Nong Kai (Phra That Klang Nam)				
Thai-Lao Friendship				
Mekong River				
Hat Jommani				
Prap Haw Monument				
Amphoe Tha Bo				
Amphoe Tha Bo (Huay Mong Dam and Wat Ong Teu)				
Amphoe Si Chiang Mai (Wat Hin Mak Peng Ban Pue)				
Amphoe Sangkhom				
Amphoe Beung Kan (Wat Phu Thawk, Ban Ahong)				
Handicraft / Souvenir Shop/Shopping				
Other i.e,				

Your opinion of the quality of Nong Khai components

Components	Excellence	Good	Fair	Poor
Cleanliness of attraction sites				
Public Services (Internet ,Currency Exchange)				
Accessibility				
Transportation between the city				
Transportation in the city				
Travel agency				
Service mind				
Tourist Information Center				
Accommodation				
Accommodation Price				
Food and Beverage				
Entertainment				
Cultural activities				
Sports Activities				
Safe and Security				
Souvenir and gift shop				
Spa and wellness tourism				
Border Control				

Lao PDR

Have ever been to Lao PDR, What is your favorite destination
.....
.....

Suggestion:

Accommodation.....
.....
.....

Food and Beverage.....
.....
.....

Transportation.....
.....
.....

Tourism Office.....
.....
.....

Destination.....
.....
.....

Border Control
.....
.....

ແບບສຳພາດສຳລັບໂຄງການວິໄຈເລື່ອງ

"ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວຊາຍແດນລາວ - ໄທ ກໍລະນີ

ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"

ຮຽນ ທ່ານຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ໃນນາມຜູ້ວິໄຈເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວລາວ - ໄທ ຊຶ່ງອຸປະຖຳໂດຍ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ" ຈຶ່ງຂໍຄວາມຮ່ວມມືຈາກທ່ານໃນການສະແດງຄວາມ ຄິດເຫັນດັ່ງກ່າວຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງມາໃນໂອກາດນີ້ດ້ວຍ.

(ທ່ານ ບຸນພອນ)

ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດລາວ
ຫົວໜ້າຫ້ອງການ

ພາກທີ 1 : ຂໍ້ມູນໜ່ວຍງານ

1. ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານມີບົດບາດ/ ໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວແນວໃດ ?
ສຶກສາ ຊາຍແດນລາວ-ໄທ ກ່ຽວກັບ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"
2. ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານມີນະໂຍບາຍ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການການທ່ອງທ່ຽວຄືແນວໃດ ?
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"
3. ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການດຳເນີນງານທີ່ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວຊຳໃດ ? (ອະທິບາຍລະອຽດ ຖ້າມີ)
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"

ພາກທີ 2 : ການດຳເນີນງານດ້ານການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ

1. ໜ່ວຍງານຂອງທ່ານມີສ່ວນໃນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວແນວໃດ ?
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"
2. ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກໃນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທີ່ພົບໄດ້ໃນການດຳເນີນງານມີຢ່າງໃດແດ່ ແລະ ມີແນວທາງແກ້ໄຂແນວໃດ ?
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"
3. ທ່ານມີຂໍສະເໜີແນະໃນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນຄືແນວໃດແດ່ ?
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"
4. ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ຮູບແບບ/ ປະເພດ ໃດໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນທີ່ທ່ານເຫັນວ່າຄວນສະໜັບສະໜູນ ?
ເປັນ ບົດບາດ ທ່ານ ວິໄຈ ທີ່ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບພື້ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະນີ ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"

ພາກທີ 3 : ຜົນກະທົບການທີ່ມີຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ

1. ກ່ອນການມີຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ ທ່ານເຫັນວ່າການທ່ອງທ່ຽວຂອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເປັນແນວໃດແດ່ ?

4. ທຸລະກິດຂອງທ່ານມີການດຳເນີນການດ້ານການຕະຫຼາດແນວໃດ? Internet

5. ທຸລະກິດຂອງທ່ານມີນະໂຍບາຍ ແລະ ການດຳເນີນງານໃນການພັດທະນາໜ່ວຍງານແນວໃດ? (ອະທິບາຍລະອຽດ ຖ້າມີ)

ດິນອຸປະກອນ

6. ທຸລະກິດຂອງທ່ານເຄີຍຕິດຕໍ່ປະສານງານ ຫຼື ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ຫຼື ບໍ່? (ອະທິບາຍລະອຽດ ຖ້າມີ)

ໂທ ໑ ທີ່ ສືບຂໍ ໂຍບາຍ ທີ່ ຫຸງ ມ ຄຳ ບຸນ ທຸລະກິດ

7. ທຸລະກິດຂອງທ່ານມີການປະເມີນຜົນການດຳເນີນງານ ແລະ ກຳນົດແນວທາງພັດທະນາທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວຊາຍແດນຄືແນວໃດ? (ອະທິບາຍລະອຽດ ຖ້າມີ)

ໂທ ໑ ທີ່ ເວີກແນ ຊາຍແດນ

8. ຈິ່ງລະບຸບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍລວມ ໂດຍປຽບທຽບຊ່ວງເວລາປັດຈຸບັນກັບປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ກ່ອນສ້າງ ຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ.

ບັນຫາ	ປັດຈຸບັນ			ປີທີ່ຜ່ານມາ			ກ່ອນມີຂົວມິດຕະພາບ ລາວ- ໄທ.		
	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ
1. ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ									
2. ບັນຫາສິນຄ້າລອກແບບ									
3. ການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ	ໂ				ໂ				ໂ
4. ຄວາມສະດວກໃນການຄົ້ນຄ້າ ນາຄົມ		ໂ				ໂ			ໂ
5. ຊ່ອງທາງການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ/ ການບໍລິການ	ໂ	ໂ			ໂ				ໂ
6. ສະພາບແວດລ້ອມຂອງຜູ້ທີ່		ໂ			ໂ				ໂ
7. ຈຳນວນຜູ້ປະກອບການ	ໂ				ໂ				ໂ
8. ແຫຼ່ງເງິນທຸນທູນວຽນ			ໂ		ໂ		ໂ		
9. ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດ		ໂ			ໂ				ໂ

ພາກທີ 3 : ກິດຈະກຳທາງການທ່ອງທ່ຽວ/ ແຜນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ

1. ທ່ານເຫັນວ່າກິດຈະການການທ່ອງທ່ຽວໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເປັນແນວໃດ? ໂ

ແມ່ ຫຼື ຫຼຸດ ຫຼື ມີ ທຸກ ທີ່ 2: ມາຍ ແນວ

2. ທ່ານເຫັນວ່າທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄວນສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳທາງການທ່ອງທ່ຽວໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ຫຼື ບໍ່?

ແມ່ ຫຼື

3. ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ຮູບແບບ/ປະເພດໃດໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນທີ່ທ່ານເຫັນວ່າຄວນສະໜັບສະໜູນ

ພິພິ ທຸກໆ ປະເພດ ລາຄາ + ຈຸນ ນັດ ກະ ກິ + ລິ ທ

ພາກທີ 4 : ຂໍສະເໜີແນະນຳ

ອາດ ລຳ ລຳ ມາຍ ທາ ລິ ນາ ທາ ລາ ລັບ ປາ ພາ
ພາ ລີ ທາ ລິ ທາ ລິ ທ

ຂໍຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້

Handwritten mark

ແບບສຳພາດສຳລັບໂຄງການວິໄຈເລື່ອງ

"ການສຶກສາສະພາບຜື່ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວຊາຍແດນລາວ - ໄທ ກໍລະນີ

ສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ"

ຮຽນ ທ່ານຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ໃນນາມຜູ້ວິໄຈເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວລາວ - ໄທ ຊຶ່ງອຸປະຖຳໂດຍ ສຳນັກງານ ກອງທຶນ ສະໜັບສະໜູນການວິໄຈ (ສກວ) ກຳລັງສຶກສາເຖິງ " ການສຶກສາສະພາບຜື່ນທີ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດການ ທ່ອງທ່ຽວ ຊາຍແດນລາວ - ໄທກໍລະ ນີສຶກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ" ຈຶ່ງຂໍຄວາມຮ່ວມຮົ່ມມີຈາກທ່ານໃນການສະແດງຄວາມ ຄິດເຫັນດັ່ງກ່າວຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງມາໃນໂອກາດນີ້ດ້ວຍ.

(ທ່ານ ບຸນພອນ)

ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດລາວ
ຫົວໜ້າຫ້ອງການ

ພາກທີ 1 : ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຜູ້ປະກອບການ

ປະເພດຂອງທຸລະກິດ... ໄລຍະເວລາຂອງການປະກອບການ... ປີ

ພາກທີ 2 : ຂໍ້ມູນການດຳເນີນທຸລະກິດປຽບທຽບກັບປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ກ່ອນການສ້າງຂົວມິດຕະພາບໄທ - ລາວ

1. ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນ... ກີບ/ເດືອນ

1.1 ເມື່ອປຽບທຽບລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບປີທີ່ຜ່ານມາ

() 1. ລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ລາຍໄດ້ຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ... 14,457

1.2 ເມື່ອປຽບທຽບລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບຊ່ວງກ່ອນມີຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ

() 1. ລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ລາຍໄດ້ຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ...

2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທຸລະກິດຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນ... 112,073,792 ກີບ/ເດືອນ

1.1 ເມື່ອປຽບທຽບດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບປີທີ່ຜ່ານມາ

() 1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ... 15,457

1.2 ເມື່ອປຽບທຽບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບຊ່ວງກ່ອນມີຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ

() 1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ...

3. ກຳໄລສຸດທິສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທຸລະກິດຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນ... ກີບ/ເດືອນ

1.1 ເມື່ອປຽບທຽບກຳໄລສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບປີທີ່ຜ່ານມາ

() 1. ກຳໄລເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ກຳໄລຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ... 12,345

1.2 ເມື່ອປຽບທຽບກຳໄລສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນກັບຊ່ວງກ່ອນມີຂົວມິດຕະພາບ ໄທ - ລາວ

() 1. ກຳໄລເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານຮ້ອຍລະ... () 2. ກຳໄລຫຼຸດລົງ ປະມານຮ້ອຍລະ...

ຂໍ້​ຂັດ​ຂ້ອງ​ທຸ່ວງ​ໂຕ​ໂນນ​ລາວ​ລາວ​ອັບ​ແລະ​ຂໍ້​ແບບ​ໜ້າ​ຈັດ​ສາ:

- 2. ພາຍ​ຫຼັງ​ການ​ມີ​ຂົວ​ມິດ​ຕະ​ພາບ​ ລາວ - ໄທ ທ່ານ​ເຫັນ​ວ່າ​ມີ​ຜົນ​ກະ​ທົບ​ຕໍ່​ການ​ທ່ອງ​ທ່ຽວ​ຕໍ່​ນະ​ຄອນ​ຫຼວງ​ວຽງ​ຈັນ​ແນວ​ໃດ​ແດ່ ?
- 2.1 ດ້ານ​ເສດ​ຖະ​ກິດ
ຂໍ້​ຄວາມ​ ຂຶ້ນ​ ຂຶ້ນ​ ບໍ່​ ສາມາດ​ ແກ້​ ນັກ​ທ່ອງ​ທ່ຽວ​ ຕ່າງ​ ເທົ່າ​ ພັດ​ ແກ້​ ພັດ​ ພັດ​ ລາວ​ ບໍ່​ ເທົ່າ​ ອື່ນໆ​ ຂຶ້ນ
- 2.2 ດ້ານ​ສັງ​ຄົມ
ບໍ່​ ເຮັດ​ ວິ​ໄນ​ ດີ​ ມາດ​ ດີ​ ມາດ​ ດີ​ ມາດ​ ດີ​ ມາດ​ ດີ​ ມາດ
- 2.3 ດ້ານ​ວັດ​ທະ​ນາ​ທຳ
ບໍ່​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ
- 2.4 ດ້ານ​ສິ່ງ​ແວດ​ລ້ອມ
ບໍ່​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ​ ຈັດ
- 2.5 ດ້ານ​ອື່ນໆ

ພາກທີ 4 : ຂໍສະເໜີແນະນຳອື່ນໆ

.....
.....
.....
.....

ຂໍຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້

ຜູ້ສຳພາດ..... ວຽງ​ຈັນ​ ວັນ​ທີ 22/21/2007

ภาคผนวก 3

แบบสอบถาม (จังหวัดหนองคาย)

For International Tourist Only No..... Date..... Place..... Interviewer.....

Strategic Planning for International Tourism

In cooperation between

Research Center for Mekong Regional Tourism (ReCMERT) & Lao National Tourism Administrative (LNTA)

Part 1: Personal Information

1. Nationality.....
2. Age < 20 20-29 30-39 40-49 50-59 > 60
3. Gender Male Female
4. Education High School Bachelor Master Ph.D. Other
5. Marital Status Single Married Other
6. Occupation Business Employee Government Officer
..... Retried Housewife Other
7. Monthly income.....US Dollars / month

Part 2: Tourism Information

1. Who are you traveling with ? Alone Family Friends Group Tour
2. How many times have you visited Nong Khai?times
3. How many nights that you spent in Nong Khai ?.....nights
4. How much expenditure that you spent in Nong Khai ?US \$ Hotel..... % Food and Beverage % Transportation..... % Souvenir % (Total 100%)
5. Source of Tourist Information? web-site newspaper tour guide book
 travel agent friends and relatives Other
6. Would you like to come back again ? Yes No **because** :
-
-
7. Your travel route (only Indochina)
.....
-
8. What is your most interesting: (Numbering according to the interesting : sequence by 1-5 , 1 = first priority and 5 = the last priority)

☐ Nature, Wildlife, Parks	☐ Cultural sightseeing	☐ Historic Architecture
☐ Friendly people	☐ Food	☐ Sports Activities
☐ Adventure	☐ Landscape	☐ Shopping
☐ Entertainment	☐ Health	☐ Atmosphere
☐ Reasonable cost		

Part 3: Tourists' opinion on tourism Destination/Interesting ?

Tourism Destination	Excellence	Good	Fair	Poor
Wat Pho Chai				
Indochina Market				
Sala Kaew Ku				
Phra That Nong Kai (Phra That Klang Nam)				
Thai-Lao Friendship				
Mekong River				
Hat Jommani				
Prap Haw Monument				
Amphoe Tha Bo				
Amphoe Tha Bo (Huay Mong Dam and Wat Ong Teu)				
Amphoe Si Chiang Mai (Wat Hin Mak Peng Ban Pue)				
Amphoe Sangkhom				
Amphoe Beung Kan (Wat Phu Thawk, Ban Ahong)				
Handicraft / Souvenir Shop/Shopping				
Other i.e,				

Your opinion of the quality of Nong Khai components

Components	Excellence	Good	Fair	Poor
Cleanliness of attraction sites				
Public Services (Internet ,Currency Exchange)				
Accessibility				
Transportation between the city				
Transportation in the city				
Travel agency				
Service mind				
Tourist Information Center				
Accommodation				
Accommodation Price				
Food and Beverage				
Entertainment				
Cultural activities				
Sports Activities				
Safe and Security				
Souvenir and gift shop				
Spa and wellness tourism				
Border Control				

Lao PDR

Have ever been to Lao PDR, What is your favorite destination
.....
.....

Suggestion:

Accommodation.....
.....
.....

Food and Beverage.....
.....
.....

Transportation.....
.....
.....

Tourism Office.....
.....
.....

Destination.....
.....
.....

Border Control
.....
.....

แบบสัมภาษณ์ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ โครงการวิจัยเรื่อง
“การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว
: กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์”

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

เนื่องจากข้าพเจ้า รศ.ดร.เสกสรรค์ ยงวิชัย ในนามผู้วิจัยชุด โครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) กำลังศึกษาถึง “การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว: กรณีศึกษาจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์” จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

.....
(รองศาสตราจารย์เสกสรรค์ ยงวิชัย)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลหน่วยงาน

1. หน่วยงานของท่านมีบทบาท/หน้าที่และเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย และการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

3. หน่วยงานของท่านประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพียงใด (โปรดระบุรายละเอียด)

.....
.....
.....

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. หน่วยงานของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2. ปัญหา และอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่พบในการดำเนินงานมีอย่างไรบ้าง และมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร

.....
.....
.....

3. ท่านมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

4. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใดในจังหวัดหนองคายที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 ผลกระทบการมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว

1. ก่อนการมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ท่านเห็นว่าผลกระทบของจังหวัดหนองคายเป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2. หลังการมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ท่านเห็นว่ามีความกระทบต่อจังหวัดหนองคายหรือไม่ ในด้านใดและอย่างไรบ้าง

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

.....
.....

2.2 ด้านสังคม

.....
.....
.....

2.3 ด้านวัฒนธรรม

.....
.....
.....

2.4 ด้านอื่นๆ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

**** ขอขอบพระคุณในการอนุเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ****

ผู้สัมภาษณ์ วันที่

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับผู้ประกอบการ โครงการวิจัยเรื่อง
‘การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย – ลาว
กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์’

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องจากข้าพเจ้า รศ.ดร.เสกสรรค์ ยวงมิชัย ในนามผู้วิจัยชุด โครงการนโยบายและแผนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) กำลังศึกษาถึง “การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว : กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์” จึงขอความร่วมมือจากท่านในการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวตามความเป็นจริง ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

.....
(รองศาสตราจารย์เสกสรรค์ ยวงมิชัย)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ประเภทของธุรกิจระยะเวลาของการประกอบการ.....ปี

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลการดำเนินธุรกิจเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา และก่อนการสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว

1. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบัน..... บาท/เดือน

1.1 เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา

() 1. รายได้เพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ..... () 2. รายได้ลดลง ประมาณร้อยละ.....

 กฏมรรษะบุญเหตุผลของการเพิ่มขึ้น หรือลดลง.....

1.2 เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่านในปัจจุบันกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว

() 1. รายได้เพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ..... () 2. รายได้ลดลง ประมาณร้อยละ.....

 กฏมรรษะบุญเหตุผลของการเพิ่มขึ้น หรือลดลง.....

2. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของธุรกิจของท่านในปัจจุบัน..... บาท/เดือน

2.1 เมื่อเปรียบเทียบด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของท่านกับปีที่ผ่านมา

() 1. ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ..... () 2. ค่าใช้จ่ายลดลง ประมาณร้อยละ.....

 กฏมรรษะบุญเหตุผลของการเพิ่มขึ้น หรือลดลง.....

2.2 เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปัจจุบันของท่านกับช่วงก่อนมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว

() 1. ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ..... () 2. ค่าใช้จ่ายลดลง ประมาณร้อยละ.....

 กฏมรรษะบุญเหตุผลของการเพิ่มขึ้น หรือลดลง.....

3. กำไรสุทธิเฉลี่ยต่อเดือนในการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบัน บาท/เดือน

3.1 เมื่อเปรียบเทียบกำไรเฉลี่ยต่อเดือนจากการดำเนินธุรกิจของท่านในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา

() 1. กำไรเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ..... () 2. กำไรลดลง ประมาณร้อยละ.....

 กฏมรรษะบุญเหตุผลของการเพิ่มขึ้น หรือลดลง.....

ส่วนที่ 3 : กิจกรรมทางการท่องเที่ยว/แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ท่านเห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ในปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2. ท่านเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เพิ่ม มาก
ขึ้น หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

3. กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบ/ประเภทใดในจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์ที่ท่านเห็นว่าควรให้การสนับสนุน

.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการอนุเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้

ผู้สัมภาษณ์..... วันที่.....

การฝึกอบรม การประชุม เชิงปฏิบัติการ

กำหนดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ครั้งที่ 1
ณ ห้องฝึกอบรม องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว นครหลวงเวียงจันทน์
ระหว่างวันที่ 19-20 ตุลาคม 2549

วันพฤหัสบดี ที่ 19 ตุลาคม 2549

- 09.00 น.-12.00 น. ภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Overview)
วิทยากร อาจารย์สุพัตรา สร้อยเพชร
สายวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ
วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 13.00 น. – 16.00 น. ภาพรวมธุรกิจ MICE
(Meeting, Incentive, Convention & Exhibition)
วิทยากร อาจารย์จตุราพร สีหาบุตร
สายวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ
วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วันศุกร์ ที่ 20 ตุลาคม 2549

- 09.00 น.-12.00 น. ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลการวิจัย Data Information
วิทยากร อาจารย์พิภาพร เอี่ยมธูรพจน์
สายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 13.00 น. – 16.00 น. การออกแบบเครื่องมือวิจัย Questionnaire Design
วิทยากร อาจารย์พิภาพร เอี่ยมธูรพจน์
สายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
วิทยาเขตหนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้รับการอบรม : เจ้าหน้าที่ขององค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว จำนวนประมาณ 30 ท่าน ****

ภาพบรรยากาศการจัดฝึกอบรมวันที่ 19- 20 ตุลาคม 2549

กำหนดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ครั้งที่ 2
ณ ห้องฝึกอบรม องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว นครหลวงเวียงจันทน์
ระหว่างวันที่ 9-10 พฤศจิกายน 2549

วันพฤหัสบดีที่ 9 พฤศจิกายน 2549

08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.15 – 10.30 น.	บรรยาย แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR)
10.30 – 10.45 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
10.45 – 12.00 น.	บรรยาย การวิจัยเชิงคุณภาพ กับ PAR
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 15.00 น.	บรรยาย เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ <ul style="list-style-type: none">- การสังเกต- การสัมภาษณ์ระดับลึก- การจัดสนทนากลุ่ม
15.00 – 15.15 น.	พักรับประทาน
15.15 – 16.30 น.	บรรยาย การสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

วันศุกร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2549

08.30 - 12.00 น.	บรรยาย เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ พักรับประทานอาหารว่าง บรรยาย สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 15.00 น.	อภิปรายและ สรุปผลการฝึกปฏิบัติ
15.00 – 15.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
15.15 – 16.00 น.	สรุปผลการ ฝึกปฏิบัติ ปิดการสัมมนา

List of participants attended training course on 09-10 November 2006

Name	Day 1		Day 2	
	Morning	Afternoon	Morning	Afternoon
Mr. Alundeth Thepvongsang				
Mr. Anon Vongphachanh				
Mr. Anouay Bodhisane				
Mr. Bounthavy Sisava				
Mr. Lamngeun Khyolitdeth				
Mr. Latoudone Sulinthong				
Mr. Phayvanh				
Mr. Phousone Sayalath				
Mr. Sithivong				
Mr. Sombath Kyophilavong				
Mr. Sophab Somsouk				
Mr. Soubanh Chanthamit				
Mr. Thouy Phetsavanh				
Ms. Alounvanh Visouvannavongsa				
Ms. Amphay Inthavong				
Ms. Chansamone Chansombat				
Ms. Daosathiene Bourommavong				
Ms. Douangchan Sukhavong				
Ms. Kesone Phachansily				
Ms. Kithnapha Phaophongsavath				
Ms. Pannaly Khothvong				
Ms. Phengchanh Thinkeomeuangneua				
Ms. Phoulatsamy Douangphonexay				
Ms. Sengaloun				
Ms. Sengkeo Keobounma				

ภาพบรรยากาศการจัดอบรมวันที่ 9-10 พฤศจิกายน 2549
ณ องค์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แขวงชาติลาว นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

ภาพบรรยากาศ การประชุมเชิงปฏิบัติการ
ระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย-เวียงจันทน์
วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนุ่งคล้า อำเภอนุ่งคล้า จังหวัดหนองคาย

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ

“การระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย - เวียงจันทน์”

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนุ่งกล้า อำเภอเมืองเก่า จังหวัดหนองคาย

(18)

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
1.	นาง นริศรัตน์ สมพงษ์	รองนายก อบต. นุ่งกล้า	55 ม. 3 ต. นุ่งกล้า อ.เมือง	085-0068330	<i>Stony</i>
2.	นายวิชาญ งามจิตต์	นายก อบต. นุ่งกล้า	19 ม. 1 ต. นุ่งกล้า อ.เมือง	081-6861-9981	<i>[Signature]</i>
3.	นายสมศักดิ์ สมนึก	รองนายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042901033	<i>[Signature]</i>
4.	นาย พงษ์ศักดิ์ แสนสุข	ผู้จัด อบต. นุ่งกล้า	79 ม. 10 ต. นุ่งกล้า อ.เมือง	089 2791296	<i>[Signature]</i>
5.	นางอรุณชนก แสนทรัพย์	สมาชิก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	082-416154	<i>[Signature]</i>
6.	นายทวี แก้วแพง	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	089-9573187	<i>[Signature]</i>
7.	นายสุรพงษ์ คำขันธ์	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042 027027	<i>[Signature]</i>
8.	นาย วิชาญ งามจิตต์	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง		<i>[Signature]</i>
9.	นางกัญญาณี งามจิตต์	สมาชิก อบต. นุ่งกล้า	ต. นุ่งกล้า อ.เมือง	0899901819	<i>[Signature]</i>
10.	นาย พงษ์ศักดิ์ แสนสุข	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042-499193	<i>[Signature]</i>
11.	นาย กิ่งหน สิกขาม	ต. นุ่งกล้า	โรงเรียนประถม นุ่งกล้า	0831471556	<i>[Signature]</i>
12.	นาย พงษ์ศักดิ์ แสนสุข	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	0899441210	<i>[Signature]</i>
13.	นาย สมศักดิ์ สมนึก	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042 499188	<i>[Signature]</i>
14.	นาย เสกสรรค์ งามจิตต์	นายก อบต. นุ่งกล้า	ที่ทำการ อบต. นุ่งกล้า	042-499097	<i>[Signature]</i>
15.	นาย ศักดิ์ งามจิตต์	นายก อบต. นุ่งกล้า	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042-491897	<i>[Signature]</i>
16.	นาย อธิชา อินทร์	ปลัด อบต.	ที่ว่าการ อบต. นุ่งกล้า	042-416167	<i>[Signature]</i>
17.	นาย กิ่งหน สิกขาม	ปลัด อบต.	อบต. นุ่งกล้า อ.เมือง	042-479763	<i>[Signature]</i>

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ

“การระดมสมองเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดน หนองคาย – เวียงจันทน์”

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลนุ่งคล้า อำเภอนุ่งคล้า จังหวัดหนองคาย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
18.	นาย วัฒน วัฒนรัตน์	อ.บ.ท.ค.ค. อ.ม.ค. อ.ม.ค. - นุ่งคล้า		081 6701167	
19.					
20.					
21.					
22.					
23.					
24.					
25.					
26.					
27.					
28.					
29.					
30.					
31.					
32.					
33.					
34.					

กำหนดการประชุมสัมมนา
เรื่อง การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคาย
และนครหลวงเวียงจันทน์
โดย ศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ร่วมกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว
(ในโครงการวิจัย การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
ชายแดนไทย-ลาว: กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์)
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จ.หนองคาย

08.30 - 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 น.	กล่าวรายงาน โดย รศ.ดร.เศกสรรค์ ยวงนิษฐ์ หัวหน้าโครงการวิจัย กล่าวต้อนรับและกล่าวเปิดการประชุมสัมมนา โดย นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย
09.20 - 09.45 น.	แนะนำศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดย ผศ.ดร.นพดล ตั้งสกุล ประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์วิจัยท่องเที่ยวฯ
09.45 - 10.00 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.00 - 12.00 น.	การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 15.00 น.	การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ (ต่อ)
15.00 - 15.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
15.15 - 16.30 น.	นำเสนอผลการประชุมกลุ่มย่อย สรุปผลการสัมมนา และพิธีปิด

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา

เรื่อง “การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์”

วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จังหวัดหนองคาย

48

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
1.	นายวิระพงษ์ ผาแก้ว	ฝ่ายการตลาด	ทองวิเศษทัวร์ 188 ถนนมิตรภาพไทย-ลาว ต.มีชัย อ.เมือง จ.หนองคาย	042-467578	
2.	นายวิระ พิเภก	ปลัด อบจ.หนองคาย	อบจ.หนองคาย	042-421221	
3.	นางสาวทิวาทร พรหมจอม	นักบริหารงานทั่วไป 6	อบจ.หนองคาย	042-421221	
4.	นายศิริชัย คุณาเนตร	นายก อบต.โพธิ์ชัย	อบต.โพธิ์ชัย	042-464238	
5.	นายฉลอง ประดับสุข	พัฒนาการจังหวัด หนองคาย	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดหนองคาย		
6.	นางสาวทินรัตน์ นรินทร์	จนท.วิเคราะห์นโยบาย และแผน	อบต.วัดธาตุ	042-99190	
7.	พันตำรวจโทชวาล แก้วมานพ	สารวัตรด่านตรวจคน เข้าเมืองหนองคาย	สนง.ตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย	0816222157	
8.	ดาบตำรวจชัยรัช ทองมูล	ผู้บังคับหมู่ด่านตรวจคน เข้าเมืองหนองคาย	“ ”	089-4162266	
9.	นางอัจฉพรรณ บุญเสริม <u>เจริญ</u>	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ททท.เขต 5		
10.	นายสาโรจน์ เราวลิย์	ประชาสัมพันธ์จังหวัด	สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดหนองคาย		
11.	นายสงกรานต์ พรหมหิตา	นายก อบต.	อบต.เมืองหมี่		
12.	นายสุรชาติ บวรศักดิ์	ปลัด อบต.	“ ”		
13.	น.ส.ลัดดาวัลย์ หุตินุ	เลขา อบต.	“ ”		
14.	นายอภิชาติ มาตะวงศ์	นักวิชาการศึกษา	“ ”		
15.	น.ส.สาวิกา โอตาการ	จนท.วิเคราะห์นโยบายฯ	อบต.สีกาย		

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา
เรื่อง “การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์”
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จังหวัดหนองคาย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
16.	นายระชินทร์ สิ้นโพธิ์	รองนายก อบต.	อบต.สีกาย	089 5735961	
17.	นายชยุธา สงฆ์สนะ	นายก อบต.ผาตั้ง	อบต.ผาตั้ง อ.สังคม จ.หนองคาย		
18.	นายขัตติยา ชัยมณี	นักวิชาการวัฒนธรรม 7ว.	สนง.วัฒนธรรม	0	
* 19.	นายวีระ พิเชก	ปลัด อบจ.หนองคาย	อบจ.หนองคาย		
20.	นางสาวทิวาพร พรหมจอม	นักบริหารงานทั่วไป 6	อบจ.หนองคาย		
21.	นางสาวช่อแก้ว แสงแก้ว	จนท.บริหารงานทั่วไป 5	อบจ.หนองคาย		
22.	นายอุดม ศรีระษา	รองนายกฯ	อบต.พานพร้าว	0817219732	
23.	นางพงษ์เทพ น้อยสกุล	นักพัฒนาชุมชน	อบต.พานพร้าว	042-451232	
24.	นางสาวนันทิตา ชาญหัตถกิจ	นักวิชาการศึกษา	อบต.พานพร้าว	042-451232	
25.	นายสานิต จันทพงษ์	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการสถิติ	สนง.สถิติจังหวัดหนองคาย		
26.	นางสาวสุปราณี วิศิษฎ์ชัยนนท์	ผู้จัดการฝ่ายขาย	โรงแรมหนองคายแกรนด์	089-4215424	
27.	นายนิคม ไชยโยธา	ผู้จัดการฝ่ายอาหารและ เครื่องดื่ม	โรงแรมหนองคายแกรนด์	089-4400286	
28.	นายบัญญัติ แสงสว่าง	หัวหน้าสำนักงาน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จ.หนองคาย	081-9361416	
29.	นายไววิทย์ จิตต์ภิรมย์	นายก อบต.หาดคำ	อบต.หาดคำ	081-7695480	
30.	นายวิเชียร พันธุ์ศรี	รองนายก อบต.	อบต.วัดธาตุ		
31.	น.ส.ทินรัตน์ นรินทร์	จนท.วิเคราะห์นโยบายฯ	อบต.วัดธาตุ		
32.	นายสงวน สิ้นโพธิ์	พนักงานการเดินรถ 6	สถานีรถไฟหนองคาย	081-8718858	
33.	นางจันทา สิ้นโพธิ์	แม่บ้านสถานีรถไฟ	สถานีรถไฟหนองคาย	081-7695675	

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา
เรื่อง “การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์”
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จังหวัดหนองคาย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
34.	คุณวัชรินทร์ คุณนาคาล	จนท.วิเคราะห์นโยบายฯ	เทศบาลตำบลโพธิพิสัย	081-5929922	
35.	นายชาติรี รุณระวงศ์	นายก อบต.สังคม	อบต.สังคม		
36.	น.ส.ทัศนีย์ พลชา	ปลัดอำเภอ	ที่ว่าการอำเภอศรีเชียงใหม่	089-9932708	
37.	นายสุเทพ เปล่งวิชา	รองนายก	เทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่	081-4712895	
38.	นายเผด็จ ทองสอดแสง	ปลัดเทศบาล	เทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่	081-7178102	
39.	นางลำไฉะ ภาคาพงษ์	รองนายก อบต.	อบต.โพธิพิสัย อ.ท่าบ่อ	044-908580	
40.	นางนงนิจ วัชรธรรม	ปลัด อบต.	น.	"	
41.	นายวิฑิตยา ณ. นนงดาบ.	นักวิชาการศึกษา	น.	089-7098968	
42.	นายสมชาย จันทร์แก้ว	ผอ.ศูนย์ส่งเสริมการค้า	จังหวัดหนองคาย		
43.	นาง. พิชัย นิมิต วิธ	นางสาว	สำนักงาน กท.โพธิ	086-8602555	
44.	นางอัมภา มาลีพานิช	ประธาน อบต. บ้านแก้ว	อบต. บ้านแก้ว อ.ศรีเชียงใหม่	044-451516	
45.	นายสมาน นันทกร	ปลัด อบต.	อบต. บ้านแก้ว อ.ศรีเชียงใหม่	084-5142218	
46.	นายสมาน นันทกร	ปลัดอำเภอ	ที่ว่าการอำเภอศรีเชียงใหม่	0866309284	
47.	นายสุวิทย์ วิธ: ยม	นักวิชาการสาธารณสุข 7	รพ. หนองคาย	089-7146494	
48.	นายวิฑิตยา นนงดาบ	นักวิชาการ อบต. 6	ทพจ. นนงดาบ	0872378155	
49.					
50.					
51.					

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา
เรื่อง "การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์"
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จังหวัดหนองคาย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
52.	ดร.อภินันท์ ธีระบุณยานนท์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	จังหวัดหนองคาย	081-9117266	
53.	นาง อ. สุนทร ธีระบุณยานนท์	คณบดี/ค.บ.ค. 3105200	ต.น. 160/พ.อ. 90000	0850075019	
54.	คุณ อ. นริศ ธีระบุณยานนท์	2	1	889-9401221	
55.	นาย อ. ชัยวัฒน์ พันธุ์	รองนายก วิทยาลัย		8-2-2	
56.	นางสาว อ. อรุณรัตน์ ธีระบุณยานนท์	คณบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม	042-220715	
57.	นาง อ. อรุณรัตน์ ธีระบุณยานนท์	ผู้อำนวยการ TV-3		0816614950	
58.	นาย อ. ประภาพร ธีระบุณยานนท์	ผู้อำนวยการ ค.บ.ค. 3105200		084-9559615	
59.	นาย อ. ประภาพร ธีระบุณยานนท์	ผู้อำนวยการ ค.บ.ค. 3105200		089-7156052	
60.	นาย อ. อรุณรัตน์ ธีระบุณยานนท์	ผู้อำนวยการ TITV		089-7097977	
61.	นาย อ. อรุณรัตน์ ธีระบุณยานนท์	ผู้อำนวยการ TITV		0868573765	
62.					
63.					
64.					
65.					
66.					
67.					
68.					
69.					

ภาพบรรยากาศ

การประชุมสัมมนาการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จ.หนองคาย (ช่วงเช้า)

ภาพบรรยากาศ

การประชุมสัมมนาการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
วันที่ 14 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จ.หนองคาย (ช่วงบ่าย)

ລາຍການຂອງ ກອງປະຊຸມ
ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ
ໃນພື້ນທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ ແລະ ໜອງຄາຍ, ລາຊະອານະຈັກໄທ
ໃນວັນທີ 15 ມີນາ 2007 ທີ່ໂຮງແຮມອ່າງຄຳ

ວັນທີ 15/ 3/ 2007

8:30-9:00	ຜູ້ແທນລົງທະບຽນ
9:00-9:10	ຄະນະຈັດຕັ້ງສະເໜີຈຸດປະສົງ ໂດຍຫຍໍ້ (MC, ອທຊ)
9:10-9:25	ກ່າວເປີດກອງປະຊຸມ ໂດຍ ທ່ານ ຮອງປະທານອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ
9:25-9:40	ລາຍງານກ່ຽວກັບໂຄງການຮ່ວມມື ຂອງ ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນ ວິໄຈທ່ອງທ່ຽວພູມິພາກລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຂອນແກ່ນ ໂດຍ: ຮອງສາສະດາຈານ ດຣ. ເສກສັນ ຍິງວະນິດ
9:40-10:05	ແນະນຳກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງສູນວິໄຈທ່ອງທ່ຽວພູມິພາກລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລຂອນແກ່ນ ໂດຍ: ຜູ້ຊ່ວຍສາສະດາຈານ ດຣ ນິບພະດິນ ຕັ້ງສະກຸນ.
10:05-10:20	ພັກຜ່ອນ
10:20-12:00	ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ແນວທາງການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
12:00-13:00	ຮັບປະທານອາຫານທ່ຽງ
13:00-15:00	ສືບຕໍ່ ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ແນວ ທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
15:00-15:15	ພັກຜ່ອນ
15:15-16:30	ນຳສະເໜີຜົນການປະຊຸມ ແລະ ສະຫລຸບຜົນຂອງກອງປະຊຸມ
16:30	ປິດກອງປະຊຸມ

ຈົບລາຍການ

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา

เรื่อง "การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์"

วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ นครหลวงเวียงจันทน์

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
1.	ผ. ชัยชัย พลอยดี	รย. พระแสง พ/ก	ร/ร ภูมิจังหวัด หนองคาย	5001476	BY
2.	ผ. วิเชียร วิเชียร	ว.ร.ม.	ม.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	5610061	Bo.Bo
3.	ร. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	216206	Khith
4.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	5403178	Khith
5.	ท. ทวีชัย ไชยดี	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	7802129	Khith
6.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	5663726	Khith
7.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	2418143	Khith
8.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	2071100	Khith
9.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	7729781	Khith
10.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	2429471	Khith
11.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	212469	Khith
12.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	2208413	Khith
13.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	5504720	Khith
14.	ท. อัญญาณี พงษ์สิงห์	อ.ร.ท. ภูมิจังหวัด หนองคาย	ร.อ. ภูมิจังหวัด หนองคาย	412372	Khith
15.					

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา

เรื่อง "การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์"

วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ นครหลวงเวียงจันทน์

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
16.	Ms Alounvanh V	Executive Director	Lao Hotel & Restaurant Association	241017	
17.	Ms. Khamphou	Head of Department	National University	5668 642	
18.	Mr. Daophet CHAN	Senior official	Consular Department MDEA	414035	
19.	Ms Sineuy Chanthasone	Chief of Unit	Lao National Tourism Administration	5415717	
20.	Mr. Phongsak Thavisay	Asst. Sales manager	Lao Plaza Hotel	2438 723	
21.	Ms. Khammani Naphavong	Manager	LAO WORLD TRAVEL	480927-8	
22.	Mr. Phomth Bousith	Technical staff	Lao NTA	761 7601	
23.	Soutankh THONGSIRHAT	Deputy Director	Infor-cult. VI.	9905 888	
24.	Kong Thong	Vice President	LHA	45 2956	
25.	Khamkhoun Baylaty	Deputy Director	Vientiane Capital Tourism Adm.	272763	
26.					
27.					
28.					
29.					
30.					
31.					
32.					
33.					

แบบฟอร์มลงทะเบียน การประชุมสัมมนา

เรื่อง "การจัดทำแผนกลยุทธ์ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์"

วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ นครหลวงเวียงจันทน์

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ติดต่อ	เบอร์โทรศัพท์	ลายเซ็น
34.	นางสาวศุภมาสวีร์ ขันนา	นักบริหาร	สำนักงานพัฒนาเอกชน	212373	
35.	วิไล ธีระธา	บริษัท แพคเกจ	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	5280216	
36.	อภินันท์ ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	7713707	
37.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	2212101	
38.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	9854066	
39.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	6524087	
40.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	260657	
41.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	5619414	
42.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	9894624	
43.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	5511533	
44.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	5685239	
45.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	0205627069	
46.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	5513852	
47.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	2192501	
48.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	243444	
49.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	214804	
50.	นายสมชาย ธีระธา	บริษัท ธีระธา	บริษัท ขาว นู๋ นู๋	213570	
51.					

ภาพบรรยากาศ

การประชุมสัมมนาการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมอังกำ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว (ช่วงเช้า)

ภาพบรรยากาศ

การประชุมสัมมนาการจัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์
วันที่ 15 มีนาคม 2550 ณ โรงแรมอังกำ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว (ช่วงบ่าย)

Report on Tourism in Vientiane, Lao PDR

Survey on international tourism in Nong Khai

Survey on international tourism in Nong Khai

Michael Hagenlocher, Faculty of Geosciences, Department of Geography, Eberhard Karls University Tuebingen, Germany, E-mail: michel.hagenlocher@web.de

Mathias Wilde, Faculty of Geosciences, Department of Geography, Eberhard Karls University Tuebingen, Germany, E-mail: mathias.wilde@gmx.net

OBJECTIVE

This report is the result of a study that has been conducted as part of the research project for “Strategic Planning for International Tourism in Nong Khai and Vientiane (Lao PDR)” by the Research Center for Mekong Regional Tourism (ReCMerT) in cooperation with Prof. Dr. Sekson Yongvanit, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University.

Its aim is to determine categories of tourists, positive aspects and annoyances for tourists in Nong Khai as well as to gather the major reasons for international tourists visiting Nong Khai. Furthermore, this investigation tries to consider what efforts should be made to improve tourism in Nong Khai and to develop international tourism in this region. One more goal is to illustrate the current state of tourism in Nong Khai and to compare it to Vientiane.

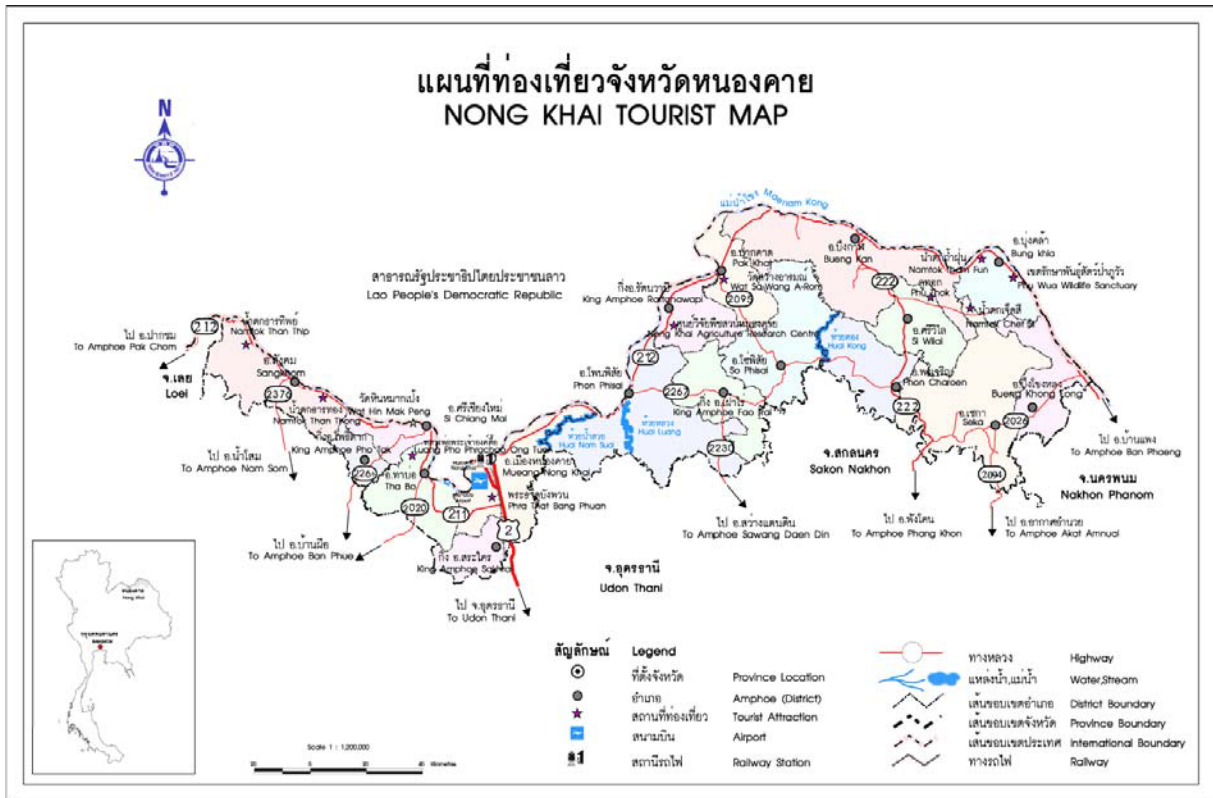
METHOD

In order to gather this information, surveys among 50 international tourists and among several business owners involved in tourism have been conducted by Mr. Wilde and Mr. Hagenlocher. Therefore, two different standardized questionnaires (see attachment) have been used, one for international tourists and one for businessmen. The survey was held in Nong Khai from January 4th to January 8th 2007. In a next step the resulting data of the survey was statistically analyzed with SPSS for Windows and interpreted accordingly.

GENERAL INFORMATION

Nong Khai is the provincial capital of Nong Khai Province and is located along the Mekong River bank in the Northeast of Thailand on the border to Laos only 24 km from Vientiane, the capital of Lao PDR and is a very important point of transit between the two countries. Since the Thai-Lao-Friendshipbridge was constructed in 1994, Nong Khai has slowly transformed into an important tourist and commercial center in the Northeast of Thailand. Nong Khai Province is 615 km from Bangkok, covers an area of 7,739 square kilometers¹ and has 883,704 inhabitants (in 2000), while the municipality of Nong Khai consists of 59,776 inhabitants.

¹ Tourism Thailand – Destination Guide. General information.

► Source: Thailand Guide: Map of Nong Khai Province.

The city can easily be reached by means of public transportation. There are several buses daily from Bangkok as well as daily train connections (Northeastern Line) from Hua Lamphong station via Khon Kaen and Udon Thani to Nong Khai. The nearest airport, besides Vientiane Airport, is located in Udon Thani with a shuttle-bus service linking the airport to Nong Khai.² Tourists can get around the town on foot, by bicycle, motorbike, car or Skylab (tricycle).

Besides being close to Lao and the Mekong River Nong Khai features various cultural and natural sights, arts and handicrafts, festivals as well as several wildlife reseverations in its vicinity. Among other things the Tourism Authority of Thailand (T.A.T.)³ highly promotes:

- Sculpture Park (Sala Kaeo Ku)
- Golden Buddha Temple (Wat Pho Chai)
- Than Thong and Than Thip Waterfalls
- Phu Wua Wildlife Preserve
- Thai-Lao Friendship Boat Race (Tak Bat Thewo)
- Fireball Festival (Bang Fai Phaya Nak)

² Tourism Thailand – Destination Guide. How to get there.

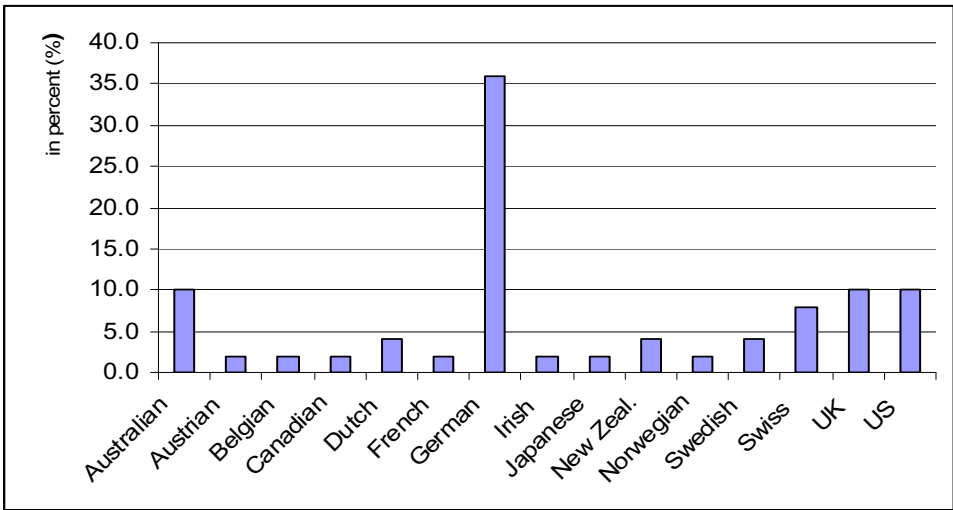
³ TAT - Nong Khai – Gateway to Vientiane. Destination highlights and places of interest

A quick search of the internet for accommodation in Nong Khai reveals that the majority of accommodation is of guesthouse standard, although there a number of small to medium hotels. Moreover, a study on tourism development in Nong Khai should not exclude mentioning the significance of visa policies of both, Thailand and Laos. For instance, a change in Thai visa policies, valid from 1st of October 2006 reduced the maximum length of stay to 90 days (3 entries) for visitors without visa. This policy was aimed at preventing the misuse of the former multiple entry without visa. Up to this point many foreigners who lived in Thailand permanently had frequently crossed the border to Laos for a “visa run“, which made Nong Khai an attractive boarder crossing destination. It is assumed that after this change in policy, less foreigners will use Nong Khai as a transit point to Laos, which is still one of the major reasons for many tourists to come to Nong Khai. Furthermore, the inauguration of the second Friendship Bridge⁴ between Mukdahan province (Thailand) and Savannakhet province (Laos) on the first of January 2007 might have an impact on the number of tourists using Nong Khai as transit to Laos, especially since it is part of the East-West Corridor route from Vietnam, via Laos to Thailand.

RESULTS OF THE SURVEY

The first part of the survey concentrated on gathering data about the persons that were interviewed in Nong Khai. This included information on nationality, age, gender, education level and occupation of the international tourists.

The majority of persons that took part in the survey came from Germany (36 %), Australia, UK, US (10 % each), Switzerland (8 %) and a number of other mostly western countries (see fig.1). The age varied from 20 to 70 years, revealing a relatively homogeneous distribution. However most of the persons questioned were between 20 and 29 years old (28 %). Fifty percent of all persons were younger than 40. The ratio of male to female was 58 to 42 percent.

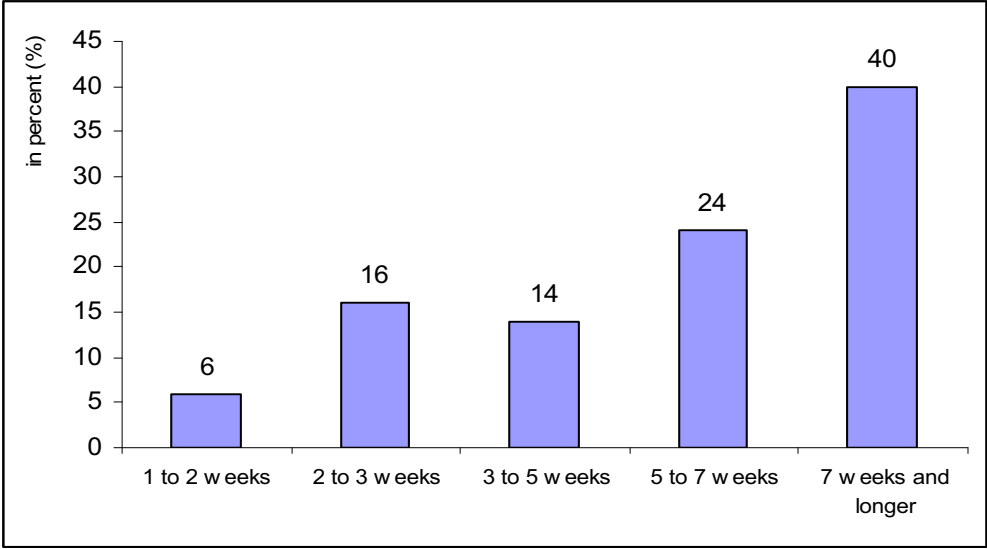
► Fig. 1. Nationalities of the international tourists in Nong Khai. Source: Survey in Nong Khai 2007. Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

⁴ T.A.T. (2007): Tatnews.

Suprisingly, the survey showed a high level of education with 40 percent of all persons questioned having an academic degree (Bacherlor 26 %, Master 12 %, Ph.D. 2 %), 28 percent at least having attended high school and 12 percent having finished an apprenticeship. This high degree of education is reflected in the ratio of occupation, since 30 percent are employees, 20 percent run their own businesses and 18 percent have retired. Only eight percent were students and even a smaller number were unemployed (6 %).

The second part of the investigation focused on gathering general information about who the tourist were travelling with, how many days they were spending in Thailand as well as their primary sources of information and their travel route.

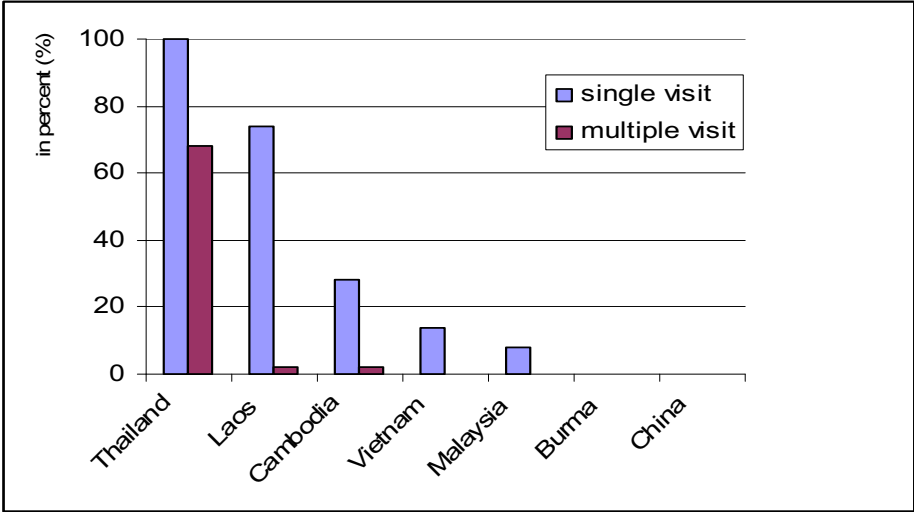
The length of stay in Thailand varied from seven to 712 days, whereas it is remarkable that the majority of tourists in Nong Khai stayed seven weeks and longer in Thailand (40 %). Almost a quarter stayed five to seven weeks, whereas only 6 percent stayed one week (see fig. 2). This shows that visitors coming to Nong Khai seem to have a tendency of staying longer in Thailand than the average international tourist, usually travelling Thailand for an average of two weeks only.

► Fig. 2. Length of stay of international tourists in Thailand (as questioned in NK).
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

Furthermore the investigation revealed an equal ratio of one third of all tourists travelling alone, one third travelling with their families (incl. spouses) and one third travelling with friends. Interestingly, there were no tourist travelling in organized group tours. Most of the tourists seemed to have organized their journey themselves, with 38.4 percent having used guidebooks as a primary source of information while only four percent received information through a travel agency. Almost a quarter (24 %) had informed themselves through friends and relatives which demonstrates the importance of word-of-mouth recommendation for Nong Khai. Another 18 percent used the internet as a source of information in advance and during their stay about tourist destinations and sites in Thailand.

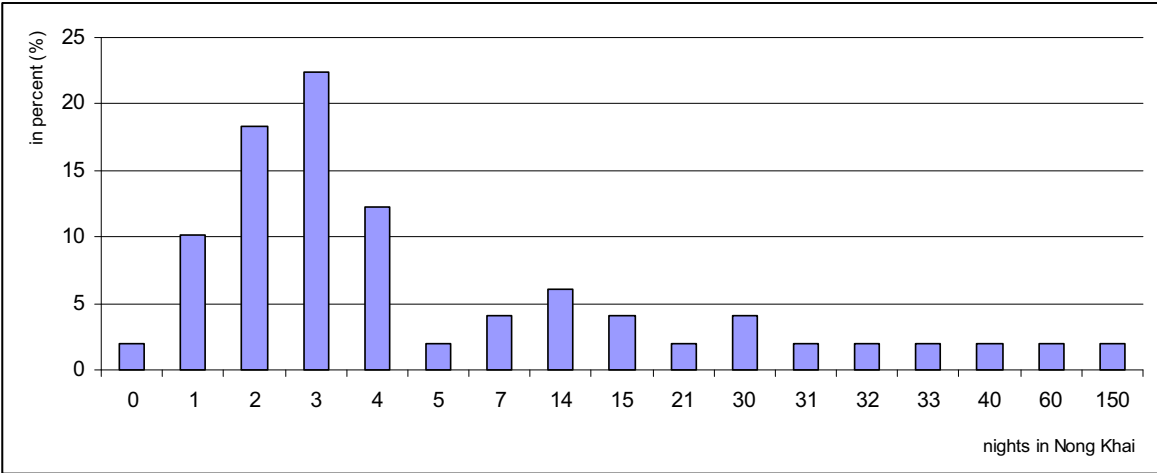
Unsurprisingly, a great number of the tourists that took part in the survey also traveled to other South East Asian countries during their journey, e.g. Laos (72 %), Cambodia (28 %), Vietnam (14 %), Malaysia (8 %), while no one mentioned Burma and China as travel destinations. Interestingly, 68 percent of all tourists returned to Thailand at least once during their trip, while only two percent returned both, to Laos and Cambodia at least once (see fig. 3).

► Fig. 3. Single and multiple visits to countries in South East Asia (of international tourists in NK).
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

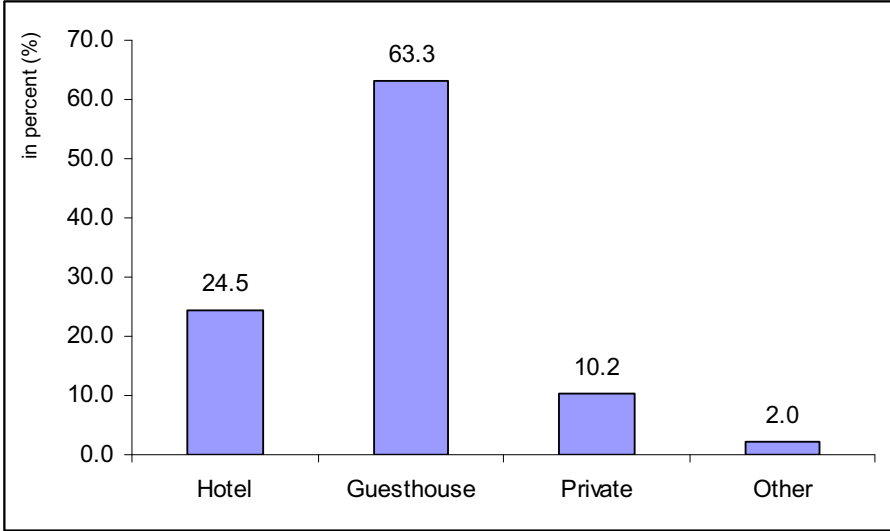
The third part of the survey was dedicated to tourism in Nong Khai, and mainly focused on frequencies of visits, lengths of stay, kinds of accommodation preferred, reasons for coming, as well as likes and dislikes.

Most visitors came to Nong Khai for the first time (58 %). Twenty four percent visited Nong Khai for the second time. Only 18 percent had been to Nong Khai three times or more often. The length of stay varied from 0 to 150 nights in town, with 63 percent of all tourists staying one to four nights and 22.4 percent staying three nights (mode) (see fig. 4).

► Fig. 4. Number of nights spend in Nong Khai.
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

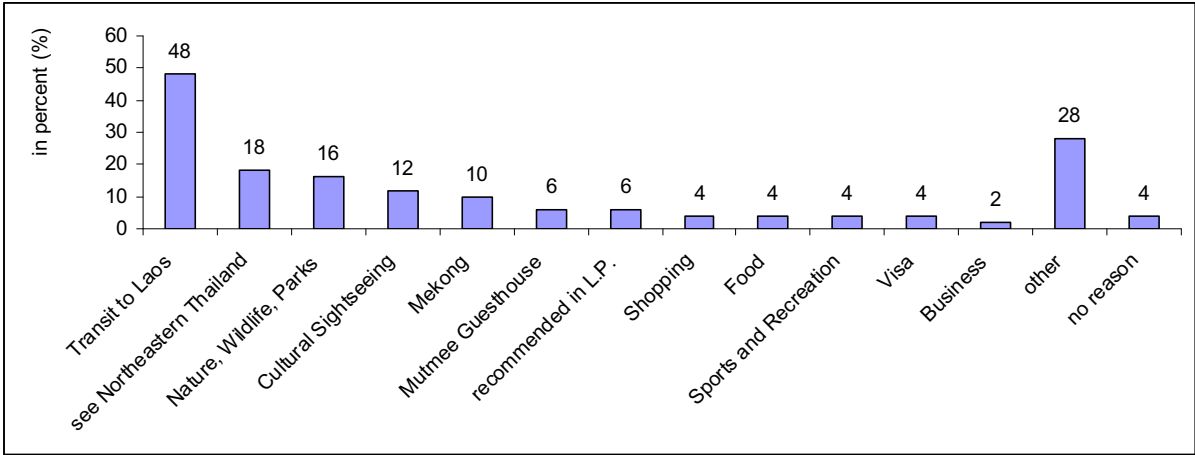
As already mentioned in the first part of this report the majority of accomodation in Nong Khai is of guesthouse standard, providing only a small number of small to medium hotels. Most international tourists therefore stayed in guesthouses (63.3 %), wich were very positively rated by most tourists, due to their relatively high standard (see fig. 5).

► Fig. 5. Preferred category of accomodation in Nong Khai. Source: Survey in Nong Khai 2007. Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

A correlation of age with the kind of accomodation revealed that especially tourists under the age of 50 preferred to stay in guesthouses (77.4 %), while the larger part of guests over 50 preferred staying in hotels (44.4 %) as well as in guesthouses (38.9 %).

When asked about their main reasons for coming to Nong Khai (multiple choice) the survey showed clearly that most persons stayed in Nong Khai mainly for crossing the border to Laos (48 %). Nevertheless, 18 percent mentioned that they came to Nong Khai to get to know Northeastern Thailand. Figure 6 shows the percentage of each answer in relation to the number of interrogated persons that took part in the survey.

► Fig. 6. Main reasons for coming to Nong Khai (in relation to the number of interrogated persons). Source: Survey in Nong Khai 2007. Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

The central question of the survey focused on the visitors likes and dislikes about Nong Khai to consider what efforts could be made by the local government and local authorities to improve tourism development. This will be discussed later in this report.

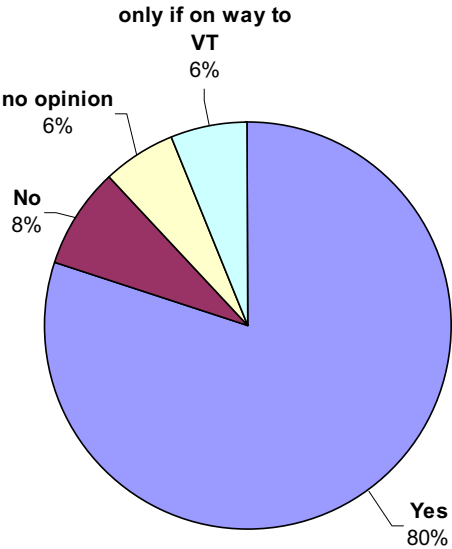
The most frequent answers given concerning what international tourists liked about Nong Khai were: “good atmosphere“, “relaxed place“, “the Mekong River“, “friendly people“, “cultural sites“, “Mut Mee Guesthouse“, “close to Laos“, “only few tourists“, “pleasant size“ as well as “lovely food“.

On the other hand, tourists criticized a general lack of tourism related information, which included “no tourist information center“, “maps of the town only provided by hotels and guesthouses“, “information signs of tourist attractions mostly in Thai only“, “little promotion of attractions“ and “no map of the public transportation system“. Moreover, a number of tourists disliked some of the tourism related infrastructure and transport, including aspects like “too much concrete along the Mekong River“, “no promenade“, “pavements in bad condition“, “only one public toilet“, “problems with Skylab drivers“. Further answers included “too many straying dogs“, “obvious waste problems“, “low English skills of locals being involved in the tourism sector“ as well as “annoyances due to nightlife and sextourism“ (see attachment for more detailed information about likes and dislikes).

Despite the negative aspects mentioned above, 80 percent of all international tourists would recommend Nong Khai as a travel destination to friends, family and relatives, which indicates that the positive aspects outweigh the negative ones. Six percent had the opinion that they would recommend Nong Khai only to persons planing to visit Vientiane (capital of Lao P.D.R.) during their journey anyway (see fig. 7).

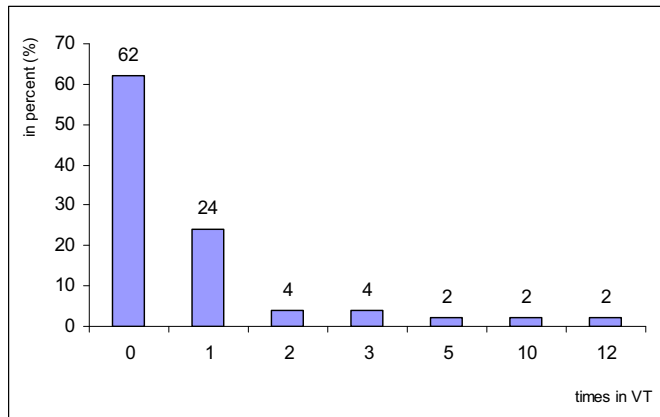
As the survey was part of the study “Strategic Planing for International Tourism (Thailand and Lao PDR) by spatial analysis: Nong Khai Province and Vientiane Capital“, the final part of the survey focused on tourism in Vientiane, Laos.

Thirty-one persons had planned to visit Vientiane during this journey (62 %), seven had visited Vientiane in the past (14 %) but had not planned to go there again this time and another 12 persons had not planned to go to Vientiane at all and had never been there before (24 %).

► Fig. 7. Would tourists recommend Nong Khai as a travel destination?
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

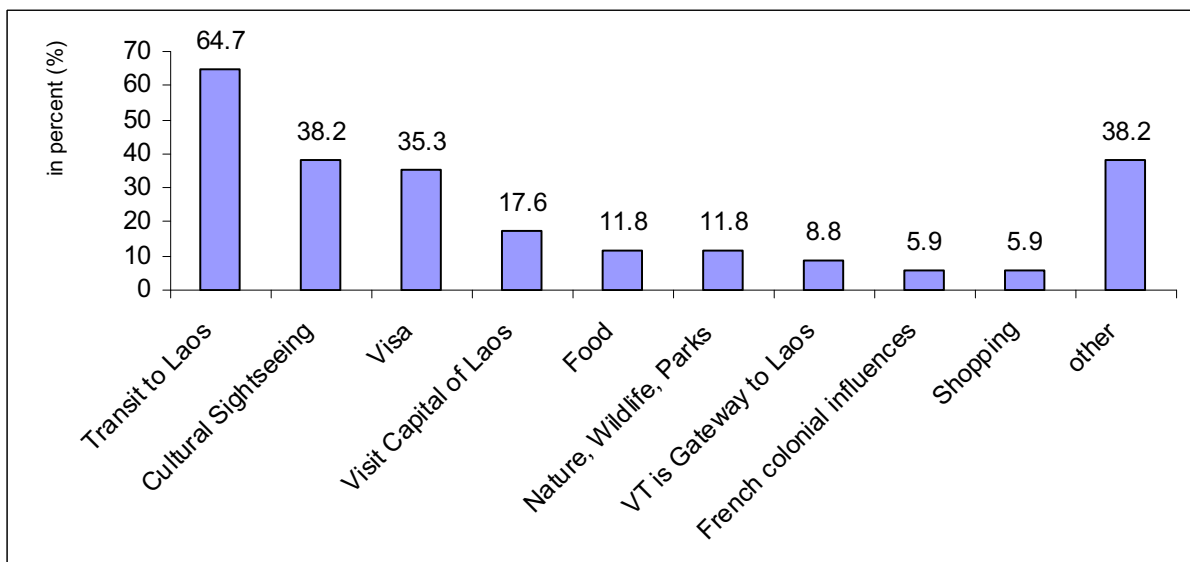
► Fig. 8. Times that interrogated tourists had visited Vientiane.
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

More than half of the tourists (62 %) that took part in the survey had never been to Vientiane before (including those that had not planned to go to Vientiane at all), while

24 percent had visited Vientiane once before (see fig. 8). The average number of nights that tourists either spent, or had planned to spend in Vientiane during their journey was three nights. Comparing the amount of nights that tourists spent in Nong Khai to the number of nights in Vientiane it becomes obvious that most of the tourists stayed (or had planned to stay) one to four nights both in Nong Khai (73 %) and Vientiane (63.3 %).

When asked about their main reasons for visiting Vientiane (multiple choice) the survey showed clearly that most persons (73.5 %) went to Vientiane (or planned to go to Vientiane) mainly because Vientiane was on their way to other parts of Laos (transit). More than one third were interested in cultural sightseeing or wanted to extend or apply for a visa. Figure 9 shows the percentage of each answer in relation to the number of interviewees that had been in Vientiane already or planned to visit Vientiane during their journey.

► Fig. 9. Main reasons for coming to Vientiane.
 Source: Survey in Nong Khai 2007.
 Graph: HAGENLOCHER / WILDE.

CONCLUSIONS

A summary of the above listed results of the survey reveals that the average international tourist coming to Nong Khai comes from a western country, is between 20 and 40 years old, having mostly a high level of education and visiting Thailand for seven weeks or longer. He* mainly informs himself about Thailand by using guidebooks, asking friends and relatives or searching the internet. Mostlikely, he continues his journey to Vientiane (Lao PDR), returning to Thailand at least once during his trip. The average tourist comes to Nong Khai for the first time, stays one to four nights (mostly 3 nights) and mostlikely stays in guesthouses. His main reason for coming to Nong Khai is to cross the border to Laos, mostly travelling to Vientiane, where the he had never been before and where he is staying for 3 nights, using the capital as a gateway to other parts of Laos.

“Transit to Laos“ being the most outstanding reason (48 %) for international tourist coming to Nong Khai, a further development of the tourism sector in Nong Khai seems to be partly dependent on the development of the number of tourists using the new border-crossing at Mukdahan. Furthermore, up to this point trains from Bangkok were only running to Nong Khai and tourists being on the way to Laos were forced to continue their journey by other means of transportation. It therefore remains unclear what impact the planned extension of the Northeastern Line to Vientiane might have on the development of tourist arrivals in Nong Khai.

Interestingly, the opinion of both Thai and international businessmen being involved in the tourism sector in Nong Khai (e.g. tour operators, travel agencies, owners of guesthouses, etc.) rated the further development of tourism for the next 5 years as slowly but steadily growing and did not seem to be troubled by eventual impacts of the planned extension of the Northeastern Line.

According to the restraints concerning a further development of tourism in Nong Khai as mentioned earlier in this report, the survey among international tourists and businessmen revealed a number of suggestions of improvement as follows:

- **training and education**
 - provide English courses for locals involved in tourism businesses (staff and owners of hotels and restaurants, sky lab drivers, etc.)
 - offer training courses to improve tourism service quality (hotels, restaurants, tour operators, etc.)

- **tourism related information / tourism marketing and promotion**
 - build up a centrally located tourist information center that provides information about tourist sites, maps and tours in different languages, but at least in English
 - publish a tourist map with a integrated map of the transportation system of Nong Khai and its vicinity (two scales)

* the use of the masculine form always includes the feminine form and was used for reasons of simplification

- create a joint tourism marketing strategy and focus on further cooperation between Nong Khai and Vientiane to promote the whole region as a tourist destination. A loss in attractivity in either city could have a negative effect on the other
 - promote tourist attractions (e.g. regular festivals, tourist sites in the vicinity, etc.)
 - translate tourist information signs at least in English (e.g. at Sculpture Park, ..)
 - set up an official website to promote tourism in Nong Khai (advertising the region and providing tourism related information)
- **tourism related infrastructure and transport**
 - further improve the condition of roads, pavements and set up new public toilets
 - finish construction of the Mekong River promenade
 - make improvements in waste disposal
 - minimize the number of straying dogs (e.g. castrations)
 - use less concrete and more traditional building materials and methods especially along the Mekong River promenade in order to conserve the Nong Khais' traditional townscape and local heritage as a tourist attraction
 - improve and extend Mekong cruise shipping (in cooperation with Laos)

As Nong Khai faces an increasing national and international competition and a number of other external factors that could have a profound impact on tourism development in Nong Khai province, local authorities and businesses should consider the above listed suggestions of improvement. In a first step, a tourist information center should be established and efforts to improve English skills of locals being involved in tourism as well as the quality of services in the tourism sector should be made by providing language courses and training in tourism services. Furthermore, an inexpensive but very effective measure would be to design a tourist map of Nong Khai and Nong Khai province, providing all kinds of tourist information (sites, transportation, accommodation, restaurants, public buildings, etc.).

Generally, the international tourists questioned were mostly satisfied with the current situation in Nong Khai, due to its relaxed and friendly atmosphere and attractive townscape. Local authorities should therefore concentrate on preserving this specific atmosphere and attractivity and at the same time try to diminish the current restraints mentioned in this report.

REFERENCES

Internet (January 2007)

THAILAND GUIDE (2007): Map of Nong Khai Province.

<http://www.thailand-guide.org/thailand/nongkhai/map.htm>

TOURISM THAILAND (2007): TAT. Destination Guide – General information.

<http://www.tourismthailand.org/destinationguide/list.aspx?provinceid=31>

TOURISM THAILAND (2007): TAT. Destination Guide – How to get there.

<http://www.tourismthailand.org/destinationguide/list.aspx?provinceid=31>

TOURISM AUTHORITY OF THAILAND (2007): Nong Khai – Gateway to Vientiane. Destination

highlights and places of interest. <http://www.tatnews.org/emagazine/1601.asp>

TOURISM AUTHORITY OF THAILAND (2007): Tatnews.

http://www.tatnews.org/tat_release/3224.asp

ATTACHMENT

Khon Kaen University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Social Sciences, Assoc. Prof. Dr. Sekson Yongvanit in cooperation with the Research Center for Mekong Regional Tourism (ReCMERT).

Interviewer Michael Hagenlocher & Mathias Wilde, Eberhard Karls University Tuebingen.
Time of survey 04th to 08th of January 2007.
Place of survey Nong Khai, Thailand.

Nong Khai International Tourism Survey

No..... Date..... Place..... Interviewer.....

PERSONAL INFORMATION

1. Nationality
2. Country of residence
3. Age years
4. Gender Male Female
5. Education High School Bachelor Master Ph.D.
 Apprenticeship Other
6. Occupation Business Employee
 Retired Student Other

GENERAL INFORMATION

1. Who are you traveling with Alone Family Friends Group Tour
2. How many days do you spend in Thailand days
3. Source of Tourist Information
 Internet Newspaper Guidebook
 Travel agent Friends and relatives Other

4. Your travel route:

.....
.....
.....

TOURISM IN NONG KHAI, THAILAND

1. How many times have you visited Nong Khai times

2. How many nights do you spend in Nong Khai nights

3. Kind of accommodation Hotel Guesthouse Hostel Private
 Other

4. Main reasons for coming to Nong Khai

Nature, Wildlife, Parks Cultural sightseeing Shopping
 Business Food Sports and Recreation
 Transit to Laos Other

5. What do you like most about Nong Khai?

.....
.....
.....

6. What do you not like about Nong Khai?

.....
.....
.....

7. Would you recommend Nong Khai as a travel destination?

Yes, because
 No, because

TOURISM IN VIENTIANE, LAOS

1. How many times have you visited Vientiane? times

2. How many nights are you going to / have you spend in Vientiane? nights

3. What are your main reasons for traveling to Vientiane?

Nature, Wildlife, Parks Cultural sightseeing Shopping
 Business Food Sports and Recreation
 Visa Transit
 Other

Khon Kaen University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Social Sciences,
 Assoc. Prof. Dr. Sekson Yongvanit in cooperation with the Research Center for Mekong Regional
 Tourism (ReCMerT).

Interviewer Michael Hagenlocher & Mathias Wilde, Eberhard Karls University Tuebingen.
 Time of survey 04th to 08th of January 2007.
 Place of survey Nong Khai, Thailand.

Nong Khai Tourism Business Survey

No..... Date..... Place..... Interviewer.....

PERSONAL INFORMATION

- 1. Nationality
- 2. Age years
- 4. Gender male female
- 5. Education High School Bachelor Master Ph.D.
 Apprenticeship Other

GENERAL INFORMATION

- 1. Name of the place
- 2. Kind of business Accomodation Restaurant Transportation
 Souvenirshop Other
- 2. How many years do you run your business in Nong Khai years
- 3. How many people do you employ people
- 4. Have you planned any investment within the next 12 months?
 Yes, because
 No, because
- 5. Are you going to employ / dismiss (further) employees within the next 12 months?
 Yes, because
 No, because

TOURISM BUSINESS IN NONG KHAI, THAILAND

1. How do you rate the current situation of people having a business in tourism in Nong Khai?

- excellent
- good
- ok
- poor
- bad

2. What do you think are the reasons why tourists come to Nong Khai

- Nature, Wildlife, Parks
 - Cultural sightseeing
 - Shopping
 - Business
 - Food
 - Sports and Recreation
 - Transit to Laos
 - Other
-

3. What do think are the biggest obstacles for tourism in Nong Khai

.....

.....

.....

4. What efforts should be made to improve tourism in Nong Khai

.....

.....

.....

5. How do you rate the development of the tourism sector in Nong Khai in the past 10 years

- growing
- constant
- shrinking

6. How do you rate the development of the tourism sector in Nong Khai within the next 5 years

- growing. Why
- constant. Why
- shrinking. Why

+ Thank you for the information and your support +

LIKES AND DISLIKES ABOUT NONG KHAI

What do you like most about Nong Khai?		What do you not like about Nong Khai?	
good atmosphere / relaxed city	35	no tourist information center	8
Mekong River	21	straying dogs	6
friendly people	16	waste	5
Mut Mee Guesthouse	14	only few speak English	4
close to Laos	13	only hotels provide maps	4
only few tourists	13	too much concrete along Mekong River	4
not too small not too big city	10	unfriendly Tuk-Tuk drivers	4
lovely food	9	bars / karaoke disturb atmosphere	3
easy to rent bicycle / good for cycling	8	food market hard to find	3
cultural sites	7	no promenade / bad promenade	3
Sculture Park	7	pavement in bad condition / no pavement	3
climate	6	toilets (no public t. and in bad condition)	3
different to other parts of Thailand	6	dangerous traffic / insecure roads	2
cheap	5	information signs often only in Thai	2
clean city	5	many mosquitos (health hazard) / sewage	2
experience the real Thailand	5	not enough promotion of attractions	2
good tourist infrastructure	5	sextourism	2
market	4	strange expats	2
beautiful city	3	traditional life disappearing	2
beautiful nature in the vicinity	3	train / bus do not arrive at same place	2
easy to get there (plane, night train)	3	wiring	2
night market	3	bad hospital	1
easy to walk around	2	bad treatment of animals	1
friendly Tuk-Tuk drivers	2	bird flue (health hazard)	1
green city	2	boring city / not much to do	1
meet other tourists	2	difficult to find food for vegetarians	1
only few streetkids	2	difficult to find long-term appartment	1
good guesthouses	1	dusty city	1
good place to start journey	1	expensive	1
massages	1	map at trainstation not in English	1
meet Thai girls	1	mostly backpackers	1
not too much traffic	1	night market dissappointing	1
people speak English	1	no boat tours on Mekong River	1
		no cycletracks / cyclelanes	1
		no English movies in the cinema	1
		no map of public transportation system	1
		no street signs in English to attractions	1
		noise	1
		not enough tour providers	1
		only low budget places	1
		trainstation far from center	1

n = 50 international tourists

Michael Hagenlocher
 Mathias Wilde
 Nong Khai, 04th to 08th of January 07

Report on Tourism in Vientiane, Lao PDR.

Michael Hagenlocher, Faculty of Geosciences, Department of Geography, Eberhard Karls University Tuebingen, Germany, E-mail: michel.hagenlocher@web.de

Mathias Wilde, Faculty of Geosciences, Department of Geography, Eberhard Karls University Tuebingen, Germany, E-mail: mathias.wilde@gmx.net

OBJECTIVE

Prof. Dr. Sekson Yongvanit from the Faculty of Humanities and Social Sciences of the Khon Kaen University gave us the assignment to investigate the tourism infrastructure of Lao's capital Vientiane in order to get a general overview. We therefore stayed in Vientiane from 30th of November to 06th of December 2006 (2549). Being students of Geography, we have been trained in observing, documenting and interpreting various aspects and developments as well as potentials and constraints related to tourism. Furthermore, Geographers studying tourism try to take diverse consequences evolving through tourism into consideration, especially focusing on economic, cultural, social and environmental aspects. In addition, we have had the chance to recently travel a number of Central, Eastern, Northern, Southern and Southeastern Asian countries as incoming tourists ourselves and thus were able to compare tourism concepts, potentials and constraints of different countries. Our analysis of Vientiane's touristic infrastructure is by no means complete and should rather be regarded as a preliminary investigation to give a brief overview.

METHOD

First, we tried to get an overview of Vientiane by choosing Patouxay, a Lao - French colonial style „Arc de Triomphe“ located in the city center, as a viewpoint. Moreover, we hired bicycles to get around and get an impression of the major streets, places and tourist sites. In our investigation we especially focused on accommodations, cafes and restaurants, shops and handicraft centers, street impressions and public places, means of transportation as well as major tourist sites. We then documented the sites, places and buildings by taking photographs and locating them on a tourist map of Vientiane. In addition to this paper a CD ROM, including all the pictures listed in the categories mentioned above, was created to complement this paper.

RESULTS

Vientiane, as the modern capital of Laos, is an interesting mixture of Lao, Burmese, Siamese, French colonial and socialist influences, which becomes very obvious when looking at the city's architecture, tourist sites and lifestyles. It is exactly this mixture, combined with its favourable geographic position, that makes Vientiane a popular and pleasant place to travel and accounting for a number of outstanding tourism potentials.

Located on the border to one of Southeast Asia's tourism giants (Thailand), only 20 km from the Thai-Lao Friendship Bridge over the Mekong River, that connects Lao's central part to Nong Khai (Northeastern Thailand), Vientiane is an important place of transit for tourists travelling from and to Cambodia, China, Myanmar, Thailand, Vietnam and parts of northern Lao. This is especially due to the fact that Laos has more neighbouring countries than any other Southeast Asian country. Therefore, tourists travelling the region and considering visa

application for neighbouring countries, foremost Thailand, often visit the respective embassies in Vientiane. As it takes for example at least two working days to have a Thai visa processed, many visitors decide to remain in the capital for several days.

Having a brief, superficial look at the social structure of the tourists visiting Vientiane, there are at least two major groups, that can be distinguished: one made up of elderly, mostly French, well-educated tourists travelling in small groups, the other made up of mainly young, Western backpackers. It is evident that this particular social structure has led to a good selection of hostels, low budget and midrange hotels as well as numerous first-class hotels besides a well established backpacker community, providing many internet- and telephone facilities, travel agencies, tour operators, international bookshops, postcard vendors, etc. The variety of different types of tourists visiting Vientiane can be ascribed to the above mentioned complexity of historic influences, foremost by the period of French colonialism (1893-1940), when Laos was a designated protectorate and part of French-Indochina. This has induced some of the „savoir-vivre“ lifestyle including cafes, restaurants, bakeries, boutiques, creperies, wineshops, etc. found in Vientiane today. Moreover, tourists who are particularly interested in culture and history will find a variety of tourist attractions, including religious sites (monasteries, temples, shrines, etc.), public places and monuments of different eras. Besides those attractions, Vientiane is a seemingly calm, green and shady place with an appealing and lively promenade along the Mekong River, which is to be considered another important potential for tourism. Finally, the well placed, well organized and easily to be found Tourist-Information Office run by the Lao National Tourism Administration seems to be another positive aspect for a further development of tourism in the Lao PDR.

Besides various potentials that have shaped tourism in Vientiane, there are a number of annoyances to tourists that could make their stay less enjoyable and might even shorten the number of days they would want to spend in Laos' capital. For elderly visitors the partly bad condition of roads and pavements with open manhole covers, large cracks, unsecured road work sites and potholes could pose some threat, although there is quite some effort to reconstruct or repair roads and pavements, particularly by foreign governments (Japan) and international organizations. On the other hand, the broadening of streets has led to the clearing of some of the old alleys, so typical for Vientiane's townscape. In addition, the lack of road signs makes orientation sometimes difficult. The investigation of the major tourist sites further revealed, that most of them provide visitor information only in Lao language and that the informations given are not historically interlinked to other sites in Vientiane or in Laos. Signs should be at least in English and French and consistent in layout for easy recognition by tourists. Other major annoyances concerning tourism are rife prostitution, drug trafficking, especially through Samlaw drivers (sky lab), begging children along the promenade and a lot of straying dogs in the streets. At the same time informal interviews with backpackers disclosed a great dissatisfaction regarding Vientiane's nightlife, as bars, cafes, clubs and restaurants close down at 12 a.m.

CONCLUSIONS

As tourism is one of Laos' most important sources of foreign currency revenues and due to Vientiane's great touristic potentials, there should be a concerted effort from Lao authorities to minimize the mentioned annoyances. This could encourage tourists to extend their stay in Vientiane and in Laos generally.

บรรณานุกรม

- กะวิน เกียงคำชนนี (2002) ชาติหลวงเวียงจันทน์ พิธีกรรมวันนักษัตรฤกษ์
- กรุณา เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา. (2537): โสมสเดย์: รูปแบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ .ม.ป.ท.
- กลุ่มอาสาสมัครยุวมัคคุเทศก์แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท. (2549): คู่มืออาสาสมัครยุวมัคคุเทศก์.
นครราชสีมา : โรงเรียนบ้านธารปราสาท. นครราชสีมา
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2537): แผนการตลาดการท่องเที่ยว 2538. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย
- _____. (2539): นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปี 2538-2539.
กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- _____. (2543): คู่มือแนวทางการบริหารและการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบของ
องค์การบริหารส่วนตำบล และ สภาตำบล. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เกิดศิริ เจริญวิลาส และ จุฑามาศ จันทรัตน์. (2543): ความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยว :
เพื่อส่งเสริมให้ไทยช่วยไทย. จุลสารการท่องเที่ยว.4 (ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2543).
- คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา. (2540) : การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและให้เกิด
ศักยภาพในการแข่งขันในยุคของการค้าเสรี. กองกรรมาธิการ สำนักเลขาธิการวุฒิสภา.
(ม.ป.ท.)
- คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2547) สรุปผลการประชุมและลงนามข้อตกลง โครงการ
ความร่วมมือระหว่างจังหวัดกับสถาบันการศึกษาเพื่อสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบ
บูรณาการ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
- คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2547) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบการ
ทำงานร่วมกันระหว่างเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการในประเทศเพื่อนบ้านของไทยกับผู้ว่า
ราชการจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (19 จังหวัด) สถาบันยุทธศาสตร์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2547) สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผู้นำ
บริหารการเปลี่ยนแปลง (CEO Retrat) สถาบันยุทธศาสตร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- คำบาง จันยาวง (2517) สัตสิบสองและคองสิบสี่ ราชบัณฑิตยสถาน
- คำไหล ศรีประเสริฐ(2541) บั้งไฟพระยานาคกับพระพุทธรูปหิน โพนสั่น วารสารท่องเที่ยวเมืองลาว
ฉบับพฤศจิกายน-ธันวาคม

- โครงการการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ. (2540) : การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน.
กรุงเทพฯ : โครงการสถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ. (2540) : การขยายตัว
ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย. ภาควิชาสถิติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2539). การตรวจสอบผลการดำเนินงาน : กลยุทธ์ในการปรับปรุงบริการ
ภาครัฐ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการปฏิบัติรูประบบราชการ สำนักงานรัฐมนตรี.
- เจริญ ตันมหาพราน. (2542) : เข้มข้นเยือนเหย้า ชาวไทยทรงดำ อนุสารการท่องเที่ยว
อ.ส.ท. ปีที่ 39 ฉบับที่ 7 เดือนกุมภาพันธ์ 2542.
- จุฬามาศ จันทรัตน์. (2541) : การท่องเที่ยวกว้างไกล หัวใจอยู่ที่ความร่วมมือ. จุลสารการ
ท่องเที่ยว. 2 (เดือนเมษายน-เดือนมิถุนายน 2541) : 10.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2525): รายงานการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชนบท
ภาคเหนือของประเทศไทย. เสนอต่อ United Research Institute for Social
Development.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2542). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาติชาย มณีกาญจน์. (2537) : ศักยภาพขององค์กรชุมชนในการจัดการกองทุนหมุนเวียน.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ การศึกษานอกระบบ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชัย ศุภวงศ์ และยุวดี คาดการณ์ไกล. (2540) : ประชาสังคมทรรสนะนักคิดในสังคมไทย. มติชน.
- ชูวิทย์ ศิริเวชกุล. (2544) : จัดโฮมสเตย์อย่างไรไม่ให้ผิดทาง. จุลสารท่องเที่ยว, 20(3)2545-46.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539) : การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เดชา ไต้สูงเนิน. (2543) : การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร ภูมิศึกษา บ้านม่วงคำ
ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ทวีป ศิริรัศมีและคณะ (มปป.) การศึกษาเพื่อวางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงจังหวัด
อุบลราชธานี ประเทศไทยผ่านช่องเม็กไปยังแขวงจำปาสัก สปป.ลาว
- ทรงพล อุปชิตกุลและพยุงศิลป์ เปศรี (2546) การออกแบบพัฒนาสื่อเพื่อการส่งเสริมการโฆษณา
และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกรณีศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
- ธวัชชัย รัตนซ้อน (2542) : การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนพื้นที่สูง. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต การศึกษานอกระบบ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิคม จารุมณี. (2544) : การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.

บุญทะนง ชมไขผล (2541) คัมหม์ไห้กับสาวไทแกง วารสารท่องเที่ยวเมืองลาว ฉบับพฤศจิกายน-ธันวาคม

บุญเลิศ จิตต์วัฒนา. (2542) : การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (อัคราณา).

บุญเลิศ เล็กสมบูรณ์ และผศ. เพ็ญศรี เจริญวานิช (2546) การศึกษารัฐกิจบริการอาหารเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

ประภาพรณ อุ่นอบ และคณะ. (2545) : ทักษะการทำงานและปัจจัยเงื่อนไขในการพัฒนาทักษะการทำงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในรายงานท้องถิ่น : การศึกษาในกลุ่มประชาสังคมภาคเหนือตอนบน กรณีจังหวัดเชียงราย. รายงานการวิจัยเบื้องต้น.

ประภาส อินทนปสาธน์. (2546) : การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษาหมู่บ้าน โศกโก่ง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประสิทธิ์ คุณรัตน์ และเสกสรรค์ ยงวิชัย (2547) การศึกษาและสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

ประสพสุข ดีอินทร์. (2531) : การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล

_____. (2540) : การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน. มุลินธิ อาสาสมัครเพื่อสังคม (มอส)

_____. (2541) : การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน. จุลสารการท่องเที่ยว, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2541) : 12-24.

_____. (2542) : *สรุปบทเรียน (Ecotourism) การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน*. มุลินธิอาสาสมัครเพื่อสังคม (มอส).

_____. (2542) : *การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยชุมชน*. เอกสารประกอบการบรรยาย หลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อัคราณา).

ผายทะเล ดวงสวรรค์ เวียงจัน-เวียงไซ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ในเที่ยวเมืองลาว ฉบับเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม2001

- พ.พวงสะบา, นิวัฒน์ วงศ์สิน (2541) บุญออกพรรษาและช่วงเรือ วารสารท่องเที่ยวเมืองลาว ฉบับพฤศจิกายน-ธันวาคม
- พญุงศิลป์ เปศรี ทรงพล อุปจิตและจริยาทร สุหนู (2546) การพัฒนาตลาดสินค้าของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
- เพ็ญศรี เจริญวานิช บุญเลิศ เล็กสมบูรณ์และสุริรัตน์ เตชะทวิวรรณ (2546) การเพิ่มศักยภาพในการพัฒนารูปแบบการผลิตสินค้าประเภทของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวในเขตอีสานตอนบน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น
- ไพฑูรย์ พงศบุตรและวิลาสวงศ์ พงศบุตร.(2536) : *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภราเดช พัยขมิเชียร. (2544) : *บ้านพักชุมชน Home Stay*. อนุสาร อ.ส.ท.14.10 (พฤษภาคม).
- ภิญโญ แสงแก้ว. (2545) : *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสำหรับประเทศไทย*.
จุลสารการท่องเที่ยว. 21.1 (มกราคม-มีนาคม) : 33.
- ภักดี รัตนผล. (2544) : *การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*. โครงการลงทุนเพื่อสังคม โดยสถาบันราชภัฏเชียงราย. (อค์สำเนา).
- มนัส สุวรรณ. (2538) : *นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2541) : *รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- มนัส สุวรรณ และคณะ. (2541) : *โครงการศึกษาแนวทางและจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล*. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาดและคณะ (2547) *การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง*
- มิตรรา สามารถ. (2543) : *การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ* รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- รุ่งทิพ ว่องปฏิการ. (2544) : *การท่องเที่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม*. จุลสารการท่องเที่ยว. 20.1 (มกราคม-มีนาคม) : 23.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2543) : *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ห้องประชุม 2 ชั้น 2 อาคาร ICC ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี 24 พฤศจิกายน.
- _____. (2544) : *การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบทอย่างยั่งยืน (Sustainable Rural Tourism or Village Tourism)*. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การจัดการท่องเที่ยว ชนบท ณ

ห้องประชุมใหญ่ อาคารสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน กรุงเทพมหานคร. 26-28
กันยายน. (อัครา).

_____. (2544) : การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหน้าที่ของชุมชน. อนุสาร
อ.ส.ท. 43.5 (ธันวาคม 2544) : 113.

วรรณพร วนิชชานุกร และสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2540) : นิเวศท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์. มอบให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพิมพ์เผยแพร่ให้การศึกษาแก่ประชาชน
ทั่วไป.

วรางคณา ถาวรวิริยตระกูล และสุพัตรา สร้อยเพชร (2546) การศึกษารูปแบบของแหล่งที่พักแรม
ที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหนือตอนบน กรณีศึกษา จังหวัด
หนองคาย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

วรรณมา วงษ์วานิช. (2539) : ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์.

วิไลภรณ์ ชันต์สิทธิ์. (2541). ทรรศนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิต บ้านแม่สายใหม่ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการค้นคว้า
อิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัฒนชัย ชูมาก. (2543). แนวทางการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. เอกสารสรุป
การสัมมนา นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: ม.ป.พ.

ศรีพร สมบุญธรรม. (2536). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. จุลสารการท่องเที่ยวสถาบัน
ดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2543). การมีส่วนร่วมของชุมชน
ท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. รายงานผลการศึกษาวิจัย.
กรุงเทพฯ: แอล.ที.เพรส.

ศูนย์วิจัยท่องเที่ยวภูมิภาคลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2548 การสำรวจพฤติกรรม
นักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว จังหวัดขอนแก่น ขอนแก่น

เสกสรรค์ ยงวณิชย์. (2541). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น:
ภาควิชา สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสกสรรค์ ยงวณิชย์ วิรัชศักดิ์ จารุชัยนิวัฒน์ และสุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์ (2546) การศึกษาการจัดการและ
การพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ กรณีศึกษา การวางแผนพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว
ระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องการ
วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว
ของโลกอย่างยั่งยืน. ม.ป.พ.

สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาแห่งประเทศไทย. (2544). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อจัดทำ
แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2542). รายงานขั้นสุดท้ายการ
ดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :ม.ป.พ.
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย เอกสารประกอบการประชุม เวทีท้องถิ่น จังหวัดเชียงราย. 1
มีนาคม 2545 (อัดสำเนา).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2547) การพัฒนา ประตุการค้า
ภาคเหนือเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

สมคิด บางโม. (2540) : องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : วิทยาพัฒน์.

สมชาย สนั่นเมือง. (2541) : ชุมชนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว.
จุลสารการท่องเที่ยว, 17 (เมษายน-มิถุนายน 2541) : 25-33.

สิริ ไขแสง (2541) คำานานผาผีร้อง วารสารท่องเที่ยวเมืองลาว ฉบับพฤศจิกายน-ธันวาคม
สุกัญญา อิมเอมธรรมและคณะ (2542) ศักยภาพของการท่องเที่ยวประเทศลุ่มน้ำโขง:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

สุภาพร มากแจ้ง. (2539) : หลักมัคคุเทศก์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สุรินทร์ คล้ายจินดา. (2539) : การมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
กรณีศึกษา : จังหวัดสุโขทัย. กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สินธุ์ สโรบล และคณะ.(2546) : การท่องเที่ยวโดยชุมชนแนวคิดและประสบการณ์พื้นที่
ภาคเหนือ. โครงการประสานงานวิจัยและพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ : วนิดาเพรส.

สันติ ชุตินธรา. (2530) : ความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) เพดานการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวที่ต้องให้ความสำคัญในปัจจุบัน. จุลสารการท่องเที่ยว.4 (ตุลาคม-ธันวาคม) :
36-41.

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์. (2540) : อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : อุลลกิจ ออฟเซ็ทการพิมพ์.

อุดม บัวศรี และคณะ (2537) การพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

- Adhikary, M. (1995): *Management of Ecotourism*. Bangkok: Srinakarinwirot University.
(mimeograph)
- Alvin, Bernard. (1958): *Pural Sociology* . New York: Megraw Hill Book Company.
- Arnstien. S.R. (1969): *A Ladder of Citizen Participation*. Journal of the American
Institute of Planners. Vol. Xxxv No. 4, July.
- Aronson, Lars. (2000): *The Development of Sustainable Tourism*. London: Bath Press.
Atlanta, George State University Press.
- Berkley, G.E. (1975): *The Craft of Public Administration*. Boston: Allyn and Bacon. Inc.
- Buckles, Daniel and Geren, Rusnak. (1999): *Introduction: conflict and collaboration in
natural resource management*. In Buckles. Daniel (ed.) *Cultivating Peace*.
Ottawa: International Development Research Center.
- Burkart, A.J. and S. Medrik. (1981): *Tourism : Part, Present and Future*. 2nd ed. Oxford:
Butterworth-Hienemari Ltd.
- Competitiveness, US. Department of Commerce, Economic Development Administration
- Cooper, Chris and Others: (1994): *Tourism Principle and Practice*. London: Clays Ltd;
STIvesple.
- Goldman George, Anthony Nakazawa, David Taylor.(1994) *Impact of Visitor Expenditures on
Local Revenues*. The University of Missouri, Department of Recreation and Park
Administration
- Gollub, James. (1998) *Cluster-based Economic Development :A Key to Regional*
- D' Amore, L.J. (1983): *Guidelines to planning in harmony with the host community*. In
P.E. Murphy (ed.): Tourism in Canada: Selected issues and option. Victoria, BC :
University of Victoria.
- Department for Culture , Media& Sport.(2002) *Tomorrow' s Tourism A growth industry for the
new Millennium*. United Kingdom
- Dxoey, G. (1975): *A causation theory of visitor resident irritants* : Methodology and
research inferences In *Proceedings of the Travel Research Association Sixth
Annual Conference*, San Diege, California.
- Fennell, Devid A. (1999): *Ecotourism an Introduction*. London: Routledge,
- Gee, Chuck Y. and Choy. J. L. (1989): *The Travel Indusy*. New York: Van Nostrand.
- Jeff Petry, Dr. (1999): *Guidelines for Interaction between the Tourism Industry and
Northern Thailand' Mountain People*. Bangkok : n.p.

- Lao Aviation.(2002) : *Passport to Suvanaphoum.Vientiane*
- Lao National Tourism Authority.(2004) *Visiting Muang Lao. Vientiane*
- Mc Intosh, Robert W. and Goeldner, Charles R. (1989): *Tourism Principles, Practices, Philosophies*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Micheal J. Hatton. (1999): *Community-Based Tourism in the Asia-Pacific*. Humber College. Ontario, Canada.
- Mill, Robert and Morrison, Alastair M. (1992): *The Tourism System: An Introductory Text*. 2nd Ed. New Jersey: Prince- Hall Intentional Inc.
- Owen, R. Elwyn and Others. (2000): *Sustainable Tourism development in Wals : from theory to practice*. In *Tourism Management To Wards the New Millennium*. Edited by Chris Ryan and Stephen Page. Amsterdam: Elsevier Science. pp. 300-302.
- Petersen, Erik Holm. (2002): *Community Based Tourism and Homestay.*, 20 (2), 52-56.
- Swarbrooke, John. (2000). *Sustainable Tourism Management*. 2nd Ed. London: Biddies Ltd., Guildford and King' Lynn.
- United Nations. (1978): *Popular Participation in Decision Making for Development*. New York: United Nations Publication.
- 2006 Statistical Report on Tourism in Lao Lao National Tourism Administration
- World Tourism Organization. (2002) : *Survey of Destination Management Organizations Report* April 2004
- www.world-tourism.org: Gollub, James ,Amy HOSIER and Grace WOO.(2005)
- www.world-tourism.org:(2005) Position Paper for further discussion on the issue of a Global Code of Ethics for tourism (1 st Draft). Tourism European Ecumenical Network (TEN).
- www.newzealand.com/travel. (2005) Tourism Planning toolkit, strategic planning toolkit.
- Tourism recreation research and education center, Ministry of Tourism.

บรรณานุกรมเว็บไซต์

http://203.146.21.155/thai/travel_place.php?province=41®ion_id=

http://203.146.21.155/thai/map.php?province=41®ion_id=

<http://www.tungsong.com>

<http://nongkhai.nso.go.th/aboutpro.htm>

http://www.tat.or.th/travelmap.aspprov_id=43

http://203.78.109.3/my_documents/200631455F1_nongkhai-01big.gif

<http://www.tat.or.th>

http://www.seasite.niu.edu/Lao/Lao_maps/laomap_content.gif

<http://www.aseansec.org/>

<http://www.lonelyplanet.com/maps/asia/laos/>

<http://www.gmsbizforum.com>

<http://www.nongkhai.go.th>

<http://www.visit-laos.com>

<http://www.visit-mekhong.com>

<http://www.travelao.com>

<http://www.lcweb2.loc.gov>

<http://www.eyeonlao.com>

<http://www.stayxs.com>

<http://www.home-online.de/home/b.heiser/laos>

<http://www.ocf.berkeley.edu>

<http://www.nesdb.go.th>